

SAMMLUNG VON WÖRTERVERZEICHNISSEN

ALS

VORARBEITEN

ZU EINEM

WÖRTERBUCH DER ALTEN ARABISCHEN POESIE

I

DIE SIEBEN MU'ALLAKĀT

Text, vollständiges Wörterverzeichnis, deutscher
und arabischer Commentar

BEARBEITET VON

LUDWIG ABEL

BERLIN 1891

VERLAG VON W. SPEMANN

DIE SIEBEN MU'ALLAKÂT

TEXT

VOLLSTÄNDIGES WÖRTERVERZEICHNISS

DEUTSCHER UND ARABISCHER COMMENTAR

BEARBEITET

VON

LUDWIG ABEL

BERLIN 1891
VERLAG VON W. SPEMANN

DRUCK VON E. J. BRILL, LEIDEN.

Meinem lieben Vater

dem kgl. Concertmeister und Professor der kgl. Musikschule
in München

LUDWIG ABEL

in Dankbarkeit gewidmet.

L. A.

VORWORT.

Das vorliegende Buch eröffnet, wie der vorgeheftete Titel sagt, eine in Aussicht genommene Sammlung von Wörterverzeichnissen zu altarabischen Dichtungen, weicht jedoch aus manchen Gründen sehr von der Anlage ab, wie sie für die folgenden Bearbeitungen geplant ist. Danach beabsichtige ich, auf Grund bisher erschienener brauchbarer Textausgaben vollständige Wörterverzeichnisse zu liefern, deren Artikel mit allen Belegstellen versehen sein sollen, soweit dieselben irgendwie von Belang sind. Nur auf diese Weise wird es möglich sein eine Lexicographie der Ältesten und wichtigsten arabischen Sprachdenkmäler anzubahnen. Wenn endlich einmal für einen grösseren Teil derselben ein Wörterbuch geschaffen sein wird, so dürfte sich für diese alten Dichtungen nicht mehr nur ein „sprachliches und historisches“, sondern gar bald auch ein „poetisches“ und vielleicht noch anderes Interesse bekunden. Als zweites Heft werde ich aus meinen Sammlungen ein Verzeichnis sämtlicher in W. AHLWARDT's vortrefflicher Ausgabe von „The Divans of the six ancient Arabia poets“ vorkommender Wörter geben, das ich auf wenig mehr als den Raum des vorliegenden Buches zu bringen hoffe.

Um nämlich auch denjenigen zu Hilfe zu kommen, die sich zum ersten Mal an die alten Gedichte wagen, habe ich das Glossar desselben in den Erklärungen der einzelnen Wörter und ihres Zusammenhangs sehr, vielleicht zu ausführlich gehalten und mit Ausnahme der Partikeln und sonst allzu häufig wiederkehrender Worte sämtliche Belegstellen beigebracht, letzteres auch deshalb, um durch sie ein rasches Auffinden einzelner Verse zu ermöglichen. Die Anordnung ist die in den bisherigen Lexicis übliche, jedoch ausserdem darauf Bedacht genommen, das Aufsuchen der Vocabeln nach Thunlichkeit zu erleichtern. In den folgenden Heften wird indess eine

VORWORT.

wissenschaftlichere Einrichtung Platz greifen, wie sie von A. MÜLLER in TH. NOELDEKE's „*Delectus veterum carminum arabicorum*“ ¹⁾ angenommen ist. Den Text habe ich vorangestellt, weil die Arnold'sche ²⁾ Ausgabe vergriffen ist; derselbe ist bis auf ganz wenige Abweichungen der genannten Recension entnommen. Da das Buch auch Unterrichtszwecken dienen soll, habe ich einen kurzen Commentar hinzugefügt, der im Anfang etwas reichlicher gehalten ist, um grammatische Bemerkungen der einheimischen Erklärer wiederzugeben. Überhaupt ist für den, der sich mit diesen Gedichten beschäftigen will, eine genaue Kenntniss der arabischen Syntax, besonders wie sie von den arabischen Grammatikern vorgetragen wird, unbedingt notwendig ³⁾. Späterhin sind Bemerkungen nur da beigegeben, wo sie zum Verständnis der Verse oder des Zusammenhangs nicht gut entbehrt werden können; freilich machen sie keinen Anspruch darauf, den Lehrer oder arabische Scholien irgendwie zu ersetzen.

Leider sind, da ich bei der Correctur der Druckbogen ganz ohne Hilfe war, die bei arabischem Druck doch sehr wünschenswert ist, mehrfache Versehen stehen geblieben, die ich nebst den ausgefallenen Vocal- und Lesezeichen, soweit sie mir bei Durchlesung des Buches auffielen, in den Nachträgen verbessert habe. Für Besprechung oder Mitteilung weiterer Druck- und Schreibfehler sowie sonstiger Missverständnisse, besonders aber von Auslassungen innerhalb des Glossars, werde ich jedem dankbar sein.

LUDWIG ABEL

Berlin, im December 1890.

Dr. phil.

1) Ein Buch, dessen Lecture auf's warmste zu empfehlen ist, bei dem es nur zu bedauern bleibt, dass infolge schlecht angebrachter Sparsamkeitsrücksichten der Verlags-handlung die Klarheit der Interpretation durch den Zwang der Latinität beeinträchtigt worden ist

2) *Septem Mo'allakât carmina antiquissima Arabum*, ed. Fr. Aug. Arnold, Lipsiae MDCCCL.

3) Hierzu sehr dienlich das Studium von Zamahšarî's *Mufaſſa*l (ed. Broch, Christiania 1879).

المعلقة الأولى وهي لامرئ القيس

الطويل

قفا نبك من ذكرى حبيب ومنزل
 فتوضّح فاليقراء لم يعف رسمها
 ترى بعر الآرام فى عرصاتها
 كأتى غداة البين يوم تحملوا
 هُوقاً بها صاحبي على مطيهم
 وإن شغائى عبرة مهراقه
 كذابك من أم الخويث قبلها
 إذا قامتا تصوّع المسك منها
 ففاضت دموع العين متى صباة
 ألا رب يوم كان منهن صالح
 ويوم عقرت للعدارى مطيتي
 فظل العذارى يرتمين بلاحيها
 ويوم دخلت الخدر خدر غيرة
 بسقط اللوى بين الدخول فحومل
 لما نسجتها من جنوب وشمال
 وقيعانها كانه حب فلفل
 لدى سمرات الحى ناقف حنظل
 يقولون لا تهلك أسى وتاجمل
 فهل عند رسم دارس من معول
 وجارتها أم الرباب بنأسد
 نسيم الصبا جاءت برياً القرنفل
 على النحر حتى بدّ نَمَعَى محمّد
 ولا سيما يوم بدارة جلدجل
 فيها عجباً من كورها المتحمّل
 وشاحم كهذاب الدمقس المقتل
 فقالت لك الويلات إنك مرجل

تَقُولُ وَقَدْ مَالَ الْغَبِيْطُ بِنَا مَعَا عَقَرْتَ بَعِيْرِيْ يَا أَمْرًا الْقَيْْسَ قَانِزِلَ
فَقُلْتُ لَهَا سِيْرِيْ وَأَرْخِيْ زِمَامَةً وَلَا تُبْعِدِيْنِيْ مِنْ جَنَّاكِ الْمُعَلَّلِ ١٥
فِيْثَلِيْكَ حُبْلَى قَدْ طَرَقَتْ وَرُضِعَ فَالْهَيْتُهَا عَنْ ذِيْ تَمَائِمٍ مُحِلِّ
إِذَا مَا بَكَى مِنْ خَلْفِهَا انْصَرَفَتْ لَهُ بِشَقِّ وَتَحْتَى شَقُّهَا لَمْ يُحَوَّلِ
وَيَوْمًا عَلَى ظَهْرِ الْكُتَيْبِ تَعَدَّرَتْ عَلَى وَآلَتِ خَلْفَةً لَمْ تَحْلَلِ
أَفَاطِمَ مَهَلًا بَعْضَ هَذَا التَّدَلِّلِ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ أَرَمَعْتَ صُرْمِيْ فَأُجِمِلِيْ
أَغْرِكَ مِنِّيْ أَنْ حُبِّكَ قَسَاتِلِيْ وَأَنْتِكَ مَهْمَا تَأْمُرِيْ الْقَلْبَ يَفْعَلِ ٢٠
وَإِنْ تَكُنْ قَدْ سَاعَتُكَ مِنِّيْ خَلِيْقَةً فَسَلِّيْ ثِيَابِيْ مِنْ ثِيَابِيْكَ تَنْسَلِ
وَمَا ذَرَقْتَ عَيْنَاكِ إِلَّا لَتَضْرِبِيْ بِسَهْمَيْكَ فِيْ أَعْشَارِ قَلْبٍ مُّقْتَدِ
وَبَيْضَةٍ خَذِرٍ لَا يُرَامُ خِبَاءُهَا تَمَتَّعْتُ مِنْ لَهْوِهَا غَيْرَ مُعَاجِلِ
تَجَاوَزْتُ أَحْرَاسًا إِلَيْهَا وَمَعَشَرًا عَلَى حِرَاصًا لَوْ يُسِرُّونَ مَقْتَلِيْ
إِذَا مَا الثُّرَيَّا فِي السَّمَاءِ تَعَرَّضَتْ تَعَرَّضَ أَثْنَاءِ الْوِشَاحِ الْمُقْصَلِ ٢٥
فَجِئْتُ وَقَدْ نَضَّتْ لِنَوْمٍ ثِيَابَهَا لَدَى السِّتْرِ إِلَّا لِبُسَةِ الْمُتَقْصِلِ
فَقَالَتْ يَمِيْنُ اللَّهِ مَا لَكَ حِيلَةً وَمَا إِنْ أَرَى عَنْكَ الْغَوَايَةَ تَنْجَلِيْ
خَرَجْتُ بِهَا أَمْشِيْ تَجْرُ وَرَاهَنَا عَلَى أَثَرَيْنَا ذَيْلَ مِرْطٍ مُرَحَلِ
فَلَمَّا أَجَزْنَا سَاحَةَ الْحَيِّ وَالْتَحَى بِنَا بَطْنُ خُبْتِ ذِيْ حِقَابٍ عَقَنْقَلِ
هَضَرْتُ بِفَوْتَى رَأْسِهَا فَنَمَايَلَتْ عَلَى قَصِيْمِ الْكَشْحِ رَيَّا الْمُخْلَاحِلِ ٣٠
مَهْفَهْفَةً بَيْضَاءَ غَيْرِ مُفَاضَةٍ تَرَائِبُهَا مَصْقُولَةٌ كَالسَّجْنَجِدِ

كِبِيرِ الْمُقَانَاةِ السَّبِيصِ بِصُفْرَةٍ
تَضُدُّ وَتُبْدِي عَنْ أُسَيْدٍ وَتَتَّقِي
وَجِيدٍ كَجِيدِ الرِّثْمِ لَيْسَ بِفَاحِشٍ
^{٣٥} وَفَرَجٍ يَزِينُ الْمَتْنَ ثُسُودَ فَاحِمٍ
غَدَائِرُهُ مُسْتَشْزِرَاتٌ إِلَى الْعُلَى
وَكَشْحٍ لَطِيفٍ كَالْجَدِيدِ مُحْضَرٍ
وَنُضْحَى قَتِيتُ الْمِسْكِ قَوْقَ فِرَاشِهَا
وَتَعْطُو بِرَخِصٍ غَيْرِ شَتْنٍ كَأَنَّهُ
^{٤٠} تُضَىءُ الظَّلَامَ بِالْعِشَاءِ كَأَنَّمَا
إِلَى مِثْلِهَا يَرْنُو الْحَلِيمُ صَبَابَةً
تَسَلَّتْ عَمَايَاتُ الرِّجَالِ عَنِ الصَّبَا
أَلَا رَبَّ حَضَمٍ فِيكَ أَلْوَى رَدَدْتُهُ
وَلَيْدٍ كَمَوْجِ الْبَاحْرِ ارْخَى سُدُولَهُ
^{٤٥} فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا تَمَطَّى بِصُلْبِهِ
أَلَا أَيُّهَا اللَّيْلُ الطَّرِيدُ أَلَا أَنْجَلِي
فِيَا لَكَ مِنْ لَيْدٍ كَأَنَّ نَجْوَاهُ
وَقُرْبَةَ أَقْوَامٍ جَعَلْتُ عِصَامَهَا
وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَيْرِ فَقَرَّ قَطْعُهُ

غَذَاهَا تَمِيرُ الْمَاءِ غَيْرَ مُحَلِّلٍ
بِنَاطِرَةٍ مِنْ وَحْشٍ وَجَرَةٍ مُطْفِلٍ
إِذَا هِيَ تَصُتُّهُ وَلَا بِمُعْطَلٍ
أَثِيثٍ كَقِنُورِ النَّاحِلَةِ الْمُتَعَثِّلِ
تَضِلُّ الْعِيقَاصُ فِي مِثْنَى وَمُرْسَلٍ
وَسَاقٍ كَأَنْبُوبِ السَّقْيِ الْمُدَلِّلِ
تَوُومُ الصُّحَايِ لَمْ تَنْتَطِفْ عَنْ تَقْضُلِ
أَسَارِيعِ طَبِيٍّ أَوْ مَسَاوِيكِ إِسْحِلِ
مَنْارَةُ مُمَسَّى رَاهِبٍ مُتَبَتِّلِ
إِذَا مَا أَسْبَكَرَتْ بَيِّنَ دِرْعٍ وَمِجْدَلِ
وَكَيْسَ فَوَادِي عَنْ قَوَاكِ بِمُنْسَلِ
تَصِيحٍ عَلَى تَعْدَالِهِ غَيْرِ مُؤْتَلِ
عَلَى بَأَنَوَاعِ الْهُمُومِ لِيَبْتَلِي
وَأَرْدَفَ أَعْجَازًا وَنَاءَ بِكُلِّكَلِ
بُضْبُحٍ وَمَا إِلَّا صَبَاحُ مَنْكَ بِأَمْتَلِ
بَأَمْرَاسٍ كَتَّانٍ إِلَى صَمِّ جَنْدَلِ
عَلَى كَاهِلٍ مَتَى لَدَلِّ مُرَحَلِ
بِهِ الذَّنْبُ يَعْرَى كَالْخَلْبِيعِ الْمُعِيلِ

فَقُلْتُ لَهُ كَمَا عَرَى إِنْ شَأْنُنَا قَلِيلُ الْغِنَى إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمُوتُ ٥
كِلَانَا إِذَا مَا نَالَ شَيْئًا أَفَاتَهُ وَمَنْ يَخْتَرِثُ حَرْثِي وَحَرْثَكَ يَهْزُلُ
وَقَدْ أَغْتَدَى وَالطَّيْرُ فِي وَكُنَاتِهَا بِمُنْجَرِدٍ قَيْدِ الْأَوَابِدِ هَيْكَلُ
مَكْرٍ مَقَرٍّ مُقْبِلٍ مُدِيرٍ مَعَا كَجَلْمٍ صَاخِرٍ حَطَّه السَّيْلُ مِنْ عَدَلُ
كُنَيْتٍ يُزِيلُ اللَّيْلَ عَنْ حَالِ مَتْنِهِ كَمَا زَلَّتِ الصَّفْوَاءُ بِالْمُنْتَزِلِ
عَلَى الدَّبْلِ جِيَّاشٍ كَأَنَّ أَهْتِرَامَهُ إِذَا جَاشَ فِيهِ حَمِيهِ عَلَى مِرْجَلِ ٥٥
مِسْحٍ إِذَا مَا السَّابِحاتُ عَلَى الْوَنَى أَثَرَنَ غُبَارًا بِالْكَدِيدِ الْمُرْكَدِ
يُزِيلُ الْغُلَامَ الْخِيفَ عَنْ صَهْوَتِهِ وَيُلَوِي بِأَثْوَابِ الْعَنيفِ الْمُثْقَلِ
قَرِيرٍ كَخُذْرُوفِ الْوَلِيدِ أَمْرَهُ تَتَابَعُ كَقَفِيهِ بِاخْطِيطِ مَوْصَلِ
لَهُ أَيُّطَلَا ظَلْبِي وَسَاقَا نَعَامَةٍ وَإِرْخَاءِ سِرْحَانٍ وَتَقْرِيبِ تَنْفُلِ
صَالِيحٍ إِذَا اسْتَدْبَرْتَهُ سَدَّ قَرْجَهُ بِصَافٍ فُرَيْقِ الْأَرْضِ كَيْسَ بُلْعَزَلِ ٦٠
كَأَنَّ سَرَاتَهُ كَدَى الْبَيْتِ قَائِمًا مَدَاكَ عَرُوسٍ أَوْ صَلَايَ حَنْظَلِ
كَأَنَّ دِمَاءَ الْهَادِيَاتِ بَنَاحِهِ عَصَارَةُ حِنَاءٍ بِشَيْبِ مُرْجَلِ
فَعَنَ لَنَا سِرْبٌ كَأَنَّ نِعَاجَهُ عَذَارَى دُورٍ فِي مُلَاءِ مُدَيْلِ
فَأَدْبَرْنَ كَالْجَزَعِ الْمُفْصَلِ بَيْنَهُ بِحَبِيدٍ مُعَمٍّ فِي الْعَشِيرَةِ مُخَوَّلِ
فَأَلْحَقْنَا بِالْهَادِيَاتِ وَدُونَهُ جَوَاحِرُهَا فِي صَرَّةٍ لَمْ تَزِيلِ ٦٥
فَعَادَى عِدَاءَ بَيِّنِ قَرُورٍ وَنَعَاجَةٍ دِرَاكًا وَلَمْ يُنْصَحْ بِمَاءِ فَيُغْسَلِ
فَطَلَّ طَهَاءُ اللَّاحِمِ مِنْ بَيِّنِ مُنْصَحٍ صَغِيفَ شِوَاءٍ أَوْ قَدِيرٍ مُعَاجَلِ

وَرُحْنَا يَكَادُ الطَّرْفُ يَقْصُرُ دُونَهُ مَتَى مَا تَرَقَّى الْعَيْنُ فِيهِ تَسْهَلُ
 فَبَاتَ عَلَيْهِ سَرْجُهُ وَلِجَامُهُ وَبَاتَ بَعَيْنِي قَائِمًا غَيْرَ مُرْسَلِ
 ٧٠ أَصَاحُ تَرَى بَرْقًا أُرِيكَ وَمِیْضَهُ كَلِمَعِ الْيَدَيْنِ فِي حَبِيٍّ مُكْدَلِ
 يُضِيءُ سَنَاهُ أَوْ مَصَابِيحُ رَاهِبٍ أَمَّالِ السَّلَیْطِ بِالذُّبَالِ الْمُفْتَدِلِ
 قَعَدْتُ لَهُ وَصُحْبَتِي بَيْنَ صَارِحٍ وَبَيْنَ الْعُدَيْبِ بَعْدَ مَا مُتَّامِلِ
 عَلَى قَطَنِ بِالشَّيْمِ أَيْمَنُ صَوْبِهِ وَأَيَّسَرُهُ عَلَى السِّتَارِ فَيَذْبُلِ
 فَاضْحَى يَسُحُّ الْمَاءَ فَوْقَ كُتَيْفَةٍ يَكُتُّ عَلَى الْأَذْقَانِ دَوَّحَ الْكَنْهَبِلِ
 ٧٥ وَتَرَعَى الْقَنَانِ مِنْ تَقْيَانِهِ فَانْزَلَ مِنْهُ الْعُصَمَ مِنْ كُلِّ مَنْزِلِ
 وَتِيْمَاءَ لَمْ يَتْرُكْ بِهَا جِدْعَ نَاحِلَةٍ وَلَا أَطْمًا إِلَّا مَشِيدًا بِجَنْدَلِ
 كَانَ تَبِيرًا فِي عَرَانِيْنٍ وَبَلِّهِ كَبِيرُ أَنْاسٍ فِي بِجَادٍ مُزْمَلِ
 كَانَ ذُرَى رَأْسِ الْمُجَیْمِرِ غُدُوَّةً مِنْ السَّيْلِ وَالْغَنَاءِ قَلَكَةُ مِغْرَلِ
 وَأَلْقَى بِصَاحِرَاءِ الْغَبِيْطِ بَعَاغَهُ نُزُولَ الْيَمَانِي ذِي الْعِيَابِ الْمُحْتَمَلِ
 ٨٠ كَانَ مَكَائِي الْجِسْوَاءِ غُدِيَّةً صُبْحَنَّ سُلَافًا مِنْ رَحِيقِ مُقْلَقَلِ
 كَانَ السِّبَاعَ فِيهِ غَرَقَى عَشِيَّةً بِأَرْجَائِهِ الْقُصُوَى أَنْابِيْشُ عُنْصَلِ

المعلقة الثانية وهي لطرفة بن العبد البكري

الطويل

لِخَوْلَةٍ أَطْلَالَ بِبُرْقَةٍ تَهْمِدُ تَلُوحُ كِبَاقِي الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْيَدِ

وَقُوفًا بِهَا صَحْبِي عَلَى مَطْيِهِمْ كَأَنَّ حُدُوجَ الْمَالِكِيَّةِ غُدُوءَ
عَدُوِّيَّةٍ أَوْ مِنْ سَفِينِ آبْنِ يَامِينِ يَشُقُّ حَبَابَ الْمَاءِ حَيْرُومَهَا بِهَا
وَفِي الْحَيِّ أَحْوَى يَنْفُضُ الْمَرْدَ شَادِنٌ خَدُولٌ تُرَاعَى رَبِّيًّا بِأَحْمِيلَةٍ
وَتَبْسِمُ عَنْ أَلْمَى كَأَنَّ مُنَوِّرًا سَقَنَهُ إِيَّاهُ الشَّمْسُ إِلَّا لِثَانَهُ
وَوَجْهِ كَأَنَّ الشَّمْسَ أَلْقَتْ رِءَاةَهَا وَأَنَّى لَأَمْضَى الِهَمُّ عِنْدَ أَحْتِصَارِهِ
أُمُورٍ كَالْوُحِ الْإِرَانِ نَصَانَتُهَا جُمَالِيَّةٍ وَجَنَاءَ تَرْدَى كَانَتْهَا
تُبَارَى عِتَاقًا نَاجِيَاتٍ وَأَتْبَعَتْ تَرَبَّعَتْ الْقُقَيْنِ فِي الشَّوْلِ تَرْتَعَى
تَرْبِيعُ إِلَى صَوْتِ الْمُهَيِّبِ وَتَتَقَى كَأَنَّ جَنَاحِي مَضْرَحِي تَكْتَفَى
فَطُورًا بِهِ خَلْفَ الزُمَيْلِ وَتَارَةً لَهَا قَحْذَانِ أَكْمَلِ النَّخْصِ فِيهَا

يَقُولُونَ لَا تَهْلِكُ أَسَى وَتَجَلْدِ
خَلَايَا سَفِينِ بِالنَّوَاصِفِ مِنْ دَدِ
يَجُورُ بِهَا الْمَلَّاحُ طُورًا وَتَهْتَدِي
كَمَا قَسَمَ التُّرْبُ الْمُفَاتِلُ بِالْيَدِ
مُظَاهِرُ سِمَطَى لَوْلُو وَزَبْرَجِدِ
تَسْأَلُ أَطْرَافَ الْبَرِيرِ وَتَرْتَدِي
تَخْلَلُ حُرَّ الرَّمْلِ دِعْصَ لَهُ تَدِ
أُسْفَ وَلَمْ تَكْدِمِ عَلَيْهِ بِإِيمِدِ
عَلَيْهِ نَقَى اللَّوْنِ لَمْ يَتَّخِذْ
بَعُوجَاءَ مِرْقَالِ تَرْوُحَ وَتَغْتَدِي
عَلَى لَاحِبٍ كَأَنَّهُ ظَهْرُ بُرْجِدِ
سَقَنَاجَةُ تَبْرَى لَأَزْغَرَ أَرْبِدِ
وَطَيْفًا وَطَيْفًا فَرَقَ مَوْرٍ مُعْبِدِ
حَدَائِقَ مَوْلَى الْأَسْرِ أَعْيِدِ
بَدَى خُصَلِ رَوَعَاتِ أَكْلَفِ مُلَيْدِ
حِفَافِيهِ شُكَا فِي الْعَسِيْبِ بِمَسْرِدِ
عَلَى حَشَفٍ كَالشَّنِّ ذَاوِ مُجَدِّدِ
كَأَنَّهُمَا بِأَبَا مُنِيْفِ مُسْرِدِ

٢٠ وَطَى مَحَلَّ كَالْحَذِي خُلُوفُهُ
 كَانَ كِنَاسَى ضَالَةً يَكْنُفَانِهَا
 لَهَا مِرْقَعَانِ أَفْتَلَانِ كَأَنَّمَا
 كَقَنْظَرَةِ الرُّومِيِّ أَقْسَمَ رَبُّهَا
 ضُهَابِيَّةُ الْعُثْنُونِ مُوجِدَةُ الْقَرَى
 ٢٥ أُمِرَتْ يَدَاها فَتَلَّ شَرِّرٌ وَأُجْنِحَتْ
 جَنُوحٌ دِفَاقٌ عِنْدَ نَمِّ أَفْرِعَتْ
 كَدَانٌ حُلُوبَ النِّسْعِ فِي دَأْيَاتِهَا
 تَلَاقَى وَأَحْيَانًا تَبِينُ كَأَنَّهَا
 وَأَتْلَعُ نَهَاسٌ إِذَا صَعِدَتْ بِهِ
 ٣٠ وَجُمُحِبَةٌ مِثْلُ الْعَلَاةِ كَأَنَّمَا
 وَخَذُ كَقِرْطَاسِ الشَّامِيِّ وَمِشْقَرُ
 وَعَيْنَانِ كَالْمَاوِيَّتَيْنِ أُسْتَكْنَتَا
 طَحُورَانِ عُرَارِ الْقَدَى فَتَرَاهُمَا
 وَصَادِفَتَا سَمْعِ التَّوَجُّسِ لِلْسَرَى
 ٣٥ مُوَلَّتَانِ تَعْرِفُ الْعِثْقَ فِيهِمَا
 وَأَرُوعُ نَسَبَاؤُ أَحَدُ مُلَمَّسَمٌ
 وَأَعْلَمُ مَخْرُوتٌ مِنَ الْأَنْفِ مَارِنٌ
 وَأَجْرِنَةٌ لُزَّتْ بِدَائِي مُنْصَدٍ
 وَأَطَرَقِ سَيِّ تَحَسَّتْ صُلْبُ مَوْبِدٍ
 تَمُرُ بِسَلَمَى دَالِحٍ مُتَشَدِّدٍ
 لَتُكْتَنَقْنَ حَتَّى تُشَادَ بِقَرَمَدٍ
 بَعِيدَةٍ وَخَدِ الرَّجُلِ مَوَارُءُ الْيَدِ
 لَهَا عَصْدَاهَا فِي سَقِيفٍ مُسْنَدٍ
 لَهَا كَتِيفَاهَا فِي مُعَالَى مُصْعَدٍ
 مَوَارِدُ مِنْ خَلْقَاءِ فِي ظَهْرِ قَرَدٍ
 بَنَائِفُ غُرِّ فِي قَمِيصٍ مُقَدَّدٍ
 كَسْتَكَانِ بَوْمِي بِدِجَلَةٍ مُصْعَدٍ
 وَعَى الْمُلْتَقَى مِنْهَا إِلَى حَرْفِ مَبْدٍ
 كَسَبَتِ الْيَمَانِي قَدَّهُ لَمْ يُحَرِّدِ
 بِكَهْفِي حِجَابِي صَاخِرَةٍ قَلْبِ مَوْرِدٍ
 كَمَكْحُولَتِي مَذْهُورَةٍ أَمْ قَرْدٍ
 لَهَا جِسْ خَفِيٍّ أَوْ لَصَوْتٍ مُنْدَدٍ
 كَسَامِعَتِي شَاةٍ بِحَوْمَلٍ مُقْرَدٍ
 كِمِرْدَاةٍ صَاخِرٍ فِي صَفِيحٍ مُصْمَدٍ
 عَتِيقٌ مَتَى تَرْجُمُ بِهِ الْأَرْضُ تَرْدَدِ

وَإِنْ شِئْتُ لَمْ تُرْقِدْ وَإِنْ شِئْتُ أَرْقَلْتُ
 وَإِنْ شِئْتُ سَأَمَى وَاسِطَ الْكَوْكِ رَأْسُهَا
 عَلَى مِثْلِهَا أَمْضَى إِذَا قَلَّ صَاحِبِي
 وَجَاشَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ خَوْفًا وَخَالَةً
 إِذَا الْقَوْمُ قَالُوا مَنْ قَتَى خِلْتُ أَنَّي
 أَحَلَلْتُ عَلَيْهَا بِالْقَطِيعِ فَأَجْدَمْتُ
 فَذَالَتْ كَمَا ذَالَتْ وَلِيدَةُ مَاجِلِسٍ
 وَلَسْتُ بِحَلَالِ التِّلَاحِ مَخَافَةً
 وَإِنْ تَبَغَيْتُ فِي حَلْقَةِ الْقَوْمِ تُلْفِي
 مَتَى تَأْتِنِي أَصْبَاحُكَ كَأَسَا رَوِيَّةً
 وَإِنْ يَلْتَفِ الدَّحَى الْجَمِيعُ تُلَاقِنِي
 تَدَامَى بَيْضَ كَانُجُومٍ وَقَيْنَةٍ
 رَحِيبٌ قِطَابُ الْجَبِيبِ مِنْهَا رَفِيقَةٌ
 إِذَا نَحْنُ قُلْنَا أَسْمِعِينَ أَنْبَرَتْ لَنَا
 إِذَا رَجَعَتْ فِي صَوْتِهَا خِلْتُ صَوْتَهَا
 وَمَا زَالَ تَشْرَابِي الْخُمُورَ وَلَذَتِي
 إِلَى أَنْ تَحَامَتْنِي الْعَشِيرَةُ كُلُّهَا
 رَأَيْتُ بَنَى غَبَاءَ لَا يُنْكِرُونَنِي
 مَخَافَةَ مَلُوتِي مِنَ الْقَدِ مُخَصِّدِ
 وَعَامَتُ بِصُبْعَيْهَا نَجَاءَ الْخَفِيِّدِ
 أَلَا لَيْتَنِي أَفْدِيكَ مِنْهَا وَأَفْتَدِي ٤٠
 مُصَابًا وَلَوْ أَمْسَى عَلَى غَيْرِ مَرَّصِدِ
 عُنِيْتُ فَلَمْ أَكْسَلْ وَلَمْ أَتَبَلَّدِ
 وَقَدْ خَبَّ آلُ الْأُمَعَزِ الْمُتَوَقِّدِ
 تُرَى رَتِّهَا أَذْيَالُ سَاحِلٍ مُمَدَّدِ
 وَلَكِنْ مَتَى يَسْتَرْفِدِ الْقَوْمُ أَرْفِدُ ٤٥
 وَإِنْ تَقْتَنِصُنِي فِي الْحَوَانِيكِ تَضْطَدِ
 وَإِنْ كُنْتُ عَنْهَا غَانِيًا فَأَعْنِ وَأَزِدِ
 إِلَى ذُرَّةِ الْبَيْتِ الْكَرِيمِ الْمُصَمِّدِ
 تَرْوِجُ عَلَيْنَا بَيِّنَ بُرْدٍ وَمُجَسِّدِ
 بِاجْسِ التَّدَامَى بَصَّةُ الْمُتَاجِرِ ٥٠
 عَلَى رَسْلِهَا مَطْرُوقَةٌ لَمْ تَشَدِّدِ
 تَجَاوَبَ أَطَارِ عَلَى رُبْعِ رَدِ
 وَيُعَى وَإِنْفَاقِي طَرِيفِي وَمُنَلَّدِ
 وَأُفْرِدْتُ إِفْرَانَ الْبَعِيرِ الْمُعَبَّدِ
 وَلَا أَقْلُ هَذَاكَ الطَّرَافِ الْمُدَدِ ٥٥

أَلَا أَيُّهَاذَا اللَّائِمِيُّ أَحْضَرَ السَّوْغَى وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ هَلْ أَنْتَ مُحْلِدِي
فَإِنْ كُنْتَ لَا تَسْطِيعُ دَفْعَ مَنِينِي فَدَعْنِي أَبَادِيَهَا بِمَا مَلَكَتْ يَدِي
فَلَوْ لَا ثَلَاثُ هُنَّ مِنْ لَذَّةِ الْفَتَى وَجَدِكَ لَمْ أَحْفِلْ مَتَى قَامَ عَوْدِي
فَمِنْهُمْ سَبَقِي الْعَازِلَاتِ بِشَرْبَةِ كَمَيْتِ مَتَى مَا تُعَدُّ بِالْمَاءِ تَزِيدُ
٩. وَكَرَى إِذَا نَأَى الْمُصَافُ مُحْتَبَا كَسِيدِ الْغَصَا نَبْهَتُهُ الْمُتَوَرِّدُ
وَتَقْصِيرُ يَوْمِ الدَّجَنِ وَالْدَجْنُ مُعْجِبٌ بِمَهْكَنَةٍ قَحَّتِ الْخِبَاءَ الْمُعَمَّدُ
كَأَنَّ الْبُرَيْنَ وَالْذَّمَالِيحَ عَلِقَتْ عَلَى عُسْرٍ أَوْ خُرُوجٍ لَمْ يُخْصَّدُ
× كَرِيمٌ يُرَوِّى نَفْسَهُ فِي حَيَاتِهِ سَتَعْلَمُ إِنْ مِتْنَا غَدًا أَيُّنَا الصَّدَى
× أَرَى قَبْرَ نَحْلٍ بِخَيْلٍ بِمَالِهِ كَقَبْرِ غَوِيٍّ فِي الْبَطَالَةِ مُفْسِدِ
١٥ × تَرَى جُثُوثَيْنِ مِنْ تُرَابٍ عَلَيْهِمَا صَفَائِحُ صُمٌّ مِنْ صَفِيحٍ مُنْصَدِ
أَرَى الْمَوْتَ يَغْتَامُ الْكِرَامَ وَيَصْطَفِي عَقِيلَةَ مَالٍ الْفَاحِشِ الْمُتَشَدِّدِ
× أَرَى الْعَيْشَ كَنْزًا نَاقِصًا كُلَّ لَيْلَةٍ وَمَا تَنْقُصُ الْأَيَّامُ وَالْدَّهْرُ يَنْقَدُ
× تَعْمُرُكَ إِنْ الْمَوْتَ مَا أَخْطَأَ الْفَتَى لَكَاطِلِ الْمُرْجِي وَثَنِيَاهُ بِالْيَدِ
فَمَا لِي أَرَانِي وَأَبْنَى عَمِّي مَالِكًا مَتَى أَذُنٌ مِنْهُ يَنْتَأَى عَنِّي وَيَبْعُدُ
٧. يَلُومُ وَمَا أَدْرَى عَلَى مَا يَلُومُنِي كَمَا لَأْمَنِي فِي الْحَيِّ قَرُطُ بْنُ أَعْبَدِ
وَأَيْلَسُنِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ طَلَبْتُهُ كَأَنَّا وَضَعْنَاهُ إِلَى رَمْسٍ مُلْحَدِ
عَلَى غَيْرِ شَيْءٍ قُلْتُهُ غَيْرَ أَنَّنِي نَشَدْتُ فَلَمْ أَغْفِلْ حَمُولَةَ مَعْبَدِ
وَقَرَّبْتُ بِالْقُرْبَى وَجَدِكَ إِنِّي مَتَى يَكُ أَمْرٌ لِلْمَنَكِيثَةِ أَشْهَدُ

وَإِنْ أُنْعَ فِي الْجَلَى أُنْ مِنْ خِمَاتِهِ وَإِنْ يَأْتِكَ الْأَعْدَاءُ بِالْجَهْدِ أَجْهَدِ
 وَإِنْ يَغْدِفُوا بِالْقَدَحِ عِرْضَكَ أَسْقِهِمْ بِكَاسِ حِيَاصِ الْمَوْتِ قَبْلَ التَّهْدُدِ ٧٥
 بَلَا حَدِّتِ أَحَدُتْنَهُ وَكُمُحَدِّثِ هِجَائِي وَقُدْفِي بِالشَّكَاةِ وَمُطْرَدِي
 فَلَوْ كَانَ مَوْلَايَ أَمْرًا هُوَ غَيْرُهُ لَقَرَّحَ كَرْبِي أَوْ لَأُنْظِرَنِي غَدِي
 وَلَكِنْ مَوْلَايَ أَمْرُهُ هُوَ خَانِقِي عَلَى الشُّكْرِ وَالتَّسْلِيلِ أَوْ أَنَا مُفْتَدِ
 وَظُلْمُ ذَوِي الْقُرْبَى أَشَدُّ مَصَاضَةً عَلَى الْمَرِّ مِنْ وَقْعِ الْحُسَامِ الْمُهَنْدِ
 فَذَرْنِي وَخُلِقِي إِنْسِي لَكَ شَاكِرُ وَلَوْ حَلَّ بَيْنِي نَائِبًا عِنْدَ صَرْغَدِ ٨٥
 فَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ قَبِيْسَ بَنِ عَاصِمِ وَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ عَمْرَو بْنَ مَرْقَدِ
 فَأُضْبَحْتُ ذَا مَالٍ كَثِيرٍ وَزَارَنِي بَنُونَ كِرَامٍ سَادَةً لِمَسْوَدِ
 أَنَا الرَّجُلُ الصَّرْبُ الَّذِي تَعْرِفُونَهُ خَشَلَشَ كُرْأْسِ الْحَيَّةِ الْمُتَوَقِّدِ
 وَالْيَتُ لَا يَنْفُكُ كَشْحَى بِطَانَةٍ لِعَصْبٍ رَقِيقِ الشَّفَرَتَيْنِ مُهَنْدِ
 حُسَامٍ إِذَا مَا قُمْتُ مُنْتَصِرًا بِهِ كَفَى الْعَوْنَ مِنْهُ الْبَدءُ لَيْسَ بِمِعْصَدِ ٨٥
 أَخِي ثِقَةٍ لَا يَنْثَنِي عَنْ صَرِيَّةِ إِذَا قِيلَ مَهْلًا قَالَ حَاجِرُهُ قَدِي
 إِذَا أَبْتَدَرَ الْقَوْمُ السِّلَاحَ وَجَدْتَنِي مَنِيعًا إِذَا بَلَّتْ بِقَائِمِهِ يَدِي
 وَبَرَكَ هُجُودٍ قَدْ أَثَارَتْ مَخَافَتِي نَوَادِيهَا أَمْشَى بِعَصْبٍ مُجَجَّرِ
 فَمَرَّتْ كَهَاءُ ذَاتٍ خَيفٍ جُلَالَةٍ عَقِيلَةُ شَيْخٍ كَالْوَبِيلِ يَلْنَدَدِ
 يَقُولُ وَقَدْ تَرَّ الْوُطَيْفُ وَسَاقُهَا أَلَسْتَ تَرَى أَنْ قَدْ أَتَيْتَ بِمُرِيدِ ٩٠
 وَقَالَ أَلَا مَاذَا تَرَوْنَ بِشَارِبِ شَدِيدٍ عَلَيْنَا بَغْيِهِ مُتَعَمِّدِ

فَقَالَ ذَرُونِي أَتَمِّمَ تَفْعُهَا لَهُ وَلَا تَكْفُوا قَاصِي الْبَرْكِ يَنْزِدِ
فَقُلَّ الْإِمَاءُ يَمْتَلِئْنَ حُورَاهَا وَتَسْعَى عَلَيْنَا بِالسَّدِيفِ الْمُسْرِقِ
فَإِنْ مِتُّ فَاتَّعَيْنِي بِمَا أَنَا أَهْلُهُ وَشَقَى عَلَى الْحَجِيبِ يَا أَبْنَةَ مَعْبِدِ
١٥ وَلَا تَجْعَلِينِي كَأَمْرِي لَيْسَ هَهُنَا كَهَمِّي وَلَا يُغْنِي عَنَّا مِثْلِي وَمَشْهَدِي
بَطِيءٌ عَنِ الْجَلَى سَرِيعٌ إِلَى الْخَنَا قَلِيلٌ بِأَجْمَاعِ الرِّجَالِ مُلْهَدِ
فَلَوْ كُنْتُ وَغَلًّا فِي الرِّجَالِ لَصَرْنِي عِدَاوَةٌ ذِي الْأَصْحَابِ وَالْمُتَوَحِّدِ
وَلَكِنْ نَفَى عَنِّي الرِّجَالُ جَرَامِي عَلَيْهِمْ وَأَقْدَامِي وَصِدْقِي وَمَحْتَدِي
لَعَمْرُكَ مَا أَمْرِي عَلَى بَغْمَةٍ نَهَارِي وَلَا لَيْلِي عَلَى بَسْرَمِدِ
وَيَوْمَ حَبَسْتُ النَّفْسَ عِنْدَ عِرَاقِهَا حِفَاطًا عَلَى عَوْرَاتِهِ وَالتَّهَدُّدِ
عَلَى مَوْطِنٍ يَخْشَى الْفَتَى عِنْدَهُ الرَّدَى مَتْنِي تُعْتَرِكُ فِيهِ الْفَرَاثُصُ تُرْعِدِ
وَأَصْفَرَ مَضْبُوحَ نَظَرْتُ حِوَارَهُ عَلَى النَّارِ وَاسْتَوْدَعْتُهُ كَفَّ مُجِيدِ
سَتَبْدِي لَكَ الْآيَامُ مَا كُنْتُ جَاهِلًا وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزِدِ
وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تَبْعَ لَهُ بَتَاتًا وَلَمْ تَضْرِبْ لَهُ وَقْتَ مَوْعِدِ

الْمُعَلَّقَةُ الثَّلَاثَةُ وَهِيَ لِرُحَيْبِ بْنِ أَبِي سَلَمَى

الطويل

أَمِنْ أَمْ أَوْفَى بِمَنْةٍ لَمْ تَكَلِّمْ بِحَوْمَانَةِ الدَّرَاجِ فَالْمُتَثَلِّمِ
وَدَارُهَا بِالرَّقْمَتَيْنِ كَأَنَّهَا مَرَاجِيْعُ وَشَمٍ فِي نَوَاشِرِ مِعْصَمِ

بها الْعَيْنُ وَالْأَرَامُ يَمْشِينَ خِلْفَةً
 وَقَفْتُ بِهَا مِنْ بَعْدِ عِشْرِينَ حِجَّةً
 أَكْأَشَى سَفْعًا فِي مُعَرِّسِ مِرْجَلٍ
 فَلَمَّا عَرَفْتُ الدَّارَ قُلْتُ لِرَبِّعِهَا
 تَبَصَّرْ خَلِيلِي هَلْ تَرَى مِنْ طَعَاتِي
 هَلُونَ بِأَنْمَاطِ عِتَابِي وَكِلَّةِ
 وَوَرَكَنَ فِي السُّوْبَانِ يَعْطُونَ مَتْنَهُ
 بَكْرَنَ بُكُورًا وَاسْتَحَرْنَ بِسَاحِرِهِ
 وَفِيهِنَّ مَلْهُى لَلطَّيْفِ وَمَنْظَرُ
 كَأَنَّ فُتَاتِ الْعَيْهِ فِي كُلِّ مَنْزِلٍ
 فَلَمَّا وَرَدْنَ الْمَاءَ زُرْقًا جِوَامِهِ
 جَعَلْنَ الْقَنَانَ عَنْ يَمِينِ وَخَرْتَهُ
 ظَهَرْنَ مِنَ السُّوْبَانِ ثُمَّ جَزَعْنَهُ
 فَاقْسَمْتُ بِالْبَيْتِ الَّذِي طَافَ حَوْلَهُ
 يَمِينًا لِنِعَمِ السَّيِّدَانِ وَجِدْتُمَا
 سَعَى سَاعِيَا غَيْظِ بَنِي مُرَّةٍ بَعْدَمَا
 تَدَارَكْتُمَا عَبَسًا وَلُجْبَانًا بَعْدَ مَا
 وَقَدْ قُلْتُمَا إِنْ نُذِرِكَ السَّلَامَ وَاسِعًا
 وَأُطْلَاهَا يَنْهَضْنَ مِنْ كُلِّ مَاجْتَمِعٍ
 فَلَايَا عَرَفْتُ الدَّارَ بَعْدَ تَوَهُّمٍ
 وَنُؤْيَا كَجِدْمِ الْحَوْضِ لَمْ يَتَنَلَّمْ
 أَلَا أَنْعَمَ صَبَاحًا أَيُّهَا الرِّبْعُ وَأَسْلَمَ
 تَحَمَّلْنَ بِالْعَلْيَاءِ مِنْ قَوِي جُرْثُمٍ
 وَرَادِ حَوَاشِيهَا مُشَاكِهَةً السَّدَمِ
 عَلَيْهِنَّ ذَلِكَ النَّاعِمِ الْمُتَنَعِمِ
 فَهِنَّ لَوَادِي الرِّسِّ كَالْيَدِ لِلْقَمِ ١٠
 أَتَيْفٌ لَعَيْنِ النَّاظِرِ الْمُتَوَسِّمِ
 تَزَكْنَ بِهِ حُبُّ الْقَنَا لَمْ يُحَظَّمِ
 وَصَعْنَ عِصَى الْحَاضِرِ الْمُتَحَيِّمِ
 وَكَمْ بِالْقَنَانِ مِنْ مُحِجِلٍ وَمُخَرِّمِ
 عَلَى كُلِّ قَيْنِي قَشِيْبٍ وَمُقَامٍ ١٥
 رِجَالٌ بَنُوهُ مِنْ قُرَيْشٍ وَجُرْفُمِ
 عَلَى كُلِّ حَالٍ مِنْ سَكِيدٍ وَمُتَرَمِ
 تَبَزَّلَ مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ بِالْقَدَمِ
 تَغَانَوْا وَدَقُّوا بَيْنَهُمْ عِطْرَ مَنْشِمِ
 بِمَالٍ وَمَعْرُوفٍ مِنَ الْقَوْلِ نَسْلَمِ ٢٠

فَأَصْبَحْتُمَا مِنْهَا عَلَى خَيْرِ مَوَظِنَ ۖ
عَظِيمَيْنِ فِي عُلْيَا مَعَدِّ هُدَيْتُمَا
تَعَقَى الْكُلُومُ بِالْمِثْيَيْنِ فَأَصْبَحَتْ
يُنَاجِمُهَا قَوْمٌ لِقَوْمٍ غَرَامَةً
هـ فَأَصْبَحَ يُخَدِّى فِيهِمْ مِنْ تِلَاحِكُمْ
أَلَا أَبْلِغِ الْأَحْلَافَ عَنِّي رَسُولًا
فَلَا تَكْتُمُنَّ اللَّهَ مَا فِي صُدُورِكُمْ
يُؤَخَّرُ فَيُوضَعُ فِي كِتَابٍ فَيُدْخَرُ
وَمَا الْحَرْبُ إِلَّا مَا عَلِمْتُمْ وَذَقْتُمْ
٣٠ مَتَى تَبْعَتْهُوَ تَبْعَتْهُوَ ذَمِيمَةً
فَتَعْرِكُكُمْ عَرَكَ الرِّحَى بِثِفَالِهَا
فَتُنْتَجِ لَكُمْ غِلْمَانٌ أَشَامَ كُلُّهُمْ
فَتُغِيلُ لَكُمْ مَا لَا تُغِيلُ لِأَهْلِهَا
لَعَنُوا لِنِعْمِ الْحَيِّ جَرَّ عَلَيْهِمْ
٣٥ وَكَانَ طَرَى كَشْحًا عَلَى مُسْتَكْنَةٍ
وَقَالَ سَاقِصِي حَاجَتِي ثُمَّ أَتَقَى
فَشَدَّ وَنَمَ يُفْرِغُ بُيُوتَنَا كَثِيرَةً
لَدَى أَسَدٍ شَاكِي السِّلَاحِ مُقَدِّفٍ
بَعِيدَيْنِ فِيهَا مِنْ عُقُوبٍ وَمَأْتِمِ
وَمَنْ يَسْتَبِيحُ كَنَزًا مِنَ الْمَاجِدِ يَعْظُمُ
يُنَاجِمُهَا مَنْ لَيْسَ فِيهَا بِمُحْجَمِ
وَلَمْ يُهَرِّقُوا بَيْنَهُمْ مِلًّا مُحْجَمِ
مَغَانِمُ شَتَّى مِنْ إِسَالِ مُزْنِمِ
وَذُبْيَانِ هَلْ أَقْسَمْتُمْ كُلُّ مَقْسَمِ
لِيَبْخُقَى وَمَهُمَا يُكْتَمِ اللَّهَ يَعْلَمُ
لَيَوْمِ الْحِسَابِ أَوْ يُعَاجِلُ فَيُنْقِمِ
وَمَا هُوَ عَنْهَا بِالْحَدِيثِ الْمَرْجَمِ
وَتَضَرَّى إِذَا ضَرَبْتُمُوهَا فَتَضَرَّمِ
وَتَلْفَحُ كِشَافًا ثُمَّ تُنْتَجِ فَتُنْتِمِ
كَأَحْرِ عَادٍ ثُمَّ تُرْضَعُ فَتَقْطِمِ
قُرَى بِالْعِرَاقِ مِنْ قَفِيرٍ وَدِرْهَمِ
بِمَا لَا يُوَاتِيهِمْ حُصَيْنٌ بَنُ صَبْصَمِ
فَلَا هُوَ أَبْدَاهَا وَلَمْ يَتَقَدَّمِ
عَدُوٌّ بِأَلْفٍ مِنْ وَرَائِي مُلَاجِمِ
لَدَى حَيْثُ أَلْقَتْ رَحْلَهَا أُمَّ قَشْعَمِ
لَهُ لِبَدٌ أَطْفَارُهُ لَمْ تُقَلِّمِ

جَرِي مَتَى يُظْلَمُ يُعَاقِبُ بِظُلْمِهِ سَرِيعًا وَإِنْ لَا يُبْدَ بِالظُّلْمِ يَظْلِمُ
رَعَوْا ظُلْمَهُمْ حَتَّى إِذَا تَمَّ أَوْرَدُوا غِمَارًا تَفَرَّقَى بِالسِّلَاحِ وَبِالْقَدَمِ ٤٠
فَقَضَوْا مَنَايَا بَيْنَهُمْ ثُمَّ أَصْدَرُوا إِلَى كَلَالٍ مُسْتَوْبِلٍ مُتَوَحِّمِ
لَعَمْرُكَ مَا جَرَتْ عَلَيْهِمْ رِمَاحُهُمْ تَمَّ أَتَى تَهْيِئَةٍ أَوْ قَتِيلِ الْمُتَمِّمِ
وَلَا شَارَكْتَ فِي الْمَوْتِ فِي تَمِّ تَوَفِّدِ وَلَا وَهَبٍ مِنْهَا وَلَا أَتَى الْمُخَزَّمِ
فَكُلًّا أَرَاهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ صَاحِبَاتِ مَالٍ طَالِعَاتِ بِمَخِيمِ
لَحَيٍّ حِلَالٍ يَعِصُمُ النَّاسَ أَمْرُهُمْ إِذَا طَرَقَتْ إِحْدَى الْآيَالِي بِمُعْظَمِ ٤٥
كَرَامٍ فَلَا ذُو الصِّغَنِ يُدْرِكُ تَبْلَهُ لَدَيْهِمْ وَلَا الْحِجَانِي عَلَيْهِمْ بِمُسْلَمِ
سَتَمْتُ تَكَالِيفَ الْحَيَاةِ وَمَنْ يَعِشْ ثَمَانِينَ حَوْلًا لَا أَبَا لَكَ يَسَامِ
وَأَعْلَمُ مَا فِي الْيَوْمِ وَالْأَمْسِ قَبْلَهُ وَلَكِنِّي عَنْ عِلْمٍ مَا فِي غَدٍ عَمِ
رَأَيْتُ الْمَنَايَا حَبِطَ عَشَوَاهُ مَنْ نُصِبَ ثَمِينُهُ وَمَنْ تُخْطِئُ يَعْزُرُ فِيهِمْ
وَمَنْ لَا يُصَانِعُ فِي أُمُورٍ كَثِيرَةٍ يُضْرَسُ بِأَنْيَابٍ وَيُوطَأُ بِمَنْسَمِ ٥٠
وَمَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ مِنْ دُونِ عِرْضِهِ يَغْرِهُ وَمَنْ لَا يَتَّقِ الشُّتْمَ يُشْتَمِ
وَمَنْ يَكُ ذَا قَضٍ فَيَبْتَخُلُ بِفَضْلِهِ عَلَى قَوْمِهِ يُسْتَفَنَ عَنْهُ وَيُذَمِّمِ
وَمَنْ يُوَفِّ لَا يُذَمِّمُ وَمَنْ يَهْدِ قَلْبُهُ إِلَى مُطْمَئِنِّ الْبِرِّ لَا يَتَجَمَّعِمِ
وَمَنْ هَابَ أَسْبَابَ الْمَنَايَا يَنْلَنَهُ وَلَوْ يَرُقُ أَسْبَابَ السَّمَاءِ بِسَلَمِ
وَمَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ فِي غَيْرِ أَهْلِهِ يَكُنْ حَمْدُهُ ذَمًّا عَلَيْهِ وَيَذَمُّ ٥٥
وَمَنْ يَعِصِ أَطْرَافَ الزَّجَاجِ فَإِنَّهُ يُطْبِعُ الْعَوَالِي رُكْبَتَ كُلِّ لَهْذَمِ

وَمَنْ لَا يَدُّدُ عَنْ حَوْصِهِ بِسِلَاحِهِ يَهْتَدِمُ وَمَنْ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ يُظْلَمُ
وَمَنْ يَغْتَرِبُ يَحْتَسِبُ عَدُوًّا صَدِيقَهُ وَمَنْ لَا يُكْرِمُ نَفْسَهُ لَا يُكْرَمُ
وَمَنْ لَمْ يَبْزُلْ يَسْتَرْجِلْ النَّاسَ نَفْسَهُ وَلَا يَعْفُهَا يَوْمًا مِنَ الذُّلِّ يَنْدَمُ
وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ أَمْرٍ مِنْ خَلِيقَةٍ وَإِنْ خَالَهَا تَحْقُقِ عَلَى النَّاسِ تُعْلَمُ
وَكَاتِبُ تَرَى مِنْ صَامِتٍ لَكَ مُعْجِبٍ زِيَادَتُهُ أَوْ نَقْصُهُ فِي التَّكَلُّمِ
لِسَانُ الْفَتَى نِصْفٌ وَنِصْفٌ فَوَادُهُ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا صُورَةُ اللَّحْمِ وَالْدَّمِ
وَإِنْ سَفَاهَ الشَّيْخُ لَا حِلْمٌ بَعْدَهُ وَإِنَّ الْفَتَى بَعْدَ السَّفَاهَةِ يَحْلُمُ
سَأَلْنَا فَأَعْطَيْتُمْ وَعَدْنَا وَعُدْتُمْ وَمَنْ أَكْثَرَ التَّسَالِ يَوْمًا سَيُحْرَمُ

المعلقة الرابعة وهي للبيد بن ربيعة العامري

الكامل

عَفَتِ الدِّيَارُ مَحَلُّهَا فَمَقَامُهَا بِمَنْى تَأْبُدُ غَوْلُهَا فَرَجَامُهَا
فَمَدَائِعُ الرِّيَانِ عُرَى رَسْمِهَا خَلَقًا كَمَا صَمِنَ الْوُحَى سِلَامُهَا
دِمْنٌ تَجَرَّمُ بَعْدَ عَهْدِ أَنْيْسِهَا حَاجَجٌ خَلَوْنَ حَلَالُهَا وَحَرَامُهَا
رُزِقَتْ مَرَابِيعَ النُّجُومِ وَصَابِهَا وَدُقِ الرِّوَاعِدُ جَوْدُهَا فَرِهَامُهَا
مِنْ كُلِّ سَارِيَةٍ وَغَادٍ مُدْجِي وَعَشِيَّةٌ مُتَجَاوِبُ إِرْزَامِهَا
فَعَلَا فُرُوعُ الْأَيْهَقَانِ وَأُطْفَلَتْ بِالْجَلْهَتَيْنِ ظِبَاهَا وَنِعَامُهَا
وَالْعَيْنُ سَاكِنَةٌ عَلَى أَطْلَافِهَا عَوْدًا تَأْجُلُ بِالْقَضَاءِ بِهَامُهَا

وَجَلَا السَّبِيلَ عَنِ الطُّلُولِ كَأَنَّهَا زُبُرٌ تُجِيدُ مُتَوَفَّيَهَا أَقْلَامُهَا
أَوْ رَجَعُ وَاشْمِئْ أَسْفَ نُورُهَا كِفْقًا تَعَرَّضَ قَوَقُهَا وَشَامُهَا
فَوَقَفْتُ أَسْأَلُهَا وَكَيْفَ سُؤْلُنَا صُمًّا خَوَالِدَ مَا يَبِينُ كَلَامُهَا ١٠
عَرِيتُ وَكَانَ بِهَا الْجَمِيعُ فَأَبْكُوا مِنْهَا وَغَوِيَرِ نَوْبِهَا وَثَمَامُهَا
شَاقَتْكَ طَعْنُ الْحَيِّ حِينَ تَحَبَّلُوا فَتَكَنَّنَسُوا قُطْنَا تَصِرُ خِيَامُهَا
مِنْ كَدٍ مَخْفُوفٍ يُظِلُّ عَصِيَّه زَوْجٌ عَلَيْهِ كِلَّةٌ وَقِرَامُهَا
زُجَلًا كَأَنَّ نِعَاجَ تَوَضَّحَ قَوَقُهَا وَطِبَاءَ وَجَرَةٍ عَطْفًا آرَامُهَا
خَفِزْتُ وَزَايَلَهَا السَّرَابُ كَأَنَّهَا أَجْزَاعُ بَيْشَةٍ أَثْلُهَا وَرِضَامُهَا ١٥
بَلْ مَا تَذَكَّرُ مِنْ نَوَارٍ وَقَدْ نَأَتْ وَتَقَطَّعَتْ أَسْبَابُهَا وَرِمَامُهَا
مُسْرِيَّةٌ حَلَّتْ بِقَيْدٍ وَجَاوَرَتْ أَهْلَ الْحِجَازِ فَأَيُّنَ مِنْكَ مَرَامُهَا
بِمَشَارِقِ الْجَبَلَيْنِ أَوْ بِمَحَاجِرِ فَتَصَمَّنَتْهَا قَرْدَةٌ فَرُخَامُهَا
فَصَوَائِقُ إِنْ أَيْمَنْتَ فَمِظِنَّةٌ مِنْهَا وَحَافُ الْقَهْرِ أَوْ طُلُخَامُهَا
فَأَقْطَعُ لُبَانَةً مَنْ تَعَرَّضَ وَصَلَهُ وَلِخَيْرٍ وَاصِلٍ خَلِيٍّ صَرَامُهَا ٢٠
وَأَحْبُ الْمَجَامِلَ بِالْجَزِيلِ وَصَرَمَهُ بَايَ إِذَا طَلَعَتْ وَزَاغَ قِرَامُهَا
بِطَلْبِيحِ أَصْفَارٍ تَرْكُنَ بَقِيَّةً مِنْهَا فَأَحْنَقَ صُلْبُهَا وَسَنَامُهَا
وَإِذَا تَغَالَى لَحْمُهَا وَتَحَشَّرَتْ وَتَقَطَّعَتْ بَعْدَ الْكَلَالِ خِدَامُهَا
فَلَهَا هِبَابٌ فِي الزِّمَامِ كَأَنَّهَا صَهْبَاءُ خَفَّ مَعَ الْجَنُوبِ جَهَامُهَا
أَوْ مُلِمِعٌ وَسَقَتْ لَأَحْقَبَ لَاحَهُ طَرَدَ الْفُحُولَ وَصَرَبُهَا وَكِدَامُهَا ٢٥

يَعْلُو بِهَا حَدَبُ الْإِكَامِ مُسَحَّجٌ فِدْ رَابِعَ عَصِيَانُهَا وَوِحَامُهَا
بِأَحْزَةِ الثَّلْبُوتِ يَسْرُبُ قَوْقُهَا قَفَرِ الْمَرَايِبِ خَوْفُهَا آرَامُهَا
حَتَّى إِذَا سَلَخَا جُمَانِي سِتَّةً جَزَاءَ فَطَالُ صِيَامِهِ وَصِيَامُهَا
رَجَعَا بِأَمْرِهِمَا إِلَى نِي مِرَّةٍ حَصِيدِ وَنَجْحِ صَرِيمَةِ إِبْرَامُهَا
٣. وَرَمَى دَوَابِرَهَا السَّفَى وَتَهَيَّجَتْ رِيحُ الْمَصَايِفِ سَوْمُهَا وَسَهَامُهَا
فَتَنَازَعَا سَبْطًا يَطِيرُ ظِلَالُهُ كُدْخَانِ مُشْعَلَةٍ يَشْبُ صِرَامُهَا
مَشْمُولَةٍ غُلِثَتْ بِنَابِتِ عَرْقِجٍ كُدْخَانِ نَارِ سَاطِعِ أَسْنَامُهَا
فَمَضَى وَقَدَّمَهَا وَكَانَتْ عَادَةً مِنْهُ إِذَا هِيَ عَرَدَتْ أَفْدَامُهَا
فَتَوَسَّطَا عُرْضَ السَّرِيِّ وَصَدَّعَا مَسْجُورَةً مُتَجَاوِرًا قُلَامُهَا
٣. مَآخُفُوفَةً وَسَطَ الْبِرَاجِ يُظَلُّهَا مِنْهُ مُصَرَّعُ غَابَةِ وَقِيَامُهَا
أُفْتِلِكَ أُمَ وَحَشِيَّةً مَسْبُوعَةً خَذَلَتْ وَهَادِيَّةً الصَّوَارِ قِوَامُهَا
خَنَسَاءَ صَيَّعَتِ الْفَرِيرَ فَلَمْ تَرِمْ عُرْضَ الشَّفَائِيفِ طَوْفُهَا وَبُغَامُهَا
لِمُعْقَرٍ قَهْدٍ تَنَازَعَ شِلْوَهُ غُبْسٌ كَوَاسِبُ لَا يُمَنُّ طَعَامُهَا
صَادَفَنَ مِنْهَا غِرَّةً فَأَصْبَنَهَا إِنْ الْمَنَايَا لَا تَطْيِشُ سِيَامُهَا
٤. بَاتَتْ وَأُسْبَلَتْ وَاكْفَ مِنْ دِيمَةٍ تُرَوِّى الْخَمَائِلَ دَائِمًا تَسْجَامُهَا
تَجْتَفِ أَصْلًا قَلِيصًا مُتَنَبِّدًا بَعْجُوبِ أَنْفَاءِ يَمِيلُ هَيَامُهَا
يَعْلُو طَرِيقَةً مَثْنِيهَا مُتَوَاتِرٌ فِي لَيْلَةٍ كَفَرِ النُّجُومِ غَمَامُهَا
وَنُصِيءَ فِي وَجْهِ الظَّلَامِ مُنِيرَةٌ كَجُجْمَانِهِ الْبَحْرِيِّ سُلَّ نِظَامُهَا

حَتَّى إِذَا اُنْخَسَرَ الظُّلُمُ وَاُسْفَرَتْ بَكَرَتْ نَزِيلٌ عَنِ الشَّرَى اَرْلَامُهَا
 عَلَيْهِتْ تَرَدَّدُ فِي نِهَاءِ ضَعَائِدِ سَبْعًا ثَوَامًا كَامِلًا اَيَامُهَا ٢٥
 حَتَّى إِذَا يَتَسَوَّى وَاَسْحَقَ حَالِقُ لَمْ يُبْلِغْ اَرْضَاعُهَا وَفِطَامُهَا
 وَتَسَمَّعَتْ رِزَّ الْأَنْبِيسِ فِرَاعُهَا عَنْ ظَهْرِ غَيْبٍ وَالْأَنْبِيسُ سَقَامُهَا
 فَعَدَّتْ كِلَا الْفَرْجَيْنِ تَحْسَبُ أَنَّهُ مَوْتَى الْمَخَافَةِ خَلْفُهَا وَأَمَامُهَا
 حَتَّى إِذَا يَتَسَرَّ الرُّمَاءُ وَأَرْسَلُوا غَضًّا دَوَاجِنَ قَافِلًا اَعْصَامُهَا
 فَلَحِقْنَ وَأَعْتَكِرَتْ لَهَا مَدْرِيَّةٌ كَالسَّمْهَرِيَّةِ حَدُّهَا وَتَمَامُهَا ٥٠
 لَتَذَوْدَهُنَّ وَأَيَّقَنْتْ إِنْ لَمْ تَذُدْ أَنْ قَدْ أَحْمَمَ مِنَ الْخُتُوفِ حِمَامُهَا
 فَتَقَصَّدَتْ مِنْهَا كَسَابٍ فَضَرَّجَتْ بَدَمٍ وَغَوْدِرَ فِي الْمَكْرِ سُخَامُهَا
 فَبِتَلَّكَ إِذْ رَقَصَ اللَّوَامِعُ بِالضَّحَى وَأَجْتَابَ أَرْدِيَةَ السَّرَابِ اِكَامُهَا
 أَقْصَى اللَّبَانَةِ لَا أَقْرِطُ رَيْبَةً أَوْ أَنْ يَلُومَ بِحَاجَةِ لَوَامُهَا
 أَوْلَمْ تَكُنْ تَذَرِي نَوَارَ بَأْنَنِ وَصَالِ عَقْدِ حَبَائِلِ جَدَامُهَا ٥٥
 تَرَاكَ أَمِكْنَةً إِذَا لَمْ اَرْضَها أَوْ يَسْرَتِ بِطَبْعِ النُّفُوسِ حِمَامُهَا
 بَلْ أَنْتِ لَا تَذَرِينَ كَمَ مِنْ لَيْلَةٍ طَلِقَ لَسْدِيذٍ لَهْوًا وَنِدَامُهَا
 قَدْ بَثَّ سَامِرَهَا وَغَايَةَ تَاجِرٍ وَاقِيَتْ إِذْ رُفِعَتْ وَغَرَّ مُدَامُهَا
 أَغْلَى السِّبَاءِ بِكُلِّ أَدْنَى عَائِفٍ أَوْ جَوْنَةٍ قُدِحَتْ وَنُشَّ خِتَامُهَا
 وَصَبُوحِ صَائِيَةٍ وَجَذْبِ كَرِينَةٍ بِمُؤَثِّرِ تَسَائُلِهِ اِبْهَامُهَا ٦٠
 بَاكَرْتُ حَاجَتَهَا الدَّجَاجَ بِسَاحِرٍ لِأَعْلَ مِنْهَا حِينَ قَوَّبَ نِيَامُهَا

وَمَعْدَاهُ رِيحٌ قَدْ وَزَعَتْ وَفِرَّةٌ
وَلَقَدْ حَمَيْتُ الْكَفَى تَحْبِلُ شِكْتِي
فَعَلَوْتُ مُرْتَقِبًا عَلَى نَى قَبْوَةٍ
١٥ حَتَّى إِذَا أَلَقْتُ يَدًا فِي كَافِرٍ
أُسْهَلْتُ وَأَنْتَصَبْتُ كَجِدْعٍ مُنِيفَةٍ
رَفَعْتُهَا طَرْدَ النِّعَامِ وَقَوْفِهِ
قَلِقْتُ رِحَالُهَا وَأَسْبَلَ نَحْرَهَا
قَرَقَى وَتَطْعُنُ فِي الْعِنَانِ وَتَنْتَكِي
٢٠ وَكَثِيرَةً غُرْبَاوَهَا مَجْهُولَةٍ
غُلْبٌ تَشْدُرُ بِالذُّحُولِ كَتَهَا
أُنْكَرْتُ بَاطِلَهَا وَبُوتُ بِحَقِّهَا
وَجَزُورٍ أَيْسَارٍ نَعَوْتُ لِحَتْفِهَا
أُدْعُو بِهِنَّ لِعَاقِرٍ أَوْ مُطْفِئٍ
٢٥ فَالضَّيْفُ وَالْجَارُ الْجَنِيبُ كَأَنَّمَا
تَأْوِي إِلَى الْأَطْنَابِ كُلِّ رَذِيَّةٍ
وَيُكَلِّلُونَ إِذَا الرِّيحُ تَنَاوَحَتْ
إِنَّا إِذَا التَّفَتِ الْمَجَامِعُ لَمْ يَزَلْ
وَمُقَسِّمٌ يُعْطَى الْعَشِيرَةَ حَقًّا

قَدْ أَصْبَحَتْ بِيَدِ الشَّمَالِ رِمَامُهَا
فُرْطٌ وَشَاحِي إِذْ غَدَوْتُ لِحَامِهَا
خَرَجَ إِلَى أَعْلَامِهِنَّ قَتَامُهَا
وَأَجَنَّ عَوْرَاتِ الثُّغُورِ ظَلَامُهَا
جُرْدَاءٌ يَخْضُرُ دُونَهَا جُرَامُهَا
حَتَّى إِذَا سَحَنَتْ وَخَفَ عِظَامُهَا
وَأَبْتَدَلَ مِنْ رَيْدِ الْحَمِيمِ حِزَامُهَا
وَرَدَ الْحَمَامَةِ إِذْ أُجِدَّ حَمَامُهَا
تُرْجَى تَوَافِلُهَا وَيُخْشَى ذَامُهَا
جِسْنُ الْبَدَنِ رَاسِيًا أَقْدَامُهَا
عِنْدِي وَلَمْ يَفْخَرْ عَلَى كِرَامِهَا
بِغَالِقٍ مُتَشَابِهٍ أَجْسَامُهَا
بُذِلَتْ لِحَبِيرَانِ الْجَمِيعِ لِحَامُهَا
فَبَطْنَا تَبَالَةً مُخْصِبًا أَهْصَامُهَا
مِثْلُ الْبَلِيَّةِ فَالِحِ أَهْدَامُهَا
خُلِجًا نَمْدُ شَوَارِعَا أَبْتَامُهَا
مَتَا لِرَازِ عَظِيمَةٍ جَشَامُهَا
وَمُقَدِّمٌ لِحُفُوقِهَا قَصَامُهَا

فَضْلًا وَذُو كَرَمٍ يُعِينُ عَلَى النَّدَى سَمَحٌ كَسُوبٌ رَغَائِبٍ غَنَامُهَا هـ
 مِنْ مَعْشَرٍ سَنَّتْ لَهُمْ آبَاؤُهُمْ وَلِكُلِّ قَوْمٍ سُنَّةٌ وَإِمَامُهَا
 إِنْ يَغْزَعُوا تَلْقَ الْمَغَافِرُ عِنْدَهُمْ وَالسِّنُّ تَلْمَعٌ كَالْكَوَاكِبِ لَامُهَا
 لَا يَطْطَبِعُونَ وَلَا تَبُورُ فِعَالُهُمْ إِنْ لَا تَمِيلُ مَعَ الْهَوَىٰ أَحْلَامُهَا
 فَاقْنَعْ بِمَا قَسَمَ الْمَلِكُ فَإِنَّمَا قَسَمَ الْخَلَائِقُ بَيْنَنَا عَلَامُهَا
 وَإِذَا الْأَمَانَةُ قُسِمَتْ فِي مَعْشَرٍ أَوْفَىٰ بِأَوْفَرِ حَظِّنَا قَسَامُهَا هـ
 فَبَنَىٰ لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَمَكُهُ فَسَمَا إِلَيْهِ كَهْلُهَا وَغُلَامُهَا
 فَهُمْ السُّعَاءُ إِذَا الْعَشِيرَةُ أَفْطَعَتْ وَهُمْ قَسَوَارِسُهَا وَهُمْ حُكَامُهَا
 وَهُمْ رَبِيعٌ لِلْمُجَاوِرِ فِيهِمْ وَالْمُرْمِلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَتْ عَامُهَا
 وَهُمْ الْعَشِيرَةُ أَنْ يُبْطِئَ حَاسِدٌ أَوْ أَنْ يَمِيلَ مَعَ الْعَدُوِّ لِثَامُهَا

المُعَلَّقَةُ الْخَامِسَةُ وَهِيَ لِعَمْرِو بْنِ كُلْثُومِ التَّغْلَبِيِّ

الكامل

أَلَا هُبْنَىٰ بِصَخْنِكَ فَاصْبَحِينَا وَلَا تُبْقَىٰ خُبْرَ الْأَنْدَرِينَا
 مُشْعَشَعَةٌ كَأَنَّ الْحُصَّ فِيهَا إِذَا مَا الْمَاءُ خَالَطَهَا سَخِينَا
 تَجُورُ بِذِي اللَّبَانَةِ عَنْ هَوَاهُ إِذَا مَا ذَاقَهَا حَتَّىٰ تُلِينَا
 تَرَىٰ اللَّحِزَ الشَّحِيحَ إِذَا أَمَرَتْ عَلَيْهِ لِمَالِهِ فِيهَا مُهِينَا
 صَبَّئْتَ الْكَأْسَ عَنَّا أَمْ عَمْرٍو وَكَانَ الْكَأْسُ مَجْرَاهَا الْيَبِينَا هـ

وما شرُّ الثلاثةِ لَمْ عَمِرُوا
وكأسٍ قد شَرِبْتَ ببَعْلِكَ
وإنا سَوْفَ نُدْرِكُنا المَنايا
ففى قَبْلِ التَّقَرُّبِ يا طَعيَنا
أَففى تَسْأَلُكِ هَلْ أَحْدَثْتَ صُرْمًا
بِئْسَ كَرِهُةٌ صَرَبًا وطَعْنًا
وَإِنَّ غَدًا وَإِنَّ اليَومَ رَهَنٌ
ثَرِيكَ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى خَلَاءِ
ذِرَاعِي عَيْطِلِ أَدْمَاءِ بَكْرِ
وَقَدِّيَا مِثْلَ حَقِّ العَاجِ رَحْصًا
وَمَثْنَى لَذَنَةٍ سَمَقَتْ وَطَأَتْ
وَمَأْكَمَةً يَصِيفُ البَابُ عِنهَا
وَسَارِيَتِي بَلَنْطِ أَوْ رُخَامِ
فَمَا وَجَدْتُ كَوَجْدِي أَمْ سَقَبِ
وَلَا شَمَطَاءَ لَمْ يَتْرُكْ شَقَاهَا
تَذَكَّرْتُ الحِصْبَى وَأَشْتَقْتُ لَمَّا
وَأَعْرَضَتِ اليَمَامَةُ وَأَشْمَخَرْتُ
أَبَا هِنْدٍ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا
بِصَاحِبِكَ الَّذِي لَا تَصْبَحِينَا
وَأُخْرَى فِى يَمَشَقٍ وَقَاصِرِينَا
مُقَدَّرَةٌ لَنَا وَمُقَدَّرِينَا
نُخَبِّرُكَ اليَقِينِ وَنُخَبِّرِينَا
لَوْشِكَ البَيِّنِ أَمْ خُنْتَ الأَمِينَا
أَقَرَّ بِهِ مَوَالِيكَ العُيُونَا
وَبَعْدَ غَدٍ بِمَا لَا تَعْلَمِينَا
وَقَدْ أَمِنْتُ عُيُونَ الكَاشِحِينَا
هَجَانِ اللُّونِ لَمْ تَقْرَأْ جَنِينَا
حَصَانًا مِنْ أَكْفِ اللَامِسِينَا
وَادِفُهَا تَنُوذُ بِمَا وَلِينَا
وَكَشَحًا قَدْ جَنَنْتُ بِهِ جُنُونَا
يَرِنُ خُشَّاشُ حَلِيهِمَا الرَّنِينَا
أَضَلَّتْهُ فَرَجَعَتِ الحَنِينَا
لَهَا مِنْ تِسْعَةٍ إِلَّا جَنِينَا
رَأَيْتُ حُبُولَهَا أَضَلًّا حُودِينَا
كَأَسْيَافِ بِيَدِي مُضَلِّتِينَا
وَأَنْظَرْنَا نَخْبِرُكَ اليَقِينَا

بِأَنَّا نَرِدُّ السَّرِيَّاتِ بِيضًا وَنُصْدِرُهُنَّ حُمْرًا قَدْ رَوَيْنَا
وَأَيَّامَ لَنَا غَيْرَ طَوَالٍ عَصَيْنَا الْمَلِكَ فِيهَا أَنْ نَدِينَا ٢٥
وَسَيِّدٍ مَعْشَرٍ قَدْ تَوَجَّوهُ بَتَاجِ الْمُلِكِ يَحْمِي الْمُجَاهِدِينَ
قَرَكْنَا الْخَيْلَ عَاكِفَةً عَلَيْهِ مُقَلَّسِدَةً أَعْنَتَهَا صَفُونَا
وَأَنزَلْنَا الْبُيُوتَ بِلَى طُلُوحٍ إِلَى الشَّامَاتِ نَنْفِي الْمَوْعِدِينَ
وَقَدْ هَرَّتْ كِلَابُ الْحَيِّ مِنَّا وَشَدَّ بِنَا قَتْلَةً مَن يَلِينَا
مَتَى تَنْقُذُ إِلَى قَوْمٍ رَحَانَا يَكُونُ ثِفَالُهَا شَرْقَى نَاجِدٍ
يَكُونُ ثِفَالُهَا شَرْقَى نَاجِدٍ فَعَجَّلْنَا الْقِرَى أَنْ تَشْتُمُونَا
نَزَلْتُمْ مَنَزِلَ الْأَضْيَافِ مِنَّا قُبَيْلَ الصُّبْحِ مِرْدَاةً طَحُونَا
قَرَبْنَاكُمْ فَعَجَّلْنَا قِرَاكُمْ وَنَاحِيْلُ عَنْهُمْ مَا حَمَلُونَا
نَعْمُ أَنْاسْنَا وَنَعِيفُ عَنْهُمْ وَتَضَرَّبُ بِالسُّيُوفِ إِذَا غُشِينَا ٣٥
نُطَاعِينَ مَا تَرَاحَى النَّاسُ عَنَّا ذَوَابِلُ أَوْ بَبِيضٍ يَعْتَلِينَا
بَسْمَرٍ مِنْ قَنَا الْخَطِيءِ لَذِنٍ وَسُورِقُ بِالْأَمَاعِرِ يَرْتَمِينَا
كَأَنَّ جَبَاحِمَ الْأَبْطَالِ فِيهَا وَنَخْتَلِبُ الرِّقَابَ فَيَخْتَلِينَا
تَشَقُّ بِهَا رُءُوسَ الْقَبِيْمِ شَقًّا عَلَيْكَ وَنُخْرِجُ الدَّاءَ الدَّفِينَا
وَإِنَّ الصِّغْنَ بَعْدَ الصِّغَنِ يَفْشُو نُطَاعِينَ دُونَهُ حَتَّى يَبِينَا ٤٠
وَرَرْنَا الْمَاجِدَ قَدْ عَلِمَتْ مَعَدُّ عَلَى الْأَحْفَاضِ نَمْنَعُ مَنْ يَلِينَا
وَنَحْنُ إِذَا عِمَادُ الْحَيِّ خَرَّتْ

نَجِدُ رُؤُسَهُمْ فِي غَيْرِ بَرٍّ فَمَا يَدْرُونَ مَاذَا يَتَّقُونَ
 كَانَ سُيُوفَنَا مَتًّا وَمِنْهُمْ مَخَارِيقُ بَأْيَدِي لِأَعْبِينَا
 كَانَ ثِيَابَنَا مَتًّا وَمِنْهُمْ خَصِيبُنَ بَارْجُوانٍ أَوْ طَلِينَا
 إِذَا مَا عَى بِالْأَسْنَفِ قَوْمٌ مِنَ الْهَوْلِ الْمُشَبَّهِ أَنْ يَكُونَا
 نَصَبْنَا مِثْلَ رَهْوَةٍ ذَاتِ حَدٍّ مُحَافَظَةً وَكُنَّا السَّابِقِينَ
 بَشْبَانٍ يَرَوْنَ الْقَتْلَ مَجْدًا وَشَيْبٍ فِي الْحُرُوبِ مُجَرَّبِينَ
 حُدَيَّا النَّاسِ كُلِّهِمْ جَمِيعًا مُقَارَعَةً بَنِيهِمْ عَنْ بَنِينَا
 فَأَمَّا يَوْمٌ خَشِيتُنَا عَلَيْهِمْ فَتُصْبِحُ خَيْلُنَا عُصْبًا ثَبِينَا
 ٥٠ وَأَمَّا يَوْمٌ لَا نَخْشَى عَلَيْهِمْ فَلْنُبْعِنُ غَارَةً مُتَلَيَّبِينَ
 بِرَأْسٍ مِنْ بَنِي جُشَمِ بْنِ بَكْرِ نَذُقُ بِهِ السُّهُولَةَ وَالْحُزُونََا
 أَلَا لَا يَعْلَمُ الْأَقْرَامُ أَنََّا تَضَعُضَعُنَا وَأَنَا قَدْ وَثِينَا
 أَلَا لَا يَجْهَلُنَ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَتَجْهَلُ قَرَقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينََا
 بَأْيَ مَشِيَّةٍ عَمَرُوا بَنَ هِنْدٍ نَكُونُ لِقَيْلِكُمْ ثِينَا قَطِينَا
 ٥٥ بَأْيَ مَشِيَّةٍ عَمَرُوا بَنَ هِنْدٍ نَطِيعُ بِنَا الْوُشَاةَ وَقَزْدَرِينَا
 تُهَيِّدُنَا وَتَوَعِدُنَا رُؤَيْدًا مَتَى كُنَّا لِأَمِّكَ مَفْتُونِينَا
 فَإِنَّ قَنَااتِنَا يَا عَمْرُو أَعْيَتْ عَلَى الْأَعْدَاءِ قَبْلَكَ أَنْ تَلِينَا
 إِذَا عَصَ الْمُثَقَفُ بِهَا أَشْمَارَتْ وَوَلَّتْهُ عَشْرُونَ زِينَا
 عَشْرُونَ إِذَا غُمِرَتْ أَرْتَتْ تَشِجُّ قَفَا الْمُثَقِفِ وَالْجَبِينَا

فَهَلْ حَدَّثْتَ فِي جُشَمِ بْنِ بَكْرٍ بِنَقِصٍ فِي خُطُوبِ الْأَوَّلِينَا ٩
 وَرُنْنَا مَجْدَ عَلْقَمَةَ بْنِ سَيْفٍ أَبَاحَ لَنَا حُصُونَ الْمَجْدِ دِينَا
 وَرُنْتُ مُهْلَهْلًا وَالْخَيْرَ مِنْهُ زَهِيرًا نِعَمَ ذُخْرِ الذَّاخِرِينَا
 وَغَتَّابًا وَكُلْثَوْمًا جَمِيعًا بِهِ نَلْنَا ثَرَاتَ الْأَكْرَمِينَا
 وَذَا الْبُرَّةِ الَّذِي حَدَّثْتَ عَنْهُ نَحْنُ نَحْمِي وَنَحْمِي الْمُلْتَاجِينَا
 وَمَنَا قَبْلَهُ السَّاعِي كُتْلَيْبُ فَلَّى الْمَجْدِ إِلَّا قَدْ وَلِينَا ١٥
 مَتَى نَعْقِدُ قَرِينَتَنَا بِحَبْلِ تَجِدِ الْحَبْلَ أَوْ تَقِصِ الْقَرِينَا
 وَنَجِدُ نَاحِنُ أُمْتَعَهُمْ ذِمَارًا وَأَوْفَاهُمْ إِذَا عَقَدُوا يَمِينَا
 وَنَاحِنُ غَدَاةَ أَوْقَدَ فِي خَزَائِي رَفَدْنَا فَوْقَ رَفْدِ الرَّافِدِينَا
 وَنَاحِنُ الْحَابِسُونَ بِذِي أُرَاطٍ تَسْفُ الْجِلَّةُ الْخُورُ الدَّرِينَا
 وَكُنَّا الْأَيْمَنِينَ إِذَا أَلْتَقَيْنَا وَكَانَ الْأَيْسَرِينَ بَنُو أَبِينَا ٢٥
 فَصَالُوا صَوْلَةً فَيَمَنُ يَلِيهِمْ وَصَلْنَا صَوْلَةً فَيَمَنُ يَلِينَا
 فَآبُوا بِالْإِنْهَابِ وَبِالسَّبَايَا وَأَبْنَا بِالْمُلُوكِ مُصَفَّدِينَا
 إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ إِلَيْكُمْ أَلَمَّا تَعْرِفُوا مِنَّا الْيَقِينَا
 أَلَمَّا تَعْلَمُوا مِنَّا وَمِنْكُمْ كَتَائِبَ يَطْلَعْنَ وَبَرَّتَمِينَا
 عَلَيْنَا الْبَيْضُ وَالْيَلْبُ الْيَمَانِي وَأَسِيْفٌ يُقْمَنُ وَيُنَاحِنِينَا ٣٥
 عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ تَرَى قَوْقَ النِّطَاقِ لَهَا غُصُونَا
 إِذَا وَضَعْتَ عَنِ الْأَبْطَالِ يَوْمًا رَأَيْتَ لَهَا جُلُودَ الْقَوْمِ جُونَا

٨٠ وَرَبَّنَّ ذَوَارِعَا وَخَرَجْنَ شَعْنًا
 وَتَحِيلُنَا غَدَاةَ الرَّوْعِ جُرْدًا
 وَرَبَّنَا هِنَّا عَنْ آبَاءِ صِدْقِي
 كَأَمْثَالِ الرِّصَائِعِ قَدْ بُلِينَا
 وَرَبَّنَا هِنَّا إِذَا مِتْنَا بَنِينَا
 نَحَاذِرُ أَنْ تُنْقَسِمَ أَوْ تَهُونَا
 إِذَا لَاقُوا كَتَائِبَ مُعْلِمِينَا
 وَرَبَّنَا هِنَّا فِي الْحَدِيدِ مُقَرَّنِينَا
 قَدْ اتَّخَذُوا مَخَافَتَنَا قَرِينَا
 كَمَا أَصْطَرَبَتْ مُتَوْنُ الشَّارِبِينَا
 خَلَطْنَ بِمَيْسَمِ حَسَبًا وَدِينَا
 بُعُولَتُنَا إِذَا لَمْ تَمْنَعُونَا
 تَرَى مِنْهُ السَّوَاعِدَ كَالْقِلِينَا
 وَإِنَّا الْبَاذِلُونَ لِمُجْتَثِدِينَا
 إِذَا مَا الْبَيْضُ فَارَقَتْ الْجُفُونَا
 وَلَدْنَا النَّاسَ طُرًّا أَجْمَعِينَا
 حَزَاوِرَةً بِأَبْطَاحِهَا الْكِرِينَا
 إِذَا قَبَبَ بِأَبْطَاحِهَا بُنِينَا
 وَإِنَّا الْمُهْلِكُونَ إِذَا أَبْتُلِينَا
 ٨٥ تَرَانَا بَارِزِينَ وَكُلُّ حَيٍّ
 إِذَا مَا رُحْنٌ يَمْشِيْنَ الْهُوَيْنَا
 طَعَائِنُ مِنْ بَنَى جُشَمِ بَنِي بَكْرِ
 يَفْتَنَنَّ جِيَادَنَا وَتَقْلَنَّ لَسْتُمْ
 وَمَا مَنَعَ الطَّعَائِنَ مِثْلُ صَرْبٍ
 ٩٠ وَإِنَّا الْعَاصِمُونَ لِكُلِّ كَحْلٍ
 وَإِنَّا الْمَانِعُونَ لِمَنْ يَلِينَا
 كَأَنَّا وَالسُّيُوفُ مُسَلَّلَاتٌ
 يُدْفِدُغْنَ الرُّؤُوسَ كَمَا بُدْفِدُ
 وَقَدْ عَلِمَ الْقَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍ
 ٩٥ بَأَنَّا الْمُطْعِمُونَ إِذَا قَدَرْنَا

وَأَنَا الْمَائِعُونَ لِمَا أَرَدْنَا وَأَنَا النَّازِلُونَ بِحَيْثُ شِئْنَا
وَأَنَا التَّارِكُونَ إِذَا سَخِطْنَا وَأَنَا الْآخِذُونَ إِذَا رَضِينَا
وَأَنَا الْعَاصِمُونَ إِذَا أُطِعْنَا وَأَنَا الْعَازِمُونَ إِذَا عُصِينَا
وَنَشْرَبُ إِنْ وَرَدْنَا الْمَاءَ صَفْوًا وَنَشْرَبُ غَيْرُنَا كَدْرًا وَظِينَا
أَلَا أَبْلِغُ بَنِي الطَّمَّاحِ عَنَّا وَنُعْمِيًّا فَكَيْفَ وَجَدْتُمُونَا..
إِذَا مَا الْمَلِكُ سَأَلَ النَّاسَ خَسْفًا أَبَيَّنَّا أَنْ نُقِرَّ الْحَسْفَ فِينَا
مَلَأْنَا الْبَرَّ حَتَّى ضَاقَ عَنَّا وَظَهَرَ الْبَحْرُ تَمْلَأُهُ سَفِينَا
لَنَا الدُّنْيَا وَمَنْ أَضْحَى عَلَيْهَا وَنَبْطِشُ حِينَ نَبْطِشُ قَادِرِينَا
إِذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ تَخِرُّ لَهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَا

المعلقة السادسة وهي لعنترة بن معاوية بن شداد العبسي

الكامل

هَلْ غَادَرَ الشُّعْرَاءُ مِنْ مُتَرَدِّمٍ أَمْ هَلْ عَرَفْتَ الدَّارَ بَعْدَ تَوَهُمٍ
يَا دَارَ عَابِلَةٍ بِالْجَوَاءِ تَكَلَّمِي وَعِمَى صَبَاحًا دَارَ عَابِلَةٍ وَأَسْلَمِي
فَوَقَفْتُ فِيهَا نَاقَتِي وَكَأَنَّهَا فَدَنُّ لَأَقْصِي حَاجَةَ الْمُتَلَمِّمِ
وَتَحُلُّ عَابِلَةٍ بِالْجَوَاءِ وَأَهْلُنَا بِالتَّخَرُّنِ فَالْصَّمَانِ فَالْمُنْتَلِمِ
حَيَّتْ مِنْ طَلَلٍ تَقَادَمَ عَهْدُهُ أَقْوَى وَأَقْفَرَ بَعْدَ أَمِّ الْهَيْثَمِ
حَلَّتْ بِأَرْضِ الرَّائِثِينَ فَأَصْبَحَتْ غِسْرًا عَلَى طِلَابِكَ أَبْنَةَ مَحْزَمِ

عَلِقْتُهَا عَرَصًا وَأَقْتُلُ قَوْمَهَا
 وَلَقَدْ نَزَلْتُ فَلَا تَظُنِّي غَيْرَهُ
 كَيْفَ الْمَزَارُ وَقَدْ تَرَبَّعَ أَهْلُهَا
 ١٠ إِنْ كُنْتُ أَرَمَعْتُ الْفِرَاقَ فَإِنَّمَا
 مَا رَاعَنِي إِلَّا حَوْلَةُ أَهْلِهَا
 فِيهَا اثْنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ حَلَبَةً
 إِذْ تَسْتَبِيكَ بَدَى غُرُوبٍ وَاضِحٍ
 وَكَأَنَّ فَاةَ تَاجِرٍ بِقَسِيمَةٍ
 ١٥ أَوْ رَوْضَةً أُنْفَا تَصْمَنَ نَبْتَهَا
 جَاءَتْ عَلَيْهَا كُدٌّ بِكَرٍ حُرَّةٍ
 سَحَا وَتَسْكَابًا فَمَكَلَّ عَشِيَّةٍ
 وَخَلَا الذُّبَابُ بِهَا فَلَيْسَ بِبَارِحٍ
 هَزَجًا يَحْكُ نِيرَاعَهُ بِذِرَاعِهِ
 ٢٠ تُمْسَى وَتُصْبِحُ فَوْقَ ظَهْرِ حَشِيَّةٍ
 وَحَشِيَّتِي سَرَجٌ عَلَى عَيْدٍ اشْوَى
 هَلْ تُبْلِغَنِي دَارَهَا شَدَنِيَّةً
 خَطَاةً غَبَّ السُّرَى زَيْفَةً
 وَكَأَنَّمَا أَقْصُ الْإِكَامَ عَشِيَّةً
 زَعَمَا لَعَمْرُ أَبِيكَ لَيْسَ بِمَوْعِمٍ
 مَتَى بِمَنْزِلَةِ الْمُحِبِّ الْمُكْرَمِ
 بَعْنِي زَيْنٍ وَأَهْلُنَا بِالْغَيْلَمِ
 زَمْتُ رِكَابَكُمْ بَلِيدٍ مُظْلِمِ
 وَسَطَ الدِّيَارِ تَسْفُ حَبَّ الْخِخَامِ
 سَوْدًا كَخَافِيَةِ الْغُرَابِ الْأَسْحَمِ
 عَذِبٍ مُقْبِلُهُ لَذِيذِ الْمَطْعَمِ
 سَبَقْتُ عَوَارِضَهَا إِلَيْكَ مِنَ الْقَمِ
 غَيْثٌ قَلِيلُ الدِّمَنِ لَيْسَ بِمَعْلَمِ
 فَتَرَكْنِ كُلَّ قَرَارَةٍ كَالدِّرْقَمِ
 يَجْرَى عَلَيْهَا الْمَاءُ لَمْ يَتَصَرَّمِ
 غَرِدًا كَفِعْلِ الشَّارِبِ الْمُتَرَقِّمِ
 قَدَحَ الْمِكِبِّ عَلَى الزِّنَادِ الْأَجْدَمِ
 وَأَبَيْتُ فَوْقَ سَرَاةٍ أَدْهَمَ مُلْجَمِ
 نَهْدٍ مَرَاكِلُهُ نَبِيلِ الْمَخْرَمِ
 لَعِنْتُ بِمَحْرُومِ الشَّرَابِ مُصَرَّمِ
 تَطِسُ الْإِكَامَ بِذَاتِ خِفِّ مَيْثَمِ
 بِقَرِيبٍ بَيْنَ الْمَنْسَمَيْنِ مُصَلَّمِ

تَأْوَى لَهُ قُلُوصُ النَّعَامِ كَمَا أَوَتْ
يَتَنَبَّعْنَ قُلَّةَ رَأْسِهِ وَكَأَنَّهُ
صَعْلٌ يَعُودُ بِذِي الْعُشَيْرَةِ بَيْضَهُ
شَرِبَتْ بِمَاءِ الدُّخْرَضَيْنِ فَأَصْبَحَتْ
وَكَأَنَّمَا تَتَلَاى بِجَانِبِ دِفْهَمَا
هَرَجَانِيْبٍ كُلَّمَا عَطَفَتْ لَهُ
بَرَكَتْ عَلَى جَنْبِ الرِّدَاعِ كَأَنَّمَا
وَكَأَن رُبَا أَوْ كُحَيْلًا مُعَقَّدًا
يَنْبَاعُ مِنْ ذِفَرَى غَضُوبِ جَسْرَةٍ
إِنْ تُغْدِي دُونِي الْقِنَاعَ فَإِنِّي
أَتْنِي عَلَى بِمَا عَلِمْتَ فَإِنِّي
وَإِذَا طَلِمْتُ فَإِنَّ طَلْمِي بِاسِلٌ
وَلَقَدْ شَرِبْتُ مِنَ الْمُدَامَةِ بَعْدَ مَا
بَرْجَاجَةٍ صَفَرَاءَ ذَاتِ أُسْرَةٍ
فَإِذَا شَرِبْتُ فَإِنِّي مُسْتَهْلِكٌ
وَإِذَا صَاخَتْ فَلَا أَقْصِرُ عَنْ نَذَى
وَحَلِيلِ غَانِيَةِ تَرَكْتُ مُجَدَّلًا
سَبَقَتْ يَدَايَ لَهُ بِعَاجِلِ ضَرْبَةٍ

حَزَقَ يَمَانِيَةً لِأَعْجَمَ طِمِيمٍ ٢٥
خَرَجَ عَلَى نَعِيشٍ لَهْنٍ مُخَيِّمٍ
كَالْعَبْدِ لِي الْفَرُّ الطَّوِيلِ الْأَصْلَمِ
زَوْرًا تَذِفِرُ عَنْ حِيَاضِ الدَّيْلَمِ
الْوَحْشِيِّ مِنْ هَزِجِ الْعَشِيِّ مُرَوِّمِ
غَضَبِي أَلْتَقَاهَا بِالْيَدَيْنِ وَبِالْقَمِ ٣٠
بَرَكْتُ عَلَى قَصَبٍ أَجَشٍ مُهْطَمِ
حَشَّ الْوَقُودُ بِهِ جَوَانِبَ قُمْقَمِ
زَيَافَةٍ مِثْلِ الْقَنِيْقِ الْمُكْدَمِ
طَبُّ بِأُخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلِيمِ
سَمَحَ مُخَالَفَتِي إِذَا لَمْ أَظْلَمَ ٣٥
مُرَّ مَذَاقَتُهُ كَطَعَمِ الْعَلَقَمِ
رَكَدَ الْهَوَاجِرُ بِالْمَشُوفِ الْمُعْلَمِ
قُرْنَتْ بِأَزَقَرٍ فِي الشِّمَالِ مُقَدَّمِ
مَالِي وَعِرْضِي وَافِرٌ لَمْ يُكَلِّمْ
وَكَمَا عَلِمْتَ شِمَائِلِي وَتَكْرُمِي ٤٠
تَمْكُورِصَتُهُ كَشِدْقِي لِأَعْلَمِ
وَرَشَاشُ نَافِذَةٍ كَلَوْنِ الْعَنْدَمِ

هَلَا سَأَلْتَ الْخَيْلَ يَا أَبْنَةَ مَالِكٍ إِنْ كُنْتَ جَاهِلَةً بِمَا لَمْ تَعْلَمِي
 إِذْ لَا أُرَاكَ عَلَى رِحَالٍ سَابِجٍ تَهْدِي تَعَاوُرَةَ الْكُمَاةِ مُكَلَّمِ
 ٤٥ طَوْرًا يُجَرِّدُ لِلطَّعَانِ وَتَارَةً يَأْوِي إِلَى حَصِيدِ الْقِسِيِّ عَرْمَرَمِ
 يُخْبِرُكَ مَنْ شَهِدَ الْوَقَائِعَ أَتْنِي أَغْشَى الْوَعَى وَأَعِفُّ عِنْدَ الْمَغْتَمِ
 وَمُدْجِحٍ كَرِهَ الْكُمَاةَ نِزَالَهُ لَا مُبْعِينَ هَرَبًا وَلَا مُسْتَسْلِمِ
 جَاءَتْ لَهُ كَفَى بِعَاجِلِ طَعْنِهِ بِمُتَّقِفِ صَدْقِ الْكُعُوبِ مُقَوِّمِ
 فَشَكَّكَ بِالرُّمَحِ الْأَصَمِّ ثِيَابَهُ لَيْسَ الْكَرِيمُ عَلَى الْقَنَا بِمُحَرَّمِ
 ٥٠ فَتَرَكْتُهُ جَزَرَ السِّبَاغِ يَنْشُتُهُ يَفْضَمَنَّ حُسْنَ بَنَانِهِ وَالْبِعْضَمِ
 وَمَشَى سَابِغُهُ هَتَكَتُ فُرُوجَهَا بِالسَّيْفِ عَنْ حَامِي الْحَقِيقَةِ مُعْلَمِ
 رُبِّ يَدَاهُ بِالْقِدَاحِ إِذَا شَتَا هَتَاكَ غَايَاتِ التِّجَارِ مُلَوِّمِ
 لَمَّا رَأَتْهُ قَدْ نَزَلَتْ أُرِيدُهُ أَبْدَى تَوَاجِدَهُ بِغَيْرِ تَبَسُّمِ
 عَهْدِي بِهِ مَدَّ النَّهَارِ كَأَنَّمَا خُصِبَ الْبَنَانُ وَرَأْسُهُ بِالْعَظِيمِ
 ٥٥ فَطَعَنْتُهُ بِالرُّمَحِ ثُمَّ عَلَوْتُهُ بِمَهْتَدٍ صَافِي الْحَدِيدَةِ مِخْدَمِ
 بَطُلٌ كَانَ ثِيَابَهُ فِي سَرْحَةٍ تُحَذِي نِعَالِ السِّبْتِ لَيْسَ بِتَوَامِ
 يَا شَاةَ مَا قَنَصَ لِمَنْ حَلَّتْ لَهُ حَرَمْتُ عَلَى وَلِيِّتِهَا لَمْ تَحْرَمِ
 فَبَعَثْتُ جَارِيَتِي فَقُلْتُ لَهَا أَذْهَبِي فَتَجَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِي وَأَعْلَمِي
 قُلْتُ رَأَيْتُ مِنَ الْأَعَادِي غِرَّةً وَالشَّاةُ مُمَكِّنَةٌ لِمَنْ هُوَ مُرْتَمِ
 ٦٠ وَكَأَنَّمَا أَلْتَفَتْتُ بِجَيْدٍ جَدَايِصٍ رَشَاءٍ مِنَ الْغِزْلَانِ حَرِّ أَرْثَمِ

نَبِثْتُ عَمْرًا غَيْرَ شَاكِرٍ نِعْمَتِي وَالْكَفْرُ مَخْبَثَةٌ لِنَفْسِ الْمُنْعِمِ
 وَلَقَدْ حَفِظْتُ وَصَاةَ عَمِّي بِالضَّحَى إِذْ تَقْلِصُ الشَّفَتَانِ عَنْ وَضَحِ الْقَمِ
 فِي حَوْمَةِ الْحَرْبِ أَلَنِي لَا تَشْتَكِي عَمْرَاتِهَا الْأَبْطَالُ غَيْرَ تَغْمُغُ
 إِذْ يَتَّقُونَ بَنِي الْأُسْنَةِ لَمْ أُخِمْ عَنْهَا وَلَكِنِّي تَصَائِفٌ مُقَدَّمِي
 لَمَّا رَأَيْتُ الْقَوْمَ أَقْبَلَ جَمْعُهُمْ يَتَذَامَرُونَ كَرَرْتُ غَيْرَ مُدَّمٍّ ٤٥
 يَدْعُونَ عَنَتَرَ وَالرِّمَاحُ كَانَتْهَا أَشْطَانُ يَثُرُ فِي لَبَانِ الْأَدْقَمِ
 مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ بِثُغْرَةِ نَحْرِهِ وَلَبَانِهِ حَتَّى تَسْرِبَلَ بِالدَّمِ
 فَازُورَ مَنْ وَقَعَ الْقَنَسَا بِلَبَانِهِ وَشَكَا إِلَيَّ بِعَبْرَةٍ وَتَحْمُخِمْ
 لَوْ كَانَ يَذُرِي مَا الْمُحَاوَرَةُ اشْتَكِي وَلَكِنْ لَوْ عَلِمَ الْكَلَامَ مُكَلِّبِي
 وَلَقَدْ شَقَى نَفْسِي وَأَذْهَبَ سَقَمَهَا قِيلَ الْفَوَارِسِ وَيَاكَ عَنَتَرَ أَقْدَمِ ٥٠
 وَالْخَيْلُ تَقْتَنِحُ الْخَبَارَ عَوَيسًا مِنْ بَيْنِ شَيْطَمَةٍ وَأَجْرَدَ شَيْطَمِ
 ذُلُّ رِكَابِي حَيْثُ شِئْتُ مُشَايَعِي لَبَّى وَأَحْفِزُهُ بِأَمْرِ مُبْرَمِ
 وَلَقَدْ خَشِيتُ بَأْنَ أَمُوتَ وَلَمْ تَكُنْ لِلْحَرْبِ دَائِرَةً عَلَى أُنْزَى صَمْصَمِ
 أَلْشَاتِمِي عِرْضِي وَلَمْ أَشْتِمَهُمَا وَالنَّادِرَيْنِ إِذَا لَمْ أَلْقَهُمَا دَمِي
 إِنْ يَفْعَلَا فَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَاهُمَا جَزَرَ السِّبَاغِ وَكُلِّ نَسْرِ قَشْعَمِ ٥٥

المعلقة السابعة وهى للحارث بن حنظلة اليشكري

الخفيف

آذَنَّا بِبَيِّنِهَا أَسْمَاءُ رَبِّ ثَاوِيَمَلٌ مِنْهُ الثَّوَاءُ
 بَعْدَ عَهْدٍ لَنَا بِبُرْدَةِ شَمَا * فَادَّتِي دِيَارَهَا الْخُلُصَاءُ
 فَاَلْمَحِيَّاءُ فَالْصِفَاحُ فَأَعْنَا فِي فِتْنَايَ فَعَادِبُ فَالْوَفَاءُ
 فَرِيَاضُ الْقَطَا فَأَوْدِيَةُ الشَّرِّ بِي فَالْشُعْبَتَانِ فَالْأَبْلَاءُ
 ه لا أَرَى مَنْ عَهِدَتْ فِيهَا فَأَبْكِي الْيَوْمَ دَلَّهَا وَمَا يُحِيرُ الْبُكَاءُ
 وَبَعِثْتِيكَ أَوْقَدَتْ هِنْدُ النَّارِ أَصِيلًا تُسْلَوِي بِهَا الْعَلْيَاءُ
 فَتَنَوَّرَتْ نَارَهَا مِنْ بَعِيدٍ بِخَزَائِي قَهْلَاتٍ مِنْكَ الصَّلَاءُ
 أَوْقَدَتْهَا بَيِّنَ الْعَقِيفِ فَشَخْصِيْنِ بَعْدِ كَمَا يَلُوحُ الصَّيَاءُ
 غَيْرَ أَنِّي قَدْ اسْتَعِينُ عَلَى الْهَمِّ إِذَا خَفَ بِالثَّوِي النَّجَاءُ
 ا بِزَفَرِي كَأَنَّهَا عِقْلِيَّةٌ أَمْ رَدَّيَالٍ دَوِيَّةٌ سَقْفَاءُ
 انْسَتَ نَبَاةٌ وَأَفْرَعَهَا الْقُسْنَاصُ عَصْرًا وَقَدْ دَنَا الْإِمْسَاءُ
 فَتَرَى خَلْفَهَا مِنَ الرَّجْعِ وَالْوَقْعِ مَمْنِينًا كَأَنَّهُ أَهْبَاءُ
 وَطِرَافًا مِنْ خَلْفِهِنَّ طِرَافُ سَائِطَاتٍ أَلَوَتْ بِهَا الصَّخْرَاءُ
 أَتْلَهُنَّ بِهَا الْهَوَاجِرُ إِذْ كُلُّ أَبْنٍ هَمٌّ بَلِيَّةٌ عَمِيَاءُ
 ه وَأَتَانَا مِنَ الْحَوَادِثِ وَالْأَنْبَاءِ خَطْبٌ نَعْنَى بِهِ وَنُسَاءُ
 أَنْ إِخْوَانَنَا الْأَرَاقِمَ يَغْلُوْنَ نَ عَلَيْنَا فِي قِيْلِهِمْ إِخْفَاءُ

يَخْلِطُونَ الْبَرَىٰ مِنَّا بَدَى الدَّنَسِ وَلَا يَنْفَعُ الْخَلَى الْخَلَاءُ
رَعِمُوا أَنْ كُلَّ مَنْ ضَرَبَ الْعَيْسَ مَسْوَإٍ لَنَا وَأَنَا الْوَلَاءُ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ عِشَاءَ فَلَمَّا أَصْبَحُوا أَصْبَحَتْ لَهُمْ صَوُصَاءُ
من مُنَادٍ ومن مُجِيبٍ ومن تَضَاهٍ خَيْلٍ خِلَالِ ذَاكَ الرُّغَاءِ ٢٠
أَيُّهَا النَّاطِقُ الْمَرْقُشُ عَنَّا عِنْدَ عَمْرٍو وَهَلْ لَذَاكَ بَقَاءُ
لَا تَخْلُنَا عَلَى غِرَاتِكَ إِنَّا قَبْلَ مَا قَدْ وَشَىٰ بِنَا الْأَعْدَاءُ
فَبَقَيْنَا عَلَى الشَّنَاءِ تَنْمِينَا حُصُونٍ وَعِزَّةٌ قَعْسَاءُ
قَبْلَ مَا الْيَوْمَ بَيَّضَتْ بُعْيُونَ النَّاسِ فِيهَا تَغِيْظُ وَإِبَاءُ
فَكَانَ الْمَنُونُ تَرْدَىٰ بِنَا أُرِّ عَنْ جَوْنًا يَنْجَابُ عَنْهُ الْعَمَاءُ ٢٥
مُكَفِّهْرًا عَلَى الْحَوَائِثِ لَا تَرُّ تَوَهُ لِلدَّهْرِ مُؤَيِّدٌ صَمَاءُ
إِرْمَىٰ بِمِثْلِهِ جَالَتِ الْخَيْلُ وَتَأَبَّى لَخْصَمِهَا الْإِجْلَاءُ
مَلِكٌ مُّقْسِطٌ وَأَفْضَلُ مَنْ يَنْشَىٰ وَمِنْ دُونِ مَا لَدَيْهِ الثَّنَاءُ
أَيُّهَا خُطْبَةُ أَرْدُثُكُمْ فَادُّوْ هَا إِلَيْنَا تَسْعَىٰ بِهَا الْأُمَلَاءُ
إِنْ نَبَشْتُمْ مَا بَيْنَ مِلْحَةٍ فَالْمَا قَبِ فِيهِ الْأَمْوَاتُ وَالْأَحْيَاءُ ٣٠
أَوْ نَقَشْتُمْ فَالنَّقْشُ يَجْشَمُهُ النَّاسُ وَفِيهِ الْأَسْقَامُ وَالْأَبْرَاءُ
أَوْ سَكْتُمْ عَنَّا فَكُنَّا كَمَنْ أَغْشَمَصَ عَيْنًا فِي جَفْنِهَا الْأَقْدَاءُ
أَوْ مَنَعْتُمْ مَا تُسْأَلُونَ فَمَنْ حَدَّثْتُمُوهُ لَهْ عَلَيْنَا الْعَقْلَاءُ
هَلْ عَلِمْتُمْ أَيَّامَ يَنْتَهِبُ النَّاسُ غَوَارًا يَكُلُّ حَيَّ عَوَاءُ

٣٥ إِنْ رَفَعْنَا الْجِمَالَ مِنْ سَعْفِ الْبَحْرِ سَيِّراً حَتَّى نَهَاها الْحِيساءُ
 ثُمَّ مَلْنَا عَلَى تَمِيمٍ فَأَحْرَمْنَا وَفِينَا بَنَاتُ مُرِّ إِمَاءٍ
 لَا يُقِيمُ الْعَزِيزُ بِالْبَلَدِ السَّهْلِ وَلَا يَنْفَعُ الدَّلِيلُ النِّجَاءُ
 لَيْسَ يُنْجِي الَّذِي يُوَأْتِلُ مَنَا رَأْسُ طُودٍ وَخَرَّةٌ رَجُلَاءِ
 مَلِكٍ أَضْرَعَ الْبَرَّةَ لَا يُوْ جَدٌ فِيهَا لِمَا لَدَيْهِ كِفَاءُ
 ٣٦ كَتَكَلَيْفٍ قَوْمَنَا إِنْ غَزَا الْمُنْذِرُ هَلْ نَحْنُ لِأَبْنِ هِنْدٍ رِعَاءُ
 مَا أَصَابُوا مِنْ تَغْلَبِي فَمَطْلُو لٌ عَلَيْهِ إِذَا أُصِيبَ الْعَفَاءُ
 إِنْ أَحَلَّ الْعَلِيَاءُ فُبَّةً مَيْسُورَ نَ فَأَذْنَى دِيَارِهَا الْغُوصَاءُ
 فَتَأَوَّتْ لَهُ قَرَارِصُهُ مِنْ كُلِّ حَيٍّ كَأَنَّهُمْ أَلْقَاءُ
 فَمَهْدَاهُمْ بِالْأَسْوَدَيْنِ وَأَمْرُ اللَّهِ بَلَّغٌ تَشْقَى بِهِ الْأَشْقِيَاءُ
 ٣٧ إِنْ تَبَنَّرُوهُمْ غُرُورًا فَسَاقَتْهُمْ إِلَيْكُمْ أُمْنِيَّةٌ أَشْرَاءُ
 لَمْ يَغُرُّوْكُمْ غُرُورًا وَلَكِنْ يَرْفَعُ الْأَلَّ شَخْصَهُمُ وَالضَّعَاءُ
 أَيُّهَا النَّاطِقُ الْمُبَلِّغُ عَنَّا عِنْدَ عَمْرٍو هَلْ لَدَاكَ أَنْتِهَاءُ
 مَنْ لَنَا عِنْدَهُ مِنَ الْخَيْرِ آيَا تَ ثَلَاثٌ فِي كُلِّهِنَّ الْقَضَاءُ
 آيَةٌ شَارِقُ الشَّقِيقَةِ إِنْ جَا ٣٨ وَاجْمَعُوا لِكُلِّ حَيٍّ لِيَوَاءِ
 ٣٩ حَوْلَ قَيْسٍ مُسْتَلْثِمِينَ بِكَبْشٍ قَرِظِي كَأَنَّهُ عِبْلَاءُ
 وَصَتِيَتْ مِنَ الْعَوَاتِكِ لَا تَنْهَاهُ إِلَّا مُبَيَّضَةٌ رَعْلَاءُ
 فَرَدَدْنَاهُمْ بِطَعْنٍ كَمَا يَخْرُجُ مِنْ خُرْبَةِ الْمَزَانِ الْمَاءُ

وَحَمَلْنَاهُمْ عَلَىٰ خِزْمٍ فُتِلَا نَ شِلَالًا وَنَمَسَى الْأَثَمَ
وَجَبَّهْنَاهُمْ بِطُغْيَىٰ كَمَا تَنْهَضُ فِي جَمَّةِ الطَّيْرِ الدِّلاء
وَقَعَلْنَا بِهِمْ كَمَا عَلِمَ اللَّهُ وَمَا إِنْ لِّلْحَائِثِينَ دِمَاء ٥٥
ثُمَّ حُجِّرًا أَغْنَىٰ أَبْنَىٰ أُمِّ قَطَامٍ وَلَهُ فَارِسِيَّةٌ خَصْرَاء
أَسَدٌ فِي الْبِلْقَاءِ وَرَدَّ قَمُوسٌ وَزَيْعٌ إِنْ شَمَّرَتْ غَبْرَاء
وَفَكَّرْنَا غُلَّ أَمْرِ الْقَيْسِ عَنْهُ بَعْدَ مَا طَالَ حَبْسُهُ وَالْعَنَاءُ
وَمَعَ الْجَوْنِ جَوْنِ آلِ بَنِي الْأَوْسِ عَسَدُودٌ كَأَنَّهَا دَفُوءُ
مَا جَزَعْنَا تَحْتَ الْعَجَاجَةِ إِنْ وَ لَوْ شِلَالًا وَإِنْ تَلَطَّى الصِّلاء ٥٦
وَأَقْدَنَاهُ رَبَّ غَسَّانَ بِالْمُنْذِرِ كَرَفًا وَمَا تُكَالُ الدِّمَاءُ
وَأَنْيَيْنَاهُمْ بِتِسْعَةِ أَمْلا كِ كِرَامٍ أَسْلَابُهُمْ أَفْلاء
وَوَلَدْنَا غَمْرًا بَنَىٰ أُمِّ إِيَّاسٍ مِنْ قَرِيبٍ لِّمَا أَتَانَا الْحَبَاءُ
مِثْلُهَا تُخْرِجُ النَّصِيحَةَ لِلْفَوْ مِ قَلَاءَ مَنْ دُونِهَا أَفْلاء
فَاتَّبَعُوا الطَّيِّخَ وَالتَّعَدَّى وَإِمَا تَتَعَاشَوْا فِي التَّعَاشَى الداء ٥٧
وَأَذْكُرُوا خَلْفَ نَى الْمَجَازِ وَمَا قَدِّمَ فِيهِ الْعُهُودُ وَالْكُفْلاء
خَذَرُ الْجَوْرِ وَالتَّعَدَّى وَهَلْ يَنْقُضُ مَا فِي الْمَهَارِي الْأَفْواء
وَأَعْلَمُوا أَنَّنَا وَإِيَّاكُمْ فِيمَا أَشْتَرَطْنَا يَوْمَ أَحْتَلَفْنَا سَوَاءُ
عَنَّا بَاطِلًا وَظُلْمًا كَمَا نَعْتَرُ عَنْ حُجْرَةِ الرَّبِيعِ الطِّبَاءُ
أَعْلَيْنَا جُنَاحُ كِنْدَةٍ أَنْ يَغْنَمَ غَازِيَهُمْ وَمِنَّا الْجَزَاءُ ٥٨

أَمْ عَلَيْنَا جَرَى الْعِبَادِ كَمَا نَيْطَ بِجَزْرِ الْمُحْتَمِلِ الْأَعْبَاءِ
 لَيْسَ مِنَّا الْمُضْطَرُّونَ وَلَا قَيْسٌ وَلَا جَنْدَلٌ وَلَا الْحَدَاءُ
 أَمْ جَنَائِيَا بَنَى عَتِيقٌ فَمَنْ يَغْدِرُ فَإِنَّا مِنْ حِزْبِهِمْ بُرَاءُ
 وَقَمَانُونَ مِنْ تَمِيمٍ بِأَيْدِيهِمْ رِمَاحٌ صُدُّوهُمْ الْقَصَاءُ
 ٧٥ تَرَكَوهُمْ مُلْتَاحِبِينَ وَأَبَوْا بِنِهَابٍ يُصَمُّ مِنْهَا الْخُدَاءُ
 أَمْ عَلَيْنَا جَرَى خَنِيْفَةٌ أَمْ مَا جَمَعَتْ مِنْ مُحَارِبٍ غَبْرَاءُ
 أَمْ عَلَيْنَا جَرَى قُضَاعَةٌ أَمْ لَيْسَ عَلَيْنَا فِيمَا جَنُّوا أُنْدَاءُ
 ثُمَّ جَاءُوا يَسْتَرْجِعُونَ فَلَمْ تُرْ جَعْ لَهُمْ شَامَةٌ وَلَا زَهْرَاءُ
 لَمْ يُحِجِّلُوا بَنَى رَزَاحٍ بِبَرْفَا ٨ نِطَاحٍ لَهُمْ عَلَيْهِمْ نُعَاءُ
 ٨٠ ثُمَّ فَاءُوا مِنْهُمْ بِقَاصِمَةِ الظَّهْرِ وَلَا يَبْرُدُ الْغَلِيلُ السَّمَاءُ
 ثُمَّ حَيْلٌ مِنْ بَعْدِ ذَاكَ مَعَ الْعَلَّاقِ لَا رَأْفَةَ وَلَا إِتْقَانَ
 وَهُوَ السَّرْبُ وَالشَّهِيدُ عَلَى يَوْمِ الْحَيَارَاتِ وَالْبَلَاءِ بَلَاءُ

WÖRTERVERZEICHNIS.

ا

ا (stets mit dem folgenden Worte verbunden). 1) Adverbium der Frage: *num? an? utrum? passim.* ا... ا *utrum an?* L. 36. H. 70/71. — 2) Interjection: ahl ach! I. 19. 70. ferner in ا لا, s. d. ابد — V تَابَدَ es ist verödet, L. 1. اوابِدُ, pl. zu اَبَدَة, wilde Tiere, I. 52. اِبْلَاءُ n. pr. eines Brunnens, H. 4. اِبْهَام L. 60 s. u. اِبْهَم. اَبٌ Vater, st. c. اَبُو, gen. اَبِي z. B. اَبِيكَ An. 7. اَبْنِيَا Am. 70. acc. اِبَاهُمَا z. B. اَبَا حِنْدٍ Am. 23. اَبَا An. 75. und in dem Ausruf لا اَبَا du hast keinen Vater! Z.

47. — pl. اِبَاء z. B. اِبَاء Am. 81. اِبَاوَهُمْ L. 81. اَبَى 1) verweigern, nicht wollen; اَبَيْنَا اُن wir verweigerten es, (den Schimpf auf uns zu nehmen). Am. 101. — 2) schwierig sein; وَتَابَى لِحَصْبِهَا اِلْجَلَاءَ indem es für ihren Gegner schwierig ist, (sie) vom Platz zu vertreiben, H. 27. اِبَاءٌ statt اِبَاء Ausdauer, H. 24. اَنْفَى s. u. وَفَى. اَتَى kommen; وَاتَانَا er ist zu uns gekommen, H. 15. يَأْتِكَ T. 74. تَأْتِنِي T. 47. Mit بِ: bringen; اَتَيْتَ بِمَوِيدٍ du hast Unheil angerichtet, T. 90. وَانَيْنَاهُمْ بِتِسْعَةٍ

وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ wir brachten ihnen neun Fürsten, H. 62.
er wird dir die Kunden bringen, T. 103/4.

III übereinstimmen; بِمَا لَا weil er nicht mit ihnen übereinstimmte, Z. 34.

أَثَرٌ üppig (vom Haar) I. 35.
أَثَرٌ Spur; أَثَرْنَا I. 28. — *pl.*
على آثارنا بيض حسان; آثار
wir hinterlassen, wenn wir fallen
sollten, weisse, schöne (Weiber),
Am. 82.

أَثَلٌ Tamariske, *tamarix orient.* L. 15.
مَأْتَمٌ Vergehen, Unbill, مَأْتَمٌ
statt مَأْتَمٌ Z. 21.

بَأْتِدٌ Itmid (eine Augensalbe); بَأْتِدٌ
statt بَأْتِدٌ T. 9.

مُوجِدَةُ الْقَرَى (Kamelin) mit
starkem, kräftigem Rücken, T.
24.

تَتَأَجَّلُ V sich schaaren; أَجَلٌ
تَتَأَجَّلُ L. 7.

أَحَدٌ einer, Am. 53. — *fem.*

أَحَدَى اللَّيَالَى; أَحَدَى eine von
den Nächten, Z. 45.

أَخَذَ nehmen, ergreifen; *inf.* أَخَذَ
An. 34. — *part.* الْآخِذُونَ Am.
97. أَخَذْنَ عَلَى بُعُولَتِهِنَّ عَهْدًا
(die Weiber) haben mit ihren
Männern einen Vertrag geschlos-
sen, Am. 83.

VIII اتَّخَذُوا sie haben sich
genommen, Am. 85.

أُخْرَى anderer; *fem.* أُخْرَى
Am. 7.

II يُؤَخَّرُ es wird aufgescho-
ben, Z. 28.

أَخَى, *st. c.* أَخُو *gen.* أَخَى, Bruder;
أَخَى (Schwert), auf das man
vertrauen kann, T. 86. — *pl.*
أَخْوَانًا; أَخْوَانًا H. 16.

أَدْمَاءُ fem. أَدْمَاءُ gelblich weisse (Ka-
melin), Am. 14.

فَادَّوْهَا II hingelangen lassen; أَدَى
so unterbreitet uns die An-
gelegenheit, H. 29.

أَدَى als, nachdem, da; An. 64. H.

35. 40. 42. 45. 49. 60. wenn, wann; H. 14. da, weil; An. 13. 44.
- إذا wenn, wann, so oft als, *passim*;
 إذا wenn auch, L. 23. ما إذا jedesmal wenn, so oft als, *passim*.
- آذَنْتُنَا بِبَيْنِهَا IV — أُنْ sie hat uns von ihrem Scheiden benachrichtigt, H. 1.
- أَرْجَوَانٌ Purpur, Am. 44.
- أَرْضٌ Erde, I. 60. T. 37. Land, Gebiet, An. 6.
- أَرَطٌ — أَرِطٌ n. pr. eines Tha-les, Am. 69.
- أَرَمٌ — أَرَامٌ Wegsteine, pl. zu أَرَمَ.
 أَرَمِي abgestammt von Iram, nach der Tradition der Stammvater der Aditen, H. 27.
- أَرَنْ — أَرَانٌ Bahre, T. 12.
- أَشْجَلٌ Ishil-holz, I. 39. s. Comm.
- أَسَدٌ Löwe, Z. 38. H. 57.
- أَسْرَى — أَسْرَى Gefangene, Am. 84. pl. zu أَسِيرٌ.
- أَسَارِعُ weisse rotköpfige Raupen, I. 39. pl. zu أَسْرُوعٌ.
- أَسِيلٌ — أَسِيلٌ glatte lange sc. Wange, I. 33.
- مَأْسَلٌ n. pr. eines Berges, I. 7.
- أَسْمَاءٌ — أَسْمَاءٌ n. pr. der Geliebten des Hārit, H. 1.
- أَسَى inf. zu أَسَى betrübt sein; لَا تَهْلِكْ أَسَى geh nicht zu Grund vor Betrübniß! I. 5. T. 2.
- أَشْرَاقٌ — أَشْرَاقٌ ausgelassener, übermütiger Wunsch, H. 45.
- أَصْلٌ — أَصْلٌ Wurzel, L. 41.
- أَصِيلًا am Abend, H. 6. pl. أَصِيلًا abends, Am. 21.
- أَطْرَقَسِي inf. zu أَطْرَقَسِي biegen, krümmen; Krümmung von Bogen, T. 21.
- أَيْطَلٌ — أَيْطَلٌ Weiche. Dünzung; (dies Ross) hat zwei Weichen gleich denen einer Gazelle, I. 59.
- أُطْمٌ — أُطْمٌ Burg, I. 76.
- أَفَلٌ — أَفَلٌ pl. zu أَفِيلٌ Kamelfüllen, Z. 25.
- أَكَامٌ — أَكَامٌ Anhöhen, Hügel, pl. zu أَكَامٌ.

أَكْم, L. 26. 53. An. 23. 24.

مَأْكَمَ Hintern, Am. 17.

أَلْ zwei scharfgespitzte sc. Ohren, T. 35.

أَلْ aus أ + لا nonne? Dient zur

Verstärkung von optativisch gebrauchtem Imperativ und Ausrufen: أَلْ أَلْ verkünde doch!

Z. 26. Am. 100. أَلْ أَلْ so wach

auf! Am. 1. أَلْ أَلْ الطويل أَلْ

أَلْ o du lange Nacht, weiche doch der Morgenröte, I.

46. أَلْ أَلْ رَبِّ T. 56. أَلْ أَلْ أيهاذا

أَلْ أَلْ كَيْتَنِي I. 10. 43. أَلْ أَلْ

o könnte ich doch! T. 40. أَلْ أَلْ

أَلْ أَلْ يَجْهَلُنْ أَحَدٌ عَلَيْنَا

wahrlich, nicht soll uns einer verkennen!

Am. 53. أَلْ أَلْ لا يَعْلَمُ الْأَفْوَامُ

wirklich, die Lente wissen nicht!

Am. 52.

أَلْ aus لا إنْ wenn nicht; وأَلْ تَكْفُوا

wenn ihr nicht zurücktreibt, T.

92. ausser, T. 9. أَلْ أَلْ المَجْدِ أَلْ

أَلْ was giebt es für einen

Preis, den wir nicht schon er-

rungen? Am. 65. أَلْ ... لا und

أَلْ ... لم nur, H. 51. Am. 20.

أَلْ pron. rel. welcher, T. 83. Z.

16. Am. 6.

أَلْ ألف tausend; بأَلْ mit tau-

send sc. Rossen, Z. 36.

أَلْ Gott, Allah, I. 27. Z. 27. H.

44. 55.

أَلْ tert. و — VIII aufhören, غَيْرَ

أَلْ, statt مَوْتَلِ, nicht ablassend,

I. 43.

أَلْ praep. zu, hin zu, passim. —

أَلْ bis dass c. pf. T. 54. —

أَلْ أَلْ يَا بَنِي بَكْرِ إِلَيْكُمْ heda, ihr

Söhne Bekrs, heda! Am. 73.

أَلْ IV schwören, I. 18. T. 84.

أَلْ in disjunctiver Frage: oder, z. B.

أَلْ ... أم ... أم L. 36. Am. 10.

und passim.

أَلْ Mutter, Am. 56; vielfach bei

Eigennamen (s.d.), wie أَلْ أَلْ I.

7 und passim. — أَلْ أَلْ سَقْبِ Mutter

eines jungen Kamels, Am. 19. أَلْ

أمّ Antilopenmutter, T. 33.
 أمّ رِئَالٍ s. u. قَشْعَمَ Z. 37.
 Mutter junger Strausse, H. 10.
 أمّ vorderes, im Gegens. zu
 خلف hinteres; أمّامها L. 48.
 أمّ Vorsteher, Imām, L. 81.
 أمّ was anbetrifft, (mit ف des Nach-
 satzes) Am. 49. 50.
 أمّ, aus ما أن, wenn H. 65.
 أمّ مَهْمَا تَأْمُرِي الْقَلْبَ was
 du auch dem Herz befehlst, I. 20.
 أمّ Sache, Ding (im weitesten Sinn);
 ما أمّري T. 73. L. 29. H. 44.
 nicht lastet auf mir
 mein Dasein mit Wehmut, T. 99.
 يَعْصِمُ النَّاسُ أَمْرَهُمْ (Leute, die sich
 niederlassen) zu dem Zweck, die
 Nebenmenschen zu schützen, Z.
 45. بِأَمْرٍ مُبَيَّنٍّ mit festem Entschluss,
 An. 72. أَمْرَهُمْ ihre Habe, H. 19. —
 pl. أُمُور Z. 50.
 في الْيَوْمِ وَالْأَمْسِ gestriger Tag;
 heute und gestern, Z. 48.
 أمّل — V betrachten; مُتَأَمِّلٍ statt

Ort und Gegenstand mei-
 ner Betrachtung, I. 72.
 أَمِنْتُ عَيْنِي sicher sein;
 الكاشِحِينِ sie ist sicher vor den
 Augen der Groller, Am. 13.
 أَمَانَةٌ Zuverlässigkeit, Treue, I. 85.
 أَمُونٌ zuverlässige (Kamelin), mit si-
 cherm Tritt, T. 12.
 أَمِينٌ zuverlässig, treu; الْأَمِينَا statt
 الْأَمِينِ Am. 10.
 أَمَاءٌ Magd; — pl. الْأَمَاءُ T. 93.
 statt أَمَاءٍ gefangene Mädchen,
 Slavinnen H. 36.
 أَنّ dass, *passim*; أَلَى أَنّ bis dass,
 فَتَجَلْنَا الْقَرِيَّ أَنّ تَشْتُمُونَا T. 54.
 wir haben euch schleunigst be-
 wirtet, auf dass ihr uns nicht
 schmähet, Am. 32.
 1) wenn, *passim*; وَأَنْ wenn auch,
 أَنْ يَفْعَلَا ... Z. 60.
 mögen die
 beiden machen, d. h. mich schmä-
 hen, ich habe ja Genugthuung,
 da ich ihren Vater den Raub-
 tierern vorgeworfen, An. 75. —

2) nicht; ^oان لا nicht, H. 55.

I. 27.

كَانَ, c. acc. dass, passim. كَانُ
لَا, s. u. ك and ل.

ان c. acc. siehe, gewiss, fürwahr,
passim. ... وَأَنَا سَوْفَ ganz ge
wiss (werden uns die Todeslose
erreichen) Am. 8

أنا ich, T. 78. 83. 94.

أُنبوب^٥ Reis, dünner Zweig (eigent-
lich der zwischen zwei Knoten
befindliche Teil eines Pflanzen-
stengels), I. 37.

I. 81. نیش s. u. اُنْدیش

أَنْتَ du, T. 58.

(الأندرسن statt حُمُور الأندرينا — أندر
Andariner Weine, Am. 1. s.
Comm.

٤١٨ IV آٲٲٲ sie hat (einen
 Laut) vernommen, II. 11.

Leute, I. 77. Am. 34. pl. zu
انسان.

einstiger Bewohner, L. 3. رَزَّ
الأنيس dumpfer menschlicher
Laut, L. 47.

نَاسِ Nase, T. 37.

روضة أنفا — أنف ganz neuen Gar-
ten, An. 15.

أَنْفٌ أَنْفٌ schön, anmutig, Z. 11.

انما ³ nur, *dumtaxat*, T. 92. L. 84.
An. 10.

1) Familie, (im weitern Sinn)
Stammesfamilie, An. 4. 9. 11.

Leute, T. 55. L. 17. Bewohner,

Z. 33. — 2) würdig; غَيْرَ أَهْلِهِ
einer, der dessen nicht würdig
ist, Z. 55. فَأَنعَبْنِي بِمَا أَنَا أَهْلُهُ
verkünde meinen Tod so wie es
mir gebührt! d. h. verkünde,
wenn ich gestorben, meine Ver-
dienste in entsprechender Weise!
T. 94.

أَوْ أَنَا مُقْتَدِي oder, *sive; passim*.
ich müsste mich dann loskau-
fen, T. 78.
آب zurückkehren, Am. 72. II. 75.

أَوْس Vater einer arab. Stammes-

familie; بَنَى الْأَوْس H. 59.

آل (Laute) تَأْنَسُ إِلَيْهَا VIII — آل
welche ihr (der Lautenspielerin)

Daumen gut handhabt, L. 60.

آل 1) Familie, Stammesfamilie, آل

بَنَى الْأَوْس H. 59. — 2) Dunst;

آل der Morgennebel, H. 46. آل

heisser Mittagsdunst, T. 43.

أَوَّلُ erster, früherer; الْأَوَّلِينَ statt

الْأَوَّلِينَ der früheren, Am. 60. —

fem. أُولَى.

أَوَلَمْ تَكُنْ لَمْ + و + أْ aus أَوَلَمْ

und weisst du denn nicht?

L. 55.

مَأْوٍ statt مَأْوٍ — آم

hässlich (von der Katze) An 29.

أَوَى impf. i. sich hinbegeben, Obdach

suchen, L. 76. An. 25. 45. —

V zusammenkommen, sich ver-

sammeln, H. 43.

آيَةٌ Zeichen, Beweis, H. 49. pl.

آيَاتٍ H. 48.

فَيَ الْمَجْدِ welcher? فَيَ welcher

Ruhm? Am. 65. بَأَى مَشِيَّةً Am.

54. 55. أَبَا wer von uns? T. 63.

أَيُّمَا was auch immer; أَيُّمَا خُطَّةً H. 29.

أَيُّهَا o Behausung! Z. 6.

أَيُّهَا النَّاطِفُ o (du) Sprecher!

H. 21. 47. أَيْهَا اللَّيْلُ I. 46.

mit o du, لَا أَيْهَذَا اللَّائِمِي: ذا

der du mich tadelst, T. 56.

أَنَا bildet mit Suffixen Accusative;

وَأَعْلَمُوا أَنَّا وَإِيَّاكُمْ wisst, dass

wir und ihr . . ! H. 68.

إِيَّاهُ Glanz; إِيَّاهُ الشَّمْسُ Glanz der

Sonne, T. 9.

إِيَّاهُ n. pr. einer Tribus von

Ma'add, H. 71.

مُؤِيدٌ Unheil, Missgeschick, T. 90.

H. 26.

مُؤِيدٌ gefestigt, stark, T. 21.

أُمُّ إِيَّاسِ Umm Ijâs, n. pr. einer

Frau, H. 63.

أَبْطَلُ s. u. أَطْلُ, I. 59.

فَيْنَ wo? فَيْنَ L. 17.

أَبْهَقَانُ Name einer Waldpflanze, *cruca*

silvestris, L. 6 s. Comm.

ب

ب *praep.* mit dem folgenden Wort verbunden: bei, an, in, mit, durch, *passim*; بما trotzdem, Am. 16. لا deshalb weil nicht; Z. 34. — Vielfach in Verbindung mit intransitiven Verben, wodurch nach Vorstellung der arabischen Grammatiker das Verbum transitiv wird. Siehe hiezu den Comm.

بئر Brunnen, An. 66.

بَتَات Reiseausrüstung, Reise-geld, T. 104.

بَتَل — V abgeschieden sein; رَاهِب (متبتل) eines von der Welt abgeschiedenen Mönches, I. 40.

بَجْد — بَجْدَات ein gestreifter Mantel, I. 77.

بَحْر Meer, I. 44. Am. 102. — الْبَحْرَيْن (nur in dieser Form) *n. pr.* eines Küstenstrichs am persischen Meerbusen, 25—29° n Br. H. 35.

الْبَحْرِي — بَحْرِي die Perlmuschel, L. 43.

فَيَبْتَخِلُ بِقُضْلِهِ عَلَيَّ geizig sein; قَوْمُهُ (wenn ein Vortrefflicher) mit seiner Vortrefflichkeit gegen seine Stammesangehörigen geizt, Z. 52.

بَخِيلٌ بِمَالِهِ geizig; mit seinem Besitz, T. 64.

بَدَأَ anfangen, den Anfang machen, **وَأَنْ لَا يُبَدَّ بِالْظُلْمِ**; ب mit etwas **يُظْلِمُ** wonn man ihm nicht zuerst Unrecht thut, so thut er Unrecht, Z. 39.

بَدَأَ Anfang; الْبَدَأُ der erste Hieb, T. 85.

بَدَرَ — IIII zuvorkommen, *c. acc.* T. 57. — VIII الْقَوْمُ السِّلَاحَ إذا أَبْتَدَرَ الْقَوْمُ السِّلَاحَ wenn der Stamm eilig zu den Waffen gegriffen, T. 87.

بَدَى — IV zeigen, offenbaren; وَتُبْدَى sie enthüllt eine Wange, I. 33. سَتُبْدَى لَكَ sie wird dir gewiss offenbaren, T.

103. **فَلا هُوَ أَبْدَاهَا** nicht zeigte dieser sie (die Feindschaft) offen, Z. 35. **أَبْدَى نَوَاجِدَهُ** er zeigte seine Backenzähne, An. 53.
- بَوَادٍ** die ersten, vorderen der Kamelherde, T. 88. s. Comm. *pl.* zu **بَادِيَّة**.
- جَنُّ** *n. pr.* eines Thals; **الْبَدِيِّ** die Dämonen des Badithals, L. 71. s. Comm.
- بَدَلٌ** verschenken, reichlich spenden, *c. l. pers.* L. 74. Am. 90.
- بَرٌّ** Festland, Am. 102.
- بَرٌّ** Pietät, religiöse Scheu, Am. 42. gerader frommer Sinn, Z. 53.
- بَرِيرٌ** Beere des Arákstrauches, T. 7. (**أَرَاكٌ** *capparis sodata*, Kaperstranch).
- وَأَبْرَأَ سَفْمَهَا** — IV frei machen; hat ihre Krankheit geheilt, An. 70.
- أَبْرَأَ** *pl.* zu **بَرٌّ** Genesung, Gesundheit, H. 31.
- بَرَجْدٌ** T. 12. dickes gestreiftes Tuch oder Stoff (womit der Dichter einen ausgetretenen Weg vergleicht).
- فَلَيْسَ بَبَارِحٍ** aufhören, ablassen; unaufhörlich, An. 18.
- يَبْرِدُ الْغَلِيلُ** kühlen; es kühlt den Durst, H. 80.
- بُرٌّ** buntgestreiftes (Kleid) T. 49.
- مَبْرُودٌ** Feile, T. 30.
- بَارِزٌ** ausziehen in den Kampf, **بَارِزِنَا** st. **بَارِزِينَ** Am. 85.
- بَرْقٌ** Blitz, I. 70.
- بَرْقَةٌ** harter steiniger Boden; in Ortsnamen **بَرْقَةُ شَمَا** H. 2. **بَرْقَةٌ** T. 1.
- بَرْقَةٌ** steiniger schmutziger Boden, H. 79. *fem.* zu **أَبْرَقَ**.
- بَرَكَ** sich auf die Kniee niederlassen (von Kamelen); **كَانَمَا بَرَكَتْ عَلَى** gleich als ob sie (die Kamelein) sich auf Rohrgewächs niedergelassen, An. 31.
- بَرَكٌ** *coll.* kauernde, lagernde Kamele, T. 88. 92.
- بَرَمٌ** — IV (ein Seil) fest zusammen-drehen (aus mehreren Fäden);

übertr. **أَبْرَامَهَا** Festigung eines Vorhabens, Planes, L. 29.
مَبْرَمٌ fest- (aus mehreren Fäden) gedrehtes Seil; übertr. stark Z. 17.
 s. auch **سَاحِيلٌ** — **بَمَرٍ مَبْرَمٍ** (st. **مَبْرَمٍ**) mit festem Entschluss, An. 72.
بَرَا **الْبُرْسِ** *pl.* zu **بُورَةٍ** Knöchel-, Wadenspange, T. 62.
تَبَرَّى **لَا زَعَرَ** sich entgegenstellen; indem sie sich einem schwachbehaarten (Strauss) entgegenstellt, T. 13. — III **تَبَارَى عِدَقًا** (die Kamelin) sucht es den edlen ihrer Rasse gleich zu thun, T. 14. — VII entgegenkommen, willfabron *c.* **لِ** *pers.* T. 51.
بَرَى frei; **الْبَرَى** der frei von Sünde ist, H. 17. *pl.* **بَرَاءَةٌ** H. 73.
الْبَرِيَّةُ die Creatur, Menschheit, H. 39.
تَبَيَّرَ **مَا** — V gespalten sein; **تَبَيَّرَ** **بِمَنْ** **الْعَشِيرَةِ** **بِالدَّمِ** zerrissen waren durch Blutthat die guten Beziehungen innerhalb der Tribus, Z. 18.

بَسَلَ — **بَاسِلٌ** heftig, An. 36.
وَتَبَسَّمَ **عَنِ** **أَلْمَى** sie lächelt mit schwarzlippigem (Mund), T. 8. — V freundlich lächeln; *inf.* **تَبَسَّمَ** st. **تَبَسَّمَ** An. 53.
بَصَرَ — V blicken, schauen; **نَبِصَرٌ** Z. 7.
بَصَّةٌ **الْمُتَجَرِّدِ** zart, weichhäutig; zart an der entblösten Körperstelle, T. 50.
بَطُوٌ langsam sein. — II verzögern, langsam machen, L. 89.
بَحَلِيٌّ **عَنِ** **الْجَلِيِّ** langsam; langsam bei schwieriger Verrichtung, T. 96.
بَطَحٌ — **أَبْطَحٌ** breiter kiesreicher Hügel, Am. 93. 94.
وَتَبَطَّشَ mächtig zugreifen; Am. 103.
بَحَلَزَ Hold, Recke, An. 56. — *pl.* **أَبْطَلٌ** Am. 37. 77. An. 63.
بَاطِلٌ eitel, nichtig, H. 69. **بَاطِلُهَا** ihr eitles Verlangen, unberechtigtes Ansinnen, L. 72.

بَطَالَةٌ Musse, T. 64.

بَطْنٌ Bauch, حَبْتٌ Bauch, Gesenke einer weiten Niederung, I. 29.

بِطَانَةٌ Futter, Unterfutter; بَطَانَةٌ Unterfutter für ein scharfes Schwert T. 84. (Der Dichter meint damit die *Hülfe*, an der das Schwert sitzt).

أَلْفَى .. بَعَاغَهُ Hausrat; بَعَاغَ — بَعَّ (die Wolke) warf ihren Inhalt aus, I. 79.

بَعَثَ *impf.* a senden, An. 58. verursachen, Z. 30.

بَعْدَ fern, weit weg sein, T. 69. — IV entfernen; وَلَا تُبْعِدْنِي entferne mich nicht! I. 15.

بَعْدَ nach, Z. 63. L. 23. Am. 39.

An. 1. H. 2. seit, L. 3. بَعْدَ übermorgen, Am. 12. بعد بَعْدَ nach dem Weggang der Umm el-Haitam. — مِنْ بَعْدِ

c. *gen.* nach, Z. 4. H. 81. — بَعْدَ

ma nachdem, Z. 19. An. 37. H.

58. بَعْدَ مَا مُتَأَمِّلٌ fern von dem

Ort meiner Betrachtung, meines Ausblicks I. 72. s. Comm.

بَعِيدٌ fern, entfernt, von etw. مِنْهُ,

Z. 21. — مِنْ بَعِيدٍ von fern. H.

7. بَعِيدَةٌ وَخَدِ الرَّجُلِ wörtlich:

(eine Kamelin) weit beim Aufsetzen des Hinterfusses, d. h.

eine Kamelin, die grosse Schritte nimmt, T. 24.

بَعَرٌ Mist, Excrement, I. 3.

بَعِيرٌ Kamel (männliches), I. 14. T. 54.

بَعْضٌ Teil einer Sache, ein, etwas, I. 19. L. 56.

بُعُولَةٌ, pl. zu بَعْلٌ Gatte, Am. 83. 88.

بَعْلَبَكْ n. *pr.* eines Ortes in Syrien (Halicopolis); بَيْعَلْبَكْ (st. بَعْلَبَكْ) Am. 7.

بَغْمُ ihr (der Antilope) Lockrufen nach (لِ) dem Jungen, L. 37.

وَأَنْ تَبْغِي suchen, wünschen; بَغِي wenn du mich suchst, T. 46. —

Unbillig, gewaltthätig sein; عَلَيْنَا

بَغِيَّهَ seine Gewaltthätigkeit gegen uns, T. 91.

بَقِيَ bleiben, übrig bleiben, Z. 62.

H. 23. inf. بَقَاءً: وَقَدْ لَدَاكَ بَقَاءٌ soll dies (diese Verläumdung) Bestand haben? H. 21. — IV übriglassen, sparen, Am. 1. schonen, inf. أَبْقَاءً (st. أَبْقَاءُ) Schonung, H. 81.

وَصُرْمُهُ bleibend, übrig bleibend; بَاقٍ

es bleibt (dir) jederzeit vorbehalten mit ihm zu brechen, L. 21. كِبَاقِي الْوَشْمِ wie das Ueberbleibsel der Tätowirung, T. 1.

تَرَكَنَّ بَقِيَّةً مِنْهَا Rest; (die vielen Reisen) haben zurückgelassen einen Rest von ihr (der Kamelin), d. h. sie haben sie heruntergebracht, L. 22.

بَكَرَ zu früher Dämmerstunde sein in irgend einer Thätigkeit. Mit folgendem Häsatz wie: بَكَرَتْ تَزُلُّ es glitten ab (ihre Zehnhufe von dem feuchten Boden) Lab. 44 bleibt es wie كَانَ s. Gramm. gewöhnlich unübersetzt. بَكَرْنَ بُكُورًا in früher

Dämmerzeit waren sie aufgestanden, Z. 10. — III in früher Dämmerzeit kommen c. acc. بَاكْرَتْ ich kam mit meinem Bedürfnis nach Wein dem Krähen des Hahns zuvor, d. h. hatte schon Durst, ehe der Hahn krächte, L. 61. — IV zu früher Dämmerzeit aufbrechen, L. 11.

بَكْرٌ junge (doch schon ausgewachsene) Kamelin, Am. 14. — (بَنَى) جُشَمِ بْنِ بَكْرٍ eine arabische Stammesfamilie, Am. 51. 60. 73. 87.

بَكْرِي n. rel., vom Stamm Bekr.

بَكْرٌ 1) junge Kuh, I. 32. — 2) regenreiche Wolke, An. 16.

بَكَى impf. i. weinen, I. 17. H. 5. inf. الْبُكَاءُ H. 5.

بَلَّ nein, L. 57. 83 بَلَّ مَا aber wozu denn? L. 16.

بَلَّ 1) befeuchten, I. 9. — 2) sich bemächtigen; بَلَّتْ بِقَائِمِهِ (meine Hand) had sich des Schwertgriffs bemächtigt, T. 87. — VII: وَابْتَلَّ

رَيْدٌ war feucht von Schaum,
 L. 68.
 بَلَدٌ — V sich albern, stumpfsinnig
 erweisen, T. 42.
 بَلَدٌ Gegond, H. 37.
 بَلَّغَ erreichen, Am. 104. — II hin-
 terbringen; الْمُبَلِّغُ عِنْدَ عَمْرٍو
 der uns bei 'Amr verläumdete, H.
 47. — IV hingelangen lassen;
 قَدْ تَبَلَّغَتِي دَارَهَا wird sie mich
 denn zu ihrer Wohnstätte brin-
 gen? An. 22. أَبْلَغُ بَنِي الطَّمَّاحِ عَنَّا
 bring den Benû Tammâh Kunde
 von uns! Am. 100. أَبْلَغُ الْأَحْلَافِ
 überbring den Ver-
 bündeten Botschaft von mir! Z. 26
 بَلَّغَ in أَمْرُ اللَّهِ بَلَّغَ die Sache Got-
 tes gelangt an's Ziel, H. 44.
 بَلَنْطٌ ein marmorähnlicher Stein,
 Am. 18.
 قَدْ بَلَيْنَا abgenutzt sein; *pass.* بَلَيْنَا
 wir sind schon abgebraucht, Am.
 80. — IV abnutzen, L. 46. —
 VIII prüfen, versuchen, I. 44.

إِذَا ابْتَلَيْنَا i. S. v. wenn wir an-
 gegriffen werden, Am. 95.
 بَلَاءٌ *inf.* Prüfung; وَالْبَلَاءُ بَلَاءٌ (*st.* بَلَاءٌ)
 es war eine harte Prüfung, H. 82.
 بَلِيَّةٌ Kamelin, die nach heidnischer
 Sitte an das Grab ihres Herrn
 gebunden ward, bis sie verhun-
 gerte, L. 76. H. 14.
 بَنَانٌ — بَنَى Fingerspitzen, An. 50. 54
 (lies الْبَنَانِ statt الْبَنَانِ).
 بَنَاقٌ — بَنَاقٌ *pl.* zu بَنِيْقَةٌ Zipfel,
 T. 28.
 بَنَى bauen, aufbauen, Z. 16. L. 86.
 Am. 94.
 ابْنَانِ Sohn; *st. c.* ابْنٌ *dual.* ابْنَانِ,
 ابْنَيْنِ *pl.* ابْنَيْنِ, ابْنَانِ *st. c.* ابْنَيْنِ,
 ابْنَيْنِ *passim.* ابْنَيْنِ, ابْنَيْنِ *st. c.* ابْنَيْنِ,
 ابْنَيْنِ *c. suff.* ابْنَيْنِ Am. 48.
 ابْنِ هَمٍّ betrübt, bekümmert, H.
 14. بَنَى غَبْرَاءَ die Armen, T. 55.
 s. u. غَبْرَاءَ.
 ابْنَةٌ Tochter, An. 6. 43 *pl.* بَنَاتٌ, H. 36.
 بَيَّكَنَةٌ schön gestaltetes, hübsches
 (Mädchen) T. 61.

بِهِمْ Antilopenjunge, L. 7. *pl.*

zu بِهِمْ.

أَبْهَامُ Daumen, L. 60.

بَاءُ ich erkannte ihr

Recht an, L. 72.

بَابُ Thor, T. 19. Am. 17.

بَاحٌ — IV öffnen, Am. 61. X als

Gemeingut erachten, Z. 22.

بَارٌ vereitelt werden; تَبَوَّرُ فَعَالُهُمْ

nicht werden schmachvoll aus-

fallen ihre Handlungen, L. 83.

بُوصِي ein Schiff, Fahrzeug, T. 29.

بَاعٌ — VII heraustreten (vom

Schweiss), An. 33.

بَاتٌ *impf. i.* zelten, übernachten,

I. 69. L. 40. An. 20. بَاتُ سَامِرَهَا

(Nacht), die ich durchplaudert

habe, L. 58.

بَيْتٌ Haus, Zelt, I. 61. T. 48. 80.

L. 86. الْبَيْتُ die Ka'ba, Z. 16. —

pl. بُيُوتٌ Z. 37. Am. 28.

بَيْشَةُ Name eines Thals, L. 15.

بَاضٌ — II weiss machen, i. S. v.

blenden ... بَيَّضْتُ بُعْيُونَ (unser

Ruhm) hat die Augen unsrer

Neider geblendet, H. 24.

بَيْضٌ Helme, *sing.* بَيْضَةٌ Am. 75.

Zu بَيَّضَ An. 27. s. Comm.

بَيْضَةٌ Ei; وَبَيْضَةٌ خَدِيرٌ Ei einer Sänfte,

bildlich für Jungfrau, I. 23.

بَيَاضٌ weisse Farbe, I. 32.

بَيَّاضٌ *fem.* zu أَبْيَضَ, weiss, I. 31. —

pl. بَيْضٌ Am. 24. 36. بَيْضٌ weisse

(Weiber) Am. 82. vornehme, un-

bescholtene, T. 49.

مُبَيَّضَةٌ weissglänzend (Schwert),

H. 51.

بَاعَ kaufen; مَنْ لَمْ تَبِعْ لَهُ einer,

dem du nicht gekauft hast, T.

104. verkaufen, *inf.* يَبِيعُ T. 53.

بَانَ 1) getrennt sein, T. 28. 2) deut-

lich sein; مَا يَبِينُ كَلَامُهَا deren

Rede nicht verständlich ist, L.

10. حَتَّى يَبِينَا (st. يَبِينُ) bis er

deutlich, sichtbar wird, Am. 40.

بَيَّنَّ Trennung, Scheiden, I. 4. Am.

10. ه. 1. Zwischenraum; بَيْنَ

الْمَنْسَمَيْنِ der zwischen den Hufen

des Kamels befindliche Raum,
An. 24.

بَيْنَ zwischen, I. 1. 72. H. 8. 30. —

بَيْنَ دَرَجٍ وَمَجْزِلٍ im Alter zwischen Frauen- und Kleinmädchenhemd, I. 41. الْمُفَصَّلِ بَيْنَهُ (Muschel) die weiss und schwarz gestrichelt ist, I. 64. فَعَادَى عِدَاءَ بَيْنَ er erjagte abwechselnd nach einander ein Antilopenmännchen und eine Hindin, I. 66. بَيْنَ بُرْدٍ وَمُجَسَّدٍ (sie trägt ein Kleid), das teils buntgestreift, teils purpurgefärbt ist, T. 49. مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ die guten Beziehungen innerhalb der Tribus, Z. 18. قَسَمَ بَيْنَنَا er hat unter uns verteilt, L. 84. — مِنْ بَيْنِ شَيْطَمَةٍ mitten drin zwischen langen Rossen, An. 71. مِنْ بَيْنِ أَوْ abwechselnd das eine und das andere, I. 67.

ت

تَنْتَجَّ IV Zwillinge gebären; تَلَم —

فَتَنْتَجَّ (st. فَنَتَجَّ) so wird sie kal-

ben und Zwillinge werfen, Z. 31.

تَوَامٌ Zwillings, An. 56. pl. تَوَامٌ L. 45.

تَبَعَ impf. a. folgen, c. acc. An. 26. —

IV folgen lassen, T. 14. — VI

in fortwährender Folge sein oder

etwas thun; أَمْرُهُ تَتَابَعُ كَقَبِهِ die

ununterbrochene Bewegung sei-

ner Hände lässt ihn (den خُدْرُوفِ

s. d.) kreisen, I. 58.

تَبَلٌ Rache, Z. 46.

تَبَالَةٌ Tabála, n. pr. eines Thals,
L. 75.

تَتَفَلُّ younger Fuchs, L. 59.

تَاجِرٌ — تَجَرٌ Kaufmann; spec. Ge-

würzkrämer, An. 14. Weinhänd-

ler, L. 58. und pl. تَجَارٌ An. 52.

تَحْتِ unter, I. 17. T. 21. 61. H. 60.

وَقَدْ تَرَّ الْوَطِيفُ abgeschnitten sein; تَرَّ

nachdem bereits das Schienbein

abgehauen war, T. 90.

تُرَبٌ Staub, T. 5.

تُرَابٌ Erde, humus; مِنْ تُرَابٍ aus

Erde, T. 65.

قَرَائِبُ *pl.* zu قَرِيْبَةٌ oberer Brustknochen; قَرَائِبُهَا ihre Brustplatte (ist polirt wie der Spiegel), I. 31.

تَرَكَ *impf.* u. lassen, L. 22. Am. 20.

27. An. 41. 50. 75. H. 65. 75. zurücklassen, An. 16. لَمْ يَتْرُكْ nicht liess er stehen (einen Baumstamm), I. 76. التَّارِكُونَ diejenigen, welche von etwas ablassen, darauf verzichten, Am. 97.

تَرَكَ قَرَائِبُ أَمْكِنَةٍ einer, der Orte für immer verlässt, L. 56.

تِسْعَةٌ neun. مِنْ تِسْعَةٍ von neun (Söhnen), Am. 20. بَتِسْعَةِ أَمْلَاقٍ mit neun Fürsten, H. 62.

تَغْلَبِيٌّ vom Stamm Taglab, H. 41.

تِلْدٌ — تِلْدٌ Erbteil, Z. 25.

مُتَلَدٌ ererbtes Gut; مُتَلَدٌ (st. مُتَلَدٌ)

T. 53 (im Gegens. zu selbst-erworbenem).

تِلَاعٌ unwegsame überschwemmte Gebirgspfade, T. 45. *pl.* zu تَلْعَةٌ.

أَتْلَعُ langhalsiges (Kamel), T. 29.

تِلَاكُ *fem.* zu تِلَاكُ, jene, diese, L. 36. 53.

تَمَّ vollständig sein; إِذَا تَمَّ als (die Zeit) voll war, Z. 40.

تَمَامٌ *inf.* Vollständigkeit, Unversehrtheit, L. 50.

تَمِيمٌ Tamīm, Name eines arabischen Stammes, H. 36. 74.

تَمَائِمٌ Amulete, *pl.* zu تَمِيمَةٌ, I. 16.

تَوَجَّوْهُ — II krönen; تَوَجَّوْهُ Am. 26.

تَاجٌ Krone, Am. 26.

طَوْرًا وَتَارَةً Mal; تَارَةً — تَارَةً einmal ein andermal, bald bald, T. 18. An. 45.

تَوَضُّعٌ Tawḍiḥ, *n. pr.* eines Orts, I. 2. L. 14.

تَيْمَاءٌ Teimâ, *n. pr.* einer Ortschaft I. 76.

ث

تَبِيرٌ Tabîr, *n. pr.* eines Bergs, I. 77.

ثَبِيٌّ *pl.* zu ثَبَّةٌ Trupp, Schaar zwischen zehu und vierzig; ثَبِيْنَا (st. ثَبِيَيْنَ) in kleineren Truppen, Am. 49.

ثَدْيٌ Brustballen, Brust, Am. 15.

ثُرَا die Plejaden, I. 25.

ثُرَى feuchter Boden, L. 44.

بُغْرَةٌ ذَخْرَةٌ — ثَغْرَةٌ Brustgrube; ثَغْرَةٌ (sitzend) an seiner (des Pferdes) Halsgrube und Brust, An. 67.

ثَغْرٌ *pl.* zu ثَغْرٌ ungeschützte Grenzstelle; عَوْرَاتِ الثَّغُورِ die ungeschützten Durchgangspunkte an feindlicher Grenze, L. 65.

ثَغْلٌ — ثَغْلٌ Mehlfänge (das Tuch unter dem Mühlstein, wohin das Mehl fällt), Z. 31. Am. 31.

ثَغَا — ثَغَا *pl.* zu أَثَغِيَّةٌ, Herdsteine, Steine, worauf der Kochkessel gesetzt wird, Z. 5.

ثَقَفٌ — ثَقَفٌ Lanzenbieger, Lanzenrichter, nämlich das Instrument, womit die Lanzenrohe grad gemacht wurden, Am. 58. (Näheres bei Schwarzlose, p. 224/5). ثَقَفٌ Lanzenbieger, (bildlich für Feind) Am. 59.

ثَقَفٌ gradgerichtete (Lanze), An. 48.

ثَقْلٌ — ثَقْلٌ schwer (vom Reiter), I. 57.

الثَّلْبُوتُ at-Talbût, *n. pr.* eines Thals.

ثَلَاثٌ — ثَلَاثٌ, *fem.* ثَلَاثٌ, drei, T. 58.

H. 48. الثَّلَاثَةُ die drei Genossen,

Am. 6. — *num.* الثَّلَاثَةُ die dritte.

ثَلَمٌ — V am Rand zerbrochen sein, Z. 5.

الْمُتَلَمُّ el-Mutallam, *n. pr.* eines Mannes, Z. 42. s. Comm.

الْمُتَلَمُّ el-Mutallam, *n. pr.* eines Ortes, Z. 1. An. 4.

ثَمٌّ *adv.* dort, T. 26.

ثَمٌّ sodann, hierauf, und hierauf, T. Z. 31. 32. 36. H. 36. 56. 78. 80. 81.

ثَمَامٌ eine Grasart (verwendet zum Dichten der Zeltritzen), L. 11.

ثَمَانِينَ — ثَمَانُونَ achtzig, H. 74. ثَمَانِينَ achtzig Jahre lang, Z. 47.

ثَنَى — IV preisen; أَثْنَى عَلَيَّ preise mich! An. 35. — VII sich wenden; لَا يَنْثَنِي nicht prallt (das Schwert) ab, T. 86.

وَتْنِيَاءُ die beiden Enden (des Seils), T. 68. — *pl.* أَتْنَاءُ; أَتْنَاءُ

الوشاح die Seiten des Gürtels, I. 25.

تَنْاءُ Lobpreis, H. 28.

اِثْنَانِ zwei. *fem.* اِثْنَتَانِ, An. 12. — *num.* الثَّانِيَةُ die zweite.

فِي مَثْنَى وَمُثْنَلٍ geflochten; مَثْنَى teils geflochten, teils lose herabhängend (vom Haar), I. 36.

تَهْلَانُ Tahlân, *n. pr.* eines Berges, H. 53.

تَهْمَدٍ in بَيْرَقَةٍ تَهْمَدٍ (st. تَهْمَدٍ) auf dem kiesigen Boden von Tahmad, *n. pr.* eines Ortes, T. 1.

ثِيَابٌ Kleider, Gewänder, I. 21. 26.

Am. 44. An. 56. ثِيَابُهُ i. S. v. sein

Panzerhemd, An. 49. *pl.* zu ثَوْبٍ.

أَثْوَابٌ Kleider, I. 57. *pl.* zu ثَوْبٍ.

أَثْرَنَ — IV aufschrecken, T. 88.

غُبَارًا wirbelten Staub auf, I. 56.

أَنْتَرٌ Antilopenbock, I. 66.

أَتَوَى als Gast einkehren; *inf.* أَتَوَى

H. 1.

أَتَوَى Gast, H. 9.

ج

جَبَابِرُ — جَبَرُ Riesen, Am. 104. *pl.* جَبَابِرُ zu جَبَرُ.

جَبَدُ Berg; الْجَبَلَيْنِ L. 18, nämlich Ağa'a und Salmâ im Gebiet von Taj'.

جَبِينُ Stirn, *spec.* zwischen den Schläfen; وَالْجَبِينِ (st. الْجَبِينِ) Am. 59.

جَبَهُ auf die Stirn schlagen, H. 54.

مَجْتَمٍ — جَمٍ Wildlager, Z. 3.

جَنَوةٌ — جَنَوةٌ Erdhügel, T. 65.

جَاوِرٌ — جَاوِرٌ zurückbleibend; *pl.* جَوَاوِرُهَا der Nachtrab einer Wildheerde, I. 65.

مُجَاكِرٌ fluchtgezwungen, Zuflucht suchend; الْمُجَاكِرِينَ (st. الْمُجَاكِرِينَ) Am. 26.

جَدَّ *impf. u.* abscheiden, zerreißen, Am. 66. — IV sich bemühen, L. 69. erneuern, L. 8.

جَدُّ Grossvater; in der Schwurformel وَجَدَّكَ bei deinem Grossvater! fürwahr! T. 58. 73.

مَجْدَدٌ milchloses (Euter), T. 18.

جَدَلٌ — جَدِيلٌ Zügel (aus Riemen-
geflecht), I. 37.

مَجْدَلٌ zu Boden gestreckt, An. 41.

جَدَا — VIII um eine Gabe bitten;
part. لِمَجْتَدِينَا, Am. 90.

جَدَايَةٌ weibliches Gazellenjunge,
An. 60.

جَدَّ *impf. u.* abschlagen, abschnei-
den, Am. 42.

جَذَبَ anziehen, zupfen, (z. B. die
Saiten einer Laute) *inf.* جَذَبْ
L. 60.

جَدْعٌ Stamm *spec.* der Palme, I. 76.
L. 66.

جَذَمَ — IV den Trab beschleunigen,
schneller traben, T. 43.

جَذَمَ Wurzel. كَجَذَمِ الْخَوْصِ gleich
dem Grund der Cisterne, Z. 5.

جَذَامٌ Durchschneider, L. 55.

أَجْذَمُ jem. mit abgehauener Hand,
An. 19.

مَجْذَمٌ verstümmelnd, *epith.* des
Schwerts, An. 55.

جَرَّ *impf. u.* ziehen, I. 28. — jem.
die Schuld zuschieben; جَرَّ عَلَيْهِمُ
er bezieht sie, Z. 34. مَا جَرَّتْ
عَلَيْهِمْ رِمَاحُهُمْ تَمَّ أَبِي تَهْيِكَ
ihre Speere haben ihnen nicht die
Schuld an dem Blut Ibn Nahk's
zugeschoben, d. h. die Speerträ-
ger von damals sind unschuldig
an dem Blut Ibn Nahk's, Z. 42.

جَرَى Verbrechen, H. 71. 76.

جَرَأَتْنِي عَلَيْهِمْ جَرٌُّ kühn sein; *inf.*
meine Waghalsigkeit ihnen ge-
genüber, T. 98.

جَرَى kühn (Löwe), Z. 39.

جَرِبَ — II erproben; *part.* فِي الْحَرْبِ
(مَجْرِبِينَ) (st. مَجْرِبِينَ) (mit Män-
nern) erprobt im Krieg, Am. 47.

جُرْنَمٌ Gurtum, *n. pr.* eines Gewäs-
sers, Z. 7.

جَرَدَ — II ausschliesslich bestimmen
(für einen Zweck); يُجَرَّدُ لِلطَّعَانِ
(das Pferd) wird für den Lanzen-
kampf bestimmt, dahin ausge-
schickt, An. 45.

أَجْرَدٌ kurzhaarig, *epith.* edler Rosse,

An. 71. *pl.* جَرْدٌ Am. 79. *fem.*

جَرْدَاءُ (Palme) mit wenig Zweigen, L. 66.

مُجَرَّدٌ gezücktes (Schwert), T. 88.

مُتَجَرَّدٌ entblösste Körperstelle, T. 50.

مُنَجَّرٌ dünn-, kurzbehaartes (Pferd),
I. 52.

تَجَرَّمَ ... V verstreichen; جَرَّمَ
حَجَمَ es sind Jahre verstri-
chen, L. 3.

مُجَرِّمٌ Sünder, Z. 23.

جَرَامٌ *pl.* zu جَارِمٌ Dattelpflücker,
L. 66.

جَرَنٌ — أَجْرَنَةٌ *pl.* zu جَرَانٌ Unterhals
(beim Kamel), T. 20.

جُرْهُمٌ Gurhum, *n. pr.* einer Tribus,
Z. 16.

جَرَى *impf. i.* 1) fließen, An. 17. —
2) laufen, Z. 25. جَرَبْنَا (st. جَرَبْنَا)
Am. 78.

جَرَى s. u. جَرَّ H. 71. 76.

جَرِيٌّ kühn (Löwe) s. u. جَرَوْ Z. 39.

جَارِيَةٌ Mädchen, An. 58.

مَجْرَى Lauf, Richtung des Laufs,
Am. 5.

جَزَأٌ zufrieden sein; جَزَأًا (das Wild-
eselpaar) hat sich statt des Was-
sers mit Kräutern begnügt, L. 28.

جَزَرَ in جَرَّ السَّبَاعِ als Bissen, Fressen
für die wilden Thiere, An. 50. 75.

جَزُورٌ geschlachtetes Kamel, L. 73.

جَرَعَ überschreiten; جَرَعَتْهُ sie durch-
zogen es (das Thal), Z. 15.

جَزَعٌ *impf. a* ungeduldig und betrübt
sein, H. 60.

جَزَعٌ jemenische Muscheln (weiss-
und schwarz gestreift), I. 64.

أَجْزَاعٌ Thalschluchten, L. 15. *pl.* zu
جَزَعٌ.

جَزِيلٌ — جَزِيلٌ zahlreich; بِالْجَزِيلِ mit
der reichen *sc.* Liebe, L. 21.

جَزَا vergelten; *inf.* جَزَا Vergel-
tung, H. 70.

جَسَّ betasten; *inf.* جَسَّ T. 50. — V
auskundschaften, An. 58.

مَجَسَّدٌ — جَسَدٌ purpurgefärbtes
(Kleid), T. 49.

جَسْرَةٌ starke, robuste (Kamelin),

An. 33.

جِسْمٌ Gestalt, Form; *pl.* أَجْسَامٌ L. 73.

جَشْ — أَجَشْ knarrend (vom Schilf)

An. 31.

جَشِمَ *impf.* a. einer Sache eifrig
obliegen, *c. acc. r.*, H. 31.

جَشَامٌ einer, der eine Aufgabe über-
nimmt, L. 78.

جُشَمٌ (بَنُو) جُشَمِ بْنِ بَكْرِ Gušam, in

Name eines arabischen Stammes,

Am. 51. 60. 87.

جَعَلَ *impf.* a legen, setzen, I. 48. وَلَا

تَجْعَلِينِي كَأَمْرِي stelle mich nicht
gleich einem Manne... T. 95.

جَعَلَنَ الْقَنَاَنَ عَنْ يَمِينِ sie lies-
sen den Kanân-berg rechts lie-

gen, Z. 14. مَنْ يَجْعَلِ الْبَعْرُوفَ فِي

مَنْ يَجْعَلِ الْبَعْرُوفَ فِي

Gutes erweist, Z. 55. 51.

جَفَنَ Augenlid, H. 32.

جَفْنٌ *pl.* zu جَفْنٌ, Schwertscheiden,

Am. 91.

جَلَّ — جَلِيلٌ *pl.* zu جَلِيلٌ, aus-

gewachsene (Kamele), Am. 69.

جَلَالَةٌ grosse, ausgewachsene (Ka-
melin), T. 89.

جُلَى schwierige Verriichtung, T.

74. 96.

جُلُجُلٍ in دَارَةِ جُلُجُلٍ (st. جُلُجُلٍ)

Name eines Ortes, I. 10.

جَلَد — V sich wacker zeigen, T. 2.

جُلْدٌ *pl.* zu جُلْدٌ Haut, Am. 77.

جَلَسَ sitzen. مَجْلِسٌ Festgelage,

T. 44.

كَجَلْمُودٍ صَخْرٍ grosser Fels; كَجَلْمُودٍ

wie ein grosser Felsstein, I. 53.

جَلْهَةٌ Seite (eines Thals oder Flus-

ses); بِالْجَلْهَتَيْنِ an den beiden

Ufern, L. 6.

وَجَلَا السَّيْرُ عَنْ جَلَا aufdecken; وَجَلَا

السَّيْرُ wieder aufgedeckt haben

die Giessbäche die verwehten

Spuren verlassener Wohnstätten,

L. 8. — IV vom Platz vertrei-

ben, *inf.* اَلْجَلَاءُ, H. 27. — VII

weggewischt werden; وَمَا إِنْ

أَرَى عَنْكَ الْغَوَايَةَ تَنْجَلِي nicht

sehe ich die Verirrung von dir
weichen, I. 27.
جَمَّة in الطَّرِيقِ Wassersammel-
stelle, Schöpfstelle des Brunnens,
H. 54.
جَمَّ pl. zu جَمَّ Wassermengen, Z. 13.
جَمَجَم — II wirr werden, den Kopf
verlieren, Z. 53.
جُمُجُمَة Schädelknochen, T. 30. —
pl. جُمُجُم Am. 37.
جُمَادَى der Doppelmonat Gumâda,
L. 28.
فَاسْتَوْدَعْتُهُ كَفَّ مُجِيدٍ
(st. مُجِيدٍ) ich legte ihn (den
Spielgewinnst) in die Hand eines
Armen, T. 102.
جَمَعَ *impf.* a sammeln, H. 76. — IV
zusammentragen; أَجْمَعُوا أَمْوَالَهُمْ
sie haben ihre Habe zusammen-
gepackt, H. 19.
جَمْعٌ Menge, Schaar, An. 65.
لَجِيرَانٍ جَمِيعٌ gesamt, ganz, T. 48.
الْجَمِيعِ an die versammelten
Nachbarn, L. 74. اَنْجَمِيعُ die

Menschenschaar, L. 11. — جَمِيعًا
zugleich, zusammen, miteinander
Am. 48. 63. H. 49.
أَجْمَاعٌ geballte Hände, Fäuste, T. 96.
(أَجْمَعِينَ st. أَجْمَعِينَا) gesamt;
alle miteinander, Am. 31. 92.
مَجَامِعُ pl. zu مَجْمَعٌ Versammlungs-
ort; إِذَا أَلْتَقَيْتِ الْمَجَامِعَ wenn
die ganze Tribus versammelt ist,
L. 78.
فَأَجْمَلِي — IV schön handeln;
so sei gut! (zur Besänftigung),
I. 19. — V gut und zufrieden
sein; وَتَجْمَلِ st. وَتَجْمَلُ (zur
Besänftigung), I. 5.
جُمَالِيَّةٌ kräftige, hengstähnliche
(Kamelin), T. 13.
مُجَامِلٌ schön, edel handelnd, L. 21.
جُمَانَةٌ — جَمَنَ Perle, L. 43.
جُنُونٌ *pass.* besessen sein; *inf.* جُنُونٌ;
(جُنُونًا st. جُنُنْتُ بِهِ) ich
bin dadurch rabiāt (geil) ge-
worden, Am. 17. — IV verde-
cken; (von der Finsternis) L. 65.

جِنّ Dämonen, L. 71.

جَنِينًا (st. جَنِينًا) verdeckt; جنين

Embryo, Am. 14. begraben, Am. 20.

عَلَى جَنْبٍ Seite, Gegend; جَنْبٍ الرِّدَاعِ An. 31.

جَانِبٍ Seite; بِجَانِبِ دَقِّهَا An. 29.
جَوَانِبَ; جَوَانِبُ pl. — دَقِّ s. u. (das überkochende Fett oder Harz) an den Seiten eines Kruges, An. 32.

جَنُوبٍ Südwind, I. 2. L. 24.

جَنِيْبٍ jemand, den man an der Seite hat; هَرَجَنِيْبٍ Kater, der einem Kamel auf der Seite hockt, An. 30. الْجَانِيْبُ der fremde Gast, L. 75.

وَأَجْنَحَتْ IV einbiegen; جَنْحِهَا die Vorderbeine der Kamelin sind (im Vorderbug) eingebogen, T. 25.

جَنَاحٍ Flügel, dual. جَنَاحَيْهِ T. 17.

جُنَاحٍ Verbrechen, H. 70.

جَنُوحٍ (Kamelin), die sich munter

und beweglich hin und her neigt, T. 26.

جَنْدَلٍ Gestein, I. 47. 76. — n. pr. eines Mannes, H. 72.

جَنَّا sündigen, Verbrechen begehen, H. 77.

جَنَّاكَ Früchte zum Pflücken; جَنَّاكَ deine Früchte, I. 15 (der Dichter meint damit die Küsse und Umarmungen, die er der Geliebten immer wieder abnötigt).

جَانٍ part. الْجَانِي عَلَيْهِ der sich an ihnen vergeht, Z. 46.

جَنَائِبَ pl. zu جَنَائِبَ Verbrechen, Sünde, H. 73.

بِالْجَهْدِ inf. جَهْدٌ sich mühen; جَهْدٌ (st. أَجْهَدُ) so setze ich meinen ganzen Eifer daran, T. 74.

جَهْلٍ impf. a unwissend, unverständlich sein; part. جَاهِلٌ, inf. جَهْلٌ; لَا يَجْهَلُنَّ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَتَجْهَلُ فَرْقٌ جَهْلٍ لِّإِعْلَانِنَا nicht möge einer roh sein gegen uns, sonst könnten wir noch grössere Rohheit

zeigen als die Rohen! Am. 53.
 مَا كُنْتَ جَاهِلًا was du nicht ge-
 wusst hast, T. 103. جَاهِلَةٌ unkun-
 dige, An. 43.
 مَجْهُولَةٌ fem. unbekannt, L. 70.
 جَهَامٌ ausgeleerte Wolke, L. 24.
 مُجِيبٌ IV antworten; part. جَابِ
 H. 20. — VI sich gegenseitig ant-
 worten; inf. تَجَاوَبَ, T. 52. — VIII
 anziehen, anlegen, (den Mantel)
 L. 53.
 وَعَشِيَّةٌ مُتَجَاوِبَةٌ part. V. مُتَجَاوِبٌ
 اِرْزَامُهَا Abendwolke, deren Don-
 nern wiederhallt, L. 5.
 حَادٌ reichlich spenden, c. عَلَى pers.
 An. 16. كَفَى بِعَاجِلٍ جَادَتْ لَهُ
 طَعْنَةٌ meine Hand versetzte ihm
 einen raschen Lanzenstoss, An. 48.
 جَوْنٌ reichlicher, starker Regen, L. 4.
 جِيَادٌ edle Renner (Rosse), Am. 88.
 جَوَادٌ pl. zu جَوَادٍ
 1) ablenken; تَجَوَّرُ بِهَا (Schiffe),
 mit denen (der Schiffer) zur Seite
 lenkt, T. 4. تَجَوَّرَ بِذِي اللَّبَانَةِ عَنْ

هَوَاءَ (Wein), welcher den Bedrück-
 ten von dem Gegenstand seines
 Kummers ablenkt, Am. 3. 2) unbil-
 lig sein; inf. جَوَّرَ, H. 67. — III be-
 nachbart sein; جَوَّرَتْ أَهْلَ الْجَبَاذِ
 sie ward Nachbarin der Leute
 vom Higâz, L. 17.
 جَارٌ Nachbar; الْجَارُ الْجَنِيبُ der
 fremde Gast, L. 75. fem. جَارَةٌ
 Nachbarin, I. 7. pl. الْجِيرَانُ التَّجَمُّعُ
 an die versammelten Nachbarn,
 L. 74.
 مُجَاوِرٌ part. III; لِلْمُجَاوِرِ فِيهِمْ für den,
 der Aufnahme und Dienst bei
 ihnen sucht, L. 88.
 مُتَجَاوِرٌ part. VI قُلَامُهَا (Bach),
 dessen Kullâmrohre nachbarlich
 neben einander stehen, L. 34.
 جَاوَزَ — IV passiren, vorbeigehen;
 لَمَّا أَجَزْنَا als wir (den Bereich)
 hinter uns hatten, I. 29. تَجَاوَزْتُ
 أَحْرَاسًا ich ging ungehindert an
 den Wachen vorbei, I. 24.
 جَوْزٌ Mitte (von irgend etwas); كَمَا

نَيْطٌ بِجَوْرِ الْمَحْمَلِ الْأَعْبَاءِ gleich
als ob einem beladenen (Kamel)
noch weitere Lasten angehängt
worden, H. 71.
مَجَازٍ in مَجَازٍ, Name einer Ört-
lichkeit, H. 66.
تَجْتَأَفُ — VIII geborgen sein; جَافُ
(die Antilope) hat Obdach
unter einer Baumwurzel, L. 41.
وَادٍ كَجَوْفِ الْعَبْرِ قَفِي جَوْفُ Bauch;
so manches Thal, leer wie der
Bauch des Esels, der keine Milch
hat, I, 49.
بِمِثْلِهِ جَاءَتْ الْحَبِيلُ جَالُ herumgehen;
um einen seines gleichen kreisten
die Reiter, H. 27.
مَجُولٌ Kleinmädchenhemd, I. 41.
جَوْنٌ schwarzerötliches (Ross), H. 59.
(nach anderer Erklärung Name
eines Häuptlings von Kinda, s.
Comm.) جَوْنًا schwarzerötliche
Bergspitze, H. 25. *pl.* رَأَيْتُ جَوْنَ. *pl.*
(جَوْنًا) man لها جُلُودَ الْقَوْمِ جَوْنَا
sah die Haut der Leute ge-

schwärzt (durch das Tragen der
Panzerhemde) Am. 77.
جَوْنَةٌ grosser mit schwarzem Pech
überzogener Weinhafen, L. 59.
جَوَاثِ Thäler, *pl.* zu جَوٍّ, I. 80. Name
einer Örtlichkeit, An. 2. 4.
جَاءَ *impf. i.* kommen, I. 26. H. 78.
جَاءَتْ بِرِيًّا c. ب. bringen. (Südost-
wind), der Duft gebracht hat, I. 8.
جَيْبُ Busen, T. 50. 94.
جَيْدٌ Hals, Nacken, I. 34. 64. An. 60.
جَاشَ *impf. i.* in Bewegung sein, I.
55. جَاشَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ es behte
sein Herz, T. 41.
جَبَّاشٌ schäumendes (Ross), I. 55.
الْمُجَيمِرُ el-Mugaimir, *n. pr.* eines
Berges, I. 78.

ح

حَبَّ — IV lieben; الْمُحَبَّبُ der ge-
liebte (Gast), An. 8.
حَبٌّ *n. u.* حَبَّةٌ Beere, Korn, Kern;
I. 3. Z. 12. An. 11.
حُبٌّ Liebe; حُبُّكَ die Liebe zu dir, I. 20.

حَبَابٌ grosse Menge, T. 5.

حَبِيبٌ geliebt, lieb; i. S. v. Geliebte, I. 1.

حَبَسَ *impf. u.* einschliessen, einsperren; حَبَسْتُ النَّفْسَ ich habe mich eingeschlossen, d. h. ich habe meine Ehre gewahrt, T. 100. *inf.*

حَبْسُهُ seine Einkerkierung, Haft,

H. 58. Zu Am. 69 s. Comm.

حَبْلٌ Seil, Strick, Am. 66.

حَبَائِلُ *pl. irr.* Stricke, Bänder, übertr. Beziehungen, L. 55. (حَبَائِلُ st. حَبَائِلُ).

حَبْلِي schwangeres (Weib), I. 16.

حَبَا *impf. u.* schenken, beschenken, *c. acc. pers. et rei*, L. 21.

حَبِيّ bergartige Wolke (am Horizont), I. 70.

حَبَاءٌ Brautgeschenk, Mitgift, H. 63.

حَتَّى (*praep.*) und *conj.* bis; *c. subj.* bis dahin dass, bis dass, T. 23.

Am. 3. *c. pf.* bis, I. 9. Am. 102.

An. 67. H. 35. إِذَا حَتَّى *c. pf.*

Z. 40. L. 28. 44. 46. 49. 65. 67.

تَحْتَدُّ — حَتْدٌ Abstammung, Geschlecht, T. 98.

حَتْفٌ Tod; لِيَكْتَفِهَا zum Tod der (für das Maisirspiel bestimmten Kamelin) L. 73. — *pl.* حَتُوفٌ Todeslose, L. 51.

حَجَّةٌ Jahr, Z. 4. *pl.* حَجَجٌ L. 3.

حَجَاكٌ Knochen der Augenhöhle.

حَجَاكِي صَخْرَةٌ Augenknochen aus Stein, d. h. so hart wie Stein,

T. 32.

حَجْرٌ *n. pr.* eines Mannes, H. 56.

حُجْرَةُ الرِّبَيعِ Stall, Pferch. Kleinviehstall, H. 69.

حُجْرٌ steinig, *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 18.

حَاجِرٌ abhalten, abwehren, حَاجِرُهُ der, welcher (das Schwert) von sich abzuhalten sucht, T. 86

الْحِجَاذُ *n. pr.* des Stufenlandes längs der Ostküste des roten Meeres, *spec.* die Landschaft von Mekka und Medina, L. 17.

مُحَاجِمٌ — حَاجِمٌ Schröpfkopf, Z. 24.

Spitze. ^{حَدُّهَا} (des Hornes)

Spitze, L. 50. Stachel, Am. 46.

Eisen. ^{حَدِيدٌ} in Fesseln, Am. 84.

Eisen, Ant. 55.

bucklig sein. ^{حَدَبٌ} *inf.* ^{الأكام} die buckligen holprigen Boden-
erhebungen der Hügel, L. 26.

II erzählen, berichten, *c.* ^{حدث}
acc. pers. et rei, Am. 64. H.

33. *c.* ^ب *rei* Am. 60. — IV etwas
neues aufbringen, Am. 10. ket-
zern, T. 76. *part.* ^{نُحْدِثُ} *ibid.*

Ketzerei; ^{حَدَّثْتُ} Ket-
zerei, die ich begangen, T. 76.

neu, Neuigkeit, Z. 29.

Neuigkeit, etwas noch nicht
dagewesenes; *pl.* ^{حَوَادِثُ} H. 15.

was auch kommen
möge, H. 26.

Sänfte für Wei-
ber, Frauensänfte, T. 3.

pl. zu ^{حَدَائِقُ} — ^{حَدِيقَةُ}
Baumgarten, T. 15.

impf. u (die Kamele) antrei-
ben, Am. 21 ^{حَدِينَا} *st.* ^{حَدِينٌ}.

pl. zu ^{حَادَ} Kameltreiber, H. 75.

Kampf, Schlacht,
^{حَدِيَا} — ^{حَدِيَا} (wir kämpften)
einen Kampf gegen all die ihri-
gen, Am. 48.

(Kamel) mit leichtem
Schwanz; leicht und flink, T. 36.

n. pr. eines Mannes, H. 72.

sich hüten, scheuen. *inf.* ^{حَذَرَ}
aus Scheu vor Unbill, H.
67. — III fürchten, *c.* ^{أَنْ} Am. 82.

IV (die Sandalen) anlegen,
anziehen, An. 56.

frei, edel, *epith.* der Ga-
zelle. An. 60. ^{حَرَّ السَّرْمَلِ} reiner
Sand, T. 8.

schwarzer Kiesboden, H. 33.

wasserreiche Wolke, An. 16.

III kämpfen, Krieg führen.
part. ^{مُحَارِبٌ} Streiter, H. 76.

Krieg, Z. 29. An. 63. 73. — *pl.*
^{حَرْبٌ} Am. 47.

حَرَثَ *impf. i.* pflügen und säen, *inf.*

وَمَنْ حَرَثَ, I. 51. — VIII id. مَنْ

يَحْتَرِثُ حَرْثِي وَحَرْثَكَ wer sein
Feld so bestellt wie ich und du,

I. 51.

لِلْحَارِثِ *n. pr.* des Dichters der sieben-
ten Mu'allaka.

أُمُّ الْكُوَيْتِ *n. pr.* eines Weibes, I. 7.

حَرْجَ An. 26. Siehe zur Bedeutung
dieses Wortes den Commentar.

حَرْجٌ *eng*, Lab. 64.

قَدُّهُ لَمْ يُحَرِّدْ — II krümmen. حَرْدٌ
(gleich jemenischem Leder), des-
sen Längsschnitt nicht krumm
ward, d. h. welches gerade zuge-
schnitten ist, T. 31.

حَارِسٌ — حَرَسَ Wächter, Wache. *pl.*
أَحْرَاسٌ I. 24.

حَرِصٌ — حَرَّاصٌ *pl.* zu حَرِصٌ begie-
rig. عَلَى حَرَّاصٍ (Leute) begierig
mich zu erhaschen, I. 24.

حَرْفٌ Ende, Rand; مَبْرَدٌ
Schneide, Schneidkanten einer
Feile, T. 30.

حَرْمٌ verboten sein, *c.* عَلَى *pers.* An.

57 (verwehrt ist mir die Geliebte,
o wäre sie es doch nicht! تَحْرِمُ
st. سَيُحْرِمُ st. سَيُحْرِمُ der
wird gewiss abgewiesen, Z. 64.

— IV in den heiligen Monat tre-
ten (wo Kampf und Fehde ver-
boten ist), H. 36.

حَرَامٌ gesetzlich verboten. حَرَامُهَا *i.*
S. v. die Monate des Jahres, wo
der Krieg verboten ist, L. 3.

لُعِنَتْ بِمَحْرُومِ الشَّرَابِ محرومٌ
verwehrt. verflucht ist (die Kamelin), in-
dem sie keine Milch giebt, An. 22.

مَحْرُومٌ verwehrt, *c.* عَلَى An. 49.

مُحَرِّمٌ Gegner, mit dem man vertrags-
halber nicht kämpfen darf, Z. 14.

حَزْرٌ — أَحْزَرَةٌ *pl.* zu حَزِيرٌ holpriger Ort,
L. 27.

حَزْبٌ Schaar, بَرَاءٌ مِنْ حَزْبِهِمْ frei von
ihrer Schaar, d. h. wir haben nichts
mit ihnen zu thun, H. 73.

حَزْرٌ — حَزَّارَةٌ kräftige ausgewach-
sene Jünglinge, *pl.* zu حَزَّورٌ, Am. 93.

حَرْقٌ *pl.* zu حَرْقَةٌ Schaar, An. 25.

حَرَمٌ holpriger steiniger Boden, H. 53.

حَرَامٌ Gurt (für Reittiere) L. 68.

حَايُومٌ Kiel (des Schiffes), T. 5.

أَبْنَةُ مَاحِزِمٍ *n. pr.* eines Mannes. مَاحِزِمٌ = عَبْلَةٌ An. 6.

مَاحِزِمٌ Gurtstelle (bei Reittieren) An. 21 lies المَاحِزِمِ.

حَزْنٌ harter steiniger Boden, Z. 14. als Ortsname An. 4. — *pl.* حَزُونٌ Am. 51.

حَسِبَ *impf. a* glauben, dafür halten, *c. dupl. acc.* Z. 58. *c. أن* L. 48.

حَسَبٌ Ehre, Am. 87.

بِیَوْمِ الْحِسَابِ Abrechnung; یَوْمِ الْحِسَابِ jüngstes Gericht, Z. 28.

حَاسِدٌ neiden, beneiden. *part.* حَاسِدٌ Neider L. 89.

حَسِرَ — V schlaff, abgespannt sein, L. 23. — VII aufgedeckt sein; اِنْحَسَرَ الظَّلَامُ gewichen war die Finsternis, L. 44.

حَسَامٌ — حَسَمٌ schneidiges, scharfes (Schwert), T. 79. 85.

حُسْنٌ Schönheit, An. 50.

حَسَانٌ *pl.* zu حَسَنٌ schön; حَسَانٌ schöne (Frauen), Am. 82.

حَسَا — لِحْساء *n. pr.* einer Örtlichkeit, *pl.* zu حَسَى Quellort, H. 35. حَشَّ الحَشَّ (Harz) anzünden, حَشَّ الوَقُودُ به, an welchem das Brennholz angezündet ward, An. 32.

حَشَفٌ ausgetrocknetes runzliges Euter, T. 18.

حَشَا — حَشِيَّةٌ (festgestopftes) Polster, An. 20/21.

حَاشِيَةٌ *pl.* zu حَوَاشِيٌ — حَشَى Saum (eines Gewebes) Z. 8.

حُصٌ Safran, Safranfarbe, Am. 2.

حَصِدٌ festgedreht, fest, L. 29. straff gespannter Bogen, An. 45

مُحَصَّدٌ fest gedreht, fest, T. 38.

حَصَرَ beengt, einer Sache nicht gewachsen sein. يَحْصُرُ (nicht يَحْصُرُ, wie irrtümlich im Text) دُونَهَا (hohe Palme), an welche die Dattelpflücker nicht hinanreichen, L. 66.

حُصُون ^٥ *pl.* zu حَصْن ^٥ Burg, Am. 61.
H. 23.

حَصَان ^٥ keusches (Weib), keusch ab-
wehrend *c.* من ^٥ *rei*, Am. 15.

حُصَيْن ^٥ *n. pr.* eines Mannes, Z. 34.

حَضَرَ ^٥ *impf. u* zugegen sein, *c. acc.*

T. 56. — VIII sich einstellen, T. 11.

حَاضِر ^٥ Bewohner, Z. 13.

حَطَّ ^٥ hinabwerfen, I. 53.

حطم — II brechen, zerbrechen;
(يَحْطِمُ ^٥ *st.* حَبَّ الْفَنَا لَمْ يُحْطَمِ),
die ungebrochenen, d. h. unver-
sehrten Beeren des Fanâ-baumes,
Z. 12.

حَظَّ ^٥ Glücksteil, L. 85.

حَفَّ ^٥ umgeben, *part.* مَحْفُوفٌ ^٥ bedeck-
ter (Kamelsattel), L. 13. *fem.*
L. 35.

حَفَافٌ ^٥ Seite, T. 17.

حَقَّرَ ^٥ *impf. i* von hinten stossen und
antreiben, L. 15. An. 72 (ich
treibe meinen Verstand mit fes-
tem Entschluss).

حَفَصَ ^٥ *pl.* zu أَحْفَاصَ ^٥, *pl.* zu حَفَصَ ^٥, zum

Transport bestimmte Hausgeräte,
Am. 41.

حَفَظَ ^٥ hüten, An. 62. — III, hüten,
bewahren, *inf.* مُحَافَظَةٌ ^٥ Am. 46;
auf der Hut sein, *inf.* حِفَافٌ ^٥, T. 100.

حَقَلَ ^٥ Sorge tragen, T. 58.

حَفَا — IV unangemessen, rücksichts-
los, schroff sein; *inf.* أَحْفَاءٌ ^٥ *st.*
أَحْفَاءٌ ^٥ H. 16.

حَقٌّ ^٥ Recht, L. 72. 79. — *pl.* حُقُوقٌ ^٥,
L. 79.

حَقَّةٌ ^٥ *pl.* zu حَقَّةٌ ^٥ Kapsel, Am. 15.
حَقِيقَةٌ ^٥ Wahrheit, (die man verteidigen
muss), daher i. S. v. Fahne,
An. 51.

أَحْقَبُ ^٥ (Wildesel) mit weis-
sem Mal auf den Hüften, weiss-
bändig, L. 25.

حَقَفَ ^٥ *pl.* zu حَقَافٌ ^٥ — حَقَفَ ^٥ Sand-
hügel, Sandhang, I. 29.

يَحْكُ ^٥ *impf. u* reiben; نِزَاعُهُ ^٥ indem (die Mücke) ihr
Vorderbein am andern reibt,
An. 19.

حَكَمَ *pl.* zu حَاكِمٌ Richter,
L. 87.

كَانَ *impf.* u. 1) lösen, auflösen. كَانَتْ
الْشَّمْسُ حَلَّتْ رِدَاءَهَا عَلَيْهِ
als ob die Sonne ihren Mantel,
d. h. ihren Glanz, über (das Ant-
litz der Geliebten) geworfen hätte,
T. 10. — 2) sich niederlassen,
wohnen, weilen, T. 80. L. 17. An.
4. 6. — 3) erlaubt sein; لَمَنْ حَلَّتْ
لَهُ wem gehört sie? i. S. v. wer
wird ihr Herz gewinnen? An. 57.
— IV 1) ein Zelt aufschlagen,
c. acc. loci, H. 42. — 2) enthei-
ligen; لَمْ يُحِلُّوا بَنِي رَزَاحٍ nicht
haben sie das Besitztum der B. R.
profaniert, H. 79. — V ohne ir-
gend welchen Vorbehalt schwö-
ren, einen für alle Fälle binden-
den Eid schwören, I. 18 (لَمْ يُحَلِّلْ
st. لَمْ تَتَحَلَّلْ).

حَلَالٌ etwas erlaubtes. حَلَالُهَا i. S. v.
die Monate des Jahres, wo der
Krieg erlaubt ist, L. 3.

حَلَّ *pl.* zu حَلَّ sich niederlassend,
Z. 45.

حَلِيلٌ Gemahl, An. 41.

وَلَسْتُ بِحَلَالٍ; حَالٌ verstärktes حَلَّ
التَّلَاحِ nicht pflegte ich an un-
wegsamen Orten zu wohnen,
T. 45.

مَحَلٌّ Wohnort, L. 1.

غَيْرُ مُحَلِّلٍ stark besucht; مُحَلِّلٌ nicht
verunreinigtes (Wasser), I. 32.

مُحِلٌّ Gegner, mit dem man kämpfen
darf, (da kein Vertrag oder Waf-
fenstillstand hindert), Z. 14.

حَلَبِيَّةٌ Melkkamelin, An. 12.

الْحَارِثُ بْنُ حِلْزَةَ — حِلْزُ
siebenten Mu'allaka.

حَلَفٌ schwören, *inf.* حَلَفٌ beschwo-
renes Uebereinkommen, H. 66. —
VIII ein Bündnis schliessen und
durch gegenseitigen Eid bekräf-
tigen, H. 68.

حَلْفَةٌ Eid, Schwur, I. 18.

أَحْلَافٌ *pl.* zu حَلِيفٌ Verbündeter,
Z. 26.

حَلَقَ القَوْمَ Ring. Stam-
mesconvent, T. 46.

حَالَفَ Euter, L. 46.

حَلِمَ *impf.* u. vernünftig sein, Z. 63.

حِلْمٌ Vernunft, Einsicht, Z. 63. *pl.*

أَحْلَامٌ L. 83.

حَلِيمٌ verständig, I. 41.

حَلَى Schmuck. حَلَيْهَما das Schmuck-
zeug (der beiden Beine) Am. 18.

حَمَّ — IV bevorstehen, L. 51.

حَمَامٌ Tod, Ende, L. 51.

حَمَامٌ Holztaube, L. 69. *n. u.* حَمَامَةٌ
Holztaube, *ib.*

حَمِيمٌ heisses Wasser, i.S.v. Schweiss,
L. 68.

حَمَامٌ — حَمَامٌ abgebrochenes,
stossweises Gewieher, An. 68.

حَمْدٌ Lob, Z. 55.

كَأَحْمَرِ عَادٍ rot, أَحْمَرٌ — حمرة
Rote von 'Ād, Z. 32 s. Comm. —
pl. حُمُرٌ, Am. 24.

حَمَلَ *impf.* i. tragen, L. 63. Am. 79.

وَنَحْمِلُ عَنْهُمْ wir nehmen ihnen
die Last ab, Am. 34. — treiben

وَحَمَلْنَاهُمْ ... شِلَالًا wir haben sie
vorwärts getrieben, H. 53. — II
auferlegen, Am. 34. — V tragen
müssen; الْمَتَحْمِلُ der (Sattel), den
(die Mädchen) tragen mussten, I.
11. — fortziehen, I. 4. Z. 7. L. 12.

حُمُلٌ *pl.* zu حِمْلٌ, Sänften tragende
Kamele, Am. 21.

حَمُولَةٌ Lastkamele, T. 72. An. 11.

حَوْمَلٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 1.
T. 35.

مَحْمَلٌ Schwertriemen, I. 9.

مَحْمِلٌ (Stoffhändler) der seine Waa-
ren aufwirft und zum Verkauf
stellt, I. 79.

مَحْمَلٌ beladenes Kamel, H. 71.

حَمَى *impf.* i. verteidigen, schützen,
L. 63. Am. 26. 64. — VI sich vor
jem (*acc.*) hüten, ihn meiden, T. 54.

حَمَى Glut, I. 55.

حَامٌ Verteidiger, An. 51.

حُمَاةٌ *pl.* zu حَامٍ, T. 74.

حَنِينٌ — حَنٌّ Schmerzensgeheul, Am.
19 (لَحْنِينٌ st. لَحْنِينَا).

حَنَاءٌ — حَنَاءٌ Frucht des Erdbeerbaumes, Im. 62.

حَنْبٌ — مُحْتَبٌ (Pferd) mit schön gebogenen Schienbeinen, T. 60.

حَانُوتٌ pl. zu حَوَانِيَتٌ — حنت Weinkneipe, T. 46.

حَنْظَلٌ Koloquinthe, I. 4. 61.

حَنَفٌ — حَنِيفَةٌ n. pr. einer arabischen Tribus, H. 76.

حَنَقٌ — IV schlank und abgemagert sein, L. 22. s. Comm.

حَنَا — VII gebogen sein, Am. 75.

حَنِيةٌ Bogen, arcus, T. 20. sing. حَنِيةٌ.

حَاجٌ — حَاجَةٌ notwendige Angelegenheit, Z. 36. L. 54. An. 3. Bedürfnis; حاجتها Bedürfnis nach Wein, L. 61.

وَمَا يُجِيرُ الْبُكَاءُ — IV zurückgeben. حَارٌ nicht vermag das Weinen (verlorenes) zurückzubringen, H. 5.

— III sich aussprechen, erwidern inf. مُحَاوَرَةٌ An. 69.

حَوَارٌ Kamelfüllen, T. 93.

حَوْصٌ Cisterne, Z. 5. 57. — pl.

حِياضُ الموتِ An. 28. حِياضٌ die Todesbrunnen, T. 75.

أَحَلَّتْ — II wenden, I. 17. — IV in حَالٌ ich kam ihr mit der Peitsche, T. 43.

حَالٌ Zustand. حَالٌ مَتْنِهِ weg von seinem Rücken, I. 54.

حَوْلٌ Jahr, Z. 47. — حَوْلٌ praep. ringsum, um-herum, Z. 16. H. 50.

مَحَالٌ Rückenmitte, Rückenfläche längs der Rückenwirbel, T. 20.

مُحَوِّلٌ ein Jahr alt, I. 16.

حَوْمَةٌ الْحَرْبِ in حَوْمَةٌ — حَامٌ Ort in der Schlacht, wo am hitzigsten gefochten wird, An. 63.

حَوْمَانَةٌ steiniges Terrain. حَوْمَانَةٌ n. pr. einer Örtlichkeit, Z. 1.

حَوْمَلٌ siehe unter حَمَلٌ.

أَحْوَى mit dunkelbraunen Lippen, T. 6.

حَيَّيْتُ — II grüssen, segnen. حَيٌّ sei gegrüsst, An. 5.

حَيٌّ Unterabteilung einer Tribus, Gaubezirk, I. 4. 29. T. 6. 48. 70.

Z. 34. 45. L. 12. 63. Am. 29. 41.

45. 85. H. 34. 43. 49.

حَيَّة Schlange, T. 83.

حَيَاة Leben, T. 63.

حَيَاة id. Z. 47.

أَحْيَاء pl. zu حَي lebend, lebendig, H. 30.

حَيَّاة Name einer Örtlichkeit, H. 3.

لَدَى حَيْث da wo, An. 72. حَيْث wo, Z. 37. بِحَيْث insofern als, Am. 96.

الْحَيَارَاتِ n. pr. einer Örtlichkeit, H. 82.

حَيْزُوم Kiel (eines Schiffes), T. 5. حَزْم s. u.

حَيْلَة List, I. 27.

حَان impf. i zu Grunde gehen; part. حَائِن H. 55.

حِينَ Zeit. حِينَ adv. wann, zur Zeit wo, L. 12. 61. Am. 103. — pl. أَحْيَانًا zu Zeiten, bisweilen, T. 28.

خ

خَبَّ bewegt sein, wogen; von der Mittagsschwüle gebr. T. 43.

خَبَّتْ Gesenke, weite Niederung, I. 29.

مَخْبَتَةٌ Verderben, An. 61.

خبر — II erzählen, berichten c. acc. pers. Am. 9. نُخْبِرُكَ الْيَقِينَا بِأَنَا wir wollen dir die feststehende Thatsache berichten, nämlich dass wir ... Am. 23/24. — IV id. An. 46.

خَبَّارٌ weicher (mit Kies durchmenger) Boden, An. 71.

أَخْبَارٌ Nachrichten, Kunden, T. 103/4. فَتَجَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِي so kundschafte mir aus, wie es um sie steht! An. 58.

خَبَطَ mit den Vorderhufen fest aufstampfen (vom Kamel). inf. خَبِطَ; رَأَيْتُ الْمَنَايَا خَبَطَ عَشَوَاءَ ich sah die Todesgespenster wie sie einherschritten mit dem fest aufstampfenden Tritt einer blinden Ka-

- melin, d.h. obwol kein eigentliches Ziel verfolgend treffen sie fest und sicher, wer unter ihre Hufe gerät, Z. 49.
- خبا Feldzelt, I. 23. T. 61.
- ختم Thonsiegel, L. 59.
- خد — V gerunzelt sein, T. 10.
- خد Wange, T. 31.
- خدر Kamelsänfte, I. 13. 23.
- خدم — خدم pl. zu خدم Leder-
spange um das Fussgelenk des
Kamels, an der die Ledersohle
zum Schutz der Hufe befestigt
ward, L. 23.
- خدروف Kreisselknopf (ein Spielzeug
für Kinder) s. Comm. I. 58.
- خذل von der Herde zurückbleiben,
L. 36.
- خذول Gazelle, die ihre Jungen ver-
lassen hat, T. 7.
- خدم — خدم schnell schneidendes
(Schwert), An. 55.
- خر impf. i herab-, umfallen, Am.
41. sich niederwerfen zur An-
betung c. ل pers., Am. 104.
- خربة — خربة Schlauchmündung,
H. 52.
- مخروث durchbohren, part. pass. خرت
T. 37.
- خرج impf. u herausgehen, heraus-
kommen, I. 28. Am. 80. H. 52. —
IV herausgehen lassen, Am. 39.
- تخرج النصيحة sie erteilt die
Mahnung, H. 64.
- خروع Ricinus (baum), T. 62.
- مخاريق statt مخاريق pl. zu
خرق مخراق hölzernes Spielschwert,
Am. 43.
- مخرم — خرم vorragender Berggipfel,
Z. 44.
- خرزى n. pr. eines Berges, s.
Comm. Am. 68. H. 7.
- مخرم — خرم n. pr. eines Mannes,
ابن المخرم Z. 43.
- خسف Schaden an der Ehre, Am. 101.
- خشاش — خش rührig, T. 83.
- خشاش Geklirr (von Waffen und
ähnlichem), Am. 18.

خَشِيَ *impf. a* fürchten, scheuen, c.
acc. r. T. 101. L. 70. für jem. عليه,
Am. 50. c. بَأْن dass, An. 73. *inf.*
خَشِيَّة Am. 49.

خصب — IV üppig bewachsen sein;
part. مَخْصِبًا أَغْصَامُهَا (Thal), des-
sen Niederungen sehr fruchtbar
und ergiebig sind, L. 75.

خَصِر — مُخَصَّرٌ dünn, schlank, I. 37.
بَذَى خُصْلٌ Zotte. *pl.* خُصَلٌ — خصل
mit zottigem Schweif, T. 16.

خَصْمٌ Gegner, Widersacher, Im. 43.
H. 27.

خَصَبٌ färben, Am. 44. An. 54.

خَصَد — II beschneiden (einen
Baum), T. 62.

خَصْرَاءٌ — خَصْرَاءٌ persische Cohorte
(mit grüner Ausrüstung), H. 56.

خَطٌّ — خُطَّةٌ Geschäft, Vorhaben,
H. 29.

خَطِيٌّ قَنَا الخَطِيٌّ; خَطِيٌّ
berühmten Lanzenbiegers von Al-
hatt (Ort in der Jamâma), Am.
36. (S. Schwarzlose, S. 217/8).

وَمَنْ تُخْطِئُ — IV verfehlen. وَمَنْ تُخْطِئُ
wen (die Todeslose) verfehlen,
Z. 49. مَا أَخْطَأَ الْفَتَى (der
Tod) hinter dem Mann her
geht, ihm in gemessener Ent-
fernung folgt, T. 68. s. Comm.
خُطْبٌ Angelegenheit, H. 15. *pl.*
خُطُوبٌ Geschäfte, Am. 60.

خَطَرٌ — خَطَارَةٌ mit dem Schweif hin-
und her schlagende (Kamelin),
An. 23.

خَفَّ مَعَ leicht sein, L. 67. خَفَّ
الْجَنُوبِ (die Wolke) flog mit dem
Südwind leicht dahin, L. 24. إِذَا
خَفَّ بِالتَّوْبَى النَّجَاءُ wenn der
Gast sich mit der Abreise beeilt,
H. 9.

خَفَّ leicht, I. 57.

خُفٌّ Kamelshuf, An. 23.

خَفِيدٌ — خَفِيدٌ flinkes Straussen-
männchen, T. 39.

خَفِيَ *impf. a* verborgen sein, Z. 27.
c. عَلَى pers. Z. 60.

كَخَافِيَةِ الْغُرَابِ in خَافِيَةٍ wie die (un-)

ter den Flügeln verborgen) Flaumfedern des Raben, An. 12.
 خَفِيَ² verborgener, dumpfer (Ton),
 T. 34.

تَخَلَّلَ حُرَّ الرَّمْدِ — V eindringen. خَلَّ
 er befindet sich mitten im reinen
 Sand, T. 8.

خُلَّةٌ aufrichtige Freundschaft, L. 20.

خِلَالٌ *praep.* mitten drinn, H. 20.

خَلِيلٌ Freund, Z. 7.

خَلَبَ — VIII mit (ungezackter) Si-
 chel schneiden, Am. 38.

خُلَجٌ *pl.* zu خَلِيجٌ hölzerner Teller,
 flache Schüssel, L. 77.

مُخَلِّدٌ eig. Ort, wo man das Knie-
 band trägt, Waden, I. 30.

خَلَدَ — IV unsterblich machen. هَلْ
 أَنْتَ مُخَلِّدِي willst du mich denn
 verewigen? T. 56.

خَالِدٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 81.
 خَوَالِدٌ ewig unveränderliche Steine,
 L. 10.

خَلَصَ — الْخَلْصَاءُ *n. pr.* einer Ört-
 lichkeit, H. 2.

خَلَطَ *impf. i* mischen, vermischen,
 H. 17. Am. 87 (Frauen), die mit
 Schönheit Ehre und frommen Sinn
 vereinigen). — III sich vermi-
 schen mit etw. *c. acc.*, (Wasser
 mit Wein) Am. 2.

خَلِيعٌ — خَلَعَ Spieler, der alles ver-
 spielt hat und von dem sich seine
 Familienangehörigen losgesagt
 haben, I. 49.

خَلْفٌ hinteres, hinterer Teil, L. 48.

خَلْفٌ مِنْ hinter, I. 17. H. 13.

خَلْفٌ hinter, T. 18. H. 12.

خَلْفَةٌ entgegengesetzte Bewegung.
 يَمْشِينَ خَلْفَةً (Antilopen), welche
 in wechselweiser Bewegung da-
 hinziehen, Z. 3.

خُلُوفٌ *pl.* zu خَلْفٌ kleine kurze
 Rippe, T. 20.

فَدَّرْنِي وَخُلُقِي خُلُقٌ Anlage, Naturell,
 so lass mich doch wie ich bin,
 d.h. Sorge nicht für mich! T. 80.

خَلَقًا كَمَا — خَلَقَ in einem Zustand
 als ob, L. 2.

^٥ خَلِيقَةٌ Naturanlage, Eigenschaft,

Naturell, I. 21. Z. 60. *pl.*

خَلَاتُقْ L. 84.

خَلَقَاء glatter (Fels), T. 27.

مُخَالَفَةٌ (gute) Naturanlage, An. 35.

وَحَلَا *impf. u* 1) leer, frei sein. حَلَا

الدَّبَابُ frei sind dort die

Mücken, d. h. treiben sich unge-

stört umher, An. 18. — 2) ver-

strichen sein (von der Zeit), L.

3. — *inf.*

حَلَا frei sein (von Schuld), H. 17. —

leerer Raum, Am. 13.

حَلَى frei (von Schuld), H. 17.

حَلَا *pl.* zu خَلِيَّةٌ grösseres Schiff,

T. 3.

حَلَا *impf. i* — VIII abgeschnitten

sein. (فَيَخْتَلِينِ st. فَيَخْتَلِينَا wir

mähen ihnen die Häuse ab) so

dass sie abgeschnitten sind gleich

frisch gemähtem Gras (حَلَا),

Am. 38.

خَمَخِم Name einer Pflanze, An. 11.

s. Comm.

خَمَر Wein, *pl.* خُمُور T. 53. Am. 1.

خَمْس — الخَامِسَةُ die fünfte.

خَمَل — خَمِيلَةٌ fruchtbare Ebene,

T. 7. *pl.* خَمَائِل bewachsene

Sandstrecken, L. 40.

خَنَس — خَنَسَاء stulpnasige (Anti-

lope), L. 37.

خَنَقَ drosseln. أَمْرُو هُوَ خَائِقِي ein

Mann, der mir die Kehle schnürt,

T. 78.

خَنَا *inf.* خَنَا Schandrede. T. 96.

خَوْر — خَوْرٌ milchreiche Kamelinnen,

Am. 69. *pl.* zu خَوَارٍ urspr. dünn,

schlank.

خَوَفَ fürchten; *inf.* خَوْفٌ Gegenstand

der Furcht, L. 27. خَوْفًا aus

Furcht, T. 41.

مَخَافَةٌ Furcht, L. 48. مَخَافَةً aus Furcht,

T. 38. 45. مَخَافَتِي aus Furcht vor

mir, T. 88. مَخَافَتَنَا Am. 85.

خَوْلَةٌ *n. pr.* einer Geliebten

des Dichters Tarafah. لَخَوْلَةٍ أَطْلَالٌ

Spuren der einstigen Wohnstätte

Haula's, T. 1.

مُخَوِّل erlauchte Oheime (mütterlicherseits) besitzend, I. 64.

خَانَ *impf.* u. das Vertrauen täuschen, Am. 10.

خَيْرٌ مَوْطِنٍ gutes, Gut, T. 71. خَيْرُ الْخَيْرِ guter Wohnort, Z. 21. وَلِخَيْرٍ das beste, Am. 62. H. 48.... وَاصِلٌ fürwahr der beste (Freundschafts)knüpfer, L. 20.

خَيْطٌ Zwirn, Faden, I. 58.

خَيْفٌ Euterhaut, T. 89.

خَالَهَا *impf.* a wännen, glauben خَالَهَا er glaubte sie verborgen, Z. 60. وَخَالَهُ مُصَابًا er wähte es getroffen, T. 41. لَا تَخْلُنَا عَلَى لا تَخْلُنَا عَلَى glaub nicht, dass du mit deiner Verläumdung etwas gegen uns ausrichten kannst, H. 22. خَلَّتْ خَلَّتْ T. 42. خَلَّتْ T. 52.

خَيْلٌ Rosse und Reiter, Am. 49. An. 43. H. 27. 81. Rosse, Am. 27. An.

71. H. 20.

خَامٌ *impf.* i لم أَخِمْ عَنْهَا i nicht wich ich aus Feigheit vor (den Speer-

spitzen) zurück, An. 64. — II ein Zelt aufschlagen. مَخِيمٌ An. 26, s. Comm. — V id. الْمُتَخِيمُ Z. 13.

خِيَامٌ *pl.* zu خَيْمَةً Zelt, L. 12.

د

دَابٌّ Gepflogenheit, I. 7.

دَائِيٌّ Rückenwirbelbeine, T. 20. n. u. دَابَّةٌ.

دَابَّاتٌ, *pl.* von دَابَّةٌ s. o., Rückenwirbelbeine, T. 27.

دَبَرَ — IV zurückweichen, I. 64. —

X von hinten betrachten, I. 60.

دَوَابِرٌ Hinterklauen, *pl.* zu دَابِيرَةً, L. 30. مُدْبِرٌ rückwärts trabend, I. 53.

دَجَاجٌ — دَجَجٌ Hahn, L. 61.

مُدَجَّجٌ vollständig bewaffnet, An. 47.

دَجْلَةٌ Fluss Tigris, T. 29.

دَجَسٌ andauernder heftiger Regen,

T. 61. يَوْمُ الدَّجَنِ regnerischer Tag, *ibid.*

دَوَاجِنٌ zahme, Haus-hunde, L. 49.

مُدْجِنٌ (Wolke), die ununterbrochen regnet, L. 5.

- الدَّخْرَضَيْنِ *n. pr.* von Gewässern, An. 28.
- دَخَلَ eintreten, *c.* على Am. 13. *c.* acc. I. 13.
- الدَّخُولِ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 1.
- دُخانٌ — دخن Rauch, L. 31.
- دَدٌ *n. pr.* eines Thals, T. 3.
- دَرٌ — دَرِبٌ flink, behend, I. 58.
- دَرَجٌ — درج حَوْمَانَةُ الدَّرَاجِ *n. pr.* einer Örtlichkeit, Z. 1.
- دَرسٌ — دَرسٌ verwischt, verweht, (von einer Spur) I. 6.
- دِرْعٌ *gen. masc.* Frauenhemd, I. 41. *gen. fem.* Panzerhemd.
- دَوَارِعٌ gepanzerte, mit Panzerdecke versehene (Pferde). دَوَارِعٌ st. دَوَارِعٌ Am. 80.
- دَرَكٌ — III erreichen, einholen, *inf.* دَرَاكٌ I. 66. — IV erreichen, erlangen, Z. 20. 46. Am. 8. — VI ausbessern; تَدَارَكْتُمَا عَبَسًا وَذُبْيَانِ ihr habt 'A. und D. ausgesöhnt, Z. 19.
- دَرْنٌ — دَرْنٌ trockenes welkes Kraut
- الدَّرِينِ st. الدَّرِينَا Am. 69.
- دِرْهَمٌ Dirhem (eine Silbermünze), Z. 33.
- دَرَى *impf. i* wissen, T. 70. L. 57. Am. 42. An. 69. *c.* بَأَنَّ, L. 55.
- دَعَصٌ Sandhügel, T. 8.
- دَعَمِيٌّ — دَعَمٌ *n. pr.* eines Stammes, Am. 100.
- دَعَا *impf. u* rufen, T. 74. An. 66. einladen, L. 74. دَعَوْتُ لِحَتَفِهَا ich habe eingeladen zu ihrem (der Maisirkamelin) Tode, L. 73.
- دَعَاءٌ Verfluchung. نَهْمٌ عَلَيْهِمْ دَعَاءٌ (st. دَعَاءٌ) indem sie über sie fluchten, H. 79.
- دَفٌ Seite. دَفٌ mit ihrer Seite, An. 29.
- دَفَعَ stossen; zurückstossen. *inf.* دَفَعٌ مَنِيَّتِي meinen Tod abwenden, T. 57.
- مَدَفَعٌ bewässerte Orte, *pl.* zu مَدَفَعٌ L. 2.
- دَفَقٌ — دَفَقٌ schnell schreitende (Kamelin), T. 26.
- دَفِينٌ — دَفِينٌ verborgen, verdeckt.

الدَّفِين st. الدَّفِين, Am. 39.
 دَفَا kleiner Hügel, H. 59.
 دَقَّ *impf.* u. zerreiben, z.B. Gewürz,
 Z. 19. zerstampfen, Am. 51.
 دَكَن — أَذَكَن schwärzlicher (Wein-
 krag), L. 59.
 دَلَّ zeigen, kokettiren. *inf.* النَّاعِمِ
 das Kokettiren jemand's, der sich
 wohl befindet, Z. 9. — V sich
 zieren, sträuben, kokettiren. *inf.*
 تَدَلَّل I. 19.
 دَالَجٌ Wasser schöpfen, *part.* دَالَجٌ
 T. 22.
 دِلَاصٌ glänzend polirter (Pan-
 zer), Am. 76.
 دَلِمَ die Feinde, An. 28.
 دَلَمَ ausser sich sein, *inf.* دَلَمَ, H. 5.
 دَلَا — دَلَا pl. zu دَلَوُ Schöpfeimer,
 H. 54.
 دَمَشَقٌ Damaskus, Am. 7.
 دَمْعٌ Thräne, I. 9. pl. دَمْعٌ, I. 9.
 دَمَقْسٌ weisses Seidenkleid, I. 12.
 دَمَلِجٌ — دَمَالِجٌ Armspangen, pl. zu
 دَمَلُوجٌ.

دَمْنٌ Dünger, An. 15.
 دَمْنَةٌ schwarze (Dünger)-spur einer
 verlassenen Wohnstätte, Z. 1. pl.
 دَمْنٌ, L. 3.
 دَمِي — II blutige Wunde schlagen.
 وَدَمِي es war mit Blut getränkt,
 blutunterlaufen, H. 53.
 دَمٌ Blut, Z. 8. 18. 40. 42. 43. 62. L.
 52. An. 74.
 دِمَا pl. zu دَمٌ Blut, I. 62. H. 61.
 دِمَا (st. دِمَا) مَا إِنْ لِلْحَائِنِينَ دِمَا
 nicht wurden die zu Grunde ge-
 henden gerächt, H. 55.
 مَتَى أَتُنْ, من. *impf.* u. nahe sein. c. دَنَا
 مَتَى wenn ich mich ihm nähere,
 T. 69.
 دُنْيَا Welt, Am. 103.
 دَانِي دِيَارَهَا nächstgelegen. دَانِي
 und die ihr zunächst ge-
 legene Örtlichkeit El-halsâ, H.
 2. ebenso H. 42.
 دَقَدَ wälzen, rollen, *impf.* Am. 93.
 يَدَقِدِي rollen, wälzen, *impf.* دَقَدَا
 Am. 93.

دَهْر Zeit, T. 67. Geschick, H. 26.

دَهْم — أَدَهْم dunkelgraues (Pferd),

Rappe, An. 20.

دَاء Krankheit, Am. 39. H. 65.

دَوَح grosse Bäume, pl. zu دَوَحَة

die grossen Kanahbult-
bäume, I. 74.

دَار Wohnstätte, Z. 2. 4. 6. An. 1. 2. 22.

دَارَة Haus, Wohnstätte, in جُلَجْدَة

n. pr. einer Örtlichkeit, I. 10.

دِيَار Wohnstätten, L. 1. An. 11. H.

2. 42. pl. zu دَار.

دَائِرَة Missgeschick, An. 73.

دَوَار Name eines Götzenbildes, I. 63.

s. Comm.

دَاك — مَدَاك Stein, auf dem Gewürze
zerrieben werden, I. 61.

دَام — دَائِمًا adv. immerzu, L. 40.

دِيمَة (Himmel), aus dem es fort-
während regnet, L. 40.

مَدَام Wein, L. 58.

مَدَامَة id. An. 37.

دُون praepr. دُونَة nahe davon, I. 65.

mit ausschliess von, Am. 40. An.

34. يَقْصُر دُونَه (Auge), welches zu
schwach ist, um es zu übersehen,

I. 68. يَخْصُر دُونَهَا جُرَامُهَا (hohe
Palme), an welche die Dattel-
pflücker nicht hinanreichen, L.

66. — فَلَائِه من دُونِ unter, H. 28.

فَلَائِه من دُونِهَا أَفْلَاءِ Wüste an Wüste,

H. 64. من دُونِ عَرَضِه (wer gutes
erweist) seine Ehre während, Z. 51.

دَوِ Wüste, دَوِيَّة Wüsten-, H. 10.

دَلِم s. u. دَلِم.

دَان impf. i gehorchen; نَدِينَا st.

نَدِين, Am. 25.

دِين Religiosität, Am. 87. Sieg,

Am. 61 (دِينَا st. دِينَا).

ذ

ذَا pron. dem. dieser, dieses. Ver-
stärkt مَا ذَا تَرَوْنَ interr., was
werdet ihr also beschliessen, T.

91. — أَتِيهَا s. u. أَتِيهَا.

ذَاك jener, jener dort, jenes, H. 20.

21. 47.

ذَنْب Wolf, I. 49.

ذَامَهَا *inf.* ذَامَ verachten, tadeln; ذَامَهَا wegen des Reims statt ذَامَهَا, L. 70.
ذَبَابٌ *n. u.* ذَبَابَةٌ, Mücken,
An. 18.

عَلَى الدَّبَلِ *inf.* ذَبَلٌ schlank sein. ذَبَلٌ (Ross) feurig ob seiner Schlankheit, I. 55.

ذَوَابِلٌ dünne geschmeidige (Speere),
Am. 36. *pl.* zu ذَابِلَةٌ.

ذَبَالٌ Docht, I. 71.

يَذْبُلُ *n. pr.* eines Berges, I. 73.

ذُبْيَانٌ *n. pr.* eines Stammes, Z. 19. 26.

ذَحَلٌ *pl.* zu ذَحَلٌ Rache,
L. 71.

ذَخَرَ *inf.* ذَخَرَ auslesen. *part.* الذَّاخِرِينَ *st.* الذَّاخِرِينَ, Am. 62. —
فِيذَخَرَ aufspeichern. ذَخَرَ (die Vergeltung) wird zurückgelegt, aufgespart (für den Tag der Abrechnung), Z. 28.

ذِرَاعٌ Unterarm, Am. 14. Vorderbein, (der Mücke), An. 19.

ذَرَفَ Thränen vergiessen, (vom Auge), I. 22.

ذُرُوءُ الْبَيْتِ Giebel. ذُرُوءُ Gipfel. ذُرُوءٌ — ذُرَى ذُرَى. ذُرَى *pl.* ذُرَى des Hauses, T. 48. *pl.* ذُرَى die obersten Spitzen des Gipfels des Berges El-m. I. 78.

ذَعَرَ erschrecken. مَذْعُورَةٌ erschreckte (Antilope), T. 33.

ذَفَرَى die hohlen Stellen hinter den Ohren (des Kamels), An. 33.

ذَقْنٌ *pl.* zu أَذْقَانٌ Kinn, I. 74.

ذَكَرَ *impf. u.* gedenken, *c. acc. rei* H. 66. — V sich erinnern, Am. 21.

تَذَكَّرُ (st. تَذَكَّرُ) بَلْ مَا تَذَكَّرُ مِنْ ... aber wozu erinnerst du dich denn an..., L. 16.

ذِكْرِي Erinnerung, Gedenken, I. 1.

ذَلِيلٌ willig, gefügig (von der Schulter, die gefügig ist zum Lasttragen), I. 48. erniedrigt durch Faustschläge, T. 96. — *pl.* ذُلٌّ, An. 72.

ذَلِيلٌ erniedrigt, entwürdigt, H. 37.

مَذَلَّتْ (Palme) niedergebeugt unter der Last ihrer Zweige, I. 37.

يَذْمَمُ *impf. u.* tadeln. يَذْمَمُ, Z. 52. 53.

inf. تَمَّا عَلَيْهِ تَمَّ Tadel über ihn, Z. 55.
 تَمِيمَةٌ tadelnswert(er Krieg), Z. 30.
 مُتَمِّمٌ getadelt, An. 65.
 ذَمَرٌ — VI sich gegenseitig anspornen, An. 65.
 ذِمَارٌ Ehre, Familie, überh. alles was man zu schützen hat, Am. 67.
 ذَنْبٌ Sünde, H. 17.
 اذْهَبَ *impf. a* fortgehen. An. 58. — IV fortführen. اَذْقَبَ سَقَمَهَا er hat ihre Krankheit gebannt, sie geheilt, An. 70.
 ذُو Inhaber, Besitzer einer Sache oder Eigenschaft, behaftet mit etwas, Z. 46. L. 80. *gen.* ذِي I. 16. 29. 79. T. 97. L. 29. Am. 3. H. 17. ذِي خُصَلٍ mit zottigem Schweif, T. 16. ذِي غُرُوبٍ mit scharfem glänzenden Gebiss, An. 13. ذِي السَّقَرِ Träger des Fellgewandes, An. 27. ذِي هَبْوَةٍ stau-biger (Hügel), L. 64. In Namen von Örtlichkeiten: ذِي أَرَاطٍ Am.

بَذَى Am. 28. بَذَى طُلُوحٍ 69. ذِي الْمَجَازِ An. 27. الْعَشِيرَةِ 66. *acc.* ذَا, T. 82. Z. 52. ذَا الْبُرَةِ *n. pr.* eines Mannes, Am. 64. — ذَوَى الْقُرْبَى: ذَوَى, *gen.* ذَوَى, *pl.* die (nahe) Verwandten, T. 79. *fem.* بَذَاتٍ حُفٍّ مَيْتَمٍ: ذَاتٍ, T. 89. *gen.* ذَاتٍ (mit einem Bein) ausgestattet mit stampfendem Huf, An. 23. ذَاتٍ أَسْرَةٍ gestreift, An. 38. *acc.* ذَاتٍ حَدٍّ: ذَاتٍ mit einem Stachel versehen, Am. 46.
 ذَانِ *impf. u* wegtreiben, zurücktreiben, L. 51. *c. loci*, Z. 57.
 ذَانِي *impf. u* kosten, geniessen, Z. 29. Am. 3. *inf.* مَذَاقَةٌ An. 36.
 ذَامٌ *s. u.* ذَامٌ, L. 70.
 ذَوَى welk sein. *part.* ذَاوٍ welk, T. 18.
 ذَوَى *s. u.* ذَوَى, T. 79.
 ذَالِ *impf. i* die Schleppe stolz nachschleifen, T. 44 (die Kamelin schleifte stolz ihren Schweif nach, wie ein zu Gast geladenes Mädchen die Schleppe).

ذَيْلُ Zipfel, (eines Wollkleides) I. 28.

Schleppe eines Kleides. *pl.* أَذْيَالُ

T. 44.

مُدَيْلُ (Mantel) mit langen Zipfeln,

Fransen, I. 63.

رَأْسُ Kopf, Haupt, I. 30. T. 39. 83.

An. 26. 54. Berggipfel, -spitze,

I. 78. H. 38. Anführer, Am. 51. —

pl. رُؤُوسُ Köpfe, Am. 38. 42. Schädel, Am. 93.

رَأْفٌ *inf.* رَأْفَةٌ sehr bemitleiden, bedauern, H. 81.

رَأْلٌ — رِئَالٌ *pl.* zu رَأْلٌ Straussenjunges, H. 10.

رَيْمُ Oryxantilope, (stets als weisse Gazelle bezeichnet), I. 34. — *pl.*

رَآمُ I. 3. Z. 3. L. 14.

رَأَى sehen, T. 55. Z. 49. Am. 21. 77.

An. 59. 65. *c. suff.* رَأَى An. 53.

impf. تَرَى I. 3. 70. T. 65.

90. Z. 7. 61. Am. 4. 76. *c. suff.*

أَرَى Am. 85. فَرَاهُمَا T. 33.

I. 27. T. 64. 66. 67. *c. suff.* أَرَانِي

T. 69. أَرَاهِمُ Z. 44. تَرَوْنَ Am. 47.

T. 91. — IV zeigen, *c. acc.*

pers., T. 44. تُرِيكَ Am. 13. أُرِيكَ

I. 70.

رَايَةٌ *pl.* رَايَاتُ, Fahne, Am. 24.

رَبٌّ Herr, T. 81. H. 61. 82. رَبُّهَا ihr

(der Brücke) Meister, Architekt,

T. 23.

رَبٌّ Fettsatz, An. 32.

رَبٌّ bisweilen, manchmal. Stets ver-

bunden mit indeterminirtem Ge-

nitiv, رُبَّ خَصْمٍ so manchen Geg-

ner, I. 43. رُبَّ ثَارٍ gar mancher

Gast, H. 1. ... رُبَّ يَوْمٍ wie

manchen Tag gab es, wo ..., I. 10.

رَبَابٌ in رَبَابٍ *n. pr.* eines Weibes, I. 7.

رَبَّأٌ *impf. a* ausschauen (auf der

Warte), nach etw. *acc.*, L. 27.

رَبْدٌ — أَرَبْدٌ aschgrau, T. 13.

رَبْدٌ behend; رِبْدٌ يَدَاُ dessen Hände

fink waren, An. 52.

رَبْرَبٌ Antilopenschaar, T. 7.

ربص Kleinviehheerde, H. 69.

ربط — VIII binden, L. 56.

ربيع — V den Frühling zubringen, An.

9. تَرْبَعَتِ الْقَفَّيْنِ sie weideten während des Frühlings auf den beiden Höhen, T. 15.

ربيع Wohnort (während des Frühlings), Behausung, Z. 6.

ربيع im Frühling geborenes Kameljunges, T. 52.

ربيع Frühling, L. 88. H. 57.

ربيع n. pr. eines Mannes (Vaters des Dichters Labid).

الرابعة die vierte.

أربعون vierzig, An. 12.

مربيع Frühlingsregen, L. 4, pl. zu مربيع.

رتا impf. u schwächen, H. 26.

رتد n. pr. eines Mannes, T. 81.

رثم (Gazelle) mit weissem Mal auf der Nase, An. 60.

رجع impf. i zurückkehren. رجعا ... بأمريها sie vertrauten sich wieder an einem ..., L. 29. —

II wiederholen, Am. 19. اذا

رجعت في صوتها wenn sie in ihrem Gesang modulirte, T. 52.

— IV zurückwenden; فلم ترجع nicht ward zurückgegeben, H. 78.

— X zurückfordern, H. 78.

أو رجع واشية كفا inf. رجع

oder wie wenn eine Tätowirkünstlerin Zeichnungen wieder auffrischt, L. 9. — Treten, Tritt (von Lasttieren), H. 12.

مراجيع وشيم — مراجيع die wiederaufgefrischten Zeichnungen einer Tätowirung, Z. 2.

رجل — IV zu Fuss gehen lassen, s. مرجل.

رجل Fuss; Hinterfuss (des Kamels), T. 24.

رجل Mann, T. 83. pl. رجال L. 42. T. 96—98. Z. 16.

رجلاء holpriger (Boden), H. 38.

مرجل Sied-, Kochkessel, I. 55. Z. 5.

مرجل gekämmt, I. 62.

مرجل st. مرجلى bewirkend, مرجل; مرجل

- dass ich zu Fuss gehen muss, I. 13.
- رَجَمَ *impf. u* mit Steinen werfen, متى تَرَجُمُ به (= بِأَنْفِهَا) الْأَرْضَ i. S. v. wenn sie rasch einherrennt, T. 37.
- رَجَامٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 1.
- الرَّجْمُ المَرَجْمُ; مُرَجَّمٌ Neuigkeit, in die man Zweifel setzt, Z. 29.
- رَجَا *impf. u* hoffen. تَرْجَى نَوَافِلَهَا auf deren Geschenke man hofft, L. 70.
- أَرْجَاءُ *pl.* zu رَجَا Seite. بَأَرْجَاءَ an seinen (des Thales) Seiten, I. 81.
- رَحِيْبٌ — رَحِيْبٌ ansehnlich, T. 50.
- رَحَقٌ — رَحِيْقٌ edler Wein, I. 80.
- رَحَلَ — X eig. sich als Sattel darbieten; وَمَنْ لَمْ يَبْزَدْ يَسْتَرْحِلِ النَّاسُ wer sich gegen die Leute stets unterwürfig zeigt, Z. 59.
- رَحْلٌ Wohnort; أَلْقَتْ رَحْلَهَا sie hat ihren Wohnsitz aufgeschlagen, Z. 37.
- رَحَالَةٌ Sattel, L. 68. An. 44.
- مَرْحَلٌ (Stoff) mit sattelähnlichen Des-
- sins, I. 28. — (Schulter) gewöhnt an Lasten tragen, I. 48.
- رَحِيٌّ Mühlstein, Z. 31. Am. 30.
- رَخَصٌ weich, zart(e Finger), I. 39.
- weich, zart (am Körper), Am. 15.
- رُخَامٌ — رُخْمٌ weisser Marmor, Am. 18. — الرُّخَامُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 18.
- رَخِيَ — IV lockern, z. B. den Zügel, I. 15, davon *inf.*
- أَرْخَا رَاسِحًا rascher Trab, gestreckter Lauf (des Pferdes) I. 59. أَرْخَى سُدُولَهُ (Nacht), die ihre Schleier auf mich herabgelassen, I. 44. — VI ab-, entfernt sein, von etwas عَنِ, Am. 35.
- مَرْخِيٌّ (Seil), welches nicht straff angezogen ist und deshalb den Boden schleift, T. 68.
- رَدٌّ zurücktreiben, zurückweisen, I. 43. H. 52. — V unstät umherirren; تَتَرَدَّدُ st. تَرَدَّدٌ, L. 45.
- رَدَاعٌ — رَدَاعٌ Schlamm. الرِّدَاعُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, An. 31.

وَأَرْتَفَ أَعْجَازًا IV — liess die hintern Teile folgen, I. 45.

رَادِفٌ pl. zu رَادِفَةٌ Hinterkeule, Am. 16.

رَمَ V flicken.

مَتَرَّتِمَ Flickstelle eines Kleides; An.

1 (bildlich für eine von der Geliebten verlassene Wohnstätte, die durch poetischen Erguss neu belebt werden könnte).

رَتَى impf. i 1) rasch einherschreiten, (gleich einem Strauss) T. 13. — 2) schmeissen, H. 25 (gleich als ob uns der Tod an einer Bergspitze zerschellte). — VIII den Mantel (genannt رَدَاةٌ) anziehen, T. 7.

رَتَى inf. رَتَى verderben. الرَتَى das Verderben, T. 101.

رَدَّ zu Grunde gehend, رَدَّ st. رَدَّ, T. 52.

رَدَاةٌ ein mantelartiges Gewand, T. 10.

أَرْدِيَةٌ pl. zu رَدَاةٌ Mantel des Nebels, Nebelschleier, L. 53.

مَرْدَاةٌ Stein, mit welchem andere zerstückelt werden, Steinbrecher,

T. 36. grosser Mühlstein, bildl. für Schlacht, Am. 33.

رَذِيَّةٌ — رَذَى abgemagerte (Kamelin), übertr. arme Frau, L. 76.

رَزْ dummer Laut (einer Stimme), Geräusch, L. 47.

رَزَّاحٌ — رَزَّاحٌ n. pr. eines arabischen Stammvaters, H. 79.

رَزَقَتْ مَرَابِيْعَ pass. empfangen; Frühlingsregen erhielt sie als Nahrung, L. 4.

رَزَمَ IV donnern inf. ارْزَامُهَا ihr (der Wolke) Gedonner, L. 5.

رَشَّ — الرِّشَّ n. pr. eines Thals, Z. 10.

رَسَلَ IV loslassen, L. 49.

رَسَلٌ Leichtigkeit, Gefälligkeit. عَلَى رَسَلٍ gefällig wie sie war, T. 51.

رِسَالَةٌ Kunde, Z. 26.

مُرْسَلٌ lose; herabwallendes (Haar), I. 36. — غَيْرُ مُرْسَلٍ (st. مَرْسَلٍ)

(Ross), das nicht zur Weide gelassen wird, I. 69.

رَسْمٌ Spur (einer ehemaligen Behausung), I. 2. 6. L. 2.

رَسَا — رَاسٌ fest, unbeweglich stehend,
pl. رَوَاسِيَا أَقْدَامُهَا (st. رَوَاسِيَا) de-
 ren Vorderbeine fest stehen (im
 Kampf), L. 71.

رَشَّ — رَشَاشٌ ausgespritztes Blut,
 An. 42.

رَشَّ — رَشَّاتٌ junge (schon zum Laufen kräf-
 tige) Gazelle, An. 60.

رَصَدَ — مَرَصَدٌ Hinterhalt, T. 41.

رَصَعَ — رَصَائِعُ *pl.* zu رَصِيْعَةٌ Knoten,
 Am. 80.

رَضَعَ — IV säugen, Z. 32. *inf.* اِرْضَعِ,
 L. 46. *part.* مُرْضِعٌ säugend(es
 Weib), I. 16.

رَضَمَ — رِصَامٌ *pl.* zu رِصْمَةٌ grosser
 Quaderstein, L. 15.

رَضِيََ *impf.* a zufrieden sein mit et-
 was, Gefallen daran finden, Am.
 97. c. *acc.* L. 56.

رَعَدَ donnern. — IV *pass.* erheben;
 تَرَعَدَ st. تَرَعَدَ, T. 101.

رَوَاعِدُ *pl.* zu رَاْعِدَةٌ rollende, donnern-
 de Wolke, L. 4.

رَعَلَ — رَعْلَةٌ langes (Schwert), H. 51.

رَعَنَ — رَعْنٌ hoher Berg mit vor-
 springender Spitze (Horn), H. 25.

رَعَى *impf.* a weiden, Z. 40. — III
 id. تُرَاعَى رَتَبًا indem sie mit einer
 Antilopenherde weidet, T. 7. —
 VIII اَبْرَعَى حُدَائِقَ
 indem sie die Baumgärten abwei-
 deten, T. 15.

رَعَا *pl.* zu رَاعٍ Hüter, H. 40.

رَغَبَ — رَغَائِبُ *pl.* zu رَغِيْبَةٌ Wunsch,
 Gegenstand des Wünschens, L. 80

(رَغَائِبُ st. رَغَائِبُ).

رَغَا *inf.* رَغَا, blöcken (vom Kamel),
 H. 20.

رَفَدَ *impf.* i. Hilfe leisten, *inf.* رَفِدْ
 Am. 68 (wir haben Hilfe geleistet
 mehr als sonst Helfende helfen
 können). اَرْفِدْ st. اَرْفِدْ T. 45. —
 X um Hilfe bitten, T. 45.

رَفَعَ *impf.* a 1) erheben, L. 58
 (wenn das Ladenschild ausge-
 hängt war). يَرْفَعُ اَلْاَلْ شَخْصَهُمْ in-
 dem der aufsteigende Morgen-
 nebel ihre Person erhob, d.h. sie

- sichtbar werden liess, H. 46. —
 2) (Kamele) treiben, zum Lauf
 antreiben, H. 35. — II treiben,
 antreiben, L. 67.
- رَفِيعًا hoch aufgerichtet; رَفِيعًا سَمَكُهُ
 (Haus) mit hohem Dach, L. 86.
- رَفِيفٌ wohlwollend, willig.
 رَفِيفَةٌ بَجَسِ النِّدَامَى (Mädchen)
 welches den Busen willig von den
 Zechgenossen betasten lässt, T.
 50.
- مَرْفَقٌ Ellbogen; Knie, T. 22.
- رَفِيفٌ الشَّفْرَتَيْنِ dünn; رَفِيفٌ — رَفٍ
 scharf an den beiden Schnei-
 den, T. 84.
- رَقَبٌ — رِقَابٌ pl. zu رَقَبَةٌ Hals, Na-
 cken, Am. 38.
- مَرَايِبُ pl. zu مَرَقِبٌ erhöhter Aus-
 sichtspunkt (in der Wüste), L. 27.
- مُرْتَقِبٌ Warte, L. 64.
- الرَّقْشُ عَنَّا — II hinzu dichten; الرَّقْشُ
 der seinen Bericht über uns mit
 Unterstellungen ausschmückte,
 H. 21.
- رَقَصَ in Bewegung sein, (vom Dunst)
 L. 53.
- رَقَلَ — IV schnell einherschreiten,
 eilen, T. 38.
- مِرْقَالٌ flinke (Kamelin), T. 11.
- الرَّقْمَتَيْنِ — رَقْمَةٌ Garten, Wiese. الرَّقْمَتَيْنِ
 n. pr. einer Örtlichkeit, Z. 2.
- الأَرَامُ n. pr. einiger Tribus vom
 Stamm Taglib, H. 16.
- رَقِيَ impf. a hinaufsteigen (auf einer
 Leiter), c. acc. loci Z. 54. sich
 bäumen, (vom Pferd) L. 69. —
 V emporsteigen; I. 68 (wenn das
 Auge an ihm empor stieg, d. h.
 seine oberen Partien besah).
- رَكِبَتْ كُلُّ لَهْدِمٍ — II anbringen; رَكِبَ
 (st. م....) welche angebracht
 sind an jedem langen Speer,
 Z. 56.
- رِكَابٌ Reitkamele, An. 10. 72.
- رَكَدَ im Zenith stehen, (von der
 Mittagssonne) An. 37.
- رَكَدَ — مَرَكَدٌ pl. zu مَرَكَدٌ Stelle am
 Leib des Pferdes, welche den

- Sporren des Reiters ausgesetzt ist, An. 21.
- رَمَكْلٌ vom Hufschlag gestampft, I. 56.
- رَمَ — رَمَلٌ *pl.* zu رَمَّةٌ Strick, L. 16.
- رَمَجٌ Lanze, Speer, An. 49. 55. — *pl.* رَمَجٌ Z. 42. An. 66. H. 74.
- رَمَسٌ Grabstätte, T. 71.
- رَمَلٌ Sand, T. 8.
- رَمَلَةٌ Wittwe, L. 88.
- رَمَى *impf. i* werfen, L. 30. niederwerfen, An. 67. — VIII niederstrecken, Am. 74. nach der Beute zielen und schiessen, An. 59. hingeworfen werden auf, *c. ب*, Am. 37. sich gegenseitig etwas zuwerfen, *c. ب*, I. 12.
- رَمَاةٌ statt رَمَاةٍ *pl.* zu رَامٍ Schütze, L. 49 (الرَّمَاةُ).
- رَنَ *impf. i, inf. رَنِينَ* klirren; رَنَيْنٌ (st. الرَنِينِ) gibt einen klirrenden Laut von sich, Am. 18. — IV klirren, Am. 59. — V einen tremulirenden, summenden Ton von sich geben, *part.* An. 18.
- رَنَا *impf. u* unverwandt auf etwas blicken, *c. الى*, I. 41.
- رَهَبٌ — رَاهِبٌ Mönch, I. 40. 71.
- رَهَمٌ — رَهَامٌ *pl.* zu رَهْمَةً andauernder Staubregen, L. 4.
- رَهْنٌ Pfand, Am. 12.
- رَهْوَةٌ *n. pr.* eines Berges, Am. 46.
- رَاحَ *impf. u* am Abend in irgend einer Thätigkeit begriffen sein (vgl. بَكَرَ), Am. 86. تَرَوَّحُ وَتَغْتَدِي (Kamelin), welche abends und morgens auf den Beinen ist, T. 11. am Abend kommen, T. 49. abends zurückkehren, I. 68.
- رِيحٌ Wind, L. 30. وَغَدَاةٍ رِيحٌ so manchen stürmischen Morgen, L. 62. — *pl.*
- رِيَّاحٌ Winde, L. 77. Am. 78.
- رَادٌ — IV wollen, anstreben, Am. 96. H. 29. فَدَنْزَلْتُ أَرَدُهُ indem ich bereits herabgestiegen war, ihn (den Gegner) mir zu holen, An. 53.
- رَوْنَدًا gemacht! Am. 56.

رَوْضَة Garten, An. 15. — *pl.* رِيَاض z. B. in رِيَاض الْقَطَا *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 4.

رَاع schrecken, erschrecken, L. 47.
An. 11. *inf.* رَوَّع; رَوَّعَ am Morgen des Schreckens, d. i. der Schlacht, Am. 79.

رَوَّعَة *pl.* الرَّوْعَات die Bedrängungen, Angriffe (des Hengstes auf die Kamelin), T. 16.

رَوَّعٌ sehr bedacht und ängstlich, T. 36.

رَامَ *impf.* « begehren; لَا يُرَامُ .. nicht wagte man zu begehren, I. 23.

رَامَ *inf.* zum vorigen, z. B. مَرَامُهَا die Sehnsucht nach ihr, L. 17.

رُومِي griechisch; الرُّومِي der Grieche, T. 23.

رَوَّى getränkt sein, Am. 24 (رَوَيْنَا st. رَوَيْنَ). — II tranken; يَرَوَّى lösch seinen Durst, T. 63.

— IV netzen, tranken, L. 40.

رَوَّى durststillend; كَأْسٌ رَوِيَّةٌ durststillender, wohlgefüllter Becher, T. 47.

رِيَّ angenehmer Duft, I. 8.

رِيَّاءُ *fem.* zu رِيَّانٍ saf-tig, fleischig an den Waden, L. 30.

الرِّيَّانُ *n. pr.* eines Berges, L. 2.

رَاب beunruhigen; i. S. v. eifersüch-tig machen, L. 26.

رَيْبَةٌ Verdacht; رَيْبَةٌ aus Argwohn, L. 54.

رَاعَ *impf.* i zurückkehren, T. 16.

رَامَ *impf.* i ablassen, aufhören, L. 37.

ز

زَارَ brüllen (vom Löwen); *part.* الزَّائِرِينَ d. gleich Löwen brüllenden (Feinde), An. 6.

زَبَدَ — IV schäumen, (vom Wein) T. 59.

زَبَدٌ Schaum, L. 68.

زَبْرٌ *pl.* zu زَبَرٌ Schrift, L. 8.

زَبْرَجْدٌ Smaragd, T. 6.

زَبْنٌ — زَبْنٌ ausschlagend (mit dem Huf); زَبْنًا st. زَبُونًا Am. 58.

زَجَّ *pl.* zu زَجَّاجٌ — زَجَّ eiserne Lan-zenspitze, Z. 56.

زجاجٌ Glas; *n. u.* زجاجَةٌ An. 38.

زجلٌ *pl.* zu زجلةٌ Menschenschaar, L. 14.

الزرق *pl.* zu أزرقٌ hell und rein; الزرقا جمامه das Gewässer, dessen Wasser klar und rein ist, Z. 13.

زرى — VIII ازرى verabscheuen, Am. 55.

زعر — زعرٌ schwachbehaart, T. 13.

زعمٌ behaupten, H. 18. — زعمٌ *impf. a* heftig begehren; *inf.* زعماً in heissem Verlangen, An. 7.

زعمٌ etwas, worauf man kein Vertrauen setzen darf, An. 7.

زفوفٌ schnell rennendes Kamel, H. 10.

زى *impf. i* abgleiten, c. عن L. 44.

c. ب I. 54 (das glatte Gestein liess das, was darauf fiel, herabgleiten). — IV herabgleiten lassen, I. 54. 57.

زلمٌ *pl.* أزلامٌ, Z Weihuf, L. 44.

زمٌ binden; anschirren, An. 10.

زمامٌ Zügel (befestigt am Nasenring des Kamels), I. 15. L. 24. 62.

زمع — IV fest beschliessen, I. 19. An. 10.

زملٌ — زميلٌ zuhinterst auf dem Kamel sitzend, T. 18.

في بيجادٍ مزمَلٍ *part. pass. II*; مزمَلٌ in einen gestreiften Mantel gehüllt, I. 77.

زند — زندٌ *pl.* zu زندٌ Feuerreibholz, An. 19.

زئمٌ — مزمٌ Kamel mit geschnittenem Ohr (Zeichen edler Rasse), Z. 25.

زهرٌ — زهيرٌ *n. pr.* eines Mannes, Am. 62. Name des Dichters der dritten Mu'allaka.

زهرٌ weiss, An. 38. — *fem.*

زهراءٌ weisse (Kamelin), H. 78.

زوحٌ grobe Decke (über dem Sattel), L. 13.

زانٌ — II verproviantiren, T. 103.

زارٌ besuchen, T. 82. — IX sich wegwenden, c. من, An. 68.

زورٌ *fem.* von أزورٌ sich neigend, An. 28.

زاعٌ sich neigen; وزاعٌ فرامها es neigte sich ihr Stützpunkt, L. 21.

زَادَ — VIII anwachsen, sich mehren;
تَزَوَّدَ (st. تَزَوَّدَ) so wird sie beim
Lauf immer geschwinder, T. 37.
fortfahren, T. 92. وَأَزْدَ فَاعِنَ so
entbehre (den Becher gelassen)
und fahre fort (in Enthaltensam-
keit)! T. 47.

زِيَادَةٌ *inf.* i. S. v. Ueberlegenheit (in
der Befähigung), Z. 61.

مَرَادٌ Wasserschlauch, H. 52; *n.u.* مَرَادَةٌ.
زَافٌ — زَافَةٌ stolz schreitende (Ka-
melin), An. 23. 33.

زَالَ *impf. a* ablassen, aufhören, T.
53. *c. impf.* z.B. مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ
nicht hörte ich auf, sie nieder-
zustrecken, An. 67. Z. 59. لَا أَرَى
nicht werde ich auf-
hören auf einem Sattel . . . *sc.* zu
reiten, An. 44. لَمْ يَزَلْ i. S. v. es
war stets einer da, der . . . L. 78.
— III sich trennen von etwas,
c. acc. L. 15. — V getrennt sein;
لَمْ تَزَلْ (statt تَزَلْ) nicht ward
sie getrennt, zerstreut, I. 65.

زَانَ *impf. i* schmücken, I. 35.

س

سَ Adverbiale Partikel zur Bezeich-
nung des Futurs, z.B. سَيُحْرَمُ
(st. سَيُحْرَمُ) der wird abgewiesen
werden, Z. 64. 36. T. 63. 103.

سَأَلَ *impf. a* fragen, L. 10. Am. 10.
An. 43. verlangen, forden, *c. acc.*
pers. Z. 64. H. 33. — *inf.*

سَوَّالٌ Fragen, L. 10.

تَسَالٌ Bitte, Forderung, Z. 64. T.
78 (weil ich ihm dankbar bin
und ihn um etwas angehe).

سَتَمَ *impf. a* einer Sache überdrüs-
sig sein, *c. acc. r.*, Z. 47.

سَبَبٌ *pl.* zu سَبَبٌ Seil,
Strick; سَبَابُ الْمَنَايَا die Schlin-
gen des Todes, Z. 54. سَبَابُهَا die
Beziehungen zu ihr, L. 16. سَبَابُ
السَّمَاءِ die Himmelsstriche, Z. 54.

سَبَاً Wein kaufen; *inf.* سَبَاً, L. 59.

سَبْتٌ Rindsleder, T. 31. An. 56.

سَبَّحَ schwimmen, *inf.* سَابَحَ Schwim-

mer, *epith.* für ein rasch laufendes Pferd, An. 44. *pl. fem.* الساجات, I. 56.
 سَبَطٌ lang; langgestreckte (Staubwolke), L. 31.
 سَبَعَ sieben; سَبْعًا تَوَامًا sieben Zwillinge, d. i. Nächte, L. 45.
 سَبَاعٌ *pl.* zu سَبَعَ Raubtier, I. 81. An. 50. 75.
 السابعة die siebente.
 مَسْبُوعَةٌ Antilope, der ein Raubtier das Junge geraubt hat, L. 36.
 سَبَغٌ — سَابِغَةٌ vollkommenes, weites Panzerhemd, Am. 76. An. 51.
 سَبَقٌ *inf.* سَبَقَ zuvorkommen, *c. acc.* T. 59. An. 14 (der aus ihrem Munde dir entgegenströmende Wohlgeruch kommt ihren Seitenzähnen zuvor). *c. l.* An. 42. *part.* السابغينا (st. السابغين) d. vorkommenden, vordringenden, Am. 46.
 أَسْبَكْرٌ von schöner gerader Statur sein, I. 41.

سَبَلَ — IV Regen ausströmen, L. 40. tropfen, L. 68.
 سَبَا — VIII gefangen nehmen, *mct.* das Herz, An. 13.
 سَبَايَا *pl.* zu سَبَى, Gefangene, Am. 72.
 سِتَّةٌ sechs; سِتَّةٌ sechs *sc.* Monate, L. 28.
 سِتْرٌ Vorhang, I. 26.
 السِتَارُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 73.
 سَجَدَ sich vor jem. beugen; ساجدينًا (st. ساجدين) als anbetende, Am. 104.
 سَجْرٌ — مَسْجُورَةٌ angefüllter, angeschwellter (Bach), L. 34.
 سَجَمٌ — II *inf.* تَسْجَمُ Regen ausgiessen, L. 40.
 سَجَنَجَلٌ Spiegel, I. 31.
 سَحَّ *impf.* u Wasser ausströmen, ausgiessen, I. 74. *inf.* سَحَّ, An. 17.
 مَسَحٌ schnell dahin schiessendes edles Pferd, I. 56.
 سَحَجٌ — II enthäuten; *part. pass.* مَسْحُجٌ (Wildesel), der infolge

von Bissen an vielen Stellen der Haut entblösst ist, L. 26.

سحر — VIII zu früher Dämmerstunde aufbrechen, Z. 10. s. d. f. ^{سحر} Morgendämmerung, eig. die Zeit kurz vor der Morgenröte, Z. 10. L. 61.

سحق — IV runzlig sein (vom Kamelseuter), L. 46.

سحلل weisses jemenisches Gewand, T. 44.

سحبيل einfaches, nur aus einem Stück gedrehtes Seil, *met.* schwach, Z. 17.

سحم — أسحم schwarz (Rabe), An. 12.

سخط aufgebracht, indignirt sein, Am. 97.

سحام *n. pr.* eines Hundes, L. 52.

سخن erhitzt sein, L. 67.

سخين warm; سخينا (st. سخينا), Am. 2. s. Comm.

سخي freigebig sein, Am. 2. s. Comm.

سد verstopfen. سد فرجه بصاب (das Pferd) verdeckt seinen Hin-

terspalt mit langem Schweif, I. 60.

سادس — السادسة die sechste.

سدف — سديف fettes Fleischstück vom Höcker des Kamels, T. 93.

سدول Schleier, Vorhang. *pl.* سندل I. 44.

سرو — IV verheimlichen. لو يسرون ob sie mich heimlich töten könnten, I. 24.

أسرة 1) *pl.* zu سر fruchtbarster Teil einer Thalsole, T. 15. — 2) *pl.* zu سرار Linie, Streifen, An. 38.

سر Antilopenrudel, I. 63.

سراب Dunst, Nebel, L. 15. 53.

سريل — II تَسْرَبِلُ بالدم mit Blut bekleidet sein, An. 67.

سرج Sattel, I. 69. An. 21.

سرح hohe Bäume. *n. n.* سرحة (wo- mit der Held verglichen wird), An. 56.

سرحان Wolf, I. 59.

مسرد — سرد Ahle, T. 17.

سرع — سريع schnell, Z. 39. schnell bereit zu, *c.* الى, T. 96.

سَرْمَدٌ lang, (von der Nacht) T. 99.

(nicht ist mir die Nacht zu lang).

مُسْرَهْدٌ — سرحدٌ fettes (Höckerfleisch), T. 93.

سَرَا — سِرَا Rücken, I. 61. An. 20.

سُرَى — سُرَى nächtliche Reise, T. 34. An. 23.

سَبِيٌّ kleiner Bach (zur Bewässerung der Palmen), L. 34.

سَارِيَةٌ 1) Säule. سَارِيَتَسِي met. für Beine, Am. 18. — 2) Wolke die sich des Nachts entleert, L. 5.

سَاطِعٌ — سَطَعٌ hoch züngelndes (Feuer), L. 32.

سَوَاعِدٌ pl. zu سَاعِدٌ Unterarm, Am. 89.

سَعَفٌ in سَعَفِ الْبَحْرِينِ n. pr. einer Örtlichkeit, H. 35.

السَّاعِي impf. a laufen. part. السَّاعِي Am. 65. schnell bringen c. ب rei et pers., T. 93. eifrig betreiben, Z. 18. c. ب rei, H. 29. part. سَاعٍ Vorkämpfer, Z. 18. pl. سَاعَةٌ, L. 87.

سَفَّ impf. u. trockenes Futter fressen, Am. 69. An. 11. — IV einreiben, einschmieren, (bes. kosmetische Mittel), T. 9. L. 9.

سَفَرٌ — IV leuchten (von der Morgenröte), L. 44.

أَسْفَارٌ pl. zu سَفَرٌ Reise, L. 22.

سَفْعٌ pl. zu أَسْفَعٌ rötlich schwarz, schwarz, Z. 5.

سَفِينٌ — سَفِينٌ Schiffe, T. 3. 4. Am. 102. n. u. سَفِينَةٌ.

سَفَاٌ thöricht sein. inf. سَفَاٌ Z. 63. und سَفَاَةٌ einmalige Thorheit, ibid.

السَّقَى die Dornen der Buhmâ-Pflanze, L. 30.

سَقَبٌ Kameljunge, Am. 19.

سَقَطٌ fallen. part. سَاقِطَاتٌ abfallende Stückchen der Sohle, H. 13.

سَقَطٌ Sandhang, I. 1.

سَقِيفٌ — سَقَفٌ Dach, T. 25.

سَقَفَاءٌ (Straussin) mit langem krummen Hals, H. 10.

سَقَمٌ Krankheit, An. 70. — pl.

أَسْقَامٌ Krankheiten, H. 31.

سَقَامٌ Krankheit, L. 47.

سَقَى *impf. i* zu trinken geben, *c. acc.*

pers. et rei, T. 75. سَقَّتْهُ أَيَاةُ

الشمسِ ergossen hat sich über ihn (ihren Mund) der Glanz der Sonne, T. 9.

سَقَى gut bewässerte Palme, I. 37.

سَكَبَ *inf. تَسْكَبُ* ausgegossen werden, An. 17.

سَكَتَ schweigen, von jem. عَنْهُ, H. 32.

سَكَنَ ruhen. سَاكِنَةٌ عَلَى أَطْلَافِهَا bei ihren Jungen lagernd, L. 7.

سُكَّانٌ Anker, T. 29.

سَلَّ *impf. u* sanft ausziehen, I. 21.

سَلَّ نِظَامُهَا (Perle), deren Schnur herausgezogen ist, L. 43.

مُسَلَّلَاتٌ gezückte (Schwerter), Am. 92.

سَلَبَ — VIII gewaltsam entreissen, Am. 84.

أَسْلَابٌ *pl.* zu سَلَبَ Raub, geraubter Gegenstand, H. 62.

سِلَاحٌ Waffen, T. 87. Z. 38. 40. 57.

سَلَخَ zu Ende gehen (vom Monat), L. 28.

سَلِيطٌ — سَلَطَ Oel, I. 71.

سُلَافٌ — سَلَفَ Most, I. 80.

وَأَسْلَمَ *impf. a* heil sein, Z. 20. (وَأَسْلَمَ) sei gegrüsst, Z. 6.

وَأَسْلَمِي Heil dir! An. 2. — IV

jem. preisgeben, sich selbst überlassen. وَلَا بِمُسْلَمٍ nicht ist

er preisgegeben, man lässt ihn

nicht fallen. — X sich ergeben,

unterwerfen; *part.* مُسْتَسْلِمٌ, An. 47.

سَلَمٌ Wasserkrug (mit einem Henkel), T. 22.

سَلَمٌ Frieden, Z. 20.

سَلَامٌ *pl.* zu سَلَامَةً Stein, *spec.* mit Inschrift, L. 2.

سَلَمٌ Leiter, Z. 54.

أَبُو سُلَيْمِي in سُلَيْمِي *n. pr.* des Vaters des Dichters Zuhair.

سَلَا — V einer Sorge oder Regung befreit, enthoben werden, I. 42. —

VII weichen (von Sorge und Re-

gungen), I. 42 (geschwunden sind die Verirrungen mancher Männer, indem sie sich von ihrer heissen jugendlichen Liebe ernüchtert haben, doch *mein* Herz kann sich nicht frei machen von der Liebe zu dir).

سَمِجٌ wohlthätig, freigebig, L. 80.

فَإِنِّي سَمِجٌ مُخَالِقَتِي ich bin freigebig veranlagt, An. 35.

سَمَرَ die Nacht durchplaudern, L. 58.

سَمُرَةٌ Koloquinthenbaum, I. 4.

سَمَرٌ, pl. zu أَسْمَرٌ, braune (Speere), Am. 36.

سَمَطٌ Halsschnur, Halskette, T. 6.

سَمِعَ inf. سَمِعَ hören, vernehmen, T. 34. — IV hören lassen, vortragen, T. 51. — V hören, vernehmen, L. 47.

سَامِعٌ Ohr, T. 35.

سَمَقٌ hoch sein, Am. 16.

سَمَكٌ Dach, L. 86.

سَمْهَرِيَّةٌ samharische Lanze (Samhar,

ein berühmter Lanzenbieger in Al-hatt), L. 50.

سَمَا hinaufstreben zu, c. إِلَى, L. 86 —

III mit jem. oder etwas um die Höhe streiten, c. acc., T. 39.

سَمَاءٌ Himmel, I. 25. Z. 54.

سَنَ ein Gesetz geben, vorschreiben, L. 81.

سَنَ Panzerringe, L. 82.

سَنَةٌ Gesetz, L. 81.

سَنَانٌ pl. zu أَسْنَةٌ Lanzenpitze, An. 64.

سَدٌّ — II stützen. مَسْنَدٌ gut gestütztes Dach, T. 25.

سَدَفٌ — IV vordringen, inf. أَسْنَفٌ, Am. 45.

سَنَامٌ Höcker, L. 22. — pl.

أَسْنَامٌ Flammenspitzen, L. 32.

سَنَا Glanz, Leuchten des Blitzes, I. 71.

سَهْلٌ — IV in die Niederung hinabsteigen, L. 66. — V sich leicht befinden, I. 68 (تَسَهَّلَ st. تَتَسَهَّلُ).

سَهْلٌ Ebene, ebene Gegend, H. 37.

سهولة weicher, ebener Boden, Am. 51.

سهم Pfeil, I. 22. — *pl.*

سهام Pfeile, L. 39.

سهام Glut (des Windes), L. 30.

ساء schlimmes anthun, betrüben,
pass. نساء H. 15. missfallen, *c.*

acc. pers. I. 21.

السوبان *n. pr.* eines Thals, Z. 9. 15.

ساحة Bereich, I. 29.

ساد Wolf, T. 60.

سيد Herr, Fürst, Am. 26. — *pl.*

سادة Fürsten, T. 82.

أسود schwarz, I. 35. الأسودان Dat-
tel und Wasser, H. 44 (s. Comm.).

— *pl.* سود schwarze, An. 12.

مُسود zum Fürsten designirt, T. 82.

سوف am Ende, Am. 8,
wird zur Hervorhebung der Fu-
turbedeutung der Imperfectform
vorgesetzt.

ساق treiben, antreiben, H. 45.

ساق Unterschenkel, Bein, I. 37. T.

90. ساقا نعاما zwei Beine (gleich
denen) eines Strausses, I. 59.

مساريفك, *pl.* zu مسواك Zahn-
stocher, I. 39.

سام 1) vorbeistreichen, (vom Wind),
inf. سَم L. 30. 2) jem. etwas
arges zumuten, *c. acc. pers. et rei*,
Am. 101.

سواء gleich, H. 68 (سواء st.
سواء).

سواء gleich. لا سيما ganz besonders,
I. 10.

سار *impf.* i 1) reisen, *inf.* سِير H.
35. 2) sein lassen, gut sein las-
sen, *imp.* سيري I. 15.

سيف Schwert, An. 51. *n. pr.* eines
Mannes, Am. 61. — *pl.*

سيف Schwerter, Am. 35. 43. 92.
und أسيف id. Am. 22. 75.

سيل Giessbach, I. 53. 78. — *pl.*
سِيل, L. 8.

ش

شام Syrien. الشامي der Syrer,
T. 31.

أشام unheilbringend, Z. 32.

شَأْنُ Angelegenheit, Lage, I. 50.

شَبَّ *impf.* u. zünden, L. 31.

شُبَّانٌ *pl.* zu شَابٌ Jüngling, Am. 47.

المُشَبَّهُ أَنْ يَكُونَ شَبَّهَ ähnlich machen.

so ähnlich, als ob er es wirklich

sei, Am. 45. — VI sich gleichen

part. مُتَشَابِهٌ أَجْسَامُهَا (Spielpfeile)

ähnlich in ihren Formen, L. 73.

شَتَّ zerstreuen.

شَتَّى *pl.* zu شَتَيْتَ zerstreut, zersprengt, Z. 25.

شَتَمَ *impf.* u. *i*, *inf.* شَتَمَ schmähen,

Z. 51. Am. 32. An. 74 (d. beiden Schmäher meiner Mannesehre, während ich sie doch nicht geschmäht habe).

شَتَا überwintern, An. 52.

شَثْنٌ rauh und dick, feist (vom Finger), I. 39.

شَجَّ *impf.* u. zerbrechen; spalten, Am. 59.

شَاحِيحٌ habstüchtig, Am. 4.

شَخْمٌ Fett, I. 12.

شَخْصٌ Person. شَخْصُهُمْ sie, sie

selbst, H. 46. شَخْصَيْنِ *n. pr.*

einer Örtlichkeit, H. 8.

شَدَّ angreifen. Z. 37. — V hart und

heftig sein, T. 51 (تَشَدَّدَ st.

تَتَشَدَّدُ). kräftig sein, T. 22.

Kargen, T. 66.

شَدِيدٌ علينا بَغِيهٌ heftig.

dessen uns zugefügte Gewalt-

that sehr fühlbar ist, T. 91. — *elat.*

أَشَدُّ sehr heftig. أَشَدُّ مَصَاضَةً sehr

betrübend, T. 79.

شَدَائٍ *n. pr.* eines Mannes.

الْمَتَشَدِّدُ kräftig, T. 22. المتشدد

(der Geizhals), der sein Geld

zusammenhält, damit kargt, T.

66.

شَنْقٌ Mundwinkel, An. 41.

شَدَنِيةٌ — شَدَنٌ schadanische (Kamelin), An. 22, s. Comm.

شَادِنٌ junge ausgewachsene (Antilope), T. 6.

شَذَبَ — II ausreißen, Am. 29.

شَذَرَ — V sich bedrohen mit etw. c.

(تَتَشَذَرُ st. تَشَذَرُ) ب, L. 71.

شَرُّ schlim. الشَّرُّ der schlimmste von den dreien, Am. 6.

شَرِبَ *impf. a* trinken, Am. 7. 86. 99.

An. 18. 28. 37. 39. *part.* شَارِبٌ be-
soffen, T. 91. — *inf.* شَرِبَ, *n. u.*

شَرِبَةٌ Trunk, einmaliger Trunk, T. 59.

شُرْبٌ Trunk, T. 75.

شَرَابٌ Trank, An. 22.

تَشْرَابٌ *inf.* Sauferei, T. 53.

الشَّرْبُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 4.

شَرَطَ — VIII ausmachen, stipuliren,
H. 68.

شَرَعَ in's Wasser steigen.

شَوَارِعُ *pl.* zu شَارِعٌ hineinsteigend,
sich an etwas machend, L. 77

(شَوَارِعُ st. شَوَارِعُ), s. Comm.

شَرَقٌ Sonnenaufgang.

شَرْقِيٌّ östlich, Am. 31.

شَارِقٌ Ostseite, H. 49.

مَشَارِقُ *pl.* zu مَشْرِقٌ Ost, Ostseite,
L. 18.

شَرَكٌ — III Anteil haben an einer
Sache, c. شَرَكٌ, Z. 43.

شَرَرٌ *inf.* شَرَرٌ ein Seil nach links

drehen (zu besonderer Festig-
keit). قَتَلَ شَرَرٌ wie ein festge-

drehtes Seil, T. 25. — X nach
links drehen, flechten. مُسْتَشْرِزَاتٌ

(Locken) nach oben
gedreht, I. 36.

شَطْنٌ *pl.* zu أَشْطَانٌ — شَطْنٌ
Seil, An. 66.

شَيْظَمٌ *fem.* & langes starkes (Ross),
An. 71.

الشُّعْبَتَانِ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 4.

شُعْتٌ *pl.* struppige, schmutzige,
Am. 80.

شُعْرَاءُ *pl.* zu شَاعِرٌ Dichter,
An. 1.

مُشَعَّشَةٌ mischen. شَعَشَعَ
(Wein mit Wasser), Am. 2.

مُشْعَلَةٌ — شَعَلَ Feuerbrand, L. 31.

شَفْرَةٌ Schwertschneide, T. 84.

مِشْفَرٌ Lippe des Kamels, T. 31.

الشَّفَتَانِ *dual.* شَفَا — شَفَا Lippe.
An. 62.

شَقَى heilen, An. 70. — *inf.*

شفاء Heilung, Heilmittel, I. 6.

شَقَّ *impf. u, inf.* شَقَّ spalten, auseinander spalten, T. 5. Am. 38. zerreißen, T. 94.

شَقَّ Hälfte; شَقَّها ihre andere Hälfte, I. 17.

شَقِيَّةٌ *pl.* شَقَائِفُ, Bergsattel, Hochthal, L. 37. H. 49.

تَشَقَّى *impf. a* elend sein. به تَشَقَّى *impf. a* wobei die Unglücklichen dem Elend preisgegeben sind, H. 44. — *inf.*

شَقَا Elend, Unglück, Am. 20.

أَشَقِيَاءُ *pl.* zu شَقِيٌّ elend, H. 44.

شَكَ 1) (mit der Lanze) durchbohren, An. 49. 2) anheften an etwas, c. فِي, T. 17.

شَكَّةٌ Waffen, L. 63.

مَشَكٌ eig. Ort, wo zusammengefügt wird, Gefüge سَابِغَةٌ so manches festgefügt Panzerhemdes, An. 51.

شَكَرَ *impf. u, inf.* شَكَرَ, danken, dankbar sein, T. 78. *part.* لَكَ شَاكِرٌ

dir dankbar, T. 80. غَيْرُ شَاكِرٍ undankbar gegen meine Wohlthat, An. 61.

يَشْكُرِي vom Stamm Jaškur.

مُشَاكِهَةُ الدَّمِ — III ähnlich sein. شَكِهَ ähnlich dem Blut, Z. 8.

شَكَ *impf. u* klagen, jammern zu jem. c. إِلَى, An. 68. — VIII sich beklagen über, c. *acc. rei*, An. 63. 69. — *inf.*

شَكَاةٌ Verläumdung, T. 76.

شَاكٍ in شَاكِي السِّلَاحِ gut bewaffnet, Z. 38.

شَلَّ vorwärts treiben. — *inf.*

شَلَّوْا in شَلَّالًا sie flohen eiligst, H. 60. وَحَمَلْنَاهُمْ.... شَلَّالًا wir haben sie vorwärts getrieben, H. 53.

شَلَّوْا Gliedmassen, überh. losgetrennte Körperteile, L. 38.

شَمَا in بَرْقًا شَمَا *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 2.

أَشْمَازٌ zurückschaudern, Am. 58.

شَمَالٌ Nordwind, I. 2, s. u. شَمَلٌ.

أَشْمَخَرٌ hochragen, Am. 22.

شَمَرٌ in شَمَرَتْ غَبْرَاهُ wenn ein unfruchtbares Jahr eingetreten ist, H 57.

شَمْسٌ Sonne, T. 9. 10.

شَمْطَاءٌ — شَمِطَ Frau mit grauweissem Haar, Am. 20

شَمَالٌ — شَمَل Nord; Nordwind, L. 62.

شَمَالٌ linke Hand, An. 38.

شَمَائِلُ pl. zu شَمِيلَةٌ (gute) Naturanlage, An. 40.

مَشْمُولَةٌ vom Nordwind angefacht, L. 32.

شَنٌّ abgebrauchter, verrunzelter Schlauch, T. 18.

شَنَاءٌ hassen. — inf.

شَنَاءٌ Hass, Groll, H. 23.

شَهِدَ impf. a zugegen sein, c. acc., T. 73. An. 46. وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ dass ich die Vergnügungen mitmache, T. 56.

شَهِيدٌ Zeuge, von etw. c. عَلَى, H. 82.

مَشْهَدٌ Zugesehensein, Gegenwart, T. 95 (meine Gegenwart beim Kampf).

شَافٌ glänzend machen, poliren. بِالْمَشَوِّفِ um einen blanken (Denar), An. 37.

شَاقٌ zur Liebe entflammen, berücken, L. 12. — VIII Sehnsucht empfinden, Am. 21.

شَوَّ pl. zu شَائِلَةٌ milcharme (eig. wegen hoher Trächtigkeit den Schwanz aufhebende) Kamelin, T. 15.

شَامَةٌ schwarze (Kamelin), H. 78.

الشَّمَاتِ n. pr. einer Örtlichkeit, Am. 28.

شَاةٌ Schaf; als Kosebezeichnung für die Geliebte, An. 59. 57 (Schäfchen, welches ein Jagdstück). met. Antilopenbock, T. 35.

شَوَى Beine (des Pferdes), An. 21.

شَوَاءٌ geröstetes Fleisch, I. 67.

شَتَّ impf. a wollen, T. 81. شَتَّتْ (so l. st. شَيَّتْ) T. 38. 39. An.

72. شَتَّنَا (st. شَتْنَا) Am. 96.

شَيْءٌ Ding, Sache; etwas, I. 51. T. 72.

بَأْيٍ مَشِيَّةٍ statt مَسْتَةٍ, Wille. مَشِيَّةٍ

mit welchem Recht verlangst
du ..., Am. 54. 55.

شَيْبٌ graues, weissgraues Haar, I. 62.

شَيْبٌ *pl.* zu أَشْيَبٌ, grauhaarige
(Greise), Am. 47.

شَيْخٌ Greis, Stammesältester, T. 89.
Z. 63.

شَاد (eine Mauer oder sonst ein
Bauwerk) mit einer Bekleidungs-
masse (شِيدٌ) überziehen, T. 23.
مَشِيدًا (Gebäude) mit
Stein verblendet, I. 76.

شَيْظَمَةٌ s. u. شَظْم.

مُشَايَعِي لَبِّي unterstützen. شَايَعٌ
indem mir meine Einsicht zu Ge-
bote steht, An. 72.

شَامٌ *inf.* شِيمٌ nach dem Blitz aus-
schauen, I. 73.

ص

صَبٌّ von Sehnsucht ergrif-
fen sein; *inf.* صَبَابَةٌ aus Seh-
sucht, I. 9. 41.

صَبَحٌ *impf.* a den Morgentrunke rei-

chen, *c. acc. pers.*, I. 80. T. 47.

Am. 1. 6. — IV am frühen Mor-
gen in irgend einer Thätigkeit
begriffen sein (vgl. بَكَرَ), T. 82.

Z. 21. 23. 25. 44. L. 62. Am. 49.

An. 6. 20. 28. H. 19.

صَبَحٌ Morgenröte, I. 46. Am. 83.

صَبَاحٌ Morgen. صَبَاحًا am Morgen,
Z. 6. An. 2. s. auch u. نَعَم u. وَعَم.

صَبْرُحٌ Morgentrunke, L. 60.

اَصْبَاحٌ *inf.* früher Morgen, I. 46.

مَصَابِيحٌ *pl.* zu مَصْبَاحٌ Lampe, La-
terne, I. 71.

صَبَنَ abwenden, wegwenden, *c.* عَنْ,
Am. 5.

صَبَا leichter Südostwind (am Mor-
gen), I. 8.

صَبِيٌّ heisse jugendliche Liebe, I.
42 (الصَّبِيُّ). Am. 21.

صَبِيٌّ Knabe, Am. 104.

صَتِيَّتٌ — صَتٌّ Schaar, H. 51.

صَحِيحٌ — صَحٌّ gesund, vollkommen.

صَحِيحَاتٌ tadellose, voll-
kommene Kamele, Z. 44.

صاح in أصاح statt أصاحي Genossel,
I. 70.

صاحب Genosse, T. 40. Am. 6. — *pl.*
صاحب I. 5. T. 2. أصحاب T. 97.
صحبته I. 72.

صحر — صحراء Wüste, I. 79. H. 13.
صحن grosser Becher, Humpen, Am. 1.
صحا wieder nüchtern werden, An. 40.
صخر Felsen, grosser Stein, I. 53. T.
36. — *n. n.*

صخرة Fels, T. 32.

صد *impf.* « sich zur Seite wenden,
I. 33.

صدر — IV von der Tränke zurück-
kehren, Z. 41. zurückbringen,
Am. 24.

صدور *pl.* zu صدر Vorderster Teil
einer Sache. Spitze (der Lanze,
eig. der oberste unmittelbar an
der eisernen Spitze befindliche
Teil des Rohrschaftes). H. 74.
Brust, Z. 27.

صلح — II spalten. i. S. v. (einen
Bach) durchwatzen, L. 34.

صدى — III antreffen, begegnen.

صاقتن منها غيرة (die Wölfe) über-
fielen sie (die Antilope) in ihrer
Sorglosigkeit, L. 39.

صاقتنا سمع .. صدق wahrhaftig sein ;
(zwei Ohren), welche richtig ver-
nehmen, T. 34.

صديق الكعوب (Lanze),
hart. صديق hart. صديق
mit harten Knoten, hartgefügte
(Lanze), An. 48.

صدق Wahrheit, Wahrheit,
T. 98. صديق i. S. v. edle
Vorfahren, Am. 81.

صديق Freund, Z. 58.

صدى dürsten. — *part.*

صدى dürstend, الصدى T. 63.

صتر *impf.* i. knarren. L. 12.

صرة Schaar. في صرة in geschlosse-
ner Schaar, I. 65.

صرع — II zu Boden strecken.

مصرع غابة die hingestreckten,
auf dem Wasser liegenden Flech-
ten und Blätter eines Wasser-
pflanzengestrüpps. L. 35.

انصرفت VII sich hinwenden. صرف

لها بشق sie wandte ihm eine Hälfte (von sich) zu, I. 17.

صم inf. صم abschneiden. — V zerschnitten sein. لم يتصم (st. م...) (Wasser, welches) unaufhörlich (darüberrieselt), An. 17.

صم Trennung, I. 19. Riss, Scheidung, Entfremdung, Am. 10. صمة Abruch der Beziehungen zu ihm, L. 21.

صمة bestimmtes Vorhaben, fester Entschluss, L. 29.

صمها — صمها der, welcher sie (die Freundschaft) abbricht, L. 20.

صم — beschnittenes Euter, An. 22 (مصم st. مصم).

إذا صعدت II hinaufsteigen. صعد به wenn sie ihn in die Höhe streckt, T. 29. — IV id. بدجلة مuced den Tigris hinauffahrend, T. 29.

صعائد n. pr. einer Örtlichkeit, L. 45 (صعائد st. صعائد).

مصعد hoher (Körper des Kamels), T. 26.

صعل kleinköpfiger Strauss, An. 27. صف reihen.

صفيق gereiht. صواء صفيق zum Rösten bestimmtes (auf dem Rost) gleichmässig verteiltes Fleisch, I. 67.

صفيحة n. u. صفيح Steinplatte, T. 36. 65. pl. صفائح ib.

الصفاح n. pr. einer Örtlichkeit, H. 3.

صعد — II binden, fesseln. — part. مصقدين st. مصقدين Am. 72.

صفرة gelbliche Farbe, I. 32.

وأصفر gelb. أصفر (Spielpfeil), T. 102. — fem.

صفراء gelbe, An. 38.

صفق — II mit flacher Hand auf eine andre schlagen; تصققها الرياح (Woher), welche die Winde peitschen, so dass es klatscht, Am. 78.

صفن pl. zu صافن auf drei Beinen stehend, so dass das vierte den Boden nur leicht berührt,

- (Pferd), Am. 27 (صُفَوًّا st. صُفَوًّا).
 صَفَا klar sein. — VIII اصْطَفَى auswählen, T. 66.
 صَافٍ klar. صَافِيَّةٌ klarer reiner (Wein), L. 60. صَافِيٌّ انْتَدَسَدَ (Schwert) von glänzend polirtem Stahl, An. 55.
 صَفْوٌ reines Wasser, Am. 99.
 صَفْوَاء hartes glattes Gestein, I. 54.
 صَقَب — الصَّقَبُ n. pr. einer Örtlichkeit, I. 30.
 صَقَلَ polieren. part. pass. مَصْفُورَةٌ, I. 31.
 صُلْبٌ Rückgrat, Rücken, I. 45 T. 21. L. 22.
 صَلَت — صلت das Schwert ziehen, Am. 22 (مَصْلَتَيْنِ st. مَصْلَتَيْنِ).
 صَلَحَ passen.
 صَلَاحٌ gut, schön, I. 10.
 صَلَمٌ — صَلَمٌ (Sklave) mit ausgedrehten Ohren, An. 27.
 مَصْلَمٌ (Strauss oder Kamel) mit ausgedrehten Ohren, An. 24.
 صَلَّى schüren. — inf.
 صَلَا Feuerbrand, H. 7. 60.
 صَلَايَةُ Stein zum Zerreiben von Gewürzen, I. 61.
 صَمٌ taub sein; pass. taub werden, I. 73.
 الصَّمَانُ n. pr. einer Örtlichkeit, An. 4.
 صَمٌ taub. لَأَصْمٌ die harte (Lanze), An. 49. — fem.
 صَبَا hartes Geschick, I. 26.
 صُمٌ pl. zu أَصْمٌ taub; taube (Steine), L. 10. harte (Steinplatten) T. 63.
 صَمٌ hartes Gestein, I. 47.
 صَمَتَ schweigen; part. صَامِتٌ, Z. 61.
 مَصَدٌّ — II aufsuchen. part. مَصَدٌّ gesuchtes (Haus, auf das sich aller Blicke richten), T. 48.
 مَصْمَدٌ sehr harter Stein, T. 36.
 صَنَعَ — III erschmeicheln, schmeicheln, Z. 50.
 صَنِيبٌ — صَنِيبٌ rötliche (Wolke), L. 24.
 صُهَيْبَةٌ rötlichweisses (Kamel). صُهَيْبٌ Kamelin mit rötlichweissen Kinnhaaren, T. 24.
 صَبَلٌ — صَبَلٌ Gewieher, I. 20.

صَهَا *pl.* zu صَهَوَاتٌ Rücken,
spec. die Stelle unter der Sattel-
decke, I. 57.

صَابَ *impf.* u. ausgiessen; begiessen,
L. 4. — IV treffen, Z. 49. L. 39.
H. 41. — *part. pass.* مُصَابٌ ge-
troffen, T. 41.

صَوَّبَ Regen, I. 73.

صَوْتٌ Stimme, Laut, T. 16. 34. 52.

صَارَ — صُورَةٌ Form, äussere Form,
Z. 62.

صَوَارٌ Antilopenherde, L. 36.

صَائٍ (صَوَائِفُ) *n. pr.*
einer Örtlichkeit, L. 19.

صَالَ *inf.* صَوْلَةٌ einen ungestümen,
wüthenden Angriff auf jem. ma-
chen, c. *pers.*, Am. 71.

صَامَ *inf.* صِيَامٌ fasten, L. 28.

صَادَ — VIII jagen, erjagen, T. 46.
(تَصَّطَدَى st. تَصَّطَد).

صَافٍ — مَصَائِفُ, *pl.* zu مَصِيفٌ, in
رِيحُ الْمَصَائِفِ der Sommerwind,
L. 30.

ض

ضَبَحَ im Feuer ändern, d.i. gerade
richten und härten. مَضْبُوحٌ ge-
härteter Spielpfeil, T. 102.

ضَبَعَ Unterarm. بَضْبَعَيْهَا mit ihren
beiden Vorderbeinen, T. 39.

ضَحَا — IV beim Aufleuchten des Ta-
ges in irgend einer Thätigkeit
begriffen sein (vgl. بَكَرَ), I. 38.
74. Am. 103.

ضَاكِيٌ Aufleuchten des Tages, Mor-
gensonne (bald nach Sonnenauf-
gang), L. 53. An. 62.

ضَحَاةٌ Zeit am Morgen, in welcher
die Sonne ihren Glanz entwickelt
(zwischen ضَاكِيٌ s. d. und der
Culmination), H. 46.

ضَرَّ schaden, schädigen, c. *acc. pers.*
T. 97.

ضَرَبَ *impf. i, inf.* ضَرَبٌ schlagen,
L. 25. Am. 11. 35. 89. H. 18.
... لَمْ تَضْرِبْ لَهُ وَقْتًا (einer), dem
du keinen Termin gesetzt hast
für...., T. 104. — II aufwie-

- geln, *part. pass.* *المُضْرَبُونَ*, H. 72. —
 VIII *اضْطَرَبَ* schlaff sein, An. 86.
ضَرَبَ in *الرَّجُلُ الضَّرْبُ* der stramme Mann, T. 83.
ضَرْبَةً (einmaliger) Schlag, An. 42.
ضَرْبَةً Zielobject für das Schwert, T. 86.
ضَرَجَ — II rot färben; mit Blut besudeln, L. 52.
ضَارِجٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 72.
ضَرَجَ *مَضْرَجِي* weisser Habicht, Falke, T. 17.
ضَرَسَ — II heftig beissen, Z. 50.
ضَرَعَ — IV erniedrigen, demütigen, H. 39.
ضَرَعْدٌ *n. pr.* eines Berges, T. 80 (*ضَرَعْدٌ* st. *ضَرَعْدٌ*).
ضَرِمَ *impf. a* flammen, hell flammen, (vom Krieg), Z. 30.
ضَرَامٌ *pl.* zu *ضَرَمٌ* dünnes Feuerholz, L. 31.
ضَرِيءٌ *impf. a* entbrennen, (vom Krieg) Z. 30. — II (den Krieg) entfachen, Z. 30.
ضَعَعَ — II sich erniedrigen, Am. 52, *ضَعْنٌ* Hass, Z. 46. Am. 39.
ضَفَا — *ضَافٌ* langer voller (Schweif), I. 60.
ضَلَّ *impf. i* irren, umherirren, I. 36 (indem die Haarlocken auf ihrem Nacken hin- und herflattern). — IV verirren lassen, verlieren, Am. 19.
ضَلَعٌ — *ضَلِيعٌ* (Pford) mit kräftigen Rippen, I. 60.
ضَمَّضَمٌ *n. pr.* eines Mannes, Z. 34. An. 73 (*ضَمَّضَمٌ* st. *ضَمَّضَمٌ*).
ضَمِنَ bürgen, L. 2 (gleichwie die Steine für die auf ihnen angebrachten Inschriften bürgen). — V Bürgschaft leisten, An. 15 (Garten, dessen Wachstum ausgiebiger Regenguss verbürgt hat). aufnehmen, Obdach gewähren, *c. acc.* L. 18.
ضَاءَ — IV leuchten, I. 71. erleuchten, I. 40. leuchten lassen, L. 43.
ضِيَاءٌ Licht, H. 8.

صَوَّصَاء statt صَوَّصَاء Geschrei, Geheul, H. 19.

صَاع *impf. u* — V Geruch verbreiten, I. 8 (der Moschus der beiden Mädchen duftete, wie leichter Hauch des Südostwindes).

صَاع *impf. i* — II verlieren, L. 37. صَاف — IV in die Flucht treiben.

المُصَافِي der Erschreckte, T. 60.

صَيْفٌ Gast, L. 75. — *pl.*

أَصْيَافٌ Gäste, Am. 32.

صَاقٍ *impf. i.* eng, beschränkt sein. صَاقٍ حَتَّى bis es für uns zu eng geworden ist, Am. 102. بَصِيفُ الْبَابِ (Hintern), für den die Thüre fast zu eng erscheint, Am. 17. — VI zu eng sein, An. 64.

صَالٍ *n. u.* صَالَةٌ *lotus silvestris*, Lotus, (an dessen Wurzeln sich das Wild Schlupfwinkel gegen Kälte und Hitze gräbt), T. 21.

ط

طَبٌّ kundig, geschickt, An. 34.

طَبَعَ *impf. a* schmutzig sein; schimpflich handeln, L. 83.

طَحَرَ auswerfen, zurückwerfen, (was in die Augen fliegt).

طَحُورَانِ (zwei Augen), welche alles, was sie verletzen könnte, von sich weisen, T. 33.

طَحَنَ kreisen, rotiren.

طَحُونًا *مِرْدَاةٌ طَحُونًا* (st. *طَحُونًا*) ungestüm kreisender Mühlstein, (der alles zermalmt, bildl. für Kriegsbrand), Am. 33.

طَحِينٌ Mehl, Am. 30 (*طَحِينًا* st. *طَحِينًا*).

طَرَّ Gesamtheit. طَرًّا insgesamt, Am. 92.

طَرَّ *inf.* طَرَّ und طَرَّ treiben, antreiben. رَفَعْتُهَا طَرَّ النَّعَامِ ich habe die Stute angetrieben zu ebenso raschem Lauf wie dem des Strausses, L. 67. vertreiben, L. 25. —

- IV vertreiben, verstossen. **مَطْرَدٌ**
als *inf. pass.*, T. 76.
- طَرَفٌ** Auge, I. 68.
- طَرَفٌ** *n. pr.* des Dichters der zweiten Mu'allaka.
- طَرَفٌ** ledernes Zelt, T. 55.
- طَرِيفٌ** neu erworben(es Gut), T. 53.
- أَطْرَافٌ** *pl.* zu **نَرَفٌ** Seite, Ende, Rand (einer Sache). **أَطْرَافُ الْبَرِيرِ** die äussern Teile der Kaperheere, T. 7. (Lanzen-)Spitzen, Z. 56.
- طَرَقَ** zur Nachtzeit kommen, I. 16. Z. 45 (wenn eine von den Nächten Unheil bringt).
- طَرَايَ** Sohlleder. i. S. v. Lederteilchen, welche infolge der Abnützung von der Schutzsohle des Kamelhufes abgefallen sind, H. 13.
- طَرِيقَةٌ** Strich, Linie. **طَرِيقَةُ مَتْنِهَا** ihr (der Antilope) Rückgratstreifen, L. 42.
- مَطْرُوقَةٌ** schwach, zart, T. 51.
- طَعَمٌ** Geschmack, An. 36.
- طَعِمَ**, *inf.* **طَعَامٌ**, essen, Speise zu sich nehmen. **لَا يُبْنِ طَعَامُهَا** deren Appetit nicht geschwächt wird, d.h. die unersättlich sind, L. 38. — IV zu essen geben, *part.* **الْمُطْعِمُونَ** Am. 95.
- مَطْعَمٌ** Geschmack, An. 13.
- طَعَنَ** *impf.* u. stossen, einen Lanzenstoss führen, *c. acc. pers. et* **بِ** *instr.* An. 55. **تَطْعُنُ فِي الْعِنَانِ** das Pferd rennt dahin mit verhängtem Zügel, L. 69. — III mit Lanzen kämpfen, Am. 35. 40. *inf.* **طَعَنَ** An. 45. — VIII **إِطْعَنَ** id. Am. 74.
- طَعَنَ** *inf.* zu **طَعَنَ** Stossen (mit Lanzen), Am. 11. Lanzenstoss, H. 52. 54. — *n. u.*
- نَعْنَةٌ** einmaliger Lanzenstoss, An. 48.
- طُعْنٌ** s. **طَعَنَ** III.
- IV ein Junges bekommen, L. 6.
- مُطْعَلٌ** ein Junges habend, I. 33. L. 74.

طَلَّ ungestraft Blut vergiessen.

طَلَّ Spuren verlassener Wohnstätten, An. 5. — *pl.* طُلُوْج L. 8. und أَطْلَاف, T. 1.

مَطْلُوْج einer, der ungerächt gefallen ist, H. 41.

طَلَب suchen, begehren, T. 71. — III *inf.* طَلَبُ verlangen, um jem. anhalten, An. 6.

طَلَح — طُلُوْح in نَو طُلُوْح *n. pr.* einer Örtlichkeit, Am. 28.

طَلِيْح müd, heruntergekommen. طَلِيْح (Kamelin) müde und abgemagert von vielen Reisen, L. 22.

طَلِيْح *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 19. طَالَعَاتِ بِمَآخِرِمِ an einem vorragenden Berggipfel emporsteigende (Kamelinen), Z. 44.

طَلَّق lau, (von der Nacht), L. 57. طَلَّى beschmieren; طَلَيْنَا (st. طَلَيْنَ) Am. 44.

أَطْلَاف *pl.* zu طَلَا Junges (im Alter bis zu einem Monat oder etwas mehr), Z. 3. L. 7.

طَمَّان — IV ruhig sein. *part.*

مُطَمِّتٌ ruhig, rein (von Gesinnung), Z. 53.

بَنُو الطَّمَّاحِ — *n. pr.* eines Stammes, Am. 100.

طَمَّيْمٌ fremdartige Aussprache habend, An. 25 (طَمَّيْمٌ st. طَمَّيْمٌ).

طَنْب — أَطْنَابٌ *pl.* zu طَنْبٌ Zeltstrick, langer Strick zum Festbinden der Zeltleinwand, L. 76.

طَهَا kochen. — *part.*

طَاهٍ, *pl.* طَاهَاةٌ, Koch, I. 67.

طَوْدٌ hoher Berg, H. 38.

طَوْرًا Mal, T. 4. وَتَارَةً... einmal ein andermal, bald ... bald, T. 18. An. 45.

طَاع — IV gehorchen, auf etw. hören, *c. acc.* Z. 56. Am. 55. إِذَا أُطْعِمَا wenn man uns Gehorsam leistet, Am. 98. — X können, im Stande sein, T. 57. (تَسْتَطِيعُ st. تَسْتَطِيعُ).

حَوَّلَ طَاف herumgehen um etwas, *c.* حَوَّلَ Z. 16. — *inf.*

كَوَفَ herumgehen, L. 37.

طَالَ lang sein, lang währen, L. 28.

Am. 16. H. 58. — VI sich in

die Länge ziehn, dehnen, L. 88.

طَوَّلَ Hufseil, (welches dem Kamel um den Huf gebunden wird, damit es beim Weiden nicht zu weit abgeht), T. 68.

طَوَّلَ lang, I. 46. An. 27. — *pl.*

طَوَّلَ lange, Am. 25.

طَوَّى zusammenfalten; verheimlichen. طَوَّى كَشْحًا عَلَى مُسْتَكْتَنَةٍ er verheimlichte im Innern Hass und Feindschaft, Z. 35. — *inf.*

طَوَّى Windung, T. 20 (schön gewundene Rückenmitte, deren Rippen jede einem Bogen vergleichbar sind).

طَوَّى Brunnen, H. 54.

طَوَّى *inf.* طَوَّى كِبَارٌ stolz, hochmütig sein, H. 65.

طَوَّى *impf.* i liegen, L. 31.

طَوَّى Vögel, I. 52.

طَوَّى *impf.* i das Ziel verfehlen, L. 39.

طَبْنٌ Schmutz, schmutziges Wasser, Am. 99 (طَبْنًا st. طَبْنًا).

ظ

ظَهَرَ *pl.* أَظْهَرَ Säugmutter, T. 52.

ظَبْيٌ Gazelle, I. 59. — *n. pr.* eines Thals, I. 39. — *pl.*

ظَبَاً Gazellen, L. 6. 14. H. 69.

ظَعِينَةٌ in der Kamelsänfte befindliche Frau. يَا ظَعِينَا statt يَا ظَعِينَةُ, Am. 9. — *pl.* ظَعْنٌ L. 12; und ظَعَائِنٌ Z. 7. (ظَعَائِنٌ st. ظَعَائِنٌ). Am. 87. 89.

ظَفَرٌ *pl.* أَظْفَارٌ, Klaue, Z. 38.

ظَلَّ bei Tage unaufhörlich mit etwas beschäftigt sein (*contr.* يَات), I. 67. Mit folgendem *impf.* I. 12. T. 93. — IV bedecken, beschatten, L. 13. 35.

ظَلَّ *pl.* zu ظِلٍّ Schatten, L. 31.

ظَلَعَ hinken, L. 21.

ظَلَمَ *impf.* i unbillig sein, unrecht thun, Z. 39. 57. An. 35. 36.

ظُلْمٌ Unbill, Ungerechtigkeit, T. 79. Z. 39. An. 36. H. 69.

ظلام Finsternis, I. 40. L. 43. 44. 65.

مُظْلِمٌ finstere (Nacht), An. 10.

ظَمَ die Zeit zwischen den beiden
Tränkungen der Kamele, Z. 40.

ظَنَّ meinen, mutmassen. فَلَا تَظُنِّي

zweifle nicht daran! An. 8.

مَظَنَّةٌ Ort einer Mutmassung. فَمَظَنَّةٌ

.... وحاف so war der Ort,
wo sie sich glaubte niederlassen
zu können, W. ..., L. 19.

ظَهَرَ erscheinen, hervorkommen, Z. 15.

ظَهَرَ — III zwei Kleider zugleich
anlegen. *part.* مَظَاهِرُ سِمَاطِي mit
zwei Halsschnüren angethan, T. 6.

ظَهَرَ Rücken, I. 18. H. 80. Ober-
fläche, T. 12. Am. 102. An. 20.

ظَهَرَ holprige Bodenfläche,

ظَهَرَ قَرَدَ T. 27. ظَهَرَ غَيْبٌ von unge-
wisser Ferne her, L. 47.

ظَاهِرٌ sichtbar, äusseres; ظَاهِرُ الْيَدِ
Oberfläche der Hand, T. 1.

ع

عَبٌّ *pl.* أَعْبَاءٌ Last, H. 71.

العَبْدُ Knecht, Solave, An. 27. —

n. pr. eines Mannes. — *pl.*

عِبَادُ — العِبَادُ *n. pr.* eines Stammes,
H. 71.

أَعْبَدُ *n. pr.* eines Mannes, T. 70.

مَعْبَدٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 72. 94.
(مَعْبَدٌ *st.* مَعْبَدٌ).

مُعَبَّدٌ unterworfen, gezähmt; (räu-
diger Kamelhengst), der mit Pech
eingeschmiert ist, T. 54. مَوْرُ مَعْبَدٍ
ausgetretener ebener Pfad,
T. 14.

عَبْرَةٌ — عَبْرَةٌ Thräne, I. 6. An. 68.

عَبَسَ *n. pr.* eines Stammes, Z. 19.

عَبْسِيٌّ vom Stamme 'Abs.

عَوَابِسُ *pl.* zu عَابِسٌ finster drein-
blickend, An. 71 (عَوَابِسُ *st.* عَوَابِسُ).

عَبْلٌ dick. عَبْلُ الشَّوَى mit dicken
Beinen, An. 21.

عَبْلَةٌ *n. pr.* einer Geliebten des Dich-
ters 'Antara, An. 2. 4.

عَبْلَاءُ Berg mit weissen Felsen, H. 50.

عَتَابٌ — عَتَابٌ *n. pr.* eines Mannes,
Am. 63.

عَتَرَ schlachten, opfern, H. 69.

عَتَفَ Vorzüglichkeit; edle Sorte, T. 35.

عَتِيفٌ edel; edle (Kamelin) T. 37. —

عَتِيفٌ *n. pr.* einer arabischen Tribus, H. 73. — *pl.*

عَتَافٌ vorzügliche, Z. 8. edle (Kamele), T. 14.

عَاتَفَ alt, L. 59.

عَاتَكَ — عَوَاتِكَ *pl.* zu عَاتَكَ, hoch-edle Frauen, H. 51.

عَثَكَ — مَتَعَثَكَ reich mit Früchten behangen (Palme), I. 35.

عَثْنُونٌ Kinnhaare, Kinnbart (des Kamels), T. 24

عَجِبَ — IV Bewunderung einflößen, *c. l. p.* Z. 61. عَجِبَ وَاذْجُنْ مُعْجِبٌ der Regenschauer gefällt, wenn man ein schöngestaltetes Mädchen bei sich hat, T. 61.

عَجَبٌ Verwunderung. عَجَبًا o wie ich mich da wunderte, I. 11.

عُجُوبٌ *pl.* zu عَجَبٌ Aussenseite, äusserster Teil eines Sandhügels, L. 41.

عَاجَزٌ *pl.* أَعْجَازٌ, hinterer Teil, I. 45.

لَا تَعْجَلْ عَلَيْنَا *impf. a.* eilen. dräng uns nicht, Am. 23. — II beschleunigen, Z. 28. Am. 32. 33. — IV zur Eile treiben; (مُعْجَلٍ) (st. مُعْجَلٍ) ohne sich zu beeilen, I. 23.

عَاجِلٌ *part.* eilig. بِعَاجِلٍ ضَرْبَةٍ mit raschem Schlag, An. 42. بِعَاجِلٍ mit schnell geführtem Stoss, An. 48.

مُعْجَلٌ *part. pass.* II beschleunigt (gekocht), I. 67.

عَجَمٌ — عَجَمٌ Nichtaraber, Barbar; abessinischer Hirt, An. 25.

عَدَلٌ — عَدَوِيَّةٌ adaulische (Schiffe), T. 4 (s. Comm.).

عَدَا — III *inf.* عَدَا übergehen von einem zum andern, I. 66 (es erjagte abwechselnd ein Antilopenmännchen und Antilopenweibchen), — V *inf.* تَعَدَّ unbillig, ungerecht sein, H. 65. 67.

عَدُوٌّ Feind, Z. 36. 58. I. 89. — *pl.*

أَعْدَاءُ Feinde, T. 74. Am. 57. H.

22. und

أَعَادِ Feinde, An. 59.

عَدَاوَةٌ Feindschaft, T. 97.

عَذَبٌ süß, An. 13.

العَذِيبُ *n. pr.* eines Ortes, I. 72.

عَذِيبٌ *n. pr.* eines Ortes, H. 3.

تَعَذَّرْتُ عَلَى V — عَذِرَ sie zeigte
zieh spröde gegen mich, I. 18.

عَذَارَى *pl.* zu عَذْرَاءَ Jungfrau, jung-
ges Mädchen, I. 11. 12. 63.

عَذَلَ tadeln. — *part.*

عَاذِلَةٌ Tadlerin, T. 59.

تَعَذَّلَ — *inf.* II tadeln, Tadel, I. 43.

عَرَدَ — II zurückbleiben, L. 33.

عَرَسَ — عَرُوسٌ Braut, I. 61.

مُعَرَسٌ — مِرْجَلٌ — مَعْرَسٌ Ort, worauf
man den Kochkessel setzt, Kes-
selsitz, Z. 5.

عَرَصَاتٌ *pl.* zu عَرَصَةٌ Fleck,
Platz (einer Behausung), I. 3.

عَرَضَ — IV erscheinen, sichtbar
werden, Am. 22. — V *inf.* تَعَرَّضَ
sich von der Seite zeigen, I. 25.

erscheinen, L. 9. sich ereignen,
L. 20 (so schneid ab die Sehn-
sucht nach jemand, mit dem du
verbunden warst).

عَرَضٌ Würde, Mannesehre, T. 75.
Z. 51. An. 39. 74.

عَرَضَ الشَّقَائِقِ an
der Seite, längs der Bergsättel,
L. 37.

عَرَضٌ Zufall. عَرَضًا ohne Absicht, un-
verhofft, An. 7.

عَوَارِضٌ *pl.* zu عَرَضٌ Seitenzahn, An. 14.
عَرَفَ *impf.* i kennen, erkennen, T.
35. 83. Z. 4. 6. Am. 73. An. 1.

عَرَفْنَا sie sind uns bekannt,
Am. 79.

مَعْرُوفٌ gut, Z. 51. 55. مَعْرُوفٌ
الْقَوْلِ gute Nachrede, Z. 20.

عَرَقٌ *acanthus*, Bärenklau (eine
Pflanze), L. 32.

العِرَاقُ der 'Irāk (Bezeich-
nung für das gesamte Gebiet
von der syrischen Wüste bis zum
kaspischen Meer), Z. 33.

فَتَعَرَّكَكُمْ عَرَكٌ <i>impf.</i> u reiben	عَسِرٌ schwierig, für jem. c. على, An. 6.
عَرَحَى er wird euch zerreiben	عُشْبٌ <i>asclepias gigantea</i> (ein Baum),
wie der Mühlstein, Z. 31. — III	T. 62.
handgemein werden. — <i>inf.</i> عَرَاكَ	عُشْرُونَ zwanzig, Z. 4.
Handgemenge, T. 100. — VIII	عَشِيرَةٌ Stammesfamilie, Stammes-
gegenseitig drängen, T. 101.	angehörige, Tribus, I. 64. T. 54.
عَرَمٌ zahlreich, An. 45	Z. 18. L. 79. 87. 89.
عَرَانِيْنٌ <i>pl.</i> zu عَرْنِيْنٌ Anfang	ذُو الْعُشْبَةِ <i>n. pr.</i> einer Örtlichkeit,
(irg. einer Sache). عَرَانِيْنٌ وَبَلَهْ	An. 27.
in den ersten Anfängen seines	عُشْرٌ <i>pl.</i> zu عَشْرٌ zehnter Teil (irg.
Regengusses, I. 77.	einer Sache); Gewinnstück beim
عَرِي nackt sein; leer sein, L. 11. —	Maisirspiel, I. 22 (s. Comm.).
II entblößen. عَرِي رَسْمًا deren	مَعَشَرٌ Schaar, Volk, I. 24. L. 81. 85.
Spur offen liegt, L. 2.	Heerschaar, Am. 26.
عَرٌ selten, teuer, ausgezeichnet sein,	عَشْوَنَةٌ <i>fem.</i> عَشْوَنَةٌ sehr hart, Am.
L. 58.	58. 59.
عَزَةٌ Macht, H. 23.	عَشَا — VI Unwissenheit simuliron,
عَزِيْزٌ ausgezeichnet, mächtig, H. 37.	<i>inf.</i> تَعَاشَ, H. 65.
عَزَلٌ zur Seite geneigt (vom	عَشَاءٌ Abend, I. 40. عِشَاءٌ eines Abends,
Schwanz des Pferdes), I. 60.	H. 19.
عَزَمَ fest entschlossen sein zu etw. —	عَشِيٌّ Abend, An. 29.
<i>part.</i> الْعَازِمُونَ Am. 98.	عَشِيَّةٌ Abend, An. 17. عَشِيَّةٌ am
عَسْبٌ — عَسِيْبٌ Schwanzknochen,	Abend, I. 81. An. 24. (Wolke),
T. 17.	die sich abends entleert, L. 5.

عَشَوَاءَ, fem. zu أَعْتَشَى, kurzsichtige,

blinde Kamelin, Z. 49.

عَشَوَزَنٌ sehr hart, Am. 58. 59.

عَصَبٌ pl. zu عَصَبَةٌ Haufen, Schaar

(zwischen 10 und 40), Am. 49.

عَصْرٌ Zeit, H. 11 (zu einer Zeit, wo

sich bereits der Abend näherte).

عَصَارَةٌ ausgespresster Saft, I. 62.

عَصَمَ impf. i 1) schützen, verteidigen,

Z. 45. part. Am. 98. 2) gewinnen, sich schadlos halten,

part. Am. 90.

عَصَمٌ pl zu أَعَصَمَ, Steinböcke mit

weissgetupften Unterbeinen, I. 75.

عَصَامٌ Riemen eines Schlauchs, I. 48.

عَاصِمٌ n. pr. eines Mannes, T. 81.

أَعَصَامٌ pl. zu عَصْمَةٌ Halsband. فَاثِلًا

(Hunde) mit trockenen

Halsriemen, nach and. Erkl. mit

trockenen Bäuchen, also «schlank-

bäuchige», L. 49.

مُعَصَّمٌ Handgelenk, Z. 2. An. 50.

عَصَا pl. عَصَى, Stock, Z. 13. Sattel-

holz, L. 13.

عَصَى nicht gehorchen, c. acc., Z. 56.

sich widersetzen etw. zu thun, c. أَنْ,

Am. 25. إِذَا عَصِينَا wenn gegen

uns rebellirt wird, Am. 98. — inf.

عَصِيَانٌ Sträuben, L. 26.

عَصَّ beissen, c. ب rei, Am. 58 (vom

Biegwerkzeug, welches in das

Lanzenrohr eingreift, um es ge-

rade zu richten).

عَصَبٌ schneidiges, scharfes (Schwert),

T. 84. 88.

عَصَدٌ Oberarm; Oberschenkel, T. 25.

مُعَصَدٌ schwertförmiges Werkzeug

zum Fällen der Bäume, T. 85.

عَطَرٌ wohlriechendes Gewürz, Z. 19.

عَطَفَ sich hinneigen zu jem. c. ج,

An. 30.

عَطَفَ pl. zu عَاطَفَ den Hals (gra-

ziös) biegend, neigend, L. 14.

عَطَلٌ — عَيْطَلٌ langhalsige (Kamelin),

Am. 14.

عَا impf. u zugreifen, (mit den

Fingern) erfassen, I. 39. — IV

geben, Z. 64. L. 79.

عَظِيمٌ Waidpflanze, Waid; Indigo,

An. 54.

عَظُمَ *impf.* u. gross sein, Z. 22 (يَعْظُمُ
st. يَعْظُمُ).

عَظِيمٌ gross, Z. 22. عَظِيمَةٌ grosse v.

Aufgabe, L. 78.

عَظُمَ *pl.* zu عَظْمٌ Knochen, L. 67.

مَعْظُمٌ wichtige Angelegenheit, Un-
heil, Z. 45 (نَمَعْظُمُ st. بَمَعْظُمِ).

عَفَ *impf.* i sich enthalten, An. 46

وَنَعِفُ عَنْهُمْ wir ziehen sie nicht
zu einer Leistung heran, Am. 34.

عَفَرٌ — II im Staub wälzen, *part.*
مَعْفَرٌ L. 38.

عَفَا *impf.* i verwischt sein, I 2.

عَفَتِ الدِّيارُ verschwunden sind
die Wohnstätten L. 1. Zu Z. 39

s. IV. — II verwischen, نَعَفَى

geheilt werden die Wun-
den, Z. 23. — IV unversehrt

erhalten; وَلَا يَعْفِيهِ... مِنْ أَمَلٍ

(und wer) sie, d. i. seine Person,
nicht frei hält vor Erniedrigung,

Z. 39 am Text يَعْفِيهِ hoch ist

die IV. Form vorzuziehen).

عَفَا Staub, H. 41.

عَقْفُ — الْعَقِيفُ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 8.

عَفْوٌ *inf.* Unverträglichkeit, Z. 21.

يُعَاقِبُ بِظُلْمِهِ — عَقَبَ
so bestraft er die erlittene Un-
bill, Z. 39.

عَقَدَ *impf.* i knüpfen, verknüpfen,
festbinden, Am. 66. *inf.* عَقَّدَ,

L. 55. عَقَدُوا نَمِينًا (st. يَمِينًا)

sie haben einen Eid geleistet,

Am. 67. — IV dick kochen, ein-

kochen. *part.* مَعْقَدٌ durch Ko-
chen verdichtet, An. 32.

عَفِرَ verwunden, I. 14. (einem Ka-
mel oder Pferd) die Fusssehnen
durchschneiden, I. 11.

عَقْرٌ unfruchtbar(e Kamelin), L. 74.

عَصَصَ -- عَصَصَ *pl.* zu عَصَصَةً Haar-
locke, I. 36.

عَفَلَ *impf.* i Sühnegeld bezahlen für
jem *c. dupl. acc.* Z. 44.

عَدَمَانَةٌ ganz vorzügliche Sache

.. عقيلته مال das wertvollste des Besitzes, T. 66 عقيلته شيخ der wertvollste Gegenstand eines Scheichs, T. 89.

عَقْنَقْل Sandhäufung, I. 29.

عَكَر — VIII sich von der Flucht wieder zum Angriff wenden, L. 50.

عَكَف verweilen, stehen bleiben bei jem., c. على; part. عاكفة, Am. 27.

عَلَّ — IV einen zweiten Trunk reichen, L. 61 (damit ich zum zweiten Mal von ihm zu trinken bekäme). — II immer wieder zu trinken geben; fortwährend weitere Früchte pflücken; — part.

مُعَلِّلٌ wiederholt gepflückte Frucht, I. 15 (cf. جَنَى).

عُلُوبٌ, pl. zu عُلِبَ, Spuren; Eindrücke (des Sattelriemens), T. 27.

عَلَفَ — II aufhängen, anhängen an, c. على, T. 62. عَلَفْتُهَا عَرَضًا ich war unverhofft von Liebe zu ihr entbrannt, An. 7.

العَلَقُ n. pr. eines Mannes, H. 81.

المعلقة die Mu'allaka.

عَلَقَم Koloquinthe, An. 36.

عَلَقَمَةٌ n. pr. eines Mannes, Am. 61.

عَلِمَ impf. α wissen, T. 63. Z. 27.

29. 48. Am. 12 (تَعْلَمِينَ st. تَعْلَمِينَ).

40. 52. 74. 94 (c. بَانَ dass). An.

35. 40. 43. H. 34. 55. 68. —

وَأَعْلَمِي bring in Erfahrung, An.

58. لَوْ عَلِمَ انْكَلام wenn es zu reden verstanden hätte, An. 69.

pass. bekannt sein, Z. 60. -- inf.

عَلِمَ wissen, Z. 48.

عَلَامٌ guter Kenner (einer Sache), L. 84.

أَعْلَامٌ pl. zu عَلِمَ Fahne, L. 84.

أَعْلَمُ (Kamel) mit gespaltener Oberlippe, T. 37. An. 41.

مَعْلَمٌ Zeichen. لَبَسَ مَعْلَمٍ (st. بِمَعْلَمٍ) (Garten), welcher nicht mit Fussspuren gezeichnet ist, An. 15.

مُعْلِمٌ part. IV مُعْلِمِينَا (st. مُعْلِمِينَ) Reiter, die ihre Pferde für die Schlacht mit einem Kennzeichen versehen, Am. 88.

- مُعَلَّمٌ gezeichnet, mit einem Zeichen versehen, An. 51 (Fähnrich, der durch einen Tapferkeitsorden ausgezeichnet ist). An. 37 (Denâr).
- عَلَا betäubt sein; vor Schmerz betäubt sein, L. 45.
- عَلَا *impf.* « hoch sein, L. 6 (hochgewachsen sind die Zweige der A.-Pflanze). auf, über etwas sein, *c. acc.* L. 42. *c. ب*, Z. 8. hinaufsteigen, hinaussteigen, *c. acc. loci* Z. 9. L. 26, 64 مَا تَعْلُ بِانْ so oft (der Wein) mit Wasser gemischt wird, T. 39. عَكَوْتُهُ بِمِهْنَدٍ ich durchstach ihn mit einem indischen Schwert, An. 35. — VIII erhaben sein, emporragen, Am. 36 (بَعْتَلِيَيْنِ « بعنلبن).
- عَلٍ ober, oben befindlich. مِنْ عَلٍ von oben, L. 33.
- عَلَى *prop.* uber, oberhalb, zu, vor, gegen, wegen, von, *passim.* عَلَى (Zelt), T. 61
- عَلَى لَوْ حَالٌ woshalb, T. 70. عَلَى لَوْ حَالٌ in jeder Lage, Z. 17. عَلَى vor
- mir, vor meinem Angesicht. I. 5. T. 2.
- عَلَا Erhabenheit, H. 33.
- عَلَا Ambos, T. 30.
- الْعَلْيَاء Anhöhe, Z. 7. H. 6. الْعَلْيَاء *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 42.
- عَلَى Höhe. إِلَى الْعَلَى nach oben, I. 36.
- عَلِيَا — عُلْيَا unter den Größten von Ma'add, Z. 22.
- عَوَال *pl.* zu عَالِيَةً oberer Teil des Lanzenschaftes, Z. 56.
- عَالِي hoch. فِي مُعَالِي an einem hohen (Körper), T. 26
- عَمُّ أُنَاسٍ allgemein sein. نَعَمُّ أُنَاسٍ wir hoben all den unsrigen, Am. 34.
- عَم Oheim (väterlicherseits), An. 62.
- عَمِّي mein Vetter, T. 69.
- عَمُّ erlauchte Oheime besitzend, I. 64.
- عِمَاد — عِمَاد Zeltstangen, Am. 41.
- مُعَمَّد *part. pass* II wohlgestütztes (Zelt), T. 61
- مُعَمَّد mit Vorbedacht handelnd, T. 91 (مُعَمَّد « مُعَمَّد).

عمر — II *pass.* lange leben, Z. 49.

عمر Leben. Mit *ل* als Schwurformel
gebr. z. B. *لَعَمْرِي* so wahr ich
bin! Z. 34. *لَعَمْرُكَ* T. 68. 99. Z.
42. *لَعَمْرُ أَبِيكَ* bei deinem Vater!
An. 7. Lebenszeit; *عَمْرًا* lange
Zeit, An. 61.

عمر *n. pr.* eines Mannes. T. 81. Am.
5. 6. 54. 55. 57. H. 21. 47. 63.

عَمِيرٌ vom Stamm 'Āmir.

وعم *s. u.* عَمِي.

عَمِي blind sein.

عَم blind, Z. 48 (*عَم* *st.* عَم).

عَمَاءٌ hochgethürmte dichte Wolke,
H. 25.

عَمَايَةٌ *pl.* عَمَايَاتٌ, Verirrung, I. 42.

عَمِيَاءُ *fem.* zu عَمِي blind, H. 14.

عَنْ *praep.* von, von weg, von her,
seitens, *passim.* مَقَارَعَهُ بَنِيهِمْ عَنْ
indem wir gegen ihre Söhne
kämpften, um sie von den unsri-
gen abzuhalten, Am. 48. عَنْ
حَامِي الكَفِيْقَةِ (indem ich das
Panzerhemd) dem Fahnenträger

vom Leib (riss), An. 51. عَنْ وَضَحِ
weg von den Zähnen, so
dass diese sichtbar w. An. 62.
وما هو عنها nicht ist das, was
ich von ihr (der Fehde) erzähle,
(unglaublich), Z. 29. وَلَكِنِّي عَنْ
hingegen bin
ich blind und kann nicht vor-
aussehen, was der morgige Tag
bringen wird, Z. 48. عَنْ تَقْصِيلِ
nachdem sie ein Arbeitskleid an-
gezogen, I. 38. عَنْ يَمِينِ zur
Rechten, Z. 14. Zu H. 69 *s.*
Comm.

عَنْ in Sicht kommen. لَنَا عَنْ es
begegnete uns, I. 63. -- *inf.*

عَنْ Ereignis, H. 69.

عَنَانٌ Zügel, L. 69. — *pl.*

أَعْنَةُ Zügel, Am. 27.

عَنْتَرُهُ *n. pr.* des Dichters der sech-
sten Mu'allaka. عَنْتَرٌ (*st.* عَنْتَرَةٌ)
Antara! An. 66.

عِنْدَ *praep.* zur Seite, neben, bei,
I. 6 T. 11. 80. 100. Z. 60. L. 72.

82. An. 46. H. 21. 47. عِنْدَ dort,
T. 101.
عُنُوتٌ Heertruppe, H. 59.
عَنْدَلٌ grossköpfiges (Kamel), T. 26.
عَنْدَمٌ Drachenblut, An. 42.
عَنْبِزَةٌ n. pr. einer Geliebten
des Dichters Imru' u l-kais, I. 13
(عَنْبِزَةٌ st. عَنْبِزَةٌ).
عَنْزَنْبِيْنٌ n. pr. einer Ortschaft,
An. 9.
عَنْصُلٌ scilla, Meerzwiebel, I. 81.
عَنْفٌ ungestüm und aus-
danornd (beim Reiten), I. 57.
عَنْقٌ Hals; pl. اَعْنَاقٌ in اَعْنَاقِيْ
n. pr. einer Ortschaft, H. 3.
عَنَا ängstigen. pass. H. 15. zurück-
gehalten sein. inf.
عَنَاْ Gefangenschaft, II. 58.
عَنِتُّ impf. i meinen, H. 56. عَنِتُّ
ich war gemeint, T. 42.
عَيْدٌ besuchen, mit jem. zusammen-
kommen; مَنِ عَيْدَتُ فِيْهَا (nicht
sche ich jene Person). die ich
sonst hier getroffen, II. 5.

عَهْدٌ, pl. عَهْدٌ, Vertrag, Bündnis,
Am. 83. H. 66. Zusammenkunft;
عَهْدِيْ به mein Zusammentreffen
mit ihm (dem Gegner), An. 54.
بَعْدَ عَهْدٍ لَنَا nach unserm Zu-
sammensein, H. 2. Zeit; بَعْدَ عَهْدٍ
أَنِيْسَهَا seit sie (die Stätten) ihr
ehemaliger Bewohner verlassen
hat, L. 3. كَلَّ تَعَادَمَ عَهْدُهُ
Spuren verlassener Wohnstätten,
deren Zeit längst vorbei ist, An. 5.
عَهْنٌ Wolle, Z. 12.
عَاجٌ Elfenboin, Am. 15.
عَوَّجَةٌ schlanke (Kamelin), T. 11.
عَوَّظٌ impf. u, inf. عَوَّظٌ zurückkehren.
عَدْنَا وَعَدْتُمْ wir kamen wieder
(mit neuer Bitte) und ihr gabt
wieder, Z. 64. immer wieder nach
etwas sehen, es hüten; .. يَعُوْدُ
تَبَيَّضَ (Strauss), der immer wie-
der zu seinen Eiern zurückkehrt
und darüber wacht, An. 27.
عَدَّ Ad, ein alter untergegangener
arabischer Stamm, Z. 32.

عَوَّد *inf.* Wiederholung; العَوْد i. S. v.

der wiederholte Schwerthieb,

T. 85.

عَوْد Holz, H. 8.

عَوْدَة Gewohnheit, L. 33.

عَوْد *pl.* zu عَائِد Krankenbesucher,

T. 58.

عَوْد *pl.* zu عَائِد (Antilopen), die

eben erst geboren haben, L. 7.

عَار — VI gegenseitig ausborgen;

تَعَاوَرَة الكُمَاة (Pferd), welches die

Streiter abwechselnd zu verwun-

den streben, An. 44.

عَوْرَة Ritze, Spalt; عَوْرَات الثُّغُور die

ungeschützten Stellen der feind-

lichen Grenzen, L. 65. Scham;

عَوْرَاتِه alles davon, wovor man

sich schämen muss, T. 100.

عَوَار *pl.* zu عَائِر; عَوَار القَدَى alles,

was das Auge verletzt (Staub,

Asche, Grashalm), Augensplitter,

T. 33.

عَوَصَاء *n. pr.* einer Örtlich-

keit, H. 42.

عَل — II Vertrauen auf etwas se-
tzen; heulen. — *part. pass.*

مُعَوِّل I. 6 (giebt es denn bei ver-

wischter Spur etwas, worauf man

sein Vertrauen setzen kann?

oder: giebt es beim Anblick einer

verwischten Spur etwas zu heu-

len? sc. ich meine doch!)

عَلَم schwimmen. T. 39.

عَلَم Jahr, L. 88.

عَان — IV helfen, L. 80. — X

um Hilfe flehen gegen, c. عَلَى,

H. 9.

عَوَى *impf. i* heulen, I. 50. (von wil-

den Tieren) I. 49. — *inf.*

عَوَاء Heulen, Geheul, H. 34 (عَوَاءُ

st. عَوَاء).

مُعَاوِيَة *n. pr.* eines Mannes, Vaters

des Dichters Antara.

عَيَّ zu schwach, einer Sache nicht

gewachsen sein, c. ب, Am. 45. —

IV müde sein; اُنْ تَلِينَا

(unsre Lanze) sträubte sich da-

gegen, zu erweichen, Am. 57.

عَب pl. zu عَيْبَة Kleider-
korb, I. 79.

عِير Esel, I. 49. H. 18.

عَاش *impf. i* leben, Z. 47.

عَيش Leben, T. 67.

عَيْطَل s. u. عطل.

عَل مُعِيلٌ einer, der eine grosse
Familie (zu ernähren) hat, I. 49.

عَل — VIII das bessere Teil nehmen;
يَعْتَمُ الْكَرَامُ (der Tod) sucht sich
die Edeln aus, T. 66.

عَيْن Auge, I. 9. 22. 68. T. 32. Z.
11. H. 32. بَعَيْنِيكَ unter deinen
Augen, indem du zusahst, II. 6.
بَعَيْنِي unter meiner Aufsicht, I.
69. — *pl.*

عُيُون Augen, Am. 11 (العُيُون st.
العُيُون). 13. II. 24.

عَيْن *pl.* zu أَعْيُنٌ, grossäugige
(Antilopen), Z. 3. L. 7.

غ

غَب Ende, Ausgang. غَب السَّرَى am
Ende der nächtlichen Reise,
An. 23.

غَبَط Kamelsänfte für Wei-
ber, I. 14. صَحْرَاءُ الْغَبِيطِ *n. pr.*
eines Thals, I. 79.

غَبَار — غَبَر Staub, I. 56.

غَبْرَاءُ *fem.* zu أَغْبَرٌ staubig. H. 76
(vom Schlachtfeld). غَبْرَاءُ staubi-
ges unfruchtbares Jahr, H. 57.

بَنُو غَبْرَاءِ i. S. v. die Armen, T. 55.

غَبَس *pl.* zu أَغْبَسٌ aschgrau, L. 38.

غَتَا — غَتَا alles, was ein Giessbach
mit sich bringt, Geröll, I. 78.

غَدَرَ *impf. i* treulos handeln, H. 73. —
III zurücklassen, L. 11. An. 1.
وَعُودَ er wurde tot zurückgela-
sen, L. 52.

غَدِيرٌ statt غَدْرٌ *pl.* zu غَدِيرٌ Weiher,
Am. 78.

غَدَائِرُ *pl.* zu غَدِيرَةٌ Haarlocke (des
Weibes), I. 36.

غَف — IV den Schleier herablas-
sen, An. 34 (wenn du dich einem
andern zeigst und mir nicht,...).
غَدَا am Morgen kommen, ausziehen,
L. 48. 63. — VIII am Morgen

aufbrechen, I. 52. **تَرُوحُ وَتَغْتَدِي**
 (Kamelin), welche abends und
 morgens auf den Beinen ist, T. 11.
^{غَدَا} morgiger Tag. **غَدَا** morgen, T. 63.
 Am. 12. **غَدَا** في morgen, Z. 48.
^{غَدَا} übermorgen, Am. 12.
^{غَدَا} mein nächster Tag.
^{غَدَا} Morgen, früher Morgen (zwi-
 schen Dämmerung und Sonnen-
 aufgang. I. 4. L. 62. Am. 68. 79.
^{غَدَا} früher Morgen. **غَدَا** am frü-
 hen Morgen, I. 78. T. 3.
^{غَدَا} ziemlich früh morgens, I. 80.
^{غَدَا} Wolke, die sich des Morgens
 entleert, L. 5.
^{غَدَا} **مُغْدِمٌ لِحَقْوِقِهَا** — **غَدَا**
 gegen ihre Rechte mit Willkür
 schaltet, L. 79.
^{غَدَا} nähren, I. 32.
^{غَدَا} bethören, I. 20. — *inf.* **غُرُورٌ**
 meuchlings überfallen, H. 46.
^{غَدَا} Sorglosigkeit, L. 39. An. 59.
^{غَدَا} *pl.* zu **أَغْرُ** berühmt, Am. 25.
 weiss, T. 28.

مَنْ يَغْتَرِبُ — VIII fremd sein. wer auf der Wanderschaft ist, Z. 58.
^{غَرَبٌ} *pl.* **غُرُوبٌ**, Schärfe und Glanz der
 Zähne, An. 13.
^{غَرَابٌ} Rabe, An. 12.
^{غَرَبَاءُ} *pl.* zu **غَرِيبٌ** fremd. **غَرَبَاءُ** ihre
 (der Wohnstätte) fremden Besu-
 cher, L. 70.
^{غَرَبٌ} summend, An. 18.
^{غَرَقَى} *pl.* zu **غَرِيقٌ** unterge-
 taucht, I. 81.
^{غَرَامَةٌ} Strafe, Geldstrafe, Z. 24.
^{غَرَاءٌ} Verläumdung, H. 22.
^{غَزَلَانٌ} *pl.* zu **غَزَالٌ** Gazellen-
 junges, An. 60.
^{مَغْرَلٌ} weibliche Spindel, I. 78.
^{غَزَا} einen Eroberungszug unterneh-
 men, einen feindlichen Einfall
 machen, H. 40. **غَزَاهُمْ** ihr An-
 führer beim Überfall, H. 70.
^{غَسَلَ} waschen. **فِيْغَسَلُ** so dass es
 (das Ross) von Schweiss getriefft
 hätte, I. 66.
^{غَسَّانٌ} — **غَسَّانٌ** Gassân, H. 61.

غَشِيَ *impf.* a kommen, sich begeben,
c. *acc.* An. 46. إِذَا غُشِينَا wenn man
auf uns zukommt, Am. 35.

غَضَبٌ (Kamolin) mit fin-
sterer Miene, An. 33.

غَضَبِي *f. m.* zu غَضَبَانُ erzürnt, An. 30.
غَضَفٌ *pl.* zu أَغْضَفَ (Hund) mit her-
abhängenden Ohren, L. 49.

غَضَنٌ *pl.* غَضُونٌ, Runzel, Falte, Am.
76. غُضُونَهُنَّ ihre (der Panzer)
Falten, Am. 78.

غَضَا Name eines Baumes (eine Ta-
mariskenart). سَيْدُ الْغَصَا Gaúl-
Wolf (eingefürchteter Wolf), T. 60.

مَغْفَرٌ *pl.* zu مَغْفَرٌ Ringelhelm,
L. 82.

غفل — IV vernachlässigen, T. 72.

غَل — IV Ernteertrag liefern, Z. 33.

غُلٌ Halsfessel, H. 58.

غَلِيلٌ heftiger Durst, H. 80.

غَلَبٌ feistnackige (Löwen), *pl.* zu
أَغْلَبَ, L. 71.

تَغْلَبِي vom Stamm Taglib.

غَلَّتْ mischen mit etw. c. ب, L. 32.

مَغَالِفٌ *pl.* zu مَغْلَفٌ Spiel-
pfeil, L. 73 (مَغَالِقٌ *st.* مَغَالِق).

غُلَامٌ *pl.* غُلَمَانٌ, Knabe, Jüng-
ling, junger Mann, I. 57. Z. 32.
L. 86.

الْغَيْلَمُ *n. pr.* eines Brunnens, An. 9.

غَلَا *impf.* u ausschreiten gegen jem.,

c. عَلَى, H. 16. — IV um hohen
Preis kaufen; أَغْلَى السِّبَاءَ indem
ich teuer einkaufte, L. 59. —

VI in تَغَانِي لَحْمِهَا die Kamelin
hat nur mehr wenig Fleisch, L. 23.

أَغْلَا *pl.* zu غَلٌ wertvoll, zart, H. 62
(أَغْلَا *st.* أَغْلَا).

غَلَى *das Brodeln* مَرَجَلٍ *sieden.* عَلَى
eines Kessels, I. 55.

غَمٌّ — غُمٌّ Wehmut, T. 99.

غَمَامٌ dunkle Wolken, L. 42.

غَمَرَاتٌ *pl.* غَمَرَةٌ, Strudel;
Kampfgewühl, An. 63.

غَمَرٌ *pl.* zu غَمَرٌ Wasserstrudel,
Z. 40.

غَمَرٌ einen Lanzenschaft gerade rich-
ten, Am. 59.

غَمَضَ — IV ein Auge zudrücken,

i. S. v. schweigen, H. 32.

غَمَغَمَ — II *inf.* تَغَمَغَمَ wildes Geschrei,
An. 63.

غَنِمَ *impf. a* als Beute fortführen, H. 70.

غَنَامٌ Beutemacher; غَنَامُهَا einer, der
sie erbeutet, L. 80.

عِنْدَ الْمَغْنَمِ *pl.* مَغَانِمٌ Beute, Z. 25. مَغْنَمٌ
wenn Beute gemacht wird, An. 46.

غَنَى *impf. a, inf.* غَنَى und غَنَى *zu-*
frieden sein, etwas entbehren
können, *c.* غَنِىَ *part.* غَانٍ T. 47
(wenn du den Becher entbehren
musst, so entbehre ihn gelas-
sen!). — IV in der Redensart
أَغْنَى غَنَاءَ jem. entbehrlich ma-
chen. لَا يُغْنَى غَنَاتِي (einer), der
nicht im Stande ist, meine Stelle
auszufüllen, T. 95. — X entbeh-
ren können. يَسْتَغْنِي عَنْهُ so glaubt
man ihn entbehren zu können,
Z. 52.

غِنَى Reichtum, I. 50.

غَانِيَةٌ Weib, welches so schön ist,

dass es des Schmucks entbehren
kann, An. 41.

غَارٌ — غَارَةٌ feindlicher Reiterüberfall,
Am. 50.

غَوَارٌ feindlicher Einfall, H. 34.

غَوْرٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 1.

غَوَى irrend, T. 64.

غَوَايَةٌ Irren, Verirrung, I. 27.

غَايَةٌ — غَايَةٌ Abzeichen, Fahne; La-
denschild, L. 58. — *pl.* غَايَاتُ
An. 52.

عَنْ غَائِبٍ *inf.* غَائِبٌ verborgen sein.
ظَهَرَ غَائِبٌ von ungewisser Ferne
her, L. 47.

غَابَةٌ Rohr-, Wasserpflanzengebüsch,
L. 35.

غَيْثٌ Regen, der sich weithin er-
giesst, An. 15.

أَغْيَدٌ — غَادٌ zarter, vegetationsrei-
cher (Boden), T. 15 (أَغْيَدٌ st.
أَغْيَدٌ).

غَيْرٌ Veränderung, Verschiedenheit;
Anderes. Mit folgendem Genitiv
des Substantivs oder Suffix ver-

bunden: anders als, etwas anderes als, verschieden davon, nicht das, was, T. 41. An. 8. **أَمْرًا هُوَ غَيْرُهُ** (wenn mein Vetter) ein anderer Kerl (wäre), als er es thatsächlich ist, T. 77. **غَيْرُنَا** ein anderer als wir, Am. 99. **عَلَى غَيْرِ شَيْءٍ قُلْتُه** nicht wegen etwas, was ich gesagt habe, T. 72. Mit Genitiv des Adjectivs oder Particips: nicht, un- (= griech. α privativum), z. B. **غَيْرُ مُؤْتَلٍ** unablässig, I. 43. **غَيْرُ أَحَدِهِ** einer, der dessen nicht würdig ist, Z. 55. **غَيْرُ مُحْتَلٍ** nicht verunreinigt, I. 32. **غَيْرُ مُوسَلٍ** nicht zur Weide gelassen, I. 69. **غَيْرِ مُعَجَلٍ** ohne sich zu beeilen, I. 23. ferner I. 31. 39. An. 61. — **غَيْرُ أَنْ** nur dass, nur deshalb weil, T. 72. H. 9. — **غَيْرُ تَغْمُغٍ** ohne wildes Geschrei, An. 63. **بَغَيْرِ تَبَسُّمٍ** ohne freundlich zu lächeln, An. 53. **فِي غَيْرِ بَرٍّ** ohne Pietät, Am. 42.

غَاظَ — V *inf.* **تَغَيُّظٌ** zornentbrannt sein, H. 24.
غَيْظُ — **غَيْظُ** *n. pr.* einer arabischen Tribus, Z. 18.

ف

فَ copulative Partikel der Gradation: und, ferner, hierauf, nachher, also, daher, denn, *passim*.
فَ gebraucht wie **وَ** i. S. v. **رُبَّ** ... **فَمِثْلِكَ** so manche gleich dir...!, I. 16.
فَوَادٍ — **فَوَادٍ** Herz, I. 42. Z. 62.
فَالٍ — **مُغَائِلٌ** Fälspieler (**فَالٌ** ein Knabenspiel), T. 5.
فَامٌ — **مُفَامٌ** geräumiger (Kamelsattel), Z. 15.
فَتَّ — **فَتَيْتٌ** zerstoßen, zerbröckelt, I. 38.
فَتَاتٌ kleines Stück. **فَتَاتُ الْعَهْنِ** die Wollstückchen (zum Ausputz der Kamelsänfte), Z. 12.
فَتَاقٌ — **فَتَاقٌ** *n. pr.* einer Landschaft, H. 3.

قَتَلَ *inf.* قَتَلَ ein Seil drehen, T. 25.

— II festdrehen.

مُقْتَلٌ gut gewobener (Stoff), I. 12.

gut gedrehter (Docht), I. 71.

مِرْقَانِ أَفْتَلَانِ — أَفْتَلٌ Kniee, die nach aussen abstehen, T. 22.

قَتْنِي junger Mann, Mann, T. 42. 68.

101. Z. 62. 63. vornehmer Mann, T. 58.

لَيْسَ بِفَاحِشٍ übermässig. فاحش — فاحش

nicht zu langer (Hals),

I. 34. الْفَاحِشُ der schmutzige Geizhals, T. 66.

قَحْلٌ, *pl.* قُحُولٌ, Hengst, L. 25.

فَحْمٌ tiefschwarz, kohlschwarz, I. 35.

فَخْدٌ Oberschenkel, T. 19.

فَخَّرَ *impf.* a an Ruhm übertreffen,

c. عَلَى *pers.* L. 72.

مُقَدَّمٌ (Glas) mit einem Seibkorb versehen (قَدَامٌ Sieb), An. 38.

قَدْنٌ hohe Burg; bildl. zum Vergleich einer Kamelin, An. 3.

قَدَى *impf.* i loskaufen, T. 40. —

VIII sich loskaufen, T. 40 (könnte ich dich doch von ihr (der gefährvollen Reise) loskaufen, während ich mich loskaufe!). *part.*

مُقْتَدٌ st. مُقْتَدٌ, T. 78.

قَبِيرٌ — قَبِيرٌ Antilopenjungen, L. 37.

مِقْرٌ (Pferd) geeignet zu rascher Flucht, I. 53.

لَقَرْجَ كَرْبَى — II zerspalten; لَقَرْجَ der hätte gewiss meine Betrübniß zerstreut, T. 77.

قَرْجٌ Spalte, Ritze; Hinterbeinspalt (des Pferdes), I. 60. Schamteil, L. 48. — *pl.* قُرُوجٌ (Panzer-)fugen, An. 51.

أَفْرَدْتُ أَفْرَادَ ... — IV allein lassen; ... ich war vereinsamt wie..., T. 54. — *part. pass.* مُفْرَدٌ T. 35 (مُفْرَدٌ st. مُفْرَدٌ).

قَرْدَةٌ n. *pr.* eines Berges, L. 18 (قَرْدَةٌ st. قَرْدَةٌ).

قَرَسٌ, *pl.* أَقْرَاسٌ, Pferd, An. 84.

قَوَارِسُ, *pl.* فَوَارِسُ, Reiter, L. 87. An. 34.

فَارِسِي persisch, H. 56.

فِرَاشٌ Bettdecke, Bett, I. 38.

فَرَصَ, قَرِيبَةً, *pl.* قَرَائِصُ, Seitenteil zwischen Schulter und Hüfte, T. 101. An. 41.

فَرَطَ — II etwas unbeachtet lassen, verpassen, ohne Umsicht verfahren, L. 54.

فَرَطٌ flinkes Ross, L. 63.

فَرَعَ — IV hinansteigen; erhöhen. أُرْفِعَتْ لَهَا كَتِفَاهَا hochgeworfen sind ihre Schultern, T. 26.

فَرْعٌ Zweig; (weibliches) Haar, I. 35. — *pl.* فُرُوعٌ Zweige, Zweigspitzen, L. 6.

فَرَّقَ — III sich von etwas trennen. *inf.* فِرَاقٌ Trennung, An. 10. فَارَقَتِ الْجُفُونَا (die Schwerter) haben sich der Scheiden entledigt, Am. 91. — V getrennt sein; *inf.* تَفَرَّقَ Trennung, Am. 9.

فَرَقْدٌ Antilopenkalb, T. 33. (فَرَقْدٌ *st.* فَرَقْدٌ)

فَرَوٌ Fellgowand, An. 27.

فَرَى — V gespalten, zerspalten sein,

Z. 40 (Kampfgewühl, das gespalten war mit Waffen und Blut).

فَرَعَ *impf.* a erschrocken sein, L. 82.

— IV schrecken, Schreck einjagen, Z. 37. H. 11.

فَسَدَ — IV zu Grunde richten; vergeuden. *part.* مُفْسِدٌ *st.* مُفْسِدٌ, T. 64.

فَشَا *impf.* u sich ergiessen, sich verbreiten über, c. عَلَى, Am. 39.

فَصَلَ — II zerteilen. — *part. pass.* كَالْحَزْجِ مُفَصَّلٌ zerteilt, abgeteilt. الْمُفَصَّلُ بَيْنَهُ wie die (weiss und schwarz) gestrichelten jemenischen Muscheln, I. 64. الْفَصْلُ الْغُلَّتُ الْغُلَّتُ الْغُلَّتُ Gürtel, der mit goldgefassten Edelsteinen besetzt ist, I. 25.

فَضَّ zerbrechen, z.B. ein Siegel, L. 59.

فَضَلَ — V das Miḍḍal (c. i. ein ärmelloses Arbeitsgewand) anziehen, I. 38. — *part.* الْمُتَفَضِّلُ der, welcher ein Miḍḍal anhat, I. 26.

فَضْلٌ Vorzüglichkeit, Vortrefflichkeit,

Z. 52. L. 80. Bethätigung der Vortrefflichkeit, Z. 52.
 أَفْضَلُ vorzüglicher ... أَفْضَلُ der vorzüglichste, welcher..., H. 28.
 فَضَاءٌ weites Gefild, L. 7.
 فَطَمَ *impf.* i die Milch entziehen, entwöhnen, Z. 32.
 فَطَامَ Entziehung der Milch, Entwöhnung, L. 46. Am. 104.
 فَاطِمَةُ *n. pr.* einer Geliebten des Dichters Imru'u 'l-kais. أَفَاطِمُ st. أَفَاطِمَةُ Faṭimal, I. 19.
 فَطَعَ — IV zu schwach sein, einer Sache nicht gewachsen sein, L. 87.
 فَعَلَ *impf.* a thun, machen, I. 20. An. 75. فَعَلْنَا بِهِمْ wir haben sie behandelt, H. 55.
 فَعَلَ, *pl.* فَعَالٌ, Handlung, That, L. 83.
 كَفَعَلَ الشَّارِبُ wie es der Trinkende thut, An. 18.
 فَتَّى zerbrechen, zersprengen, H. 58. — VII losgelöst sein; nicht aufhören, etwas (*acc.*) zu sein, T. 84 (meine Hüfte wird stets Unter-

futter für ein Schwert sein, d. h. ich werde stets ein Schwert an der Hüfte tragen).
 فُفْلٌ schwarzer Pfeffer, I. 3 (فُفْلٌ st. فلفل).
 مُفَقِّلٌ gepfeffert; gewürzter Wein, I. 80 (مُفَقِّلٌ st. مغلغل).
 فَلَكٌ — فَلَكَةٌ kleiner Kreis (einer Spindel), I. 78.
 فَلَ — VIII die Milch entziehen, entwöhnen; وَأَفْتَلِينَا (st. وَأَفْتَلِينَ) sie bekommen keine Muttermilch mehr, Am. 79.
 أَفْلَاءٌ, *pl.* أَفْلَاءٌ, Wüste, H. 64 (Wüste an Wüste, أَفْلَاءٌ st. أَفْلَاءٌ).
 فَمٌّ Mund, Z. 10 (s. Comm.). An. 14. 30.
 فَتَيْفٌ edler Zuchthengst, An. 33.
 فَنى — VI sich gegenseitig vernichten, Z. 19.
 فَنَّا *solanum*, Nachtschatten, (eine Pflanze), Z. 12.
 فَاتٌ — IV entweichen lassen, I. 51.
 قَوْدٌ grosse Haarlocke (über dem Ohr), I. 30.

قَارَّة Gewürzgeruch, Aroma, An. 14.

قَوْى *praep.* oberhalb, über, I. 38. 74.

T. 14. L. 9. 14. 27. Am. 76.

An. 20. darüberhinaus, noch mehr

als, L. 67. Am. 53. 68. من قَوْى

oberhalb, über, Z. 7. — *deminut.*

فَوْيَقَ ein wenig oberhalb; فَوْيَقَ

فَوْيَقَ nur wenig über der Erde,

I. 60.

فِي *praep.* in (sowol örtlich als zeit-

lich), *passim.* فِي الْفَاءِ in dem

Augenblick des Zusammenstosses,

Am. 30. فِي مَتْنِي وَمَرْسَلِ (Harr-

locken) teils gelockten, teils lose

herabwandelnd, I. 36. فِيهَا in ihr

u. der Trunkenheit, Am. 4. un-

ter, inmitteu, II. 39.

فَاء *impf.* i zurückkehren, II. 80.

فَيْد *n. pr.* eines Castells, L. 17.

فَاصٍ reichlich fliessen, I. 9.

مُفَاصَّةٌ dickbäuchiges (Weib), I. 31.

ن

نَبَب *pl.* نَبَب, Zelt, Am. 94. H. 42.

قَبْر Grab, T. 64.

قَبْل — II küssen. — IV herankom-
men, An. 65. *part.* مُقْبِلٌ vorwärts
trabend, I. 53.

قَبْل *praep.* vor (zeitlich), z. B. الْأَعْدَاءُ

قَبْلَكَ die Feinde vor dir, unsre

früheren Feinde, Am. 57, ferner

I. 7. Am. 9. 65. قَبْلَ التَّهْدِيدِ bevor

(sie) in Schrecken geraten sind,

T. 75. وَالْأَمْسِ قَبْلَهُ vorgestern,

Z. 48. قَبْلَ مَا الْيَوْمُ schon früher,

II. 24. قَبْلَ مَا قَدْ vorher schon,

bereits früher, H. 22. — *deminut.*

قَبِيلٌ kurz vor, Am. 33.

قَبِيلٌ *pl.* zu قَبِيلَةٌ Stammesfamilie,

Stamm, Kabylo, Am. 94.

مُقَبَّلٌ Stelle, wo man geküsst wird,

An. 13.

قَتَادَ *n. n.* قَتَادَةُ Name eines
stachligen Gewächses, Am. 29.

قَتَلَ *impf.* u töten, An. 7. *part.* قَاتِلٌ

I. 20. *inf.* قَتْلٌ Gemetzel, Am. 47.

قَتِيلٌ getötet, Z. 42.

مَقْتَلٌ Morden, Mord, I. 24.

مَقْتُلٌ gemordet. مَقْتَلٌ قَلْبٌ zu Tode
gemartertes Herz, I. 22.

قَتَمٌ — قَتَامٌ Staub, L. 64.

مَقْتَبِيٌّ Dienst leisten. مَقْتَبِيٌّ قَتَا *inf.*
Diener, Am. 56 (مَقْتَبِيْنَا st.
مَقْتَبِيَيْنَ).

قَحِمٌ — VIII hinabspringen, *c. acc.*
loci, An. 71.

قَدْ *adv.* schon, bereits, nun, nun
wirklich, *passim*. وَقَدْ zur Einlei-
tung eines Zustandssatzes, z. B.
Am. 13. H. 11. Vor dem Im-
perfect: gelegentlich, vielleicht,
auch wohl. وَقَدْ schon längst, L.
16. قَدْ oft schon habe ich
gezeltet, L. 58. Mit *suff.* قَدِي
es genügt mir schon, T. 86. Ver-
stärkt mit لَيْ: لَقَدْ, *passim*.

قَدْ *inf.* قَدْ in die Länge schneiden,
T. 31.

قَدْ Längsschnitt, T. 31. langer Le-
derriemen, T. 38.

مَقْدَدٌ *part. pass.* II zerissen (es Hemd),
T. 28 (مَقْدَدٌ st. مَقْدَدٍ).

قَدَحٌ *inf.* قَدَحٌ 1) Feuer schlagen
(mit Feuerstein), An. 19. 2) mit
einem Löffel schöpfen, L. 59.

قَدَحٌ *pl.* zu قَدَحٍ, Spielpfeil, An. 52.
قَدَرٌ können, vermögen, Am. 95. —

II beschliessen (vom Ratschluss
Gottes). مَقْدَرٌ لَنَا وَمَقْدَرِيْنَا (st.
وَمَقْدَرِيَيْنَ) indem (die Todesloose)
über uns verhängt und wir für
sie bestimmt, praedestinirt sind,
Am. 8.

قَادِرٌ mächtig, Am. 103 (قَادِرِيْنَا st.
قَادِرِيَيْنَ).

قَدِيرٌ im Kessel gekocht, I. 67.

قَدِمٌ — II vorangehen lassen, L. 33.
vorschlagen, H. 66. — IV *inf.*
أَقْدَامٌ vorwärts-, vorantreiben, L.
33. أَقْدِمُ kühn vordringen, T. 98. أَقْدِمُ
(st. أَقْدِمُ) avant! An. 70. — V
vorgehen (in feindlichem Sinn),
vordringen, Z. 35. — VI vorauf-
gegangen sein, vorbei sein, An. 5.

أَقْدَامٌ *pl.* zu قَدِمٌ Vorderfuss, L. 71.
مَقْدَمٌ Ort des Vordringens, An. 64.

قَدَعَ *inf.* قَدَعٌ schmähen, T. 75.

قَذَفَ *impf.* i mit Steinen bewerfen; heimsuchen, T. 75 (wenn sie darauf ausgehen, deine Mannesehre zu schmähen). *inf.* قَذَفَ Heimsuchung, T. 76.

مُقَذَّفٌ einor, der oft beschossen wird, d. i. kampfgeübt, Z. 38.

قَدَى Augensplitter; عَوَارِ الْقَدَى alles was das Auge verletzt, Staubteilchen, Asche, Grashalm u. a., T. 33.

أَقْدَا *pl.* zu قَدَى Staubteilchen, H. 32.

قَرَّ — IV 1) einen Platz anweisen; أَنْ نَقَرَّ الْخَسَفَ فِينَا dass wir die Ehrenschädigung auf uns sitzen lassen, Am. 101. 2) kühlen: أَقَرَّ الْعَيْنَ hat die Augen gekühlt (zum Ausdruck besonderen Wohlbehagens), Am. 11.

قَرَّةٌ Kälte, L. 62.

قَرَارَةٌ kleine runde Grube, An. 16.

لَمْ تَقْرَأْ *impf.* a trächtig sein; جَنِينَا (Kamelin), die noch koi-

nen Embryo im Schoosse getragen hat, Am. 14.

قَرَّبْتُ بِالْقُرْبَى — II nähern قَرَّبْتُ ich habe mich nahe gehalten, wie es die nahe Verwandtschaft gebot, T. 73.

قُرْبَةٌ lederner Milchslauch, I. 48.

قَرِيبٌ بَيْنَ الْمَنَسَمَيْنِ nahe, H. 63. (Kamel), dessen Hufe beim Auftreten nahe an einander sind, An. 24.

قُرْبَى nahe Verwandtschaft, T. 73. 79.

تَقْرِيبٌ eine Laufart, bei der die beiden Vorderbeine zugleich gehoben und gesenkt werden, Galopp, Hopsen, I. 59.

قَرْدَدٌ holprig, T. 27.

قُرَيْشٌ — قُرَشٌ *n. pr.* einer arabischen Tribus, Z. 16.

قَرَضِبٌ — قَرَضِبَةٌ *pl.* zu قَرَضِبٌ Räuber, H. 43.

قُرْطٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 70

قُرْطَاسٌ Karte, T. 31.

قَرَطَمٌ jemenisch, H. 50.

قرع — III *inf.* مُقَارَعَةٌ streiten, kämpfen gegen, *c. acc.*, Am. 48.

قرم — قرَامٌ rotes Tuch, welches an den Seiten der كَلَّة (eines Schutzvorhangs) ist, L. 13.

قَرَمَدٌ Bekleidungs-*masse* (für Bau-*lichkeiten*, wie Backstein, Gyps u. a.), T. 23.

قَرَنٌ verbinden mit, *c. ب*, An. 38 (gelb, das mit weiss verbunden ist).

قَرِينٌ am gleichen Seil festgebunden, Seilgenosse, Am. 66. Genosse, Am. 85.

قَرِينَةٌ Genossin, Am. 66.

مُقَرَّنٌ zusammengefesselt. Am. 84 (مُقَرَّنِينَ *st.* مُقَرَّنِينَ).

قَرْنَفُلٌ *cariophyllum*, Gewürznelke, I. 8.

قَرَى Rücken, T. 24.

قَرَى, *inf.* قَرَى, bewirten, Am. 33.

قَرَى Bewirtung, Am. 32. 33.

قَرَى *pl.* zu قَرِيَّةٌ Ortschaft, Stadt, Z. 33.

الْمِقْرَاءُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 2.

قسط — IV Gerechtigkeit üben. — *part.*

مُقَسِّطٌ gerecht, H. 28.

قَسَمَ teilen, austeilen, T. 5. L. 84. —

II verteilen unter, *c. فى*, L. 85.

Am. 82. — IV schwören bei, *c.*

ب, T. 23. Z. 16. 26.

قَسِيمَةٌ Gewürz-, Parfümkästchen, An. 14.

قَسَامٌ Verteiler, L. 85.

مُقَسِّمٌ Verteiler, L. 79.

مُقَسِّمٌ Schwur, Z. 26 (مُقَسِّمٌ *st.* مَقْسَمٌ).

قَوْسٌ *pl.* zu قَوْسٌ Bogen, T. 21. An. 45

قَشِيبٌ neu, Z. 15.

أَمَّ قَشَعَمٌ alter (Geier), An. 75. قَشَعَمٌ

Geier, Z. 37.

قَصَبٌ Schilfrohr, An. 31.

قصد — V getötet werden, fallen, L. 52.

قَصَرَ *impf.* u kurz sein; einer Sache nicht gewachsen sein, يَقْصُرُ دَوْنَهُ

(das Auge) war (beinahe) zu

schwach, um es vollständig zu

überblicken, I. 68. — II *inf.*

تَقْصِيرٌ verkürzen, T. 61 (die Vor-

kürzung des Regentages durch

die Gesellschaft eines schönen

- Mädchen). **فَلَا أَقْصِرُ عَنْ تَدْنِي** nicht beschränke ich (meine) Freigebigkeit, An. 40.
- قَاصِرِينَ** *n. pr.* einer Ortschaft, Am. 7 (**قَاصِرِينَ** st. **قَاصِرِينَ**).
- بِقَاصِمَةِ الظَّيْرِ** brechen, zorbrechen. mit gebrochenem Rücken, H. 80.
- قَاصِي الْبَرَكِ** entfernt. **قَاصِي** — **قَاصَا** weiter weg lagernden von den Kamelen, T. 92.
- بَارْجَانِهَ** entfernt, abgelegt; **قَاصِي** an seinen entlegenen Seiten, I. 81.
- قَاصَا** *n. pr.* einer arabischen Stammesfamilie, Am. 31. H. 77.
- قَاصِمَ** *impf. a* mit spitzigen Zähnen auffressen, An. 50.
- قَاصِي** *impf. i* verrichten, fertig machen, vollenden, Z. 36. L. 54.
- لَأَقْصِي حَاجَةَ الْمُتَلَوِّمِ** um das Bedürfnis, das mich hier zögernd verweilen läßt, zu befriedigen (nämlich durch Weinen an der verlassenen Wohnstätte der Geliebten), An. 3. — **II** vollenden.
- فَقَضَّوْا مَنَايَا بَيْنَهُمْ** sie bereiteten sich Tod und Verhängnis, Z. 41.
- قَضَا** Entscheidung; Tod, H. 74. Beweiskraft, H. 48.
- قَطَابٌ** — **قَطَبٌ** unterer Teil des Busens, T. 50.
- قَضَعَ** *impf. a* abschneiden, L. 20. durchschneiden, durchstreifen, I. 49. — **V** abgeschnitten, zerschnitten sein, L. 16. 23.
- قَضِيْعٌ** Geißel, Riemenpeitsche, T. 43.
- أُمُّ قَطَامٍ** *n. pr.* einer Frau, H. 56.
- فَقَضَّوْا قُضْنَا** Baumwolle. sie hatten die mit Baumwolldocken versehenen Sänften bezogen, L. 12.
- قَضَنَ** *n. pr.* eines Ortes, I. 73.
- قَظِيْنٌ** Diener, Slave, Am. 51 (**قَظِيْنًا** st. **قَظِيْنًا**).
- كَطَا** Katá-vogel (eine Feldhuhnart).
- رِدْيُ لَهَنَّا** *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 4.
- فَعَدْتُ نَدَ** ich setzte mich setzen.

mich, ihn (den Blitz) zu betrachten, I. 72.
 قَعَسَ *fem.* zu أَقْعَسَ *stark*, dauerhaft, H. 23.
 قُفٌّ Anhöhe, T. 15.
 قَفَرٌ wasser- und vegetationslose Wüste, L. 27. verödet, I. 49. — IV أَقْفَرٌ leer und verödet sein, An. 5.
 قَفِيزٌ — قَفِيزٌ Kafiz (ein Getreidemass), Z. 33.
 قَفْلٌ trocken, L. 49 (s. a. u. أَعْصَامُ).
 قَفَا Hinterkopf, Am. 59.
 قَلَّةٌ رَأْسُهُ Spitze, Gipfel. قَلَّةٌ — قَلٌّ Scheitel seines Hauptes, An. 26.
 قَلِيلٌ wenig, I. 50. An. 15.
 قَلْبٌ Herz, I. 20. 22. Z. 53.
 قَلَتْ Grube im Gestein mit stagnierendem Wasser, T. 32.
 قَلَدٌ — II (ein Halsband) um den Hals legen. مَقْلَدَةٌ أَعْنَتَهَا (Rosse) am Hals von ihren Zügeln umgeben, Am. 27.
 قَلَصَ *impf.* i erhoben sein (von den

Lippen, wenn man den Mund aufmacht), An. 62.
 قُلُوصٌ *pl.* zu قُلُوصٌ Straussenjunges, An. 25.
 قَالِصٌ verkrüppelt, L. 41. قَالِصٌ أَقْدَامُهَا (einer armen Frau), deren Kleidfetzen zusammengeschrumpft (d. h. zu kurz) sind, L. 76.
 قَلَقَ wackeln, L. 68.
 قَلَمٌ — II beschneiden, Z. 38 (seine Klauen, welche nicht beschnitten worden, تُقَلَّمُ *st.* تُقَلَّمُ).
 أَقْلَامٌ *pl.* zu قَلَمٌ Schreibrohr, L. 8.
 قَلَامٌ Name eines Gewächses, L. 34.
 قَلَا — قُلُونٌ *pl.* zu قُلَّةٌ, kleine Holzstückchen, welche zu einem Schlagspiel verwendet wurden, Am. 89 (s. Comm.).
 قَمِيصٌ — قَمِصٌ Hemd, T. 28.
 قُمْقُمٌ Krug, An. 32 (قُمْقُمٌ *st.* قُمْقُمٌ).
 قَنٌّ — الْقَنَانُ *n. pr.* eines Berges, I. 75. Z. 14.
 قَنَصٌ — VIII erjagen, erhaschen, T. 46.

جاذبـb

Jagdbeute, An. 57.

قنـبـبـبـبـبـبـبـبـبـبـبـبـb pl. zu قنـبـبـb Jäger, H. 11.

قنـبـبـb Brücke, T. 23.

قنـb impf. u sich zufrieden geben mit etw., c. ب, L. 84.

قنـb Schleier, An. 34.

قنـb Dattelfrucht, I. 35.

قنـb, pl. قنـb, Lanzenrohr, Lanze, Am.

36. An. 49. 68. قنـb i. S. v. unsere Streitbarkeit Am. 57.

قنـb — III mischen, part. fem. قنـb I. 32 (wie eine junge Kuh, deren Farbe mit gelblicher untermischt ist).

قنـb weisslich, L. 38.

قنـb وحـb القنـb n. pr. eines Ortes, L. 19.

قنـb impf. u nähren, füttern, Am. 88.

قنـb — IV Rache nehmen an einem (acc.) für jem (ب), ihn aus Rache töten, H. 61.

قنـb pl. zu قنـb ebener Platz, Fläche, I. 3.

قال impf. u sagen, passim. — pass.

قيل, T. 86. — inf.

قول Rede, Z. 20.

قيل Rede, H. 16. Zuruf, An. 70.

قام impf. u stehen, dastehen, T. 58.

sich erhoben, aufstehen, I. 8. اذ

ما قمت منتصراً wenn ich mich zur

Rache erhebe, T. 85. — IV ver

weilen, Stand halten, H. 37. ge

rade machen, pass. gerade sein,

Am. 75.

قوم Volk, Leute, T. 42. 45. 46. 87.

Z. 24. L. 81. Am. 38. 45. 77. An.

7. H. 40. 65. قومه seine Angehö

rigen, Z. 52. i. S. v. Feinde, Am.

30. An. 65. — pl. أقوام.

قوم Stütze, Stützpunkt, L. 21. 36.

قائم part. stehend, I. 61. 69. Griff

(des Schwertes), T. 87. — pl.

قيام قيامها die stehenden (Was

serrohre), L. 35.

أقوام pl. zu قوم Leute, Volk, I. 48.

Am. 52.

مقوم grad gerichtete (Lanze), An. 48.

مَقَامٌ Aufenthaltort, L. 1.

قوى — IV leer und verlassen sein,

An. 5.

مَقْتَوِيَّيْنِ st. مَقْتَوِيَّيْنِ st. مَقْتَوِيَّيْنِ, *gen*
acc. pl. zu مَقْتَوِيٌّ Diener, Am.

56 (s. u. قَتَا).

قَيْدٌ Fessel. قَيْدُ الْأَوَايِدِ Fessel des
Wildes, *epith.* für ein feuriges
Pferd, weil es das Wild nicht
entkommen lässt, sondern erlegt,

I. 52.

قَيْسٌ männlicher Personenname. T.

81. H. 50. 72. أَمْرُو الْقَيْسِ *n. pr.*
des Dichters der ersten Mu'al-
laka, I. 14. H. 58.

قَيْلٌ Häuptling, Am. 54.

قَيْنَةٌ Sängerin (beim Zechgelage),
T. 49.

قَيْنِي i. S. v. Sattelzeug (*n. rel.* von
جَزَعَنَهُ Eisenarbeiter, Sattler).

عَلَى كُلِّ قَيْنِي فَشَيْبٍ (die Mäd-
chen) durchzogen das Thal (si-
tzend) auf lauter neuen Sätteln,
Z. 15.

كَ

كَ (stets mit dem folgenden Wort
verbunden): wie, gleichwie, *pas-*
sim.

كَاسٌ Becher, T. 47. Am. 5.

وَكَاثِنُ تَرَى مِنْ صَامِتٍ wie viel?
wie viel schweigende siehst du!
Z. 61.

كَأَنَّ *conj.* (hat das folgende Nomen
im *acc.*): als wenn, gleich als ob,
pāssim.

كَأَنَّمَا gleich als ob, T. 22. An.
24. 29.

كَبَّ *impf. u* nach vorwärts zu Bo-
den strecken. كَبَّ عَلَى الْأَذْقَانِ
auf's Kinn werfen, niederstre-
cken, I. 74. — IV sich einer Sache
zuneigen. الْمِكْبُ عَلَى الرِّنَادِ der
sich mit den Feuerhölzern zu
schaffen macht, An. 19.

كَبِيرٌ أَنْاسٍ gross. كَبِيرٌ — كَبَرٌ
Vornehmer, I. 77.

كَبِشٌ Widder; Anführer, H. 50.

فِيُوضَعُ فِي كِتَابٍ Schrift. كَتَبَ — كَتَبَ
wird notirt, Z. 28.

كَتَيْبٌ pl. zu كَتَيْبَةٌ Schaar, Kohorte,
Am. 74. 83.

كَتِفٌ Schulter, I. 61.

كَتِفٌ Schuher, T. 26.

كَتَيْفَةٌ n. pr. eines Ortes, I. 74 (كَتَيْفَةٌ
st. كَتَيْفَةٌ).

كَتَمَ impf. u verheimlichen, c. dupl.
acc. Z. 27.

كَتَنٌ — كَتَنٌ Leinwand, I. 47.

كَتَيْبٌ Sandhügel, I. 18.

كَثَرَ — IV viel machen, vervielfälti-
gen. مَنْ أَكْثَرَ التَّمَلُّكِ wer die Bitte
häufig stellt, Z. 64.

كَثِيرٌ viel, zahlreich, T. 82. Z.
37. 50. وَكَثِيرٌ غُرَبَاءُ so
manche (Wohnstätte), deren
fremde Besucher zahlreich sind.
L. 70.

كَحَلٌ unersättbares Jahr, Am. 90.

كَحِيلٌ Pech, Harz, An. 32.

كَحُولٌ mit كَحُولٍ (einer Augen-
salbe, collyrium) eingerieben.

كَمَّكَوَلَتَيْ ... wie die beiden
Augen ..., T. 33.

كَدِيدٌ — كَدِيدٌ rauher holpriger Bo-
den, I. 56.

كَدِرٌ unrein, trüb(es Wasser), Am. 99.

كَدَمَ impf. i beissen, auf etw. c. عَلَى,
T. 9. — inf.

كَدَامٌ Beissen, L. 25.

كَدَمٌ part. pass. IV stark gefessel-
ter (Zuchthengst), An. 33.

كَرَّ inf. كَرَّ sich von der Flucht wie-
der zum Kampf und Angriff wen-
den, T. 60. An. 65.

كَرٌّ erneuter, zweiter Angriff, L. 52.

كَرٌّ (Pferd) gut geeignet zu erneu-
tem plötzlichen Überfall, I. 53.

كَرَبٌ Betrübuis, T. 77.

كَرَمٌ — II ehren, Z. 58. — IV Ehre
erweisen. كَرَمٌ der verehrte
(Gast), An. 8. — V sich edelmü-
tig zeigen; كَرَمِي mein Edel-
sinn, An. 40.

كَرَمٌ Vornehmheit, Edelmut, L. 80.

كَرِيمٌ edel, vornehm, T. 48. 63. An.

49. — *pl.* كِرَامٌ, T. 66. Z. 46. H.
 62. كِرَامٌ بَنُونَ Fürstensöhne, T.
 82. كِرَامُهَا ihre Edelsten, L. 72.
 أَكْرَمٌ *lat.* zu كَرِيمٌ. die Edelsten. Am 63.
 كَرِينَةٌ Lautenspielerin, L. 60.
 كَرِهَ *inf.* كَرِهَ Abneigung haben gegen etwas, etw. nicht gern thun. كَرِهَ الذِّمَاءُ نِزَالَهُ (Feind), mit dem sich selbst die Heldenmütigsten nicht gern einliessen, An. 47. كَرِهًا widerwillig, H. 61.
 كَرْبَةٌ Krieg, Kriegsnot, Am. 11.
 كُرَةٌ, *pl.* كُرُونٌ, Ball, Am. 93 (*acc.* الكُرَيْنِ *st.* الكَرِينَا)
 كَسَابٌ *n. pr.* einer Händin, L. 52.
 كَسُوبٌ رَغَائِبٌ viel gewinnend. رَغَائِبٌ (st. رَغَائِبٌ) einer, der seine Wünsche stets erreicht, L. 80.
 كَوَاسِبٌ auf Raub ausgehende (Wölfe), L. 38.
 كَسَلٌ *impf. a* feig sein, T. 42.
 كَشْحٌ Hüfte, I. 30. 37. T. 84 Hüftteil, Weiche, Am. 17. كَشْحًا طَوَى

- etw. im Innern verheimlichen, c.
 عَلَى *rei*, Z. 35.
 كَاشِحٌ heimlich Hass und Groll hegend, Am. 13 (الكَاشِحِينَ *st.* الكَاشِحِينَ).
 كَشَفَ *inf.* كَشَفَ den Hengst in jedem von zwei aufeinander folgenden Jahren zulassen, Z. 31 (die Kamelin wird empfangen, indem sie den Hengst zwei Jahre hinter einander zulässt).
 كَعْبٌ *pl.* كُعُوبٌ Knoten, Absätze des Lanzenrohrs, An. 48.
 كَفَّ *impf. u* zurücktreiben, T. 32.
 كَفٌّ Hand, I. 58. T. 102.
 كَفٌّ *pl.* zu كَفٌّ, hohle Hände, Am. 15.
 كَفَّةٌ *pl.* كَفَفٌ, Rundung, runde Zeichnung (einer Tätowirung), L. 9.
 كَفًّا — كَفًّا gleichgeartet, ähnlich, c. H. 39 (كَفًّا *st.* كَفًّا).
 كَفَّرَ verdecken, L. 42.
 كَفْرٌ Undank, An. 61.
 كَافِرٌ Nacht, L. 65.
 كَفَلٌ *pl.* zu كَافِلٌ Bürger II. 66.

مُتَقَبِّرٌ mit düster Miene. gegenüber

von etw., c. على H. 26.

دَفَى genügen; الْعَوْدَ مِنْهُ الْبَدَأُ

(Schwert), dessen erster Hieb für die Wiederholung genügt, d. h. mit welchem nur ein Hieb nötig ist, T. 85.

كَلَّ — II bekränzen, umgeben, L. 77.

كُلَّ Gesamtheit, All — ganz:

كُلُّهَا der gesammte Stamm,

T. 54. jeder: z. B. كُلُّ لَيْلَةٍ jede

Nacht, T. 67. كُلُّ سَارِيَةٍ jede

nächtliche Wolke, L. 5. ferner

L. 75. T. 71. Z. 3. 12. 17. 26. 56.

L. 13. 59. 76. 81. Am. 85. 90. An.

16. 17. 75. II. 14. 34. 43. 49. Mit

وَأَمَّا كُلُّ أَحَدٍ jeder von ihnen, Z. 32.

Am. 48. II. 48. أَعْمَ ich scho

oinen jeden von ihnen, Z. 44. كُلُّ

كُلُّ jeder welcher, II. 18. كُلُّ

سَابِيَةٍ lauter weite Panzerhem-

den, Am 76 عَلَى نَسَبٍ قَتَنِى

auf lauter neuen Sätteln,

Z. 15.

كَلَّةٌ rote Decke, Schutzvorhang (ge-
gen Mücken), Z. 8. L. 13.

كَلَالٌ Schläffheit, L. 23.

كُلُّهُ Wolke, in welcher der Blitz
züngelt, I. 70 (s. Comm.).

كِلَانٍ beide. بِلَا الْقَرْجَيْنِ die beiden
Schamteile L. 48. بِلَانَا, wir beide,

L. 51.

كَلَّ Weidefutter, Z. 41.

كَلْبٌ, pl. بِلَابٌ, Hand, Am. 29.

كُلَيْبٌ n. pr. eines Mannes, Am. 65.

كُلْثُومٌ n. pr. eines Mannes,
Am. 63.

كَلَفٌ — أَكْأَفٌ schwarzgeber (Ka-
melhengst), T. 16.

تَكْلِيْفٌ, pl. تَكْلَيفٌ, Bürden, Auf-
bürdungen, Z. 47 H. 40.

كَأَكَلَ Brust, I. 45.

كَأَمٌ verwunden, schädigen, An. 39.—

II verwunden, part. pass. مُكَلَّمٌ,

An. 41. anreden; مَكَلَّمِي... وَلَكِنْ

es hätte mich gewiss angeredet,

An. 69. — V Worte machen, re-

den, Z. 1 تَكَلَّمِي. (تَتَكَلَّمُ st. تَكَلَّمُ)

seg an! An. 2. **فِي التَّكَلُّمِ** beim
 Reden, Z. 61.
كَلَامٌ Rede, L. 10. An. 69.
كُلُومٌ *pl.* zu **كَلَمٌ** Wunde Z. 23.
كَمْ wie viel? **كَمْ مِنْ** id. — **كَمْ مِنْ لَيْلَةٍ**
 wie viele Nächte L. 57. **كَمْ... مِنْ**
مُحِلٍّ; Z. 14.
كَمَا wie, gleichwie, H. 52. 54. 55.
كَمِيتٌ rötlichschwarzes,
 kastanienbraunes (Pferd), I. 54.
 T. 59.
كَامِلٌ vollständig sein. *part.* **كَامِلٌ**
 vollständig, L. 45. — IV voll-
 ständig machen, T. 19.
كَمَنْ wie einer, der..., II 32.
كَمِيٌّ gut bewaffnet. — *pl.*
كُمَاءٌ Helden. An. 44. 47.
كَنَّ — X verdeckt sein; eingenistet,
 verborgen sein, T. 32.
مُسْتَكِنَةٌ innerer Hass, heimliche
 Feindschaft, Z. 35.
كَنْزٌ Schatz, T. 67. Z. 22.
كَنْدَةُ *n. pr.* einer arabischen Tribus,
 H. 70.

كَنَسَ — V sich in eine Sänfte bege-
 ben, L. 12.
كِنَاسٌ Wildlager. **كِنَاسَتِي** **صَدْنِي**, zwei
 Schlupfwinkel für Wild an den
 Wurzeln eines Lotusbaumes, T. 21.
كَتَفَ *impf.* u umhegen, umgeben,
 T. 21. — V id., T. 17. — VIII
 id. **لَنْ تَكْتَنَقَ** sie soll fürwahr ein-
 geschlossen sein! T. 23.
كَنْهَبٌ eine Eichenart, Steineiche,
 I. 74.
كَهْفٌ Höhle, Höhlung T. 32.
كَهْلٌ älterer Mann, der zu ergrauen
 anfängt, L. 86.
كَاهِلٌ oberster Teil der Schulter, I. 48.
كَهَى — **كَهَاءٌ** fette (Kamelin), T. 89.
يَكَادُ *impf.* α nahe daran sein. **كَادَ**
الْحَرْفُ بِقَعْنُرٍ دُونَهُ das Auge war
 beinahe zu schwach, um es zu
 übersehen, I. 68.
كُورٌ Kamelsattel, I. 11. T. 39.
كَوَاكِبٌ *pl.* zu **كَوْكَبٌ** Stern, L. 82.
كَانَ *impf.* u sein, *passim* — *juss.*
بَكَنْ und **بَا**, I. 21. T. 73. Z. 52.

كَيْفَ *adv.* wie? L. 10. الْمَرَارُ

wie ist (unter solchen Umständen) der Besuch? An. 9. فَكَيْفَ
wie also? Am. 100.

وَمَا تُكَالِ الدِّمَاءَ (Getreide) messen. كَالَى
indem das Blut nicht geröcht
wurde, II. 61.

ج

ج *adv.* der Affirmation (mit dem folgenden Wort verbunden): fürwahr, sicherlich, *passim.* لَعَمْرِي
so wahr ich bin! Z. 34. لَعَمْرُ أَبِيكَ
bei deinem Vater! An. 7.

ج *praep.* vor Suffixen = ج.

ج (mit dem folgenden Wort verbunden) 1) *praep.* zu (Attributbezeichnung), wegen, *passim.* لَمَّا صَبَّيْ
ein zu uns gehöriger Knabe, Am. 104. zur Bezeichnung der Autorschaft: لَهَا — الْمَعَاذُ الذَّانِبَةُ نَحْرَقَ
infolge derselben (nämlich der Panzerhemden, mit denen die Krieger angethan waren), Am.

77. فَيَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ o prächtige Nacht! I. 47. — 2) *conj.* vor dem *subj.* um zu, damit, *passim.*

لَا *adv.* nicht, *passim.* لَا حِلْمَ es giebt keine Vernunft. Z. 63. لَا أَبَا لَكَ du hast keinen Vater! Z. 47. Vor *adj.* oder *part.* mit ب, z. B. لَا بِمَعْطَلٍ nicht des Halsschmuckes bar. I. 34. ت. 99. Z. 46 und *passim.* لَا statt eines wiederholten لَيْسَ, T. 95. لَا c. *indet. gen.* ohne. لَا حَدَثَ ohne eine Ketzerei, T. 76.

لَوْحٍ Perle, T. 6.

لَامَةً, *pl.* لَامٍ, Panzer, L. 82 (لَامِيهَا) wegen des Reims statt لَامِيهَا.

لِثَامِيهَا لَثِيمٌ zu لَثِيمٍ *pl.* verwerflich. لَثَامٍ ihre (der Tribus) Schurken, L. 89.

لَامَةً (lorica) ange-
than, An. 34. II. 50.

لَا مِثْلَ mit Mühe, kaum. Z. 4.

لُبٍّ Einsicht, Vernunft, An. 72.

لُتَابٍ mit Waffen gerüstet, Am. 50 (مُتَلَبِّينَ st. مُتَلَبِّينَا).

لِبْدٌ *pl.* zu لِبْدٌ Mähne (des Löwen),

Z. 38

لِبْدٌ Satteldecke, I. 54.

لَبِيدٌ *n. pr.* des Dichters der vierten

Mu'allaka.

مُلبِدٌ zusammenklebend (von den

Schwanzhaaren, infolge des daran

hängen bleibenden Auswurfs und

Kothes), T. 16 (die Kamelin

schützt sich mit zottigem, beko-

theten Schweif vor den Bedräng-

ungen des Hengstes).

لِبْسَةٌ Bekleidung, Bekleidungsart,

I. 26.

لَبَانٌ Brust, An. 66—68.

لُبَانَةٌ Dringlichkeit, notwendige An-

gelegenheit, L. 54. Bedürfnis,

Sehnsucht, L. 20. ذُو اللَّبَانَةِ von

dringenden Geschäften behelligt,

Am. 3.

لَنَنٌ *pl.* لَنَاتٌ, Zahnfleisch, T. 9.

نَجَاٌ — VIII Zuflucht suchen.

الْمُنْتَجِمِينَ st. الْمُنْتَجِمِينَ der Zu-

flucht suchenden, Am. 64.

لِجَامٌ — نَجْمٌ, Zügel (nebst Zaum),

I. 69. L. 63.

مُلَجَّمٌ gut gezäumtes (Ross), in Zaum

und Zügel, Z. 36. An. 20 (مُلَجَّمٌ

st. مُلَجَّمٌ).

لَحِبٌ — لَحِبٌ deutlicher (ausge-

tretener Weg), T. 12.

مُلَاحَبٌ *part. pass. II* erschlagen, H. 75.

لَحْدٌ — IV *part.* مَلْحَدٌ seitwärts

gehöhltes Grab. T. 71.

لَحْزٌ geizig, Am. 4.

لَحَقٌ einholen, erreichen, L. 50. —

IV erreichen lassen, einholen las-

sen, c. ب' rei, I. 65.

لَحْمٌ Fleisch, I. 12. 67. Z. 62. L. 23.

لَحَامٌ *pl.* zu لَحْمٌ, Fleischstücke, L. 74.

لَذَنٌ *fem.* لَذْنَةٌ weich, zart, Am. 16. —

pl. لَذَنٌ geschmeidige (Lanzen),

Am. 36.

لَدَى *praep.* bei, penes, apud, I. 4. 26.

61. Z. 37. 38. 46. مَا لَدَيْهِ seine

Verdienste und Vorzüge, H. 28. 39.

لَذَّةٌ Vergnügen, Ergötzen, T. 53.

58. — *pl.* لَذَاتٌ, T. 56.

لَذِيذٌ lieblich, angenehm, An. 18.

لَذِيذٌ لَيْلُهَا (Nacht), deren Er-
götzung wunnig war, L. 57.

لَزَزْتُ zusammenfügen, anknüpfen an, c.
ب, T. 20.

لَزَزْتُ نِزَارَ عَشِيمٍ — نِزَارٌ einer, der sich einer
grossen Aufgabe unterzieht, L. 78.

لَسَنٌ — لِسَانٌ Sprache, Z. 62.

لَشَحٌ دَشَحٌ dünn, fein. لَحْفٌ —

لَحْفٌ schmüchtige Taille, I. 37.

لَحْفٌ für den feinen Beobach-
ter, Z. 11.

لَحْفٌ — V in Flammen stehen, lo-
dern, I. 60.

لَعَبٌ spielen, Am. 43 (لَاعِبِينَ st.
لَاعِبِينَ).

لَعَنٌ verfluchen, An. 22.

لَعَنٌ — VIII sich hinwenden zu,
An. 60.

لَعَنٌ — IV finden; لَعَنِي T. 46.

لَعَنٌ empfangen, concipiren, Z. 31.

لَعَنٌ (قَدْ + لَ) schon manchmal
bisweilen, An. 73 und *passim*.

لَعَنٌ — لَعَنٌ pl. zu لَعَنٌ Adler, H. 43.

لَقِيَ *impf.* a begegnen, zusammen-

treffen. لَقِيَ لَقِيهَا (st. لَقِيَهَا

wegen des Versmasses) da ich

ihnen nicht begegnete, An. 74.

inf. لَقِيَ, Am. 30. لَقِيَ لَقِيَ

Zusammentreffen, Kampf, H. 57.

— III auf etwas stossen, begeg-

nen, Am. 83. ... لَقِيَ لَقِيَ

wirst du mich antreffen bei ... ,

T. 48. — IV werfen, hinwerfen,

T. 10. L. 82. I. 79 (von der Wolke,

welche Regen auswirft). لَقِيَ

لَقِيَ (st. لَقِيَ die Sonne)

d. h. es fing an dunkel zu wer-

den, L. 65. لَقِيَ لَقِيَ

sie hat ihren Wohnsitz aufge-

geschlagen, Z. 37. — VI sich be-

gegnet, T. 28. — VIII begegnen,

An. 30 (in feiendl. Sinn). لَقِيَ

wenn wir uns zum Kampf be-

gegnet, Am. 70. sich versam-

eln, T. 48. لَقِيَ لَقِيَ

wenn alle (die ganze Tribus) ver-

sammelt sind, L. 78.

مَلْتَقَى Schädelnaht, T. 30.

لَكِنْ *advers. conj.* aber, sondern, jedoch, T. 45. 98. H. 46.

لَكِنْ *id.* (setzt das folgende Nomen in den Acc.), *passim*.

تَمْ *adv. c. juss. impf.*, nicht, *passim*.

لَقِيَ *s. u.* إِذَا كَمْ أَنْفَهُمَا — تَمْ

لَمَّا *adv. c. juss. impf.* noch nicht, Am. 73. 74. *لَمَّا تَمَوَّلَ* wenn du noch nicht reich bist, I. 50.

لَمَّا *conj. c. perf.*, nachdem, als, da, I. 45. 50. Z. 6. 13. Am. 21. An. 53 65. H. 19. 63.

لَمَسَ betasten, Am. 15 (اللامسينا st. اللامسين).

لَمَعَ *impf. a* funkeln, schimmern, leuchten, L. 82. لَمَعَ الْيَدَيْنِ das Fuchteln der Hände, I. 70.

لَوَاعِجُ *pl.* zu لَامِعَةً, Wüstenstriche, auf denen sich Dünste und Nebel tummeln, L. 53.

مُلَمَّعٌ Wildesel mit strotzendem Euter und schwärzlichen Zitzen, L. 25.

مُلَمَّمٌ — لَمَمٌ abgerundet, gerundet, T. 36.

لَمَى — لَمَى schwarzlippiger (Mund). T. 8.

لَهَّدَ Faustschläge versetzen, boxen. مَلْهَدٌ einer, der geboxt wird, T. 96.

لَهْدَمٌ langer Speer, Z. 56.

لَهَى *inf.* لَهَى spielen mit etw. c. ب. I. 23. — IV unterhalten, ergötzen. ... أَلْهَيْتُهَا عَنْ ich habe sie belustigt, so dass sie vergass auf..., I. 16. — V sich trösten. أَتْلَيْ بِهَا ich tröste mich über ihren Verlust, H. 14.

لَهْوٌ Ergötzung, L. 57.

لَهْوَةٌ zum Mahlen bestimmtes Korn, Am. 31.

مَلْهَى نَاطِيفٌ Spiel, Spielplatz. مَلْهَى Augenweide für den feinen Beobachter, Z. 11.

لَوْ *conj.* wenn, *passim*. وَلَوْ auch wenn, selbst wenn, T. 80. Z. 54. لَوْلَا wenn nicht, *passim*.

لَاحَ gelbrot leuchten, H. 8. leuch-

ten, T. 1. die Farbe einer Sache
ändern (*trans.*), L. 25.
كَلَّوْاح *pl.* zu كَلَّوْح Brett, Scheibe.
الارَان wie die Beine der Toten-
bahre, T. 12.
لَام *impf.* u. tadeln, Vorwürfe machen,
T. 56. 70. L. 54. — II heftig ta-
deln, schelten, An. 52 (مَلَّوْم *st.*
مَلَّوْم). — V zögern, sich aufhal-
ten, An. 3.
لَام *s. u.* لَام.
لَوَام Tadler, L. 54.
لَوْن Farbe, T. 10. Am. 14. An. 42.
لَوِي (ein Seil) drehen. — IV forttra-
gen, fortwohen (vom Wind), *c.*
ب *rei*, H. 13. يَلْوِي بِأَثْوَابِ الْعَنِيْفِ
(Pferd, welches in seinem raschen
Lauf selbst) dem geschulten Rei-
ter die Kleider vom Leibe weht,
I. 57. hinweisen, *c.* ب *rei*; تَلْوِي
بِهَا الْعَلْبَاءُ d. h. indem sie (die Ge-
liebte) auf der Höhe deutlich
sichtbar war, H. 6.
لَوِي gekrümmter, geneigter Sand, I. 1.

لَوَا Fahne, H. 49 (لَوَا *st.* لَوَا).
لَوِي hartnäckiger (Widersacher),
I. 43.
مَلْوِي gut gedreht(e Peitsche), T. 38.
لَيْتَ *adv.* wenn doch, *utinam*; *c. suff.*
لَيْتَهَا wenn ich doch, T. 40. لَيْتَنِي
An. 57.
لَيْسَ *verb.* der Negation: nicht sein,
T. 95. H. 38. 72. 77. أَلَيْسَتْ تَرَى
siehst du nicht?, T. 90 لَيْسْتُمْ
nicht seid ihr unsre Gat-
ten, Am. 88. Mit ب *des adj.* oder
part. z. B. بِمُجْرِمٍ مَنْ لَيْسَ
einer, der schuldlos war, Z. 23.
ferner I. 34. 42. 60. T. 45. 85. An.
7. 15. 18. 49. 56.
لَيْلَ Nacht, I. 46. 47. T. 99. An. 10. —
n. u. لَيْلَةٌ eine Nacht, T. 67. L.
42. 57. — *pl.* لَيَالٍ Z. 45.
تَلَيْنَا *impf.* i weich sein, Am. 57 (تَلَيْنَا
st. تَلَيْنَ). — IV leicht machen,
erleichtern, Am. 3 (تَلَيْنَا *st.* تَلَيْنَا).

م

مَا *adv.* nicht, *passim.* Mit ب des Nomens, z.B. بَأَمَثَل ما nicht ist ... vorzüglicher, I. 46 und *passim.* مَا إِن إلا nur, Z. 29 ما إِن nicht, H. 55.

مَا *pron. interr.* was? *passim.* بَلْ مَا aber wozu? warum? L. 16. مَا لِي was giebt es da? T. 69. مَاذَا was eigentlich? T. 91. مَا قَنَصٍ welche schöne Jagdbeute! An. 57.

مَا *nom. conj.* was, was auch, *passim.* عَلَى مَا was eigentlich, Am. 42. مَاذَا weshalb, T. 70. مَا بَعْدَ nachdem, Z. 19. An. 37. H. 58. لِمَا weil, I. 2. مَا هُوَ st. ما, I. 72.

مَا *cond.* was, wenn etwas, T. 67.

مَا solange als, Am. 35.

مَا verallgemeinerndes Indefinitum in versch. Verbindungen, z. B. إِذَا مَا wannimmer, jedesmal wenn, so oft als, *passim.* مَا مَتَى wann immer, *passim.*

مِثْل, *gen.* مِثْلَيْن, *pl.* zu مِثْلًا, hundert, Z. 23.

مَتَعَ — V sich amüsiren, ergötzen mit, c. مَنِ, I. 23.

مَتْنٌ Rückenfläche, Rücken, I. 35. 54. L. 42. Am. 16. 86. Oberfläche; Wasserspiegel, Am. 78. Thalboden, Z. 9. مَتُونُهَا ihre (der Schriften) äusseren verblassten Züge, L. 8.

مَتَى 1) *adv. interr.* wann? wann denn?, Am. 56. 2) *conj.* wann, T. 58. wann (in conditionalem Sinn), c. *juss. impf.*, T. 37. 45. 47. 69. 73. 101. Z. 30. 39. Am. 30. 66. مَا مَتَى wann immer, T. 59.

مِثْلٌ ähnlich, z. B. مِثْلَ رَهْوَةٍ, etwas dem R.-Berg ähnliches, Am. 46. مِثْلُهَا eine ihr ähnliche, I. 41. عَلَى مِثْلِهَا auf einer (Kamelin) gleich ihr, T. 40. فَمِثْلِكَ so manche gleich dir, I. 16. مِثْلُهَا eine (Verwandtschaft) gleich ihr, H. 64. مِثْلُ ضَرْبٍ etwas einem Schlag

ähnliches (s. Comm.), Am. 89.
 ferner T. 30. L. 76. Am. 15. An.
 38. H. 27.
 ما... منك بمثل vorzüglicher. (st. بمثل) nicht ist ... vorzüglicher als du, I. 46.
 كما مثل pl. zu مثل, ähnlich; ... gleichwie, Am. 80.
 مجد Ruhm, Preis, Z. 22. Am. 40.
 47. 61. 65.
 مد ausdehnen. خلجا تبتد Schüsseln, die übervoll sind, L. 77. — II weit ausdehnen. *part. pass.* مدد ausgedehnt, T. 55. (ein Gewand), das man am Boden nachschleift, T. 44.
 مد Dehnung. مد النهار bei vorge-rückter Tageszeit, An. 54.
 مدربة Horn, Geweih, L. 50.
 مر *impf.* u vorbeigehen, vorüber-schreiten, I. 75. T. 22. 89. — IV übergehen lassen. اذا أمرت عليه d. h. wenn man ihm zu viel (Wein) giebt, Am. 4. kreisen lassen (den

Kreisselknopf), I. 58. fest drehen;
 أمرت يداها (Kamelin), deren Vorderfüsse fest im Gelenk sitzen, T. 25.
 مر bitter. مر مذاقته bitter zu kosten, An. 36. — *n. pr.* eines Mannes, H. 36.
 مر *n. pr.* eines arab. Stammvaters, Z. 18.
 مر Kraft, Verstandeskraft, L. 29.
 مر abgestammte von Murra, L. 17.
 مر Mann, T. 79.
 مر Mann, T. 78. *gen.* امرى, T. 95. Z. 60. H. 58. *acc.* امرى, L. 14. T. 77.
 مر reife Frucht des Arak-baums, T. 6.
 مر — II glätten; *part. pass.* مر glatter (Bau), T. 19 (مر st. مر).
 مر pl. zu مراس Seil, L. 47.
 مر wollenes, grobsoidenes Kleid, I. 28.
 مر weicher Teil der Nase, T. 37.
 مر Moschus, I. 8. 38.
 مر — IV am Abend sein, T. 41. An. 20. — *inf.*

الامساء die Abendzeit, H. 11.

مَمْسَى abendlicher Aufenthaltsort,
I. 40.

يَمْشِي *impf.* i schreiten, einherschreiten,
I. 28. T. 88. Z. 3. يَمْشِينَ
الهُوَيْنَا sie schreiten gemächlich
einher, Am. 86. مَنْ يَمْشِي wer
auf Erden wandelt, H. 28.

مَشِيَّةٌ st. مَشِيَّةٌ, s. u. شاء.

مَصٌّ — مَصَاةٌ Schmerz, Betrübnis,
T. 79.

مَضَى *impf.* i gehen, weiter gehen,
L. 33. ans Ziel gelangen, T. 40. —
IV vollenden. لَا مَضَى إِلَيْهِم ich
werde den Vorsatz wahrlich
durchführen, T. 11.

تَمَطَّى — V ausgestreckt sein. تَمَطَّى
بِصُلْبِهِ (die Nacht) war ausge-
streckt mit ihrem Rücken, I. 45.

مَطِيَّةٌ Reittier, I. 11. — *pl.*

مَطِيَّاتٌ Reittiere, I. 5. T. 2.

مَعَ *praep.* mit, zugleich mit, L. 24.
89. H. 59. 81.

مَعًا *adv.* zugleich, I. 14. 53.

مَعَدٌّ *n. pr.* eines arabischen Stam-
mes. Z. 22. Am. 40. 94.

مَعَرٌ — مَعَرٌ hart, kiesig; kiesreicher
Boden, T. 43. — *pl.* بِالْمَاعِرِ auf
den kiesreichen Plätzen, Am. 37.

— IV mit Eile und Eifer ver-
fahren. فَتَمَعْنُ غَارَةً so machen wir
eiligst einen Überfall, Am. 50.
لَا مَمْعَنَ قَرِيًّا nicht gleich auf's
fliehen bedacht, An. 47.

— IV in Stand setzen. مُمْكِنَةٌ
لِمَنْ هُوَ مُوتِمٌ (die Geliebte) ist zu
erreichen für den, der (nach ihr)
zielt, An. 59.

مُكِنَةٌ *pl.* zu مَكَانٌ Ort, L. 56.

مَكَأٌ *impf.* u zwischen, An. 41.

مَكَائِي *pl.* zu مَكَّةٌ ein kleiner Sing-
vogel, I. 80.

يُمَلُّ مِنْهُ التَّوَاءُ Ekel empfinden.
(einer), über dessen Einkehr man
Ekel empfindet, H. 1. — VIII
etw. auf glühende Asche oder
Kohlen setzen, T. 93.

مَلَأٌ anfüllen, *c. dupl. acc.*, Am. 102.

مَلْءٌ, Füllung, Inhalt, Z. 24.
 مَلَاءٌ *pl.* zu مَلَاءَةٌ ein Weibermantel
 (aus einem Stück), L. 63.
 أَمْلَأَ, *pl.* zu مَلَأَ, Grosse, Edle, H. 29.
 مَلْحَةٌ *n. pr.* eines Ortes, H. 30.
 مَلَّاحٌ Schiffer, T. 4.
 مَلَكَ besitzen, T. 57.
 مَلِكٌ Besitzer, Herr, Am. 25. 101.
 مَلِكٌ Reich, Am. 26.
 مَلِكٌ König, H. 28. 39. — *pl.*
 أَمْلَکَ Könige, H. 62. und
 مَلُوكٌ Könige, Am. 72.
 مَلِيكٌ König, L. 84.
 مَالِكٌ *n. pr.* eines Mannes. T. 69. An. 43.
 مَالِكِيٌّ mälikitisch, T. 3 (s. Comm.).
 مَنِ *rel.* welcher, derjenige welcher,
passim. — *cond.* wer, wenn einer,
 wenn jemand, *passim* — *interr.*
 wer? *passim.*
 مِنْ *praep.* von, aus, wegen, *passim.*
 (gehörig) zu, z. B. فَمِنْهُمْ zu die-
 sen gehören ..., T. 59. لَيْسَ مِنَّا
 nicht gehörten zu uns..., H. 72.
 وَجَدْتُمَا مِنْ سَاحِلٍ

det befunden ... als schwach, Z.
 17. مِنْ نَقِيَانِهِ ein Teil seiner ver-
 sprengten Regentropfen, L. 75.
 مِنْ طُعَائِي Frauen in der Kamel-
 sänfte, Z. 7. مِنْ مَعْوَلٍ ... giebt
 es ... irgend ein Vertrauen? L. 6.
 مِنْ مَتَرَتِمٍ ... irgend eine
 Flickstelle? An. 1. مِنْ أَفْلٍ beste-
 hend aus Kamelfüllen, Z. 25. مِنْ
 أَلْفَدٍ aus Leder, T. 38. Nach dem
 unbestimmten مَا (was, was auch)
 z. B. Z. 33 (so wird sie euch eine
 Ernte bringen, so viel Scheffel
 und Silberstücke, wie selbst Ort-
 schaften im 'Irak ihren Bewoh-
 nern nicht liefern können). Z. 60.
 I. 2 (weil Süd- und Nordwinde
 sie aufgeweht haben) أَشَدَّ مَضَاضَةً
 ... schmerzlicher als ..., T.
 79. يَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ o prächtige
 Nacht!, I. 47.
 مَنَّ schwächen, abschwächen, L. 38.
 مَنِينٌ dünner Staub, H. 12.
 مَنِي s. u. مَنُونِ

مَنَعَ *impf. a* abwehren, Am. 41. H.

33. verteidigen, schützen, Am. 88.

89. 91. 96.

مَنِيعٌ unbesiegbar, unzugänglich, T. 87.

أَمْنَعُ — أَمْنَعُهُم wer von ihnen am besten schützt, abwehrt, Am. 67.

أَنْ تَمْنُونَهُمْ غُرُورًا — V wünschen. منى (st. تَتَمْنُونَهُمْ) wenn ihr sie meuchlings zu überfallen begehrt, H. 45.

مِنَى *n. pr.* eines Ortes, L. 1.

مَنِيَّةٌ Geschick, fatum; Tod, T. 57. — *pl.*

مَنَايَا Schicksalsmächte, Todeslose, Z. 41. 49. 54. L. 39. Am. 8.

مَنُونٌ Schicksalsmächte, Zeiten, H. 25.

أَمْنِيَّةٌ Wunsch, H. 45.

مَهْلٌ Ruhe, Gemächlichkeit. مَهْلًا gemacht! T. 86. مَهْلًا بَعْضَ هَذَا lass doch ein wenig nach mit diesem..!, I. 19.

مَهْمَا was auch immer, I. 20. Z. 27. 60.

ماء *s. u.* ماء *med.* و.

مَاتَ *impf. u, 1. p. s. perf.* مَاتَ *pl.*

مَاتَ, sterben, T. 63. 94. Am. 81.

An. 73. — IV sterben lassen, dahinraffen, Z. 49.

مَوْتٌ Tod, T. 66. 68. 75. Z. 43.

الْأَمْوَاتُ *pl.* zu مَيِّتٌ gestorben. الأموات die Toten, H. 30.

مَوْجٌ Woge, I. 44.

مَوْرٌ ebener Pfad, T. 14.

مَوَارٌ — مَوَارٌ أَيْدٍ (Kamelin) behend und flink mit dem Vorderfuss, T. 24.

إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمَوَّرٌ — V reich sein. مال (st. تَتَمَوَّرٌ) wenn du noch nicht reich geworden, I. 50.

مَالٌ Besitz, Schätze, T. 64. 66. 82. Z. 20. Am. 4. An. 39. Besitz an Vieh, z. B. مَالٌ صَدْحِيحَاتٍ tadellose Kamele, Z. 44.

ماء — ماءٌ Wasser, I. 32. 74. T. 5. 59. Z. 13. Am. 2. 99. An. 28. H. 52. 80. Schweiss, I. 66.

مَائِيَّةٌ Spiegel, T. 32.

مَيْسُونٌ *n. pr.* eines Weibes, H. 42.

مَالَ *impf. i* sich neigen, L. 41. 83.

nach etw., *c.* على, H. 36. مَلَّ... بنا
neigte sich mit uns, brachte uns
in die Neige, I. 14. يَمِيلُ مَعَ الْعَدُوِّ
er macht mit dem Feind gemein-
same Sache, L. 89. — IV neigen
machen; أَمَلَّ السَّالِبُ hat Öl zu-
gegossen, I. 71. — VI sich von
der Seite über etwas neigen, *c.*
على, I. 30.

ن

نُور s. u. نار *med.* و.

نَم s. u. نَوْم *med.* و. — نَم

نَافَى *impf. a* sich entfernen, T. 69. L.

16. ... تَنَافَى بِجَانِبٍ wendet sich
ab mit (ihrer rechten) Seite,
An. 29.

نَوَى kleiner Graben ringsum das Zelt
gezogen (zum Schutze gegen
eindringendes Wasser), Z. 5.
L. 11.

نَاءٌ *part., acc.* نَائِيًا, entfernt, T. 80.

نَبَّأَ — II verkünden; belehren. نَبَّأْتُ
... غَيْرَ ich habe die Erfahrung

gemacht, dass nicht ..., An. 61.

نَبَاٌ dumpfer Laut, H. 11.

نَبَاٌ *pl.* zu نَبَاٌ Kunde, H. 15.

نَبَتَ keimon, wachsen. — *inf.*

نَبَتَ Wachstum, An. 15.

نَابَتَ *part.* koimend, L. 32.

نَبَذَ — V *part.* مُتَنَبِّذٌ vereinsamt,
entlegen, L. 41.

أَنْ تَبَشَّهْنَ أَنْ تَبَشَّهْنَ wenn ihr
euch erkundigt, H. 30.

أَنْبَاشٌ *pl.* zu أَنْبَاشٌ ausgerissene
Wurzel (einer Pflanze), z. B.
einer Zwiebel, I. 81.

نَبَاضٌ sehr beweglich, T. 36.

نَبِيلٌ الْمَحْنَمِ vorzüglich. نَبِيلٌ — نَبِلَ
(Pferd) mit schönem Brustkorb,
An. 21.

نَبِهَ — II anspornen, T. 60.

نَتَجَ — IV *pass.* ein Junges werfen,
kalben, Z. 31. 32.

نُجْحٌ günstiger Erfolg, L. 29.

نَجْدٌ Hochland; *n. pr.* Nejd,
Am. 31.

نَوَاجِدٌ *pl.* zu نَوَاجِدٌ Backen-

- zahn, Weisheitszahn, An. 53.
 نجم — II eine Rate zur Zeit bezahlen, Z. 23. 24.
 نجم, *pl.* zu نجم, Gestirne, I. 47.
 T. 49. L. 42. i. S. v. Mondstationen, L. 4.
 نجاء *inf.* نجاء entkommen, H. 37.
 eilig aufbrechen, H. 9. نجاء
 الحفّيد so eilig, wie sich der
 Strauss davonmacht, T. 39. —
 IV entkommen lassen, retten,
 H. 38.
 ناجية, *pl.* ناجيات, geschwinde (Kamelin), T. 14.
 نحر Schlüsselbein, oberer Teil der
 Brust, I. 9. Hals, I. 62. L. 68.
 Kehle, An. 67.
 نخص Fleisch, T. 19.
 نحم — نحم habstüchtig, T. 64.
 نحن *pronom.* 1. *pers. pl.* wir, T. 51.
 Am. 41. 67. 68. 69. H. 40.
 نحا — VIII streben, anstreben, I.
 61. تَنْتَحِي وَرَدَ الْحَمَامَةِ sie be-
 müht sich zum Wasser zu gelan-
 gen gleich der Holztaube, L. 69.
 gestützt sein auf, c. ب, I. 29.
 نخل Dattelpalme, I. 35. 76.
 ند — II صَوْتٌ مُنَدِّدٌ hoher (heller)
 Laut, T. 34.
 ندیم Reue empfinden, Z. 55. 59. —
 III Zechgenosse sein. نِدَامُهَا ihre
 Zecherei, L. 57.
 ندامی, *pl.* zu نَدَمَان, Zechgenos-
 sen, T. 49. 50.
 ندا — III rufen. *part.* مُنَاد, H. 20.
 (um Hilfe) rufen, T. 60.
 نَدِ feucht, T. 8 (نَدِ st. نَدِ).
 نَدَى, *pl.* أَنْدَال, Feuchtigkeit, Thau,
 H. 77. Freigebigkeit, L. 80. An. 40.
 نَدَر verfluchen. دَمِي . . . دَمِي
 die beiden, die mein Blut verflu-
 chen, An. 74.
 الْمُنْدِرُ *n. pr.* eines Fürsten von Hira,
 H. 40. 61.
 نزع — VI sich streiten um etwas, c.
acc., L. 31. 38.
 نَزَل *impf.* i, herabsteigen, I. 14. (zum
 Kampf) h., An. 53. absteigen,

sich niederlassen, c. *loci*, Z. 12.
 نَزَلْتُ ... مَتَى بِمَنْزِلَةِ الْمَحَبِّ
 d.h. du bist meines Herzens lieb-
 ster Gast, An. 8. نَزَلْتُمْ مَنَزِلَ
 ihr seid als unsre
 Gäste eingekehrt, Am. 32. — *inf.*
 نَزُولٌ, I. 79. u. مَنَزِلٌ, Am. 32. —
part. نَزَلْتُ, Am. 96. — III *inf.*
 نَزَالٌ vom Kamel auf's Pferd stei-
 gen, um zu kämpfen, An. 47. —
 IV herabbringen, I. 75. أَنْزَلْنَا
 wir haben weiter unten
 gezeltet, Am. 28. — V sich auf
 etw. niederlassen. *part.* الْمُنْزِلُ
 das, was (darauf) fällt, I. 54.
 مَنْزِلٌ Halteort, Station, Ort, I. 1. Z.
 12. مِنْ كُلِّ مَنْزِلٍ (st. لٍ) von
 überall her, I. 75.
 مَنْزِلَةٌ Ort, An. 8.
 نَسَجَ weben; auf eine Seite werfen
 und wieder zurück, daher vom
 Wind: لَمَّا نَسَجَتْهَا مِنْ جَنْوِبٍ
 weil bald Süd-, bald Nord-
 wind darüber gestrichen sind und

sie (die Spur) aufgeweht haben,

I. 2.

نَسْرٌ Geier, An. 75.

نَسْعٌ Sattelriemen, T. 27.

نَسَلٌ *impf.* u. ausfallen (von Haaren,

Federn u. a.) herabfallen (von

Kleidern, die man auszieht), I. 21.

(تَنْسُلُ st. تَنْسَلُ).

نَسِيمٌ الصَّبَا Hauch. wie

leichter Hauch des Südostwin-

des, I. 8.

النَّسِيمَيْنِ Hufsohle, Z. 50. مَنَسِمٌ die

Hufsohlen des Kamels, (welche

mit den Füßen des Vogels Strauss

verglichen werden), An. 24.

نَسَا pl. أَنْسَاءٌ, Schrankader, H. 53.

نَشَدَ wieder zu erlangen suchen,

(nach etwas verlorenem) suchen,

T. 72.

نَاشِرٌ pl. zu نَاشِرَةٌ Ader des

Unterarms. Z. 2.

نَشِمٌ n. *pr.* einer mekka-

nischen Gewürzkrämerin (s. Comm.),

Z. 19 (مَنْشِمٌ st. مَنْشِمٌ)

نَصَّ erheben, in die Höhe heben,
(den Hals), I. 34.

نَصَّ ein Kamel durch Zurufe antreiben, T. 12.

نَصَبَ aufstellen, hinstellen, Am. 46.
— VIII gerade, aufrecht stehn,
L. 66.

نَصِيحٌ عَلَى نصيحٌ aufrichtig. نصيحٌ
تَعْدَالُهُ aufrichtig in seinem Ta-
del, I. 43.

نَصِيحَةٌ aufrichtige Mahnung, H. 64.

نَصَرَ — VIII sich rächen, *part.* مُنْتَصِرٌ,
T. 85.

نَصْفٌ Hälfte, Z. 62.

نَوَاصِفٌ *pl* zu نَاصِفَةٌ Wasserlauf,
T. 3.

مُنْصَجٌ — IV gar kochen. *part.* مُنْصَجٌ
fertig herrichtend, I. 67.

وَلَمْ يُنْصَحْ بِمَا نَصَحَ besprengen.
nicht war es schweissbetrießt,
I. 66.

نَصَدَ — II regelmässig aneinander-
reihen. بَدَأِي مُنْصَدٌ an gut ge-
reichten Wirbelbeinen, T. 20. من

صَفِيحٌ مُنْصَدٌ unter regelmässig
aufgestellten Steinplatten (Be-
gräbnisplatz), T. 65.

نَصَا — II ausziehen (Kleider), I. 26.

نَطَعَ — نَطَاءٌ نِطَاعٌ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 79.

نَطَقَ — VIII sich mit dem نِطَاقِ
(Arbeitsgürtel für Frauen) gürt-
ten, I. 38.

نِطَاقٌ Gürtel, Gurtstelle, Am. 76.

نَاطِقٌ Sprecher, H. 21. 47.

نَظَرَ beschauen; *part.* نَاطِرٌ Beschauer,
Z. 11. warten; نَظَرْتُ حَوَارَةَ (Spiel-
pfeil), dessen Rückkehr ich ab-
gewartet habe, T. 102. — IV
warten lassen. لَأَنْظُرَنِي غَدَى er
hätte mich wahrlich für den näch-
sten Tag getröstet, T. 77. أَنْظِرْنَا
lass dir Zeit mit uns!, Am. 23.

نَاطِرَةٌ Auge, I. 33.

مَنْظَرٌ Anblick, Z. 11.

نِظَامٌ — نِظَامٌ Seidenschnur zum Auf-
fassen von Perlen, L. 43.

نِعَاجٌ *pl.* نِعَاجَةٌ, Schafweibchen;

met. Antilopenweibchen, I. 63.

66. L. 14.

نَعَش aufgerichtetes Gestell, Bahre,

An. 28.

نَعْل, *pl.* نَعَال, Sohle; Halbschuh,

An. 56.

نَعَم angenehm und wohl leben. *part.*

نَاعِم, Z. 9. أَتَعَمُ صَبَاحًا guten

Morgen!, Z. 6. *imp. irr.* عِم:

عِم صَبَاحًا guten Morgen!,

An. 2.

نِعَم schön sein. نِعَم الْحَيُّ schön

ist wahrlich der Stamm, Z. 34.

— Z. 17. Am. 62.

نِعْمَةٌ Gnade, Wohlthat, An. 61.

نَعَام (Vogel) Strauss, L. 67. An. 25.

coll. Strausso, L. 6. — *n. u.*

نَعَامَةٌ Strauss, I. 59.

نُعَمٌ Wohlthäter, An. 61.

مُنْتَعِمٌ jemand, dem es vorzüglich

geht, Z. 9.

عَيَّ den Tod jemand's verkündigen.

imp. fem. فَأَنْعَبِي so verkünde

meinen Tod!, T. 94.

نَقَدَ *impf. a* zu nichte werden, T. 67

(يَنْقَدُ *st.* يَنْقَدُ).

نَفَذَ durchdringen. — *part.* نَافِذٌ

tief eindringender Schwerthieb,

An. 42.

نَفَرَ *impf. i* fliehen, An. 28.

نَفْسٌ Seele, T. 41. *i. S. v.* selbst,

z. B. نَفْسَهُ sich selbst, Z. 58. 59.

نَفْسِي, An. 70. اِنْفَسَ mich, T.

100. لِنَفْسِ الْمُتَعِمِّ für den Wohl-

thäter, An. 61. يَرْوِي نَفْسَهُ löscht

seinen Durst, T. 63.

بَعْضُ النُّفُوسِ. نَفْسٌ *pl.* zu نَفُوسٍ eine

der Seelen, d. i. hier die eigene

Seele des Sprechenden, L. 56.

نَفَضَ *impf. u* einen Baum schütteln

(um die Früchte zu ernten), T. 6.

نَفَعَ *impf. a* nützen, Nutzen bringen,

c. acc. pers., H. 17. 37. *inf.* نَفْعٌ

Nutzniessung, T. 92.

نَفَقَ — IV *inf.* أَنْفَقَ verausgaben,

T. 53.

نَوَائِلُ *pl.* zu نَائِلَةٌ Geschenk, L. 70.

نَفَى *impf. i* vertreiben, wegweisen,

zurückwerfen, T. 98. Am. 28.
 نَفَيَانٌ^٥ versprengte Regentropfen,
 I. 75.
 نَقِيدٌ^٥ pl. zu نَقَائِدُ^٥ erbeutetes
 Pferd, Am. 79.
 نَقَّشَ^٥, *inf.* نَقَّشَ^٥ genau nach etw.
 forschen, H. 31.
 نَقَّصَ^٥ *impf.* u. verringert werden,
part. نَاقِصٌ^٥, T. 67. verringern,
 T. 67.
 نَقَصَ^٥ Schaden, Am. 60. نَقَصَهُ^٥ seine
 Untergeordnetheit (in Bezug auf
 Befähigung und Charakter), Z. 61.
 نَقَضَ^٥ *impf.* u. (einen Vertrag) bre-
 chen, H. 67.
 نَقَفَ^٥ spalten, zerbrechen. *part.* نَاقِفٌ^٥
 I. 4.
 نَقَلَ^٥ hinüberbringen, Am. 30.
 نَقِمَ^٥ sich rächen; *pass* gerächt wer-
 den, Z. 28.
 نَقَى^٥ اللّوْنِ^٥ نَقَى^٥ rein. نَقَى^٥ — نقا
 ner Farbe, T. 10.
 نَقَا^٥ pl. zu نَقَا^٥ Sandhügel, L. 41.
 نَكِثَ^٥ نَدِيثَةً^٥ höchster Eifer. أَمَرَ^٥ —

للنكِيثَةِ^٥ Angelegenheit, bei der
 es gilt äusserte Energie zu ent-
 wickeln, T. 73.
 نَكَرَ^٥ — IV ignoriren, T. 55. nicht an-
 erkennen, missbilligen, L. 72.
 نَمِيرُ^٥ الماءِ^٥ heilsam. نَمِيرٌ^٥ — نمر
 kräftiges reines Wasser, I. 32.
 نَمَطٌ^٥, pl. أَنْمَاطٌ^٥, Satteldecke, Z. 8.
 نَمَى^٥ *impf.* i. erhöhen, H. 23.
 نَهَبَ^٥ — VIII ungenirt nehmen.
 نَهَبَ^٥ ... غَوَارًا^٥ unternimmt un-
 genirt einen Raubzug, H. 34.
 نَهَبَ^٥ pl. zu نَهَبٌ^٥ Raub, Beute, Am.
 72. H. 75.
 نَهْدٌ^٥ fleischig, stattlich (vom Pferd),
 An. 44. نَهْدٌ^٥ مَرَائِكُهُ^٥ (Pferd) mit
 fleischigen Seiten, An. 21.
 نَهَارٌ^٥ — نهر Tag, An. 54. نَهَارِي^٥ wäh-
 rend meines Tages, T. 99.
 نَهَزَ^٥ schütteln, H. 54.
 نَهَضَ^٥ *impf.* a. sich erheben, auf-
 stehen, Z. 3.
 نَهَاضٌ^٥ hochgehender, d. i. leicht be-
 woglicher (Kamelhals), T. 29.

نَهَكَ *n.pr.* eines Mannes, Z. 42.

نَهَى *impf. a* 1) zurückweisen, H. 51.

2) hingelangen. *حَتَّى نَهَاها لِحِساء* bis (die Kamele) an den Quellort gelangt waren, H. 35. — VIII *هَلْ لَكَ أَتَيْهَا* zu Ende sein. bist du damit zu Ende (oder soll diese Verläumderei noch weiter gehen?), H. 47.

نَهَى *pl.* zu *نَهَى* Weiher, Sumpf, L. 45.

نَاى statt *نَاى* (s. Comm.), sich entfernen, weg sein, I. 45.

نَاى *impf. u* sich mit Wucht erheben, Am. 16.

نَاح — VI gegen einander wehen (von Winden), L. 77.

نَار — V von ferne Feuer erblicken, II. 7.

نَار Feuer, T. 102. L. 32. H. 6. 7.

نَوْر Tätowirschwärze, Indigo, L. 9.

نَوَار *indecl.* (richtiger als *نَوَار gen. acc.* wie im Text steht) *n.pr.* eines Weibes, L. 16. 55.

مَنَارَة Leuchte, Lampe, I. 40.

مَنْوَر blütentreibend (Kamille), T. 8.

مُنِير leuchtend, glänzend, L. 43.

نَاس Leute, Z. 45. 57. 60. Am. 35. 48. 92. 101. H. 24. 31. 34.

نَاش *impf. u* ergreifen, An. 50.

نَاط aufhängen, anhängen. *pass.* نَاط, H. 71.

بَانَواع *pl.* *أنواع* Art, Gattung. — *أنواع* mit allerlei Sorgen, I. 44.

نَاف — IV emporragen.

مُنِيف hochragend(er Bau), T. 19.

مُنِيفَة hohe (Palme), L. 66.

نَوَقَل *n.pr.* eines Mannes, Z. 43.

نَاقَة Kamelin, An. 3.

نَال — VI nehmen; verzehren, abfressen, T. 7 (*تَنَاولُ* st. *تَنَاولُ*).

نَوَم *inf.* *نَوَم* schlafen, I. 26.

نِيَامُهَا *pl.* zu *نَائِم* schlafend. ihre (der Dämmerung) Schläfer, L. 61.

نَوْمُ الصُّحَى Langschläfer. in den hellen Morgen hineinschlafend, I. 38.

أَنْبَاب *pl.* *أَنْبَاب*, scharfer Zahn, Z. 50.

نال *impf. i. a* erlangen, erreichen, I.

51. Z. 54. Am. 63.

◦

قَبَّ *impf. u* aufwachen, L. 61. *impf.*

fem. قَبِي, Am. 1.

هَبَابٌ Munterkeit, L. 24.

قَبَطَ herabsteigen, herabkommen,

c. acc. loci, L. 75.

هَبَا — هَبْوَةٌ Staub, L. 64.

أَهْبَاءٌ, *pl.* zu قَبَاءٌ, kleine Staubteilchen, die nur im Sonnenstrahl sichtbar sind, H. 12.

قَتَلَهُ zerreißen, sprengen, An. 51.

قَتَاكَ Zerreißer. قَتَاكَ غَايَاتِ التِّجَارِ einer, der die Abzeichen der Weinhändler herunterreisst, d. i. einer, der allen Wein aufkauft, An. 52.

قَجَدَ schlafen. *part.* هَاجِدٌ, *pl.* هُجُودٌ, T. 88,

هَجَرُ — الْهَوَاجِرُ die Mittagssonne, An. 37. الْهَوَاجِرُ um die heisseste Tageszeit, H. 14.

قَجَسٌ dumpfer Ton, T. 34.

هَجَانُ اللَّوْنِ weiss. هِجَانٌ — هِجْنٌ von reiner weisser Farbe, Am. 14.

قَجَا *inf.* هَجَا تadeln, T. 76.

هَدَّ — II schrecken, bedrohen, Am. 56. — V *id. inf.* تَهَدَّدُ Gedrohe, T. 100. etwas angedroht bekommen, T. 75.

هَدَبٌ — هَدَابٌ Franssen (des Kleides), I. 12.

هَدَمَ — II zerstören; (eine Cisterne) verschütten, Z. 57.

أَهْدَامٌ *pl.* zu هَدَمَ abgebrauchtes Kleidungsstück, L. 76.

هَدَى leiten, recht leiten, geleiten, Z. 22. H. 44. وَمَنْ يَهْدَ قَلْبُهُ *الى* wessen Herz hingeleitet wird zu ..., Z. 53. — VIII sich in gerader Richtung befinden, T. 4.

هَادِيَةُ الصَّوَارِ — هَادِيَةُ die Leiterin des Antilopenrudels, L. 36. — *pl.* الْهَادِيَاتُ der Vortrab (eines Wildrudels), I. 62. 65.

هَذَا *pron. dem.* dieser, dies, T. 55.

قَرَّ bellen, vor jem., c. من, Am. 29.

قَر Kater, An. 30.

قَرَب inf. قَرِب fliehen, An. 47.

قَرَق impf. يَهْرِيق fließen lassen,
ausgiessen, Z. 24. عِبْرَةٌ مَهْرَاقَةٌ ver-
gossene Thräne, I. 6.

قَرَق مَهْرَقِي pl. zu مَهْرَقِي Karte.

قَرَقِي ما في المَهْرَقِي was verbrieft ist, H. 67.

قَرِم impf. a alt und schwach wer-
den, Z. 49.

قَرَج dumpf tönend, An. 19. قَرَجُ
العَشِيِّ Brüller des Abends, d. i.
der Kater, An. 29.

قَرَل pass. mager werden, I. 51.

قَرَم — VIII inf. اَقْتَرَم Getrapp (vom
Pferde), I. 55.

قَصَرَ ziehen und zur Neige bringen
(einen Zweig o. ä.). قَصَرْتُ بِقَرَدَيَّ
رَأْسَهَا ich zog an den beiden
Locken ihres Kopfes, I. 30.

قَصَمَ pl. اَقْصَامُ, Niederung, Gefilde,
I. 75.

قَصِيمٌ m. fem. — الكَشْحُ schlank
an der Hüfte, I. 30.

قَصَامٌ einer, der die Rechte anderer
schädigt, L. 79.

قَصَمٌ schlankes dünnes (Schilfrohr),
An. 31.

قَصَفَةٌ schlankbäuchig, I. 31.

قَصَلٌ junger Strauss, H. 10.

قَصِيلٌ edles Pferd, I. 52.

قَلْ adv. der Frage: num? I. 6. Z.

7. 26. Am. 60. H. 40. 47. قَلَّا

nonne? قَلَّا سَأَلْتُ frage doch!,

An. 43. قَلْ... أَمْ... utrum... an?,

Am. 10. An. 1.

قَلَّ impf. i zu Grunde gehen, I. 5.

T. 2. — IV zu Grunde richten,

part. مُقَلِّ, Am. 95. —

X verschleudern, vergeuden,

An. 39.

قَهْلٌ n. pr. eines Mannes, Am. 62.

قُمْ, قُمْ pron. pers. 3. pl. m. sie,
L. 87/89.

قَمٌ Sorge, Kummer, T. 95. H. 9.

Vorsatz, T. 11. اَبْنُ غَمٍ beküm-

mert, H. 14. — pl.

قُمومٌ Sorgen, I. 44.

قَمُوسٌ sanft auftretend,
schleichend (vom Löwen), H. 57.

هُنَّ pron. pers. 3. pl. f. sie,
T. 58.

هِنْدٌ weiblicher Personenname, Am.
23. 54. 55. H. 6. 40.

مُهَنْدٌ indisches (Schwert). T. 79. 84.
An. 55.

هُوَ pron. pers. er, *passim*.

قَوْلٌ Schrecken, Schrecknis, Am. 45.

هَانَ impf. u. verächtlich sein, Am.
82 (تَهَوَّنَ st. تَهَوَّنَا). — IV ver-
achten; *part.* مُهِينٌ geringschät-
tzend, Am. 4 (مُهِينًا st. مِهِينًا).

هُوَيْنَا leichtes Auftreten, Am. 86.

قَوَى Liebe. قَوَاكَ Liebe zu dir. I. 42.

Begehr. عَنْ قَوَا weg von dem
Gegenstand seines Verlangens,
Am. 3. Wille, L. 83. — *pl.* أَقْوَا
Begierden, H. 67.

هِيَ pron. pers. 3. sing. f. sie, I. 34.
L. 33.

هَابٌ scheuen, fürchten, Z. 54. —
IV ein Kamel antreiben mit

dem Ruf هَابْ هَابْ *part.* مُهَيِّبٌ,
T. 16.

أُمُّ الْهَيْتَمِ — هَيْثَمٌ *n. pr.* eines Wei-
bes, Kunje der 'Abla, An. 5.

هَاجَ — V erregt, in Bewegung sein
(vom Wind), L. 30.

هَيْكَلٌ s. u. هَكَلٌ.

هَيَامٌ dünner Flugsand, L. 41.

قَبِيْهَاتُ مِنْكَ الصَّلَاةِ *interj.* —
gar weit von dir (war) der Feuer-
brand!, H. 7.

و

وَ *conj.* (mit dem folgenden Worte
verbunden): und, *passim.* und
zwar, An. 71. Zur Einleitung
eines Zustandsatzes, z.B. وَالسُّيُوفُ
وَالْمَسَلَّاتُ während die Schwerter
gezogen sind, Am. 92 und *passim.*
وَ mit *indet. gen.* im Sinn von رَبِّ,
z.B. وَلَيْلٍ so manche Nacht, I. 44,
ferner I. 48. 49. T. 88. 100. 102.
L. 58. 60. 62. 70. 73. Am. 7. 25.
26. Ant. 41. 47. H. 51.

وَال — III sich flüchten von, c. من, H. 38.

وَيْلٌ Platzregen, I. 77.

وَيْدٌ Stock, Knüttel, T. 89.

مُسْتَوْبِلٌ ungesund befunden, Z. 41.

مَوْتَرٌ — وَاثِرٌ Laute, Leier, L. 60.

مَتَوَانِرٌ gleichmässig fallender (Regen), L. 42.

وَيْفٌ — وَفَقٌ Vertrauen. T. 86.

وَقْفٌ fest aufstampfender Huf, An. 23.

وَجَدٌ finden, T. 87. befinden, Am. 67. 100. . . وَجِدْتُمَا مِنْ ihr wurdet befunden als, Z. 17. وَجَدٌ existiren, H. 39. *inf.* وَجَدٌ Schmerz empfinden, Am. 19.

وَجْرَةٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 33. L. 14.

وَجَسٌ — V einen dumpfen Ton vornehmen. سَمِعَ التَّوَجُّسَ einen dumpfen Ton hören, T. 34.

وَجْنٌ — وَجْنَةٌ robuste (Kamelin), T. 13.

وَجْهٌ Antlitz. Angesicht, T. 10. فِي

وَجْهِ الظُّلَامِ in der ersten Finsternis, L. 43.

وَحْدٌ — V *part.* مُتَوَحِّدٌ alleinstehend, T. 97.

وَحْشٌ Antilope, I. 33.

بِجَانِبِ يَمَانِهَا rechte Seite. وَحْشِيَّةٌ mit ihrer rechten Seite, An. 29.

وَحْشِيَّةٌ Antilope L. 36.

وَحَافٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 19.

وِحَامٌ — وَحٌ Lust zur Paarung, L. 26.

وَحْيٌ *pl.* zu وَحْيٌ Schrift, Inschrift, L. 2.

وَخَدٌ *inf.* وَخَدٌ den Hinterfuss werfen (ähnlich wie es der Vogel Strauss macht), T. 24.

وَخَمٌ — V ungesund, schädlich befinden. مُتَوَخَّمٌ, Z. 41.

وَءٌ *impf.* بَدَعٌ lassen. لَاصِعِي lass mich!, T. 57. — X hinterlegen, übergeben, c. *dupl. acc.*, T. 102.

وَدَقٌ *inf.* وَدَقٌ tropfen regnen. L. 4.

وادي Thal, I. 49. Z. 10. — *pl.*

أودية Thäler, H. 4.

فَدَّرْنِي *impf* يَدَّرُ lassen. so lass mich!, T. 80. كَرُوْهُ lässt ihn! T. 92.

وَرِثَ erben, Am. 40. 62. 81. — IV vererben, Am. 81.

وَرَدَ zum Wasser steigen, *c. acc.*, Z. 13. Am. 99. sich in den Kampf begeben, Am. 80. — IV zum Wasser führen, *c. acc. loci*, Z. 40 (in die Schlacht) bringen, Am. 24. — V *part.* مَتَوَرِّدٌ (Wolf), der zum Wasser läuft, T. 60.

وَرْدٌ rotbraun, H. 57.

وَرْدٌ Gang, Zutritt zum Wasser, L. 69.

وَرْدٌ *pl.* zu وَرْدٌ, rötliche, Z. 8.

وَرْدٌ Ort, wo es Wasser gibt. عَلَتْ مَوْرِدٌ (st. ي) kleine Grube in Gestein, in der Wasser stagniert, T. 32. — *pl.* مَوَارِدٌ Wassergrüben (in Gestoin), T. 27 (der Dichter vergleicht damit die Ein

drücke des Sattelriemens auf dem Rücken der Kamelin).

وَرَكٌ — II reiten, indem man ein Bein auf den Sattel nimmt (von Frauen), Z. 9.

بِأَلْفٍ — وَرَاءَ *praep.* hinter, I. 28. وَرَائِيْ mit tausend (Rossen), die meinen Rücken decken, Z. 36.

وَزَعَ abhalten, L. 62.

وَسَطٌ — V sich mitten in etwas (*c. acc.*) befinden, L. 34.

وَسْطٌ Mitte. وَسْطٌ mitten in, inmit- ten, L. 35. An. 11.

وَأَسِطُ الْكُورِ — وَأَسِطُ vorderer Teil des Kamelsattels, T. 39.

وَاسِعٌ بِمَالٍ geräumig. وَاسِعٌ — وَسِعَ reich an Schätzen, Z. 20.

وَسَقَتْ لِأَحَقَبَ — وَسَقَتْ sie ist trächtig von einem Wildeselhengst. L. 25.

وَسَقٌ *pl.* zu وَسَقٌ Getreidelast (soviel ein Kamel tragen kann, 60 Šā'), Am. 37.

وَسْمٌ — V die Merkmale einer Sache

- resp. ihre Schönheiten aufmerksam verfolgen, Z. 11.
- مَيْسَمٌ Schönheit, Am. 87.
- وَشَلَحٌ Leibgürtel, Gürtel, I. 25. L. 63.
- لَوْشَكَ *inf.* وَشَكَ schnell sein. لَوْشَكَ wegen der Schnelligkeit der Trennung, Am. 10.
- وَشَمٌ Tätowirung, T. 1. Z. 2. — *pl.* وِشَامٌ Tätowirungen, L. 9.
- وَاشِمَةٌ Tätowirkünstlerin, L. 9.
- وَشَى hinterbringen, angeben (in verläumderischer Weise). وَشَى بنا er hat uns verklagt, H. 22. بنا الوُشَاءُ die, welche uns angeben, Am. 55.
- وَصَلٌ *inf.* وَصَلٌ verbinden, verknüpfen. وَصَلٌ مَنْ تَعَرَّضَ وَصَلُهُ verbunden warst, L. 20. وَاصِلٌ خَلَّةٌ Freundschaftsknüpfer, L. 20.
- وَصَالٌ Knüpfer. وَصَالٌ عَقْدٌ حَبَائِلٌ einer, der das Knüpfen von Stricken besorgt, L. 55.
- خَيْطٌ مُوَصَّلٌ gut geknüpft. مُوَصَّلٌ gut gedrehter Zwirn, I. 58.
- وَصَاءٌ — وَصَى Vermächtnis, An. 62.
- وَضَحُ الْفَمِ — وَضَحُ Mundes, d. s. die Zähne, An. 62.
- وَاضِحٌ weiss (vom Zahn), An. 13.
- تَوْضِيحٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 2. L. 14.
- وَضَعَ legen, hinlegen, T. 71. Z. 13. ablegen (z. B. den Ringelpanzer), Am. 77. يُوَضَعُ فِي كِتَابٍ wird notirt, Z. 28.
- وَطَى treten, niedertreten (mit der Fusssohle), Z. 50.
- تَطِيسُ الْإِكَامِ fest auftreten. تَطِيسُ (Kamelin), welche mit festem Hufschlag die Bodenerhöhungen tritt, An. 23.
- مَوْطِنٌ — وَطَنٌ Ort, Wohnort. Z. 21. Kampfplatz, T. 101.
- وَطِيفٌ — وَطَفٌ Schienbein, T. 90. وَطِيفًا وَطِيفًا ein Schienbein um das andere, T. 14.
- وَعَدٌ versprechen. — IV drohen, *c. acc. p.*, Am. 56. *part.* مُوَعِدٌ,

Am. 28 (الْمُوعِدِينَ st. يَنْ).
Einlösungstermin, T. 104.

guten Morgen!, وعمى صباحاً — وعم

An. 2 (ist jedoch eine ungewöhnliche Bildung von نَعَم s. d.).

zusammengehen, T. 30 (von der Schädelnaht, welche sich zur Schneide einer Feile zusammenschliesst).

untergeordnet (bezüglich der der Stellung). وَعْدٌ فِي الرِّجَالِ den Männern nicht gewachsen, T. 97.

Kampfgetümmel, An. 46. Waffenlärm, T. 56.

imp. يَفْرُ vermehren, Z. 51.

ansehnlich, im Überfluss, An. 39.

reichlichst, L. 85.

— III hingelangen, L. 58. — IV ganz geben, vollständig spenden, L. 85. ein Versprechen halten, Z. 53.

n. pr. eines Ortes, H. 3.

— أَوْفَاهُمْ derjenige von ihnen,

welcher einen Eid am besten einlöst, Am. 67. — أَوْفَى n. pr. eines Weibes, Z. 1.

Termin, T. 104.

— IV anzünden, H. 6. (einen Krieg) entfachen, Am. 68.

Brennholz, An. 32.

hin- und herfackelnder (Schlangenkopf), T. 83. glühender (Kiesboden), T. 43.

impf. يَقْصُ jemand das Genick brechen, Am. 66. كَأَنَّمَا أَقْصُ الْإِكَّامَ gleich als ob ich (durch die Hufe meiner Kamelin) die Bodenerhöhungen bräche, An. 24.

Hufgetrappel, Gestampfe, H. 12. Schwerthieb, T. 79. Lanzenstoss, An. 68.

pl. zu وَقَبَعَةً Schlacht, An. 46.

impf. يَقِفُ, inf. وَقُوفٌ stehen bleiben, halt machen, Z. 4. L. 10.

imp. قَفِ, قَفَا, قَفَى, I. 1. Am. 9. 10.

anhalten, zum stehen bringen,

I. 5. T. 2. An. 3.

وَقُوفٌ *pl.* zu وَاقِفٌ anhaltend, I. 5.

T. 2.

وَقَى — VIII sich hüten vor, *c. acc.*,

Z. 36. Am. 42. تَتَّقَى (Kamolin)

schützt sich mit dem Schweif vor

den Angriffen der Hengstes, T. 16.

sich vor etwas scheuen, An. 64.

scheuen, Z. 51. scheu umher-

blicken, I. 33.

وَكَفَ tröpfeln. وَاكِفٌ tröpfelnder

Regen, L. 40.

وَكَنَتْ *pl.* zu وَكْنَتْ Nest, I. 52.

وَلَدَ zeugen, Am. 92. H. 63.

وَلِيدٌ Knabe, I. 58.

وَلِيدَةٌ Mädchen, T. 44.

وَلِيَ *impf.* يَلِي nahe sein, Am. 16

(وَلِيْنٌ *st.* وَلِيْنَا) einer Sache nahe

stehen, Am. 65. nahe kommen;

وَلِيَ مَنْ يَلِينَا wer uns nahe kommt,

Am. 29. 41. 71. 91. — II zurück-

weichen vor jemand, *c. acc.*, Am.

58. den Rücken kehren, H. 60.

وَلَاٌ Verwandtschaft, H. 18.

مَوْلَى Genosse. الْمَخَافَةُ fürcht-

sam, L. 48. Vetter, T. 77. 78.

— *pl.* مَوَالٍ Vettern, Verwandte,

Am. 11. H. 18.

مَوْلَى vom Frühlingsregen benetzt,

T. 15.

وَمِيضٌ — وَمِيضٌ das Leuchten, Zün-
geln (des Blitzes), I. 70.

وَنِيٌ schwach, gebrochen sein, Am. 52.

وَنِيٌ Müdigkeit, I. 56.

وَهَبٌ *n. pr.* eines Mannes, Z. 43.

وَمٌ — V vermuten. بَعْدَ تَوْحَمٍ (*st.* مِ) nach leiser Vermutung, nach
einigem Zweifel, Z. 4. An. 1.

وَيْكَ wehe dir!, An. 70.

وَيْلَةٌ Schmach. لَكَ الْوَيْلَاتُ Schande
für dich!, I. 13.

و

وَا Vocativpartikel: o!, I. 11. 14.

وَمَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ Am. 9. 73. An. 2.

o prächtige Nacht!, I. 47.

يَبَسَ die Hoffnung aufgeben, ver-
zweifeln, L. 46. 49. — IV ver-

zweifeln lassen an, *c.* مِنْ, T. 71.

يَتِيمٌ ^٥ pl. zu أَيْتَامٌ — يتيم Waise, L. 77.

يَدٌ Hand, I. 70. T. 1. 5. 68. 87. Z. 10.

L. 65. An. 42. 48. 52. يَدُ الشَّمَالِ

Hand, durch welche kalter Nordwind blies, L. 62. يَدِي ich,

T. 57. Vorderfuss (des Kamels),

T. 24. 25. Vorderpfote (des Katers), An. 30.

أَيْدٍ ^٥ pl. zu يَدٌ, Hände, Am. 22. 48.

H. 74.

يَذُبُّ ^٥ n. pr. eines Berges, I. 73 (يَذْبُلُ

st. يَذْبُلُ).

يَرَاعُ ^٥ Rohr, Wasserrohr, L. 35. — يَرَع

أَيْسَرُ ^٥ ganz links. أَيْسَرُ ^٥ das

äusserste Ende der linken Seite davon, I. 73. الْأَيْسَرِينَ die auf dem linken Flügel zu äusserst stehenden, Am. 70.

أَيْسَارُ ^٥ pl. zu يَسَرُ Maisirspieler, L. 73.

يَقِنُ ^٥ — IV gewiss, sicher wissen, L. 51.

يَقِينُ ^٥ gewiss, sicher Am. 9. 23. 73

(يَقِينٌ st. اليَقِينَا).

يَلْبُ ^٥ Lederschilde, Am. 75.

يَلْدُدُ ^٥ streitsüchtig, störrisch, T. 89.

يَمَامَةُ ^٥ — يَم die Jamâma, Name eines Gebietes im Innern der arabischen Halbinsel, Am. 22.

يَمَنُ ^٥ — IV nach Iemen gehen, sich nach Jemen wenden, L. 19.

يَمِينُ ^٥ — يَمِينُ ^٥ n. pr. eines Mannes, T. 4.

يَمِينُ ^٥ rechts, rechte Seite, Am. 5

عَنِ يَمِينٍ (يَمِينٌ st. الِْيَمِينَا)

Rechten, Z. 14. — Eid, Schwur,

I. 27. Z. 17. Am. 67 (نَا st. يَمِينَا).

يَمَانِي ^٥ fem. يَمَانِيَّةٌ jemenisch, aus

Jemen, Am. 75. An. 25. الِْيَمَانِي

der Iemener (Kaufmann), I. 79.

T. 31.

أَيْمَنُ ^٥ ganz rechts. أَيْمَنُ ^٥ das äus-

serste Ende der rechten Seite

seines (des Blitzgewölkes) Re-

gens, I. 73. الْأَيْمَنِينَ die auf dem

rechten Flügel zu äusserst sto-

henden, Am. 70.

يَوْمٌ ^٥ Tag, I. 10. 18. T. 61. 100. Z. 28.

Am. 11. يَوْمًا ^٥ eines Tages, einst,

Z. 59. 64. Am. 77. يَوْمٌ ^٥ (mit folgen-

dem Genitiv oder ganzem Satz)	H. 24. ^{في} اليوم am heutigen Tag,
am Tage von, am Tage wo, I. 4.	Z. 48.
11. 13. Am. 49. 50. H. 68. Schlacht-	^{أيام} , pl. zu ^{يوم} , Tage, T. 67. 103.
tag, H. 82. اليوم heute, Am. 12.	L. 45. Schlachttage, Am. 25. أيام
H. 5. قبل ما اليوم schon früher,	an Tagen wo, H. 34.

Durch Versehen sind ausgefallen die Vocabeln:

جَاب — VII sich spalten (von der Wolke), H. 25 (auf S. 59, c.

I Z. 9.

حوار Rückkehr; das Zurückkommen (eines Gewinnpfeiles aus der Ri-

bāba, dem Gerät, worin die Pfeile zusammengelegt wurden), T. 102

(auf S. 68, c. I nach Z. 22).

مزار Besuch, An. 9 (auf S. 88, c. II nach Z. 22).

سفندجة flinke Straussin, T. 13 (auf S. 92, c. II nach Z. 11).

عاجاجة Staub, II. 60 (auf S. 111, c. I nach Z. 14).

نواب, pl. zu نايب, Kamele, welche sich an der Tränke von den übr-

igen der Heerde getrennt haben, um wieder zu weiden, T. 88 (auf

S. 152, c. II nach Z. 15).

Ferner die Belegstellen:

Unter ^آرَم (S. 38, c. I. Z. 14) zu ^آرَم Wegsteine: L. 27.

Zu ^آلَا (S. 39, c. I. Z. 23) ausser, I. 26

Unter ^برَا (S. 45, c. I. Z. 8): ذُو الْبَرَةِ n. pr. eines Mannes, Am. 64.

Unter جَلَا — VII auf S. 57, c. I nach Z. 2: ^{اُنْجَلِيْ} بِصُبْحٍ (st. ^{اُنْجَلِيْ})
(o Nacht), weiche doch der Morgenröte!, I. 46.

Zu ^حدَا antreiben (S. 62, c. II Z. 2): Z. 25.

Zu ^{اَدَقَمَ} (S. 77, c. I Z. 3): An. 66.

Zu ^{صَرَبَ} schlagen (S. 104, c. II Z. 20): I. 22.

Zu ^{عَمَرُوْ} (S. 118, c. I Z. 8): An. 61 (dagegen streiche Z. 6/7 Lebens-
zeit..... bis 61!).

Zu ^{فَرِيصَةً} (S. 127, c. I Z. 2 nach T. 101): Halsmuskel, An. 41.

Zu ^{كَأْسٍ} Becher (S. 136, c. II Z. 4): T. 75.

Zu ^{كَفِّ} Hand (S. 138, c. II Z. 15): A. 48.

Zu ^{مَا} solange als (S. 146, c. I Z. 18): T. 68.

Siehe auch Nachträge und Verbesserungen!

COMMENTAR.

IMRU'U 'L-KAIS. — 1. A. فَمَا قِيلَ خَاطَبَ صَاحِبِيهِ وَقِيلَ أَرَادَ فَقَنَ
على جهة التأكيد فَكَلَبَتِ النُّونَ أَلْفًا فِي حَالِ الْوَصْلِ حَمَلًا لِلْوَصْلِ عَلَى
الْوَقْفِ — s. a. NF.

2. A. قَوْلُهُ مِّنْ لَّبَّيْانٍ لِلْجُنُسِ.

3. A. جَمَعَ آرَامَ عَلَى الْقَلْبِ وَأَرَامَ عَلَى الْقِيَاسِ.

4. G1. النَّقْفُ كَسْرُ الْهَامَةِ عَنِ الدِّمَاغِ وَأَنْقَفْتِكَ الْمَخَّ أَيْ أَعْطَيْتِكَ
الْعَظْمَ لَتَسْتَخْرِجَ مَخَّهُ وَنَافِئَ الْكَنْظَلِ الَّذِي يَسْتَخْرِجُ الْهَبِيدَ وَهُوَ حَبُّ
الْكَنْظَلِ. — Die Verse 3 u. 4 scheinen nicht hieher zu gehören.

5. G1. وَقُوفًا جَمَعَ وَقَفَ وَهُوَ نَصَبٌ عَلَى الْحَالِ — وَأَصْحَابِي رَفَعَ بِوُقُوفٍ
فَصَبَّرَ جَمِيلٌ — vergl. das koranische وَتَجَمَّلَ تَصَبَّرَ.

9. A. نَصَبَ صَبَابَةً عَلَى أَنَّهَا مَفْعُولٌ لَهَا.

10. جر يوم على أن ما زائدة واليوم مأخوذ — A. يوم. var. [يوم] — Die Begebenheit, auf welche hier und in den weiteren Versen angespielt wird, ist kurz folgende. 'Unaiza, ein Mädchen, wolehem Imru'u 'l-kais nachstellte, hatte sich mit ihren Genossinnen vom Zuge getrennt, um in dem Weiher von Dârat Guîgul zu baden. I. war ihnen zuvorgekommen und hielt sich in der Nähe desselben versteckt. Als die Mädchen im Wasser waren, sprang er plötzlich hinzu,

nahm ihre Kleider an sich und rief den Erschreckten zu, sie müssten die Kleider selbst bei ihm abholen, wenn sie dieselben wiederhaben wollten. Nach langem vergeblichen Bitten und Sträuben kamen die Mädchen aus dem Wasser und nahmen ihre Kleider bei ihm in Empfang, zuletzt 'Unaiza. Da sie inzwischen hungrig geworden, schlachtete er sein Kamel, liess das Fleisch herrichten und braten, ass mit ihnen und schänkte ihnen von dem Wein, den er mit sich führte. Sodann machten sie sich auf den Weitermarsch, wobei I. den Mädchen seinen ledig gewordenen Sattel zum Mitschleppen übergab, während er selbst bei 'Unaiza in ihrer Sänfte Platz nahm.

13. A خدر عنيزة بدّل من الخدر الأول — صرف عنيزة لضرورة الشعر
وهي لا تنصرف في غير الشعر للتأنيث والتعريف
p. 9 l. 2. .

14. A الباء في بنا للتعدية.

16. A قوله فمثلك مَجْرور على اضممار رَبّ أراد فَرُبَّ امْرَأَةٍ حُبَلَى

18. A نصب حَلْفَ على المَصْدَرِيَّة من آلت لأتّها حَلَّت مَحَلَّ اِبِلَاء

19. A الألف للنداء وبناتى به القريب — ونصب بعض لأن مهلاً
بمعنى أمهل ويقال مهلاً يا رجل وكذا للأنثى والجمع والتثنية

21. تنسلي var. [تنسل]

22. Der Dichter vergleicht die Augen der Geliebten kleinen Pfeilen, mit welchen sie die Stücke seines gebrochenen Herzens zu treffen suche, ein Bild hergenommen vom Maisirspiel, bei welchem mit Spielpfeilen die Stücke eines geschlachteten Kamels ausgeloozt wurden, s. A. Huber, das Meisir genannte Spiel, p. 32.

23. I. prahlt damit, dass er schon bei mancher zarten Jungfrau, an die sich wegen ihrer Vornehmheit niemand gewagt, Einlass gefunden und sich nach Lust unbehelligt mit ihr unterhalten habe.

24. يَشِيرُونَ u. يَشَرُونَ var. [يَسِرُونَ]

25. NF قوله تَعَرَّضَ أَثْنَاءَ الْوِشَاحِ مَنْصُوبٌ عَلَى مَعْنَى تَعَرَّضَتْ فِي السَّمَاءِ تَعَرُّضًا مِثْلَ تَعَرَّضَ أَثْنَاءَ الْوِشَاحِ

26. Sinn: Sie war bereits ausgezogen und hatte nichts an ausser ein Mifdal, d. i. ein leichtes ärmelloses Gewand zum Schlafen oder ungehinderten Arbeiten.

28. A قوله أَمْشَى فِي مَوْضِعٍ نَصَبَ عَلَى الْحَالِ مِنَ الْمَصْرِ فِي خَرَجَتْ وَكَذَا تَجَرَّ مِنَ الْمَصْرِ فِي بِهَا

29. وَأَنْتَحَى d. h. und (als) wir in die weite Niederung mit vielen sandgehäuften Hügeln gelangt waren.

30. Als erster Halbvers wird auch überliefert: إِذَا قُلْتُ هَاتِي تَوَلَّيْنِي نَصَبَ هَظِيمَ الْكَشْحِ عَلَى الْحَالِ مِنْ تَمَايَلَتْ وَلَمْ يَقُلْ A — تَمَايَلَتْ هَظِيمَةَ الْكَشْحِ لِأَنَّ فَعِيلًا إِذَا كَانَ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ لَمْ تَلَحَقْهُ عَلَامَةُ التَّنَائُبِ

32. A وقوله الْبَيَاضُ يُرَوَّى بِالنَّصْبِ عَلَى التَّشْبِيهِ بِقَوْلِهِ زَيْدٌ الصَّارِبُ الرَّجُلُ وَبِالْجَرِّ عَلَى إِضَافَةِ الْمَقَانَاةِ إِلَيْهِ وَهُمَا جَيِّدَانِ بِمَنْزِلَةِ قَوْلِهِمْ زَيْدُ الْحَسَنِ الْوَجَّةُ وَالْحَسَنُ الْوَجَّةُ

33. A قوله مِنْ وَحْشٍ وَجَرَةٍ أَيْ مِنْ تَوَاطِيرٍ وَحْشٍ وَجَرَةٍ فَاحْذَفَ الْمُصَافُ وَأَقِيمَ الْمُصَافُ إِلَيْهِ مُقَامَةً

38. A — قوله لَمْ تَنْتَظِفْ عَنْ تَقْصُلِ أَيْ بَعْدَ تَقْصُلِ sie gürtet sich nicht, nachdem sie ihr leichtes Morgengewand angelegt", weil sie nicht zu arbeiten braucht.

39. Die Finger der Geliebten werden wegen ihrer Zartheit hier mit weissen Raupen verglichen, oder mit Zahnstochern aus weissem zarten Holz.

40. Sinn: Der Glanz ihres Antlitzes bringt Licht in die Dunkelheit gleich der Lampe eines Mönches, die seinen abendlichen Aufenthaltsort erhellt.

41. Sinn: Zu einem Mädchen, das wie die Geliebte des Dichters

im Uebergangsalter zur Reife so schön gewachsen ist, blickt jeder Verständige in heisser Sehnsucht auf.

43. A قوله أَلَا اسْتَفْتَحُ كَلَامَ وَتَنْبِيهٌ — Sinn: So manchen Gegner meiner Liebe, selbst wenn er mir aufrichtig und nachdrücklich abredete, habe ich schon zurückgewiesen, so dass auch fernerer Tadel keinen Eindruck auf mich machen wird.

44. Mit diesem Verse wendet sich der Dichter von der Geliebten zur Rühmung der eigenen Persönlichkeit. — A قوله
لَيَبْتَلِي نَصَبٌ بِلَامٍ كَى أُسْكِنَ لِلْوَقْفِ

45. Der Dichter stellt die Nacht dar als langsam hinziehendes Ungeheuer mit lang gedehntem Rücken. Die Brust ist längst vorbeigerückt und die hinteren Teile bereits sichtbar, das Morgengrauen also nicht mehr fern. — A نَاءٌ مَقْلُوبٌ نَأَى بِمَعْنَى بَعْدَ

46. A قوله اَجْلَى مَا جَزَمَ وَعَلَامَةُ جَزْمِهِ طَرَحُ الْبَاءِ وَالْبَاءُ الْمَوْجُودَةُ يَاءُ
الْأَشْبَاعِ نَشَأَتْ مِنْ أَشْبَاعِ الْكَسْرِ

47. A الباءُ في بَأْمَرَسٍ كَتَانٍ مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ مَحْذُوفٍ وَهُوَ شَدَّتْ

54. A الحالُ مَقْعَدُ الْفَارِسِ مِنْ ظَهْرِ الْقَرَسِ — والباءُ في قوله بالمتنزلِ
لِلتَّعْدِيَةِ

58. خُذْرُوفٌ ist ein durchlöcherter Knopf zum Spielen, welcher mittelst eines durchgezogenen Bindfadens zwischen den Händen durch abwechselndes Ziehen und Nachlassen in Kreisung versetzt wird.

60. Ein langer fast bis zur Erde reichender und gerade herabhängender Schweif galt als besonderes Schönheitsmerkmal des Pferdes.

61. A نصب قائماً على الحال من الصمير في سرائه — Der Rücken wird wegen seiner Glätte und Gedrungenheit mit einem Stein zum Zerreiben von Gewürzen verglichen. — Eine andere Lesart dieses Verses ist: كَأَنَّ عَلَى الْكَتِفَيْنِ مِنْهُ إِذَا انْتَحَى مَدَاكِ عَرُوسٍ أَوْ صَلَايَةِ حَنْظَلٍ

62. Das Blut erlegten Wildes, mit dem der Hals des Pferdes bespritzt ist, wird mit Chinnasaft verglichen, der zum Färben der Haare verwendet wurde.

63. A قوله كَأَنَّ نِعَاجَهُ عَذَارَى نَوَارٍ جُمْلَةً نَعَتَ لِسَرَبٍ وَقَوْلُهُ فِي مَلَاءٍ — مَذِيلٌ فِي مَوْضِعٍ لِّلْخَالِ مِنْ عَذَارَى دَوَارٍ. *ندوار* und *ندوار* ist der Götzenstein, so benannt nach dem rituellen Umgang um denselben, s. Wellhausen, Skizzen und Vorarbeiten III, p. 106. Das tertium comparationis liegt in der *Länge und Ausgiebigkeit* einerseits der Schweife und Behaarung der Antilopen, andererseits der Mäntel, in welchen die Mädchen den Umgang um den Götzenstein vornahmen.

64. A قوله كَأَنَّهُ جَزَعٌ فِي مَوْضِعٍ نَصَبٍ عَلَى الْإِحْسَالِ مِنَ الضَّمِيرِ فِي أَذْيَرٍ

Die Antilopen werden in ihrem plötzlichen Zurückweichen verglichen mit weiss- und schwarzgestrichelten jemenischen Muscheln, wie sie Vornehme und Begüterte am Halse trugen.

66. NF قوله دِرَاكًا بِمَعْنَى مُدَارَكَةٍ وَهُوَ مَصْدَرٌ فِي مَوْضِعٍ لِّلْخَالِ

67. Zu übersetzen: »und dann waren die Köche eifrig damit beschäftigt, das Fleisch, in gleichen Stücken verteilt, teils durch Rösten, teils durch beschleunigtes Kochen im Kessel, fertig zu bereiten».

68. [نَسْهَلٍ] var. تَسْقِلٍ. — Sinn: das Auge fühlte sich erleichtert, wenn es die schönen Parteen des Pferdes besah, d. h. es hatte Wohlgefallen daran.

69. نصب قَتْمًا وَغَيْرَ مُرْسَلٍ عَلَى الْخَالِ مِنَ الضَّمِيرِ فِي بَاتٍ

70. حَبِيٌّ مُكَلَّلٌ wird verschieden erklärt, als »Wolke, in welcher der Blitz züngelt«, oder »Wolke, deren Spitze ein Reif, eine Krone bildet«. Eine andre Lesart ist مُكَلَّلٌ, part. von كَلَّلَ = أَحَدَلَ mit leicht geöffnetem Mund lächeln«, also, »Wolke, die durch kleine Öffnungen den Blitz hervorschiessen lässt«, demnach gleichbedeutend mit

der ersten Erklärung von مُكَلَّلٌ, für welches in diesem Falle wol مُكَلَّلٌ zu schreiben ist.

71. Der Nominativ مَصَابِيحٌ bot den Erklärern einige Schwierigkeit, weshalb sich auch مَصَابِيحٌ findet. Als Genitiv würde es den mit كَلَّمَعَ begonnenen Vergleich fortsetzen, während يَصِيءُ سَنَاءً als Sifa zu مَكَلَّلٌ حَبِيٌّ zu fassen wäre. Das wohl ursprüngliche مَصَابِيحٌ steht des Metrums halber im Sinn von كَمَصَابِيحٍ und ist mit سَنَاءً zu verbinden, so auch NF قَوْلُهُ مَعْطُوفٌ عَلَى قَوْلِهِ سَنَاءً.

72. [بَعْدَ] var. بُعْدَ, verhält sich wie نَعَمَ zu نَعَمَ, entstanden aus urspüngl. بَعْدَ. بُعْدَمَا oder das gebräuchlichere بُعْدَمَا sind den بِشْمَا und نَعِمَا analoge Bildungen. مَا ist das verallgemeinernde مَا, nicht = اَلَّذِى هُوَ, wie einige Erklärer wollen. Zu übersetzen: „ich setzte mich, um ihn (den Blitz) zu beschauen, während sich meine Genossen zwischen Dārig und El-‘uḡaib befanden, doch gar fern war der Gegenstand meiner Betrachtung!“

73. عَلَا قَطْنًا var. [عَلَى قَطْنٍ].

77. Der Berg Tabīr, zu Anfang des Wolkenbruchs von dichten Nebeln umgeben, wird verglichen mit einem Fürsten, der in einen gestreiften Mantel gehüllt ist.

79. A نَصَبَ نُزُولًا عَلَى الْمَصْطَرِّ مِنْ فِعْلٍ مُقَدَّرٍ

80. Sinn: Die kleinen Vögel singen so vergnüglich und aufgelegt, als ob sie von feinem gut gewürzten Wein genippt hätten.

81. Der Dichter vergleicht die infolge des Ungewitters kothbeschnutzten Bestien mit Wurzeln von Meerzwiebeln.

TARAFÄ. 2. vergl. I. 5

8. اَلْمَالِكِيَّةُ ist Chaula, die Geliebte des Dichters, so benannt, weil sie gebürtig war von den Banū Mālik, einer Kabīle der Banū Kalb. —

Die Sänften des mit der Geliebten langsam das Thal entlang ziehenden Zuges werden mit Schiffen verglichen.

4. *هَـرْجَـلَـيْتُ* hergeleitet von *عَدَوْنِي* einer Ortschaft von El-bahrain, oder von dem Schiffbauer *عَدَوْنِي*. — *أَبِي يَاسِينَ* ein Schiffbauer von El-bahrain — *أَقُولُهُ عَدَوْنِيَّةً صِفَةً لِسَفِينٍ* A.

5. *Fi'āl* nannte man ein Spiel, bei welchem ein Gegenstand in einen Sandhaufen versteckt wurde. Dieser ward dann geteilt und nun musste geraten werden, in welchem Teil sich das versteckte befände.

6. Bei diesem Vergleich denkt der Dichter an den Hals der Geliebten, welcher so lang und schlank sei wie der einer Gazelle, wenn sie die Frucht des *Arāk* pflückt.

7. *وَتَرْتَدِي* »und sie bekleidet sich“ nemlich mit Zweigen und Blättern des *Arak*, welche beim Abpflücken der Beeren auf sie herabfallen. — Derartige unvermittelte Sprünge zur Weiterschilderung eines nur zum Vergleich herangezogenen Gegenstandes, wie hier der Gazelle, ist eine nicht seltene Erscheinung in den alten Gedichten. Mit dem folgenden Verse wendet sich der Dichter wieder zur Beschreibung der Geliebten.

8. »und sie lächelt mit schwarzlippigem Mund, (dessen Öffnung mit den weissen Zähnen) einer frisch aufgeblühten Kamille gleicht, welche (zum Standort) ein feuchtes Erdhäufchen hat, das sich mitten in einer Fläche reinen Sandes befindet.“ — *جُمْلَةٌ تَخْلُلُ صِفَةً مُنَوَّرًا وَخَبَرٌ* A. *كَأَنَّ مَحْدُوفٌ وَهُوَ ثَغْرُهَا وَالنَّدَى صِفَةً دِعْصٍ*

9. »Sonnenglanz hat sich über (ihr Gebiss) ergossen, nicht auch über das Zahnfleisch, das vielmehr mittels *Itmid* dunkel gefärbt ist, ohne dass indes ihre Zähne damit in Berührung kommen“. — Die Mädchen pflegten, um das Weiss der Zähne mehr hervortreten zu lassen, das Zahnfleisch dunkel zu färben.

21. Die Vorderbughöhlungen der Kamelin werden mit Wildhöhlen an den Wurzeln des Lotus, und ihre Rippen mit wohlgekrümmten Bogen verglichen. cf. L. 41.

23. Der Dichter vergleicht die gute und regelmässige Structur der

Kamelin mit derjenigen einer von griechischen Baumeistern aufgeführten Brücke.

28. A قوله تَلَاقَى أَصْلُهُ تَتَلَاقَى وَفِيهِ ضَمِيرٌ يَعُودُ عَلَى الْعُلُوبِ ٩

29. Die Länge und Beweglichkeit des Halses der Kamelin wird verglichen mit dem Kiel oder Steuerruder (eins von beiden bedeutet wol hier سَكَّان) eines den Tigris hinauf fahrenden Schiffes.

40—41. Sinn: Auf einer solchen Kamelin (wie die eben beschriebene) reitend dringe ich mutig vor, während der andere sich den Gefahren entzieht und aus Angst sich überall verloren gibt selbst da, wo ihm kein Unheil droht.

47. $\text{إِنْ كُنْتَ عَنْهَا غَانِيَا}$ — das ist hauptsächlich im Fall der Verpflichtung zur Blutrache.

56. A أراد بقوله أَحْضَرَ عَلَى أَنْ أَحْضَرَ فَخَذَفَ عَلَى ثَمَّ أَضْمَرَ أَنْ دَلَالَةً مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ وَهُوَ أَنْ أَشْهَدَ

57. Sinn: Da ich doch sterben muss, so will ich noch aufbrauchen, was ich besitze.

60. »und dass ich, wenn der Bedrängte ruft, zum Kampf kehre auf einem Ross mit schön geformten Schienbeinen, (hinsichtlich seiner Schnelligkeit) vergleichbar einem aufgescheuchten 'Aqā-Wolf, der zum Wasser läuft".

62. Der Dichter vergleicht Beine und Arme des Mädchens mit den genannten Bäumen, wenn deren Äste noch nicht beschnitten sind.

67. A وَمَا مَعْنَاهُ الشَّرْطُ وَيَتَّفَقُ جَوَابُهُ

68. Sinn: Der Tod geht hinter dem Menschen einher und hat ihn am Seil, welches, wenn auch locker gehalten, doch sicher in seiner Hand sitzt, so dass ihm niemand enttrinnen kann.

71. Sinn: Er versagt mir jedwedes Gut, wonach ich strebe, gleich als ob dasselbe für uns schon begraben wäre, d. h. nicht mehr existierte.

72. Hierzu wird erzählt, dass sich einmal die Kamele Ma'bad's verlaufen hatten. Da bat dessen Bruder Tarafa den Mālik, ihm beim Suchen behülflich zu sein, was dieser jedoch unter Schelten abgelehnt haben soll.

76. A. *المُطَرَّدُ مَصْدَرٌ مِيمِيٌّ مِنْ قَوْلِهِمْ أَطَرَدْتَهُ إِذَا جَعَلْتَهُ طَرِيدًا*

78. *على الشُّكْرِ والتَّسَالٍ* d. h. obwol ich ihm dankbar gesinnt bin und ihn nur um das bitte, was ich billig verlangen kann.

80. lies *نَاتِبًا* statt *نَاتِبًا*!

85. Sinn: Schon der erste Hieb meines Schwertes sitzt, dasselbe ist nicht schwer zu handhaben wie ein Fällbeil.

88. *هواديها — بواديها* var. *نَوَادِيهَا*.

91. »Was wollt ihr denn machen mit einem Betrunkenen, der uns vorsätzlich so schweres Unrecht zufügt?«

ZUHAIR. 2. Der Dichter vergleicht die wiederaufgedeckten Spuren einer ehemaligen Wohnstätte mit aufgefrischten Tätowirungen.

10. Sinn: In aller Frühe waren sie aufgebrochen und erreichten das Thal von El-Rass, ohne es zu verfehlen, gleichwie die Hand, wenn sie nach dem Munde langt, diesen trifft.

13. »als sie an das Wasser mit seinen klaren Fluten gekommen waren, legten sie die Stöcke ab (nach Art) desjenigen, der sich niederzulassen gedenkt und ein Zelt aufschlägt«.

17. A. *يَعْنَى وَجِدْتُمَا كَامِلَيْنِ مُسْتَوْفَيْنِ لِلشَّرَفِ فِي الرِّخَاءِ وَالشَّدَةِ وَأَرَادَ بِالسَّيِّدَيْنِ الْحَارِثَ بْنَ عَوْفٍ وَهَرَمَ بْنَ سِنَانِ الْمَسْدُوحَيْنِ*

19. A. *مَنْشُمُ اسْمُ امْرَأَةٍ عَطَّارَةٍ كَانَتْ بِمَكَّةَ اشْتَرَتْ مِنْهَا قَوْمٌ شَيْئًا مِنْ الْعِطْرِ وَتَحَاَنَفُوا عَلَى أَنْ يُقَاتِلُوا عَدُوَّهُمْ وَجَعَلُوا آيَةً لِلْخَلْفِ غَمَسَ الْيَدَى فِي ذَلِكَ الْعِطْرِ فَقَاتِلُوا حَتَّى قُتِلُوا عَنْ آخِرِهِمْ فَتَطَيَّرَتِ الْعَرَبُ بِعِطْرِهَا*

32. A. *قوله كأحمر عاد أراد كأحمر قمود* (so auch die meisten Erklärer). —

»Der Roto von 'Ād (oder also von Tamūd)« war Beiname des Kudār ibn Sālif, welcher die Wanderkamelin des Propheten Ṣāliḥ getötet hatte und dadurch den Untergang des ganzen Stammes herbeiführte.

37. *أَمْ قَشْعَمُ* »Geiermutter,« häufiges Metonym für *مَنِيَّةٌ* »Tod und Verhängnis« vgl. Muf., ed. Broch p. ٦, ١٨.

- LABÎD. 1. A قوله مَاحَلُّهَا بَدَلٌ مِنَ الدِّيارِ وَمَقَامُهَا مَعْطُوفٌ عَلَى مَحَلِّهَا
3. A حَلَالُهَا وَحَرَامُهَا بَدَلٌ مِنْ حَاجَجٍ وَضَمِيرُ خَلَوْنٍ رَاجِعٌ إِلَى حَاجَجٍ
4. A قوله جَوْدُهَا فِرْهَامُهَا بَدَلٌ مِنْ وَدَقِ انْتِوَاعِدِ
7. A قوله عَوْدًا نَصَبٌ عَلَى الْحَالِ مِنَ الْعَيْنِ
9. A قوله نَوْرُهَا مَفْعُولٌ مَا لَمْ يُسَمَّ فاعِلُهُ لَأَسْفَ وَكَيْفًا مَفْعُولٌ ثَانٍ لَهُ بَقِيَ A
على انْتِصَابِهِ بَعْدَ إِسْنَادِ الْفِعْلِ إِلَى الْمَفْعُولِ وَوِشَامُهَا فاعِلٌ تَعَرَّضَ أَضْيِيفَ إِلَى
ضَمِيرِ الْوَاشِمَةِ وَجُمْلَةُ تَعَرَّضَ فِي مَوْضِعِ النَّعْتِ لِكَيْفًا
14. A نصب رَجُلًا عَلَى الْحَالِ مِنَ الضَّمِيرِ فِي تَحَمُّلُوا — وَنَصَبَ عَطْفًا
- على الْحَالِ وَرَفَعَ آرَامُهَا عَلَى الْفَاعِلِيَّةِ لِلْحَالِ السَّادَةِ مَسَدَّ الْفِعْلِ
15. A قوله أَثْلُهَا بَدَلٌ مِنَ الْأَجْزَاعِ وَرِضَامُهَا عُطِفَ عَلَيْهِ
16. A نَوَارٍ (s. Wörterverzeichnis) vgl. hiezu Fleischer bei A p. 25/26.
Muf. ed. Broch schreibt indessen نَوَارٍ (p. ٤٢, ٣).
22. A الإْحْنَاقُ الضَّمَرُ — Der Dichter meint, er suche nach schlimmen
Erfahrungen Zerstreuung an einer schlanken Kamelin.
26. Hier beginnt die Beschreibung eines Wildeselpaares.
27. Sinn: Auf den holprigen Gründen von El-ǧalbūt schaut der
Wildesel aus über die öde Wüste, in der es keine erhöhten Punkte
gibt, die einen Ausblick gewähren; denn Anlass zu Besorgnis bieten
ihm die Wegsteine.
28. A نصب سِتَّةٌ عَلَى الْبَدَلِ مِنْ جُمَادَى وَأَرَادَ سِتَّةَ أَشْهُرٍ — وَقَالَ الزَّوْزَنِيُّ
جُمَادَى اسْمٌ لِلشِّتَاءِ سُمِّيَ بِهِ لِجُمُودِ الْمَاءِ فِيهِ وَمِنْهُ قَوْلُ الشَّاعِرِ، فِي لَيْلَةِ
سَلَخٍ جُمَادَى bedeutet hier »Winter“ und أَثْنَا عَشَرَ
steht dann in der uneigenlichen Bedeutung »zu Ende verbringen.“
47. A الأنيس الناسُ وَأَرَادَ بِهِ انْتِصَادِينَ
48. أَخٍ u. aa., z. B. إِخْوَانٌ hier ebenso gebraucht wie حَلِيفٌ مَوْلَى

»die Getreuen.“ — A القَرْجُ مَوْضِعُ الْمَخَافَةِ — Sinn: Die Antilope bebt vor Angst.

64. Paraphrase bei A فَعَلَوْتُ عِنْدَ حِمَايَةِ الْحَيِّ مَكَانًا مُرْتَفَعًا عَلَى جَبَلٍ ذِي قَبْوَةٍ قَتَامُ الْهَبْوَةِ قَرِيبٌ إِلَى قِبَائِلِ الْأَعْدَاءِ

69. »(die Stute) trägt den Kopf hoch, rennt gestreckten Laufs einher und strengt sich an, ähnlich wie es unter dem drängenden Schwarm die Holztaube macht, wenn sie zum Wasser eilt“, (hienach ist die auf S. 152 gegebene Übersetzung des Citats zu verbessern.

71. A الرِّوَاسِي الثَّوَابِتِ وَهُوَ حَالٌّ مِنْ جِنِّ الْبَدْيِ

73. Vgl. Huber, Meisir S. 31.

77. »und sie garniren, wenn (zur Winterszeit) die (kalten) Winde gegeneinander wehen, übervolle Schüsseln (mit Fleischstücken), so dass die Waisen hinein waten, d. h. sich's daran wohl sein lassen können“.

80. A وَنَصَبَ فَضْلًا عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ لَهُ لِيُعْطَى وَذُو كَرَمٍ مَعْطُوفٌ عَلَى مُقَسَّمٍ

89. A قَوْلُهُ أَنْ يَبْطِئَ حَاسِدٌ مَعْنَاهُ عَلَى قَوْلِ الْبَصْرِيِّينَ كَرَاهِيَةٌ أَنْ يَبْطِئَ حَاسِدٌ وَكَرَاهِيَةٌ أَنْ يَمِيلَ وَعِنْدَ الْكُوفِيِّينَ أَنْ لَا يَبْطِئَ حَاسِدٌ وَأَنْ لَا يَمِيلَ

الْأَنْدَرِيْنَا (dann steht قُرْبَةُ بِالشَّامِ 1. A 'AMRU 'BNU KULTŪM. für وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ الْأَنْدَرُونَ قُرَى بِالشَّامِ كَثِيرَةُ الْخُمُورِ — (الْأَنْدَرِيِّينَ).

2. A وَمِنْهُمْ مَنْ جَعَلَ سَخِينًا صِفَةً وَمَعْنَاهُ الْحَارٌّ مِنْ سَخْنٍ — (vergl. zu dieser Erklärung v. 4 u. An. 39). — يَسْخُنُ سَخُونَةً — letztere Erklärung verdient den Vorzug.

5. A قَوْلُهُ مَاجِرَاهَا بَدَلٌ مِنَ الْكُلَّاسِ — »Du hast, Ummu 'Amr, den Becher (als die Reihe an uns gekommen) von uns weggewendet, während er doch nach rechts hätte weiter gehn müssen“.

14. Die Arme der Geliebten werden mit den Vorderbeinen einer jungfräulichen Kamelin verglichen.

16. A يَقُولُ وَتَرِيكَ مَتْنًى قَامَةً لَيْتَهُ طَوِيلَةٌ تَتَّقِلُ أَرْدَافَهَا مَعَ مَا وَلَيْنَ مِنْهُ

22. Der Dichter vergleicht das plötzliche lichte Sichtbarwerden der Landschaft El-Jamâma mit dem Glanz von Schwertern, die eben aus den Scheiden gezogen wurden.

29. Die Entwaffnung und Niedermetzelung der Feinde wird verglichen mit dem Beschneiden des stacheligen Katâdgewächses.

30—31. Sinn: Unser Mühlstein (d. i. Ansturm zum Kampf) zermalmt die ihm in den Weg kommenden zu Mehl; sämtliche Männer Kuḏâ'a's sind zum Mahlen bestimmt (d. h. dem Tode geweiht), das östliche Naḡd wird die Mehlfange sein, d. h. dort werden ihre zermalmtten Körper liegen bleiben.

33. Sinn: Das Mahl, das wir euch bereitet, bestand aus einem Mühlstein, der euch alle zermalmt.

40. Sinn: Wir begnügen uns nicht mit dem alten Ruhm, sondern suchen stets neuen zu erwerben.

41. Sinn: Wenn die Kräftigsten des Stammes fallen gleich den Zeltstangen, die beim Aufbruch erst ganz zuletzt niedergerissen und zum übrigen Hausrat geworfen werden, so halten immer noch *wir* Stand.

46. Sinn: (Wenn niemand vorzudringen wagt), stellen *wir* den Mann, bewaffnet mit spitzer Waffe gleich der Spitze des Berges Rahwa, indem wir bedacht sind unsere Ehre zu wahren — so haben wir noch stets das Ziel erreicht.

56. مَقْتُونَا, vgl. Addâd, ed. Houtsma, p. vñ l. Z.

58. Sinn: Unsere Lanzenrohre sind so hart, dass sie sich mit aller Wucht gegen das Eingreifen des Biegwerkzeuges sträuben.

66. A يُرِيدُ أَنَا إِذَا اجْتَمَعْنَا بِقَوْمٍ فِي قِتَالٍ غَلَبْنَا وَقَهَرْنَا

69. A يَقُولُ وَنَحْنُ حَبَسْنَا أَمْوَالَنَا بِهَذَا الْمَوْضِعِ حَتَّى أَكَلَتِ الْمَسَانُّ النُّوقَ الْغُرُورُ يَبْيَسُ النَّبْتُ وَقَدِيمَهُ يُرِيدُ أَنَّهُمْ مَكثُوا لِإِعَانَةِ قَوْمِهِمْ عَلَى قِتَالِ الْأَعْدَاءِ زَمَانًا طَوِيلًا

80. »In den Kampf waren sie gezogen mit guten Panzerdecken versehen, zurückgekehrt sind sie so zerlumpt und schmutzig, dass ihr Aussehen Knoten glich, welche bereit abgenutzt waren».

86. A يقول اذا مَشَيْنَ يَمَشِينَ الْمَشَى الْهُوَيْنَا أَيَّ اللَّيْنِ لثِقَلِ أَرْدَاهِنَ
وَكَثْرَةِ لُحُومِهِنَّ فَيَضْطَرِينَ فِي مَشِيَّهِنَّ اضْطِرَابًا مَثَلِ اضْطِرَابِ مُتَوْنِ الشَّارِبِينَ

89. قِلُون, sind Holzstäbchen, welche in einem Spiel mittelst eines grösseren Stabes (مَقْلَاة) fortgeschlagen wurden. Mit ihnen vergleicht der Dichter die durch Schwerthiebe abgehauenen Arme.

92. Sinn: Wir schützen im Krieg unsre Angehörigen, als ob alle unsre eigenen Kinder wären.

يقول إن كُنْتُ عَزَمْتُ عَلَى الْفِرَاقِ فَأَنَا قَدْ عَلِمْتُ ذَلِكَ. 'ANTARA. 10. A
بِرَمَكُم رَكَبَكُم بَلِيلٌ مُظْلِمٌ وَقِيلَ بَلْ مَعْنَاهُ قَدْ عَزَمْتُ عَلَى الْفِرَاقِ فَإِنْ أَبْلَكُمْ
قَدْ زَمْتُ بَلِيلٌ مُظْلِمٌ فَإِنْ عَلَى الْقَوْلِ الْأَوَّلِ حَرْفٌ شَرْطٌ وَعَلَى الْقَوْلِ الثَّانِي حَرْفٌ
تَأْكِيدٌ

11. A لِحِمَاهُمْ نَبَتْ يُعْلَفُ حَبَّهُ الْإِبِلِ إِذَا لَمْ يَوْجَدْ مَا تَأْكُلُهُ مِنَ الْكَلَا

25. Hier folgt ziemlich unvermittelt die Schilderung eines Strausses mit den Jungen.

26. G1 يَتْبَعْنَ يَعْنِي الْقُلُوصَ قَلَّةَ رَأْسِ الظَّلِيمِ أَمَّا يَنْظُرْنَ إِلَيْهِ مِنْ بَعِيدٍ
يَتَّبَعْنَهُ وَكَأَنَّهُ يَعْنِي الظَّلِيمَ وَالْحَرَجُ عِيدَانُ الْهُودَجِ شَبَّ ذَلِكَ الْهُودَجِ بِالْمُخَيَّمَةِ
وَأَمَّا أَرَادَ الظَّلِيمَ شَبَّ عَظْمَهُ بِالْهُودَجِ لَهُنَّ الْقُلُوصُ حَرَجٌ وَهُوَ الْجِبَالُ

الْحَرَجُ خَشَبٌ بُشِدَ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ تَحْمَلُ فِيهِ الْمَوْتَى عَنْ A
الْأَصْمَعَى وَرَبَّمَا وَضَعَ فَوْقَ نَعَشِ النِّسَاءِ — وَالْمُخَيَّمُ الَّذِي جُعِلَ كَالْمُخَيَّمَةِ
— يَقُولُ تَتَّبَعُ هَذِهِ النِّعَامُ أَعْلَى رَأْسِ هَذَا الظَّلِيمِ وَهَذَا الظَّلِيمُ كَهَوْدَجِ
مُخَيَّمٍ فَوْقَ مَكَانٍ مُرْتَفِعٍ لَهُنَّ، يُرِيدُ أَنَّ جَمَاعَةَ النِّعَامِ يَنْظُرْنَ إِلَى أَعْلَى رَأْسِ
هَذَا الظَّلِيمِ فَيَتَّبَعْنَهُ

Man sieht aus diesen Erklärungen, die sich mehr oder weniger um die eigentliche Praecisirung des Wortes حَرَجٌ in diesem Zusammenhang herumdrücken, dass unter حَرَجٌ eine aus harten Hölzern construirte Vorrichtung zu verstehen ist, die auf einem hohen Gestell ruhend zum

Tragen einer Sänfte, eines Sarges u. dgl. bestimmt war oder als Ersatz für eine Sänfte dienen sollte. Der Vers ist demnach zu übersetzen: »(unverwandt mit ihren Blicken) folgen (die jungen Straussinen) dem Scheitel seines Kopfes (nämlich des alten Strausses), und dieser wiederum ist (in Hinsicht auf die Grösse seines Körpers und seine langen Beine) vergleichbar einer Traglade auf hohem Gestell, das gleich einem Zelt für sie (die jungen Straussinen) aufgerichtet ist". — Die relative Schwierigkeit der Erklärung des zweiten Halbverses hat schon frühzeitig verschiedentliche Conjecturen veranlasst, die jedoch sämmtlich zu verwerfen sind.

27. بَيْضَةٌ] Die auf S. 119 unter عاد gegebene Übersetzung ist in Anbetracht des Masculinsuffixes nicht unbedenklich. Die vielfachen Erklärungen dazu und anderweitige Deutungsversuche heben die Schwierigkeit nicht auf, können auch hier keinen Platz finden. Der zweite Halbvers sagt: (sein Aussehen ist hinsichtlich seiner schwärzlichen Farbe, der Länge seiner Flügel und der lappenlosen Ohren) wie das eines mit langem Fellgewand bekleideten Slaven, dem die Ohren ausgedreht sind.

28. Hier wendet sich der Dichter wieder zur Schilderung der Kamelin.

32—33. »und gleich als ob er Fettsatz wäre oder Harz, das durch Kochen verdichtet wird, um zum Anzünden des Brennholzes zu dienen, (überkochend und herablaufend) an den Seiten eines Kruges: quillt er (der Schweiss) heraus aus den hohlen Stellen hinter den Ohren der Kamelin mit finsterer Miene,".

56. لَيْسَ بِتَوَّامٍ »nicht ist er als Zwillingsbruder zur Welt gekommen" d. h. er ist ein Held in ganzer Stärke.

62. بِالصُّحَى »am Morgen sc. des Kampfes."

HÂRIT. 9. A كَأَنَّ الشَّاعِرَ انْتَقَلَ مِنَ النَّسِيبِ إِلَى ذِكْرِ حَالِهِ فِي طَلَبِ الْمَاجِدِ — يَقُولُ وَلَكِنِّي أَسْتَعِينُ عَلَى امْتِصَاءِ هَيْمَى إِذَا خَفَ الْإِسْرَاعُ بِالْمُقِيمِ
أَيَّ اسْرَعَ الْمُقِيمُ فِي السَّيْرِ لِعَظَمِ الْخَطْبِ وَفُظَاعَةِ الْأَمْرِ

18. A قَالِ الْجَوْهَرِيُّ قَالَ أَبُو عَمْرٍو بْنُ الْعَلَاءِ ذَهَبَ مَنْ كَانَ يَعْرِفُ مَعْنَى هَذَا الْبَيْتِ،

28. »ein gerechter Fürst, der trefflichste, der auf Erden wandelt, so dass für seine Verdienste kein Lobpreis ausreichen würde“.

39. A والكفاء المساواة وأراد بالمصدر اسم الفاعل

41. A يقول ما قتلوا من بني تغلب فأهدرت دماءهم حتى كأنها عطيت بالثراب ودرست

44. A الأسودان التمر والماء ويروى بالابيضين أى بالخبز والماء

57. Vgl. Labid, v. 88.

59. A التجون اسم ملك من ملوك كندة

63. A يريد أنا أخوال هذا الملك

64. A يقول مثل هذه القرابة التى بيننا وبين الملك توجب النصيحة للقوم الأقارب إذ هى كفلاء واسعة يتصل بها قلوب أخرى

69. »wegen eines nichtigen Vorfalles und zu Unrecht, gleich als ob statt (Schafen) aus dem Kleinviehstall Gazellen geopfert würden“. Geizige Araber pflegten zuweilen ihre Gelübde durch Opferung von erlegten Gazellen statt Schafen aus dem eigenen Stall einzulösen.

73. A من يغدر شرط وجوابه الفاء فى قوله فانا برأه

75. »sie haben sie liegen lassen erschlagen und sind zurückgekehrt mit reicher Beute, wobei (wegen des übergrossen Lärms) die Zurufe der Kameltreiber nicht vernehmbar waren“.

77. A الأنداء جمع الندى وهو فى أصله الثرى ثم يستعار لهما يلحق الإنسان من الشر يقال لاحقنى من فلان ندى أى شر

81. A العلقى رجل من بنى حنظلة غزا بنى تغلب

FÄHRE UND VERBESSERUNGEN ¹⁾.

S. 5 v. ٧٨ والغُتاه, lies: والغُتاه. — S. 6 v. ١٢ نَصَاتُهَا, lies: نَصَاتُهَا. —
 S. 8 v. ٣٨/٩ شَيْتُ, lies: شَيْتُ. — S. 9 v. ٩٨ المَرْخَى, lies: المَرْخَى. —
 S. 10 v. ٧٩ المَرْأ, lies: المَرْأ. — v. ٨٠ نَائِبَا, lies: نَائِبَا. — S. 12 v. ١٢ حَبُّ, lies: حَبُّ. — S. 13 v. ٢٨, lies: لِيَوْمَ. — S. 15 v. ٥١ يَعْفُهَا, lies: يَعْفُهَا. — S. 16 v. ١٧ مَرْبَّةَ, lies: مَرْبَّةَ. — S. 18 v. ٢٩ الرِّمَاءُ, lies: الرِّمَاءُ. — S. 19 v. ٢٩ يَحْضُرُ, lies: يَحْضُرُ. — S. 21 v. ٣٣ هُنْد, lies: هُنْد. — S. 22 v. ٣٣ الفَرَى, lies: الفَرَى. — S. 23 v. ٣٩ نَصَبْنَا, lies: نَصَبْنَا. — S. 33 v. ٤ غَزَا, lies: غَزَا. — S. 35 c. I Z. 19 اسْحَلْ, lies: اسْحَلْ. — S. 45 c. I Z. 22 wir sind..., lies: sie sind.... (بُلِينَا st. بُلِين). — S. 50 c. I l. Z. تَام lies: تَام. — S. 52 c. I Z. 19, lies: Lanzenrohre. — S. 57 c. I Z. 12, lies: überh. Winter, L. 28. — S. 60 c. I. Z. 10 قَفِي, lies: قَفِي. — S. 62 c. II Z. 3 lies: حَدَا inf. Kamele durch Zurufe antreiben, H. 75. — S. 64 c. I Z. 7 füge zu »Gurtstelle»: Brustkorb. — c. II Z. 13 حَوَاشِي, lies: حَوَاشِي. — S. 70 c. I vl. Z. خَر, lies: خَر. — S. 73 c. II l. Z., lies: Haula's. — S. 93 c. II Z. 2 lies: ihn bis zu Ende verbringen, L. 28. — S. 96 c. II Z. 10/11 sehr betrübend, lies: betrübender (als). — Z. 22 ausreissen,

¹⁾ Vgl. auch S. 167 f.

lies: beschneiden. — S. 99 c. II l. Z. مَشَّيْتُ, lies: مَشَيْتُ. — S. 103 c. II Z. 5, lies: nicht hörbar sein, H. 75. — S. 118 c. I Z. 11 وعم, lies: نعم. — c. II Z. 11 Arbeitskleid, lies: leichtes Gewand. — S. 121 c. II Z. 10 غَمَاءُ, lies: غَمْدٌ. — S. 127 c. II. Z. 21 Arbeitsgewand, lies: leichtes Gewand, Schlafgewand. — S. 134 c. I. Z. 7 lies: Wüste; leer, L. 27. — S. 143 c. II Z. 18 füge nach T. 28. hinzu: (تَتَلَاَقِي st تَلَاَقِي). — S. 144 c. II Z. 1 füge nach »gerundet« hinzu: gedrunken. — S. 155 c. I Z. 22 عَنِ, lies: نَعَى.

A = Fr. Aug. Arnold, Septem Mo'allakât, Lipsiae MDCCCL.

NF = E. Frenkel, An-Nahha's Commentar zur Mu'allaga des Imruul-Qrais, Halle 1876.

Gl = cod. Glaser 41 Bibl. reg. Berol (eine alte gute, aber leider sehr unvollständige Handschrift einiger Mu'allakât mit Scholien).